

STUDIJA O BoŽJOJ LiČNOSTI

U KONTEKSTU DOKTRINE O TROJSTVU

Naziv djela:
Studija o Božjoj ličnosti
(u kontekstu doktrine o Trojstvu)

Prevodilac i pripeđivač:
Pavle Simović

Naslov originalnog adaptiranog djela:
REDISCOVERING THE PILLAR
A comprehensive study on the Personality of God
— in the context of the Trinity doctrine —

Autori:
Michael Presečan | Marjan Gerguri

Izdavač:
Institut za izučavanje religije
www.religija.me

Štampa:
„Donat Graf“ – Beograd

Napomena Izdavača:
Ova knjiga štampa se isključivo u nekomercijalne svrhe

SADRŽAJ

BOŽJA LIČNOST	5
UVOD	5
1. POZIV NA OBNOVU STARIH STUBOVA	9
2. VIZIJA O BOŽJOJ LIČNOSTI	12
3. PRINCIPI U PROUČAVANJU BOŽJE LIČNOSTI	18
4. HERMENEUTIČKI PRINCIPI	21
5. BOŽJA LIČNOST	23
6. PRISUSTVO BOŽJE	28
BOG OTAC	32
7. PRVA ANĐEOSKA PORUKA	32
8. JEDAN BOG	35
9. BOG JEVREJA	38
10. ŽIVI BOG	40
11. BOG NEBESKI	41
12. NAJVİŞI BOG	44
13. BOG ISUSA HRISTA	45
14. SUVERENITET BOŽJI	46
15. ZAKON BOŽJI – OČEV ZAKON	49
16. „DOŠAO JE ČAS NJEGOVOG SUDA“ – OTAC VELIKI SUDIJA	51
17. BOJTE SE BOGA	52
SIN BOŽJI	54
18. NAJJEDNOSTAVNIJI MOGUĆI ODGOVOR	54
19. PRAVO OČINSTVO	55
20. OD VJEĆNOSTI	56
21. PROBLEM „POČETKA“	59
22. ORIGINALNI, NEIZVEDENI I NEPOZAJMLJENI ŽIVOT ROĐENOG SINA BOŽJEG	66
23. JEDINOROĐENI SIN	67
24. SVJEDOČANSTVA O SINU BOŽJEM	69
25. TEMELJ HRISTOVOG BOŽANSTVA	78
26. HRISTOVО SINOVSTVO: TERET DOKAZIVANJA BOŽJE LIČNOSTI	87

27. ZAKLJUČAK	89
SVETI DUH	90
28. DA LI JE DUH SVETI OSOBA?	90
29. DRUGI UTJEŠITELJ	93
30. PRAKTIČNA POUKA	97
31. JEDAN I DRUGI UTJEŠITELJ	101
32. DUH SVETI U NAMA	103
33. JEDINSTVO IZMEĐU OCA I SINA	109
34. HRIST DOLAZI U NAŠE TIJELO	112
35. JEDINO BIĆE	115
36. ELEN VAJT O „TREĆOJ OSOBI“ BOŽANSTVA	121
37. ANĐELI I DUH SVETI	128
38. OBUDZAVANJE SOTONE – TREĆA OSOBA BOŽANSTVA	136
39. LIČNA ZAMJENICA ZA DUHA SVETOG	140
40. ZAKLJUČAK O LIČNOSTI DUHA SVETOG	143
ANTI-SPIRITUALIZAM	148
41. ISTORIJSKI POGLED	148
42. DALJE PRIMJEDBE SPIRITUALIZMU	151
43. KORIJEN PROBLEMA	153
44. SPIRITUALIZAM PORIČE HRISTOVOG SINOVSTVO	157
45. ZAKLJUČAK	162
DODATAK – KOMPLETNA VIZIJA	164
ZAVRŠNA RIJEČ	168

BOŽJA LIČNOST

Uvod

Elen Vajt je napisala dr Kelogu:

„Nije vam definitivno jasna **Božja ličnost, koja je nama kao narodu sve.**“ {EGW, Lt300-i903.7; 1903}

Godine 1903. dr Kelog je objavio svoju knjigu „Živi hram“, koja je izazvala najveću kruznu krizu crkve Adventista sedmog dana u vrijeme sestre Vajt. Nakon objavlјivanja Živog hrama, sestraru Vajt je „nebeski glasnik poučio da su neka od zaključivanja u knjizi ‘Živi hram’ neispravna i da bi ovo razmišljanje odvelo umove onih koji nisu u potpunosti utemeljeni na temeljnim principima sadašnje istine. Ona uvodi ono što nije ništa drugo do nagađanje u vezi s Božjom ličnošću i gdje je Njegovo prisustvo“. ¹ U kontekstu poglavљa iz kojeg je preuzet ovaj citat,² vidimo da su temeljni principi sadašnje istine upućivanje na TEMELJNA NAČELA.³ Fundamentalna načela bile su istine koje je Bog dao pionirima adventista sedmog dana kao odgovor na njihovo veliko razočarenje nakon proteka vremena 1844. Ove istine su bile rezultat njihovog ozbiljnog proučavanja Biblije i potvrđene su čudesnom moći Gospodnjom kroz različite vizije Elen Vajt. Ove istine su činile temelj vjere adventista sedmog dana, a te su istine bile istine koje su adventistički pioniri objavili cijelom svijetu nakon Velikog razočaranja. Nakon što su se organizovali u Crkvu adventista sedmog dana, sukcesivno su objavili dokument „Deklaracija o temeljnim principima koje su podučavali i praktikovali adventisti sedmog dana“ kao javni sažetak vjere adventista sedmog dana. Ova deklaracija je bila sažetak glavnih obilježja vjere adventista sedmog dana. Knjiga dr

¹ EGW, SpTB02 51.3; 1904.

² Chapter 10: “The Foundation of our Faith”, Testimonies for the Church Containing Letters to Physicians and Ministers Instruction to Seventh-Day Adventists.

³ U zaključku poglavљa „Osnove naše vjere“, sestra Vajt je napisala: „On [Bog] nas poziva da se čvrsto držimo, stegom vjere, osnovnih principa koji su zasnovani na neospornom autoritetu.“ {EGV, SpTB02 59.1; 1904}

Keloga, „Živi hram“, sadrži obrazloženje o tome šta bi odvelo umove onih koji nisu u potpunosti utemeljeni na FUNDAMENTALNIM PRINCIPIMA – principima vjere koje su podučavali i praktikovali adventisti sedmog dana od početka našeg pokreta. Konkretnije, ovo razmišljanje uvodi ono što nije ništa drugo do nagađanje u vezi s Božjom ličnošću i gdje je Njegova prisutnost.

Kada pogledamo deklaraciju FUNDAMENTALNIH NAČELA, nalazimo da se prva tačka odnosi na BOŽJU LIČNOST i Njegovo prisustvo. Adventisti sedmog dana vjerovali su:

„I – Da postoji jedan Bog, lično, duhovno biće, tvorac svih stvari, sve-moćan, sveznajući i vječan, beskonačan u mudrosti, svetosti, pravdi, dobroti, istini i milosti; nepromjenjiv, i svuda prisutan od strane njegovog predstavnika, Svetog Duha. Ps. 139:7.“

Možda na prvi pogled nije očigledno, ali BOŽJA LIČNOST je izražena terminima „lično, duhovno biće“. Ovaj Bog, lično duhovno biće, naziva se „jedan Bog“, „tvorac svih stvari“. Ova tačka je značajna jer je svečana svrha pokreta adventista sedmog dana bila objavljivanje poruka Tri anđela. Prva poruka nas poziva da se klanjamo Bogu Stvoritelju koji je stvorio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda. Naši pioniri identificirali su Boga Stvoritelja svih stvari kao „jednog Boga“, „lično duhovno biće“, a identificirali su Ga kao Oca jer se druga tačka odnosi na Sina Vječnog Oca po kome je Bog Stvoritelj, iz prve tačke, stvorio sve stvari.

„II – Da je jedan Gospod Isus Hristos, Sin Vječnog Oca, Onaj kroz koga je Bog stvorio sve...“

Prema FUNDAMENTALnim PRINCIPIMA, jedan Bog, Stvoritelj svih stvari, je Otac i On je lično duhovno biće. Kao takav, prema izjavi, Bog nije svuda prisutan sam po sebi, već je „posvuda prisutan kroz svog predstavnika, Duha Svetog“. Ovo je izjava iz dokumenta koji je zvanično predstavljao „temeljne principe sadašnjih istina“, a koji se bavi „Božjom ličnošću i gdje je Njegovo prisustvo“. Nebeski glasnik je poučio sestru Vajt da razmišljanje u Životu hramu vodi na stranputicu od ove konkretne tačke. Budući da je ova tačka bila temelj za poruku Prvog anđela, ne čudi da je jasno i određeno razumijevanje BOŽJE LIČNOSTI „nama kao narodu sve“.

Nažalost, danas u djelu adventista sedmog dana nismo ujedinjeni u

poruci prve tačke OSNOVNIH PRINCIPA. Postoji mnogo različitih shvatanja Boga kao ličnog, duhovnog bića. Ima i onih koji potpuno poriču da je jedan Bog samo jedno biće. Danas bi vrlo kontroverzna bila tvrdnja da se poruka Prvog anđela odnosi samo na Oca. Da li je Bog svuda prisutan sam po sebi, ili je svuda prisutan preko svog predstavnika Duha svetoga? Raznolikost odgovora koje dobijamo na ova pitanja je tužno svjedočanstvo da mi, kao narod, nismo „definitivno načisto u vezi s Božjom ličnošću“ i Božjim prisustvom. Koliko god se ova rasprava mogla činiti kontroverznom, ne bi trebalo da se suzdržavamo od istraživanja ovih pitanja. Mnogi bi se uzdržali od istraživanja ovih istina jer se protiv njih diže povik krivovjerja, ali nećemo sebe smatrati subjektima tog naziva jer su te istine bile jasne i određene doktrine koje su podučavali adventisti sedmog dana u ranoj eri Adventnog pokreta. Podaci pokazuju da je LIČNOST BOŽJA bila stub naše vjere, u jednakom rangu sa porukom o svetinji:

„Oni koji žele da uklone stare orientire ne drže se čvrsto; ne sjećaju se kako su primili i čuli. Oni koji pokušavaju da unesu teorije koje bi uklonile stubove naše vjere u vezi sa svetnjom, ili u vezi sa Božjom ili Hristovom ličnošću, rade kao slijepci. Oni nastoje da unesu neizvjesnost i da odvedu Božji narod da luta bez sidra.“ {EGW, Ms62-1905.14; 1905}

LIČNOST BOGA i Hrista, prema sestri Vajt, je stub naše vjere i orientir. Stubovi naše vjere bili su jasna i određena učenja. Stoga je iznenađujuće da danas, kao adventisti sedmog dana, nismo ujedinjeni u ovom posebnom stubu. Ne bi trebalo da imamo nikakve nejasnoće u vezi s tim. Ne bi trebalo da imamo nikakva pitanja i nedoumice. Zabrinjavajuća činjenica je da su nesigurnosti u pogledu BOŽJE LIČNOSTI počele sa otpadništvom dr Keloga. Rečeno nam je da su osjećanja predstavljena u *Živom hramu*, koja odvode od temeljnih principa u vezi sa BOŽJOM LIČNOSTI i gdje je Njegovo prisustvo, „najopasnija zabluda“, koju je „proizveo veliki otpadnik“, koju je on „pripremio za poslednje dane“.

„Knjiga Živi hram sadrži lažna, varljiva osjećanja u vezi sa ličnošću Boga i Hrista. Gospod je otvorio preda mnom pravo značenje ovih osjećanja, pokazujući mi da će prevariti i same izabrane, ako ih ne odbacimo. Dragocjena istina i fini osjećaji bili su utkani u lažne, pogrešne teorije. Tako je istina korišćena da se potkrijepe najopasnije zablude. Dragocjeni prikazi Boga

toliko su pogrešno protumačeni da izgledaju kao da podržavaju neistinu nastalu od velikog otpadnika. Osjećaji koji pripadaju Božjim otkrivenjima pomiješani su s lažnim, obmanjujućim teorijama sotonskih djelovanja.“ {EGW, Lti46-i905.2; 1905}

„Pazite kako odražavate osjećaje ove knjige u vezi s Božjom ličnošću. Kako mi Gospod predstavlja stvari, ova osjećanja ne nose Božju podršku. Oni su zamka koju je neprijatelj pripremio za ove poslednje dane.“ {EGW, Lt211-1903.1; 1903}

Neizvjesnosti koje danas imamo u pogledu BOŽJE LIČNOSTI trebale bi nas ohrabriti da ovu poruku stavimo u središte pažnje. Elen Vajt primila je od Boga danu svjetlost, da će na kraju vremena doći do oživljavanja poruka koje su date u prošlosti.

„Iz svjetla koje mi je Bog dao znam da bi trebalo oživjeti poruke koje su date u prošlosti, jer će ljudi nastojati unijeti nove teorije, i pokušaće dokazati da su te teorije biblijske, dok su one zablude, koje će, ako im se dozvoli mjesto, potkopati vjeru u istinu. Ne smijemo prihvati ove pretpostavke i prenijeti ih kao istinu. Ne, ne; ne smijemo se pomaknuti s platforme istine na kojoj smo utemeljeni.“ {EGW, Ms125-1907.17: 1907}

U kontekstu ovog probuđenja, pozivamo vas da nam se pridružite u našem sveobuhvatnom proučavanju BOŽJE LIČNOSTI i Božje prisutnosti. Kako bi se uskladile sve istaknute doktrine adventista sedmog dana, neke od popularnih ideja koje se tiču Boga, Njegove ličnosti i Njegovog prisustva, biće dovedene u pitanje. Ova studija je samo naš predlog za oživljavanje ovog starog stuba i nadamo se da će vam biti od koristi. Molimo vas da ovoj temi pristupite sa svečanim brigama i molitvama, da vas Bog vodi u ovoj kontroverznoj studiji.

1. POZIV NA OBNOVU STARIH STUBOVA

Vjerujemo da je danas Bog u poslu obnavljanja poruka rođenih u prošlim godinama. Imamo obećanje da će stari stubovi naše vjere biti sačuvani jer nas Bog poziva da te stubove obnovimo. Ovo uključuje stub o LIČNOSTI BOGA i Hrista. Evo nekoliko proročanstava predviđenih posebno za crkvu adventista sedmog dana, da će Bog oživjeti sve stubove naše vjere.

„Gospod je objavio da će istorija prošlosti biti obnovljena dok ulazimo u završno djelo. Svaka istina koju je On dao za ove poslednje dane treba biti objavljena svijetu. Svaki stub koji je On postavio treba ojačati. Sada ne možemo iskoračiti s temelja koje je Bog postavio... Sada je potrebno obnoviti iskustvo ljudi koji su na početku imali ulogu u uspostavljanju našeg djela.“ {EGW, Ms129-1905.6; 1905}

Razlog zašto treba da oživimo stare stubove naše vjere je taj što smo ih sasvim zaboravili! I pošto smo zaboravili razloge i dokaze naše vjere, prihvatali smo nove teorije koje su iskorijenile prva iskustva i istinu primljenu na početku.

„Naš narod mora razumjeti razloge naše vjere i naših prošlih iskustava. Kako je tužno što toliki broj njih očito polaze neograničeno povjerenje u ljude koji iznose teorije koje teže da iskorijene naša prošla iskustva i da uklone stare orijentire! Oni koji se tako lako mogu voditi lažnim duhom pokazuju da već neko vrijeme slijede pogrešnog kapetana – tako dugo da ne razaznaju da odstupaju od vjere, ili da ne grade na pravim temeljima. Moramo podstaknuti sve da stave svoje duhovne naočare, da im oči budu pomazane kako bi mogli jasno vidjeti i razaznati prave stubove vjere. Tada će znati da ‘temelj Božji stoji siguran, imajući ovaj pečat, poznaje Gospod one koji su njegovi’ (2. Tim. 2:19). Moramo oživjeti stare dokaze vjere koji su jednom predani svetima.“ {EGW, Lt283-1903.5; 1903}

To je svrha ove studije, posebno BOŽJA LIČNOST, koja je bila stub naše vjere. Želimo da oživimo ovaj stub. Želimo da zaronimo u razloge i dokaze naše vjere u vezi s BOŽJOM LIČNOSTI jer smo prepoznali potrebu „da obnovimo iskustvo ljudi koji su imali ulogu u uspostavljanju našeg rada na početku“. Čineći to tražimo najvišu nagradu koju je Bog obećao.

„Gospod poziva na obnovu iskrenog svjedočanstva iznesenog u

prošlim godinama. On poziva na obnovu duhovnog života. Duhovne energije Njegovog naroda su dugo bile apatične, ali će doći do uskrsenja iz prividne smrti.“ {EGW, 8T 297.5; 1904}

„Molitvom i priznanjem grijeha moramo očistiti Kraljev put. Dok to radimo, sila Duha će doći do nas. Potrebna nam je pentekostalna energija. Ovo će doći, jer je Gospod obećao da će poslati svog Duha kao silu koja sve osvaja.“ {EGW, 8T 297.6; 1904}

„Pred nama su opasna vremena. Svako ko ima znanje o istini treba da se probudi i stavi sebe, tijelo, dušu i duh, pod Božju disciplinu. Neprijatelj nam je na tragu. Moramo biti potpuno budni, na oprezu protiv njega. Moramo obući sav Božji oklop. Moramo slijediti upute koje smo dobili preko duha proroštva. Moramo voljeti i pokoravati se istini za ovo vrijeme. Ovo će nas spasiti od prihvatanja snažnih zabluda. Bog nam je govorio kroz svoju riječ. On nam je govorio kroz svjedočanstva crkvi i kroz knjige koje su nam pomogle da razjasnimo našu sadašnju dužnost i položaj koji sada treba da zauzmemos. Upozorenja koja su davana, red po red, pravilo za pravilom, treba poslušati. Ako ih zanemarimo, koji izgovor možemo ponuditi?“ {EGW, 8T 298.1; 1904}

„Molim one koji rade za Boga da ne prihvate lažno za pravo. Neka se ljudski razum ne smješta tamo gdje treba da bude božanska, posvećena istina. Hrist čeka da zapali vjeru i ljubav u srcima svog naroda. Neka pogrešne teorije ne dobiju obrazloženje od ljudi koji bi trebali čvrsto stajati na platformi vječne istine. Bog nas poziva da se čvrsto držimo osnovnih, principa koji se temelje na neupitnom autoritetu.“ {EGW, 8T 298.2; 1904}

Obnova pravog svjedočanstva iz prošlih godina će uzrokovati obnovu duhovnog života. Snaga Duha će doći k nama jer je Gospod obećao. Obećanje o izlivanju Svetog Duha je uslovno: moramo se „čvrsto držati osnovnih principa koji se zasnivaju na neupitnom autoritetu“. Ove poruke će naići na žestoko protivljenje; proći će kroz teška iskušenja i naša vjera će biti testirana. Stoga moramo pažljivo proučiti stare oznake puta. „Ova temeljna načela se moraju držati čvrsto do kraja“.

„Duboko sam impresionirana Božjim Duhom da morammo da prođemo kroz teška iskušenja. Svačija vjera će biti testirana. Moramo pažljivo proučiti stare oznake puta. Ova iskustva iz prošlosti treba oživjeti. Danilo

treba da se upadljivo istakne Otkrivenjem datim Jovanu na ostrvu Patmos.“ {EGW, Ms2231902.11; 1902}

„U našem iskustvu u ovim poslednjim danima susrećemo se sa svim mogućim stvarima koje Sotona može izmisliti da bi učinio bezuspješnim utvrđene tačke naše vjere koje su, u promisli Božjoj, bile tako blagoslovene. Ovi temeljni principi moraju se držati čvrsto do kraja. Čitajte Riječ Božju.“ {EGW, Ms2231902.13; 1902}

Stari putokaz koji želimo da proučavamo je BOŽJA LIČNOST. Vidjeli smo da je znanje o ovoj istini s vremenom prestalo. Sotona radi „da učini ništavim utvrđene tačke naše vjere“. Od početka, Sotona je radio protiv ove istine i sigurno će raditi protiv nje i sada.

„Mi smo narod koji drži Božje zapovijesti. U proteklih pedeset godina svaka faza jeresi bila je dovedena na nas, da bi pomutila naše umove u pogledu učenja riječi – posebno u vezi sa služenjem Hrista u nebeskoj svetini i porukom neba za ove poslednje dane, koje su dali anđeli iz četrnaestog poglavlja Otkrivenja. Poruke svakog reda i vrste nametane su na adventiste sedmog dana, da zauzmu mjesto istine koja je, tačku po tačku, tražena molitvenim proučavanjem i o kojoj svjedoči Gospodnja čudotvorna sila. Ali putokazi koji su nas učinili onim što jesmo, treba da se sačuvaju, i oni će biti sačuvani, kao što je Bog označio kroz svoju riječ i svjedočanstvo svog Duha. On nas poziva da se čvrsto držimo, sa stegom vjere, temeljnih principa koji su zasnovani na neupitnom autoritetu.“ {EGW, SpTB02 59.1; 1904}

Nadamo se i molimo da ćete do kraja ove studije prepoznati da su OSNOVNA NAČELA zasnovana na neupitnom autoritetu. Pažljivo ćemo proučiti prve dvije tačke OSNOVNIH PRINCIPIA.

„Živimo u vremenu kada svaki vjetar doktrine duva i kada oni koji misle da stoje podložni su padu. Živimo u vremenu kada Sotona nastoji usaditi sjeme skepticizma i nevjernosti u svaki um. Živimo u vremenu kada se zabluda tako podmuklo podučava da se vjera mnogih brzo podriva.“ {EGW, MS143-1907.17; 1907}

„Oh, koliko gubimo zanemarujući privilegiju da slobodno jedemo hljeb života! Zar nećemo odlučno odbiti da nas zarobi neprijatelj naših duša? Zar nećemo staviti izvan našeg domaćaja sve ono što odvraća um od istina koje Bog želi da naučimo? Potrudimo se da se upoznamo s knjigama

koje jasno ocrtavaju istine za ovo vrijeme. Hajde da pažljivo proučimo fundamentalne principe poruke koju su proglašila Božja djeca širom svijeta. Budimo informisani o napretku ove poruke. Najsvečaniji posao je sada u toku – rad upozorenja nepokajanog svijeta na sudnji dan i skori dolazak našeg Spasitelja na oblacima nebeskim. Bog želi da svako Njegovo dijete ima ulogu u ovom velikom djelu. Obratimo se za pomoć Gospodnju, za pomoć Gospodnju protiv moćnih.“ {EGW, Ms1431907.18; 1907}

Iznova i iznova, sestra Vajt je proricala oživljavanje poruka koje smo nosili u prošlim godinama, i više puta je pozivala da se čvrsto držimo FUNDAMENTALNIH PRINCIPA koji se zasnivaju na neupitnom autoritetu. Oživljavanje je neophodno samo ako smo zaboravili ove principe. Što se tiče BOŽJE LIČNOSTI i Njegovog prisustva, definitivno vidimo da adventisti sedmog dana trenutno nisu jedinstveni po ovom pitanju. Stoga je potrebno pažljivo proučavanje starih putokaza. Sada postoji potreba da se obnovi iskustvo ljudi koji su u početku imali ulogu u uspostavljanju našeg djela. Istočno će se ponoviti dok ulazimo u završni rad. Svaki stub koji je Gospod postavio treba ojačati.

2. VIZIJA O BOŽJOJ LIČNOSTI

U pismu dr Kelogu, sestra Vajt ga je podsjetila na to kako je Bog uspostavio temelj naše vjere na početku našeg djela.

„Moj muž, starješina Džozef Bejts, otac Pirs, starješina Edson i mnogi drugi koji su bili oduševljeni, plemeniti i istiniti bili su među onima koji su, nakon što je proteklo vrijeme 1844., tražili istinu. Na našim važnim sastancima ti ljudi bi se sastajali zajedno i tražili istinu kao skriveno blago. Susrela sam se s njima i usrdno smo učili i molili se; jer smo osjećali da moramo naučiti Božju istinu. Često smo ostajali zajedno do kasno u noć, a ponekad i cijelu noć, moleći se za svjetlo i proučavajući Riječ. Dok smo postili i molili, na nas je došla velika sila. Ali ja nisam mogla da razumijem obrazloženje braće. Um mi je bio zaključan, takoreći, i nisam mogla da shvatim to što smo proučavali. Tada bi Duh Božji došao na mene, bila bih uzeta u viziji, a jasno objašnjenje odlomaka koje smo proučavali bi mi bilo dato sa poukom o stavu koji treba da zauzmem u pogledu istine i dužnosti. Iznova i iznova se

ovo dešavalo. Linija istine koja se proteže od tog vremena do vremena kada ćemo ući u Božji grad bila je jasno označena ispred mene, i dala sam svojoj braći i sestrama upute koje mi je dao Gospod. Znali su da kada nisam u viziji, ne mogu razumjeti ove stvari, i prihvatili su kao svjetlost direktno s neba otkrivenja koja su mi data. Tako su vodeće tačke naše vjere kakve danas držimo bile čvrsto utemeljene. Tačka za tačkom je bila jasno definisana i sva braća su se složila.“ {EGW, Lt253-1903.4; 1903}

Adventistički pioniri tragali su za истинom kao za skrivenim blagom. Nakon što je proteklo vrijeme 1844., bili su jako razočarani što Isus nije došao. Mogli su se ili pridružiti rugačima i napustiti pokret, negirajući Boga, ili se poniziti i očajnički tražiti Božju utjehu i razumijevanje Svetog pisma. Ovi ljudi su bili oduševljeni, plemeniti i istiniti, i odlučili su da traže odgovore u Svetom pismu. Odgovor na njihovo veliko razočarenje bila je Istina koju su dobili u ovim proučavanjima. Ove istine su činile temelj vjere adventista sedmog dana. Primljena je linija istine koja se proteže od njihovog vremena do dana kada ćemo ući u Božji grad. Oni su ove tačke nazvali TEMELJNI PRINCIPI i sva braća su bila u skladu s njima.

Važno je naglasiti da su ove istine izvedene iz Biblije i da su podržane od strane Duha Božjeg kroz vizije Elen Vajt. Svrha vizija sestre Vajt bila je utvrđivanje braće u Svetom pismu. Među ovim vizijama bila je i vizija BOŽJE LIČNOSTI i sada ćemo fokusirati našu pažnju na ovu konkretnu viziju. U istom pismu dr Kelogu, sestra Vajt se prisjetila ove vizije nakon što ga je podsjetila kako je uspostavljen temelj naše vjere.

„Tada su predstavljene upravo takve teorije koje ste iznijeli u Živom hramu. Ove suptilne, varljive sofistike iznova su tražile mjesto među nama. Ali ja sam uvijek imala isto svjedočanstvo koje i sada nosim o Božjoj ličnosti.“ {EGW, Lt253-1903.9; 1903}

„U (Ranim spisima, str. 60, 66, 67) nalaze se sledeće izjave:“ {EGW, Lt253-1903.10; 1903}

„14. maja 1851. vidjela sam Isusovu ljepotu i ljupkost. Dok sam gledala Njegovu slavu, nije mi palo na pamet da bih ikada trebalo da budem odvojena od Njegovog prisustva. Vidjela sam svjetlost koja dolazi od slave koja je okruživala Oca, i kada mi se približila, moje tijelo se treslo i zadrhtalo kao list. Mislila sam da ću, ako mi se približi, biti izbrisana iz postojanja; ali

me je svjetlost prošla. Tako sam mogla imati neki osjećaj za velikog i strašnog Boga s kojim moramo imati posla.“ {EGW, Lt253-i903.1i; 1903}

„Često sam viđala ljupkog Isusa, da je on osoba. Pitala sam Ga da li je Njegov Otac osoba, i da li je imao oblik poput njega. Isus je rekao: ‘Ja sam izričita slika ličnosti Moga Oca!’ [Jevrejima 1:3.]“ {EGW, Lt253-1903.12; 1903}

„Često sam viđala da je spiritualni pogled oduzeo svu slavu neba, i da su u mnogim umovima Davidov tron i ljupka Isusova osoba izgorjeli u vatri spiritualizma. Vidjela sam da će neki koji su prevareni i dovedeni u ovu zabludu biti iznijeti na vidjelo istine, ali će im biti gotovo nemoguće da se u potpunosti oslobole obmanjujuće moći spiritualizma. Takvi bi trebali temeljito da porade na priznavanju svojih zabluda i njihovom napuštanju zauvijek.“ {EGW, Lt253-1903.13; 1903}

Nalazimo istinu o BOŽJOJ LIČNOSTI u prisustvu Boga. Sestra Vajt je odvedena na nebo, u prisustvo Boga; vidjela je ljupku Isusovu osobu, ali Očevu osobu nije mogla vidjeti jer je bio okružen svjetlošću svoje slave. Postoji nekoliko ključnih tačaka koje treba proizvesti iz ove vizije.

U njenim primjedbama o tome kako je Otac prošao pored nje, okružen u svjetlosti Njegove slave, vidimo da se izraz „Bog“ odnosi na Oca. Rekla je: „Mogla sam tada imati osjećaj za velikog i strašnog Boga s kojim imamo posla,“ a Otac je prošao pored nje. Stoga znamo da kada su sestra Vajt i naši pioniri govorili o BOŽJOJ LIČNOSTI oni su govorili o ličnosti Oca. Zbog toga je sestra Vajt pitala Isusa „da li je Njegov Otac osoba, i da li je imao oblik kao On;“ vidjela je Hrista kao osobu jer je imao oblik osobe, ali nije mogla vidjeti Oca jer je bio okružen svjetlošću svoje slave.

Vidimo još jednu važnu napomenu u karakteristikama po kojima je sestra Vajt odredila Boga da bude ličnost: spoljašnji, vidljivi oblik. *Merriam-Webster dictionary* pruža nekoliko definicija riječi ‘ličnost’. Današnja primarna definicija pojma ‘ličnost’ definiše se kao „kvalitet ili stanje osobe“. Rječnik Merriam-Webster označava da je ova definicija u upotrebi od 15. vijeka. Izdanje Merriam-Webster rječnika iz 1828. ima primarnu definiciju ‘ličnosti’ kao „onoga što čini pojedinca posebnom osobom“. Izdanje iz 1886. definiše ga kao „ono što čini, ili se odnosi na osobu“. U „Američkom enciklopedijskom rječniku“ Hantera Roberta, koji je bio rječnik u posjedu sestre

Vajt, u početku nalazimo definiciju riječi ‘ličnost’ koju je *Merriam-Webster Dictionary* istakao kao „kvalitet ili stanje osobnosti“. Primjenjujući ove definicije na BOŽJU LIČNOST, imamo pitanje: koji je kvalitet ili stanje Boga kao osobe? Ili šta je to što čini da je Bog posebna osoba? To je zapravo isto pitanje i vizija Elen Vajt na to jasno odgovara. To je forma – spoljašnja forma! Za sestru Vajt, forma je kvalitet ili stanje Boga kao osobe. Ili, drugim riječima, forma je ono što čini Boga kao posebnu osobu. A kada govorimo o Bogu, mi govorimo o Ocu. Isus je svjedočio da Njegov Otac ima formu jer je on izričita slika ličnosti svog Oca. Očigledno, termin ‘slika’ se primjenjuje u doslovnom ili očiglednom smislu koji riječ ‘slika’ implicira jer je to odgovor na pitanje „da li Bog ima oblik?“

U zaključku, BOŽJA LIČNOST odgovara na pitanje: kakav je kvalitet ili stanje Boga kao osobe? Odnosno, kvalitet po kojem znamo da je Bog osoba je Njegov fizički, vanjski oblik. Ovo je bila prava kontroverza sa dr Kelogom i njegovim osjećajima izraženim u njegovoј knjizi „Živi hram“. Dr Kelog je takođe tvrdio da je kvalitet ili stanje Boga kao osobe fizički oblik, ali je spekulisao o ovom pitanju. „Činjenica da je Bog toliko velik da ne možemo stvoriti jasnu mentalnu sliku njegovog fizičkog izgleda ne mora u našim mislima umanjiti stvarnost Njegove ličnosti...“⁴ Prema ovim podacima, možemo prepoznati i primjenu riječi ‘ličnost’ definisanu kao „kvalitet ili stanje osobe“. Kvalitet ili stanje Boga da bi bio osoba je njegov fizički izgled. Naši adventistički pioniri takođe su istaknuli fizički izgled kao kvalitet koji definiše Boga kao osobu. Džeјms Vajt je napisao: „Oni koji poriču Božju ličnost, kažu da ‘slika’ ovdje ne znači fizički oblik, već moralni lik...“⁵ J.B. Frisbi je napisao: „Neki kao da prepostavljaju da se to protivi ličnosti Boga, jer je on Duh, i kažu da je bez tijela ili djelova...“⁶ U knjizi „Biblijski institut“, Džeјms Vajt i Urija Smit, komentarišući Postanje 1:26 da je čovjek stvoren „na sliku Božju“, koristili su ovu referencu da istaknu da je Bog osoba. Govoreći o obličju: „Ono se odnosilo samo na spoljašnji oblik i formu; jer Bog je ličnost i ima oblik. Fil. 2:6; Jev. 1:3; Otk. 5:1; Dan. 7:9; Izl. 24:10; 33:20-23. Tamo

⁴ John H. Kellogg, *The Living Temple*, p. 31.

⁵ James S. White, PERGO 1.1; 1861.

⁶ Adventist Review and Sabbath Herald, March 7, 1854, J. B. Frisbie, “The Seventh-Day Sabbath Not Abolished”, p. 50.

gdje se riječ obliče koristi u prenesenom značenju, ona se primjenjuje na nešto što po prirodi ne posjedujemo, ali moramo obući. Kol. 3:10, objašnjeno u Ef. 4:23, 24.⁷

Zaključak je vrlo jednostavan i jasan. Bog je osoba na jednostavan i najočigledniji način. On izgleda kao osoba; On ima oblik, fizičko tijelo. Ovaj zaključak bi se izvukao iz jednostavnog razumijevanja vizije BOŽJE LIČNOSTI date Elen Vajt, međutim, postoje mnoge druge ideje u vezi sa Božjom ličnošću, koje teže da nadjačaju ovo jednostavno i očigledno razumijevanje. Sestra Vajt je takve poglede nazvala „spiritualnim gledištem“. Često je viđala da je „spiritualni pogled oduzeo svu slavu neba, i da su u mnogim umovima Davidov tron i Ijupka Isusova osoba izgoreli u vatri spiritualizma.“ Spiritualno gledište je gledište koje poriče očigledno razumijevanje Božje ličnosti. Drugim riječima, spiritualno značenje spekulise o obliku Boga ili o Njegovoj fizičkoj stvarnosti. Odmah nakon što nas je upozorila na spiritualni pogled, Elen Vajt je prorekla da će jedna vrsta spiritualizma doći među nas i potkopati našu vjeru.

„Među naš narod dolazi jedna vrsta spiritualizma i to će potkopati vjeru onih koji mu daju mjesto, navodeći ih da obrate pažnju na zavodljive duhove i doktrine đavola. Zablude će biti predstavljene na ugodan i laskav način. Neprijatelj želi da odvrati umove naše braće i sestara od rada na premanju naroda da stoji u ovim poslednjim danima.“ {EGW, Lt253-1903.14; 1903}

Imamo li definitivno i jasno razumijevanje BOŽJE LIČNOSTI? Ovo bi za početak moglo biti čudno pitanje jer je zaključak vizije sestre Vajt vrlo jednostavan i jasan. Ima li nešto više od toga? Ispada da nema što se tiče same BOŽJE LIČNOSTI. BOŽJA LIČNOST je vrlo jednostavna istina koja se suprostavlja „spiritualnom pogledu“. Shodno tome, promoteri „duhovnog gledišta“ postavljaju mnogo više pitanja u primjeni ove jednostavne istine. Na primjer, ako Bog ima tijelo, fizički oblik, onda je neizbjježno ograničen prostorom. Kako Bog može biti svuda prisutan dok ima tijelo? Nije li Isus svjedočio da je Bog duh (Jovan 4:24), i da taj duh nema tijela i kostiju (Luka 24:39)? Ako Otac ima tijelo, a Hrist je izričita slika ličnosti Njegovog Oca, da

⁷ James White & Uriah Smith, The Biblical Institute (Kindle Locations 1715-1718). Kindle Edition.

li to takođe znači da Duh sveti ima tijelo kao što imaju Otac i Sin? Nisu li Otac, Sin i Duh sveti tri jednakе osobe? Drugim riječima, da li je kvalitet ili stanje svetog Duha kao osobe isto što i kvalitet ili stanje Oca ili Sina kao različite osobe? Na kraju krajeva, Bog je samo jedan i On je osoba, ali nije li On jedinstvo tri jednakе osobe?

Sva ova pitanja su legitimna i uzimaju u obzir očigledno razumijevanje Božje ličnosti, predstavljene u viziji Elen Vajt. Zanimljivo je da danas na ova pitanja odgovaramo drugačije nego što bi to dali naši pioniri. U vrijeme Elen Vajt, Crkva adventista sedmog dana je, po velikom jednoglasju, zastupala stavove o BOŽJOJ LIČNOSTI koja bi na ova pitanja odgovorila drugačije nego što mi danas na njih odgovaramo. Do 1931. godine, adventisti su službeno vjerovali:

„I – Da postoji jedan Bog, lično, duhovno biće, tvorac svih stvari, svećočan, sveznajući i vječan, beskonačan u mudrosti, svetosti, pravdi, dobroti, istini i milosti; nepromjenjiv, i svuda prisutan kroz svog predstavnika, Svetog Duha. Ps. 139:7.“⁸

Danas adventisti vjeruju:

„Postoji jedan Bog: Otac, Sin i Duh Sveti, jedinstvo tri su-vječne Ličnosti. Bog je besmrтан, svećočan, sveznajući, iznad svega i uvijek prisutan. On je beskonačan i izvan ljudskog poimanja, a ipak poznat kroz Njegovo samootkrivanje. Bog, koji je ljubav, zauvijek je dostojan bogosluženja, obožavanja i službe od strane čitave tvorevine. (Post. 1:26; Pnz. 6:4; Isa. 6:8; Mat. 28:19; Jvn. 3:16 2 Kor. 1:21, 22; 13:14; Ef. 4:4-6; 1. Pet. 1:2.)“⁹

Činjenica da postoji razlika u zvaničnoj izjavi o vjerovanju u pogledu BOŽJE LIČNOSTI i Njegovog prisustva trebalo bi da nas podstakne da proučavamo ove konkretne teme. Trebalo bi da se raspitamo šta kaže Biblija. Biblija se nije promijenila tokom naše istorije – naše razumijevanje se promijenilo. Stoga se ne bi trebalo suzdržavati od preispitivanja bilo koje izjave o našim uvjerenjima. Istina se nikada ne boji pitanja.

U nastavku predlažemo studiju o BOŽJOJ LIČNOSTI i Njegovom prisustvu u kontekstu gore navedenih predloženih pitanja i današnje kontroverze. Prvo ćemo pogledati u Bibliju, a zatim potvrditi tumačenje Duhom proročstva.

⁸ The Fundamental Principles 1889, point no. 1.

⁹ 28 Fundamental Beliefs of Seventh-day Adventists, point no. 2.

Tako je Bog postavio temelj naše vjere na početku našeg pokreta.

3. PRINCIPI U PROUČAVANJU BOŽJE LIČNOSTI

„Sveto pismo jasno ukazuje na odnos između Boga i Hrista, i ono jasno ukazuje na **ličnost i individualnost svakog od njih.**“ {EGW, 8T 268.1; 1904}

Sveto pismo jasno ukazuje na BOŽJU i Hristovu LIČNOST. Ipak, uz jednostavnost Biblije, postoje mnoge spekulacije o BOŽJOJ LIČNOSTI. Da bi se jasno sagledala učenja Svetog pisma o BOŽJOJ LIČNOSTI, sestra Vajt je istakla niz principa u proučavanju ove teme. Želimo da se pridržavamo ovih principa u našoj studiji.

U svom pismu bratu Irvinu, sestra Vajt je postavila dva principa. Prvi je da budemo fokusirani na Istinu i da se ne zamaramo spiritualističkim teorijama. Drugi princip je izbjegavanje korišćenja bilo kakvog objašnjenja osim onoga što je dala Biblija. Moramo koristiti jasnu i određenu Riječ Božju.

„Držite svoje oči uprte u Gospoda Isusa Hrista, i gledajući Ga, bićete promijenjeni u Njegov lik. Nemojte govoriti o ovim spiritualističkim teorijama. Neka ne nađu mjesto u vašem umu. Neka naši časopisi budu slobodni od svega toga. Objavite istinu; ne objavljujte zabludu. Ne pokušavajte da date objašnjenje u pogledu Božje ličnosti. Ne možete dati nikakvo dalje objašnjenje osim što je dala Biblija. Ljudske teorije o Njemu nisu dobre ni za šta. Nemojte prljati svoje umove proučavanjem pogrešnih teorija neprijatelja. Potrudite se da odvučete umove od svega ove vrste. Biće bolje da ove teme držimo van naših novina. Neka doktrine sadašnje istine budu stavljene u naše novine, ali ne ostavljajte prostora za ponavljanje pogrešnih teorija.“ {EGW, Lt179-1904.4; 1904}

Fokusirajmo se na istinu a ne na zabludu. Dok proaktivno proučavamo istinu o BOŽJOJ LIČNOSTI, moramo se ograničiti na Svetu pismo. Ne možemo dati nikakvo dalje objašnjenje od onoga što je dala Biblija.

Treći princip je držati se stvari koje su nam otkrivene u Bibliji. Tajne stvari ne pripadaju nama. Ovo se posebno odnosi na prirodu Boga. „Ovdje je čutanje rječitost.“

„‘Ono što je sakriveno pripada Gospodu, našem Bogu, a ono što je otkriveno pripada nama i našim sinovima dovijeka.’ Ponovljeni zakon 29:29. Otkrivenje samoga sebe koje je Bog dao u svojoj Riječi je za naše proučavanje. Ovo možemo da tražimo da razumijemo. Ali dalje od toga ne smijemo prodrijeti. Najviši intelekt se može opterećivati dok se ne iscrpi u nagađanjima o prirodi Boga, ali trud će biti besplodan. Ovaj problem nam nije dat da ga riješimo. Nijedan ljudski um ne može shvatiti Boga. Niko se ne smije upuštati u spekulacije o Njegovoj prirodi. Ovdje je čutanje rječitost. Sveznujući je iznad rasprave.“ {EGW, MH 429.3; 1905}

U našem proučavanju moramo paziti da ne zadiremo u prirodu Boga. BOŽJA LIČNOST i Božja priroda nisu ista stvar. Ipak, dok proučavate BOŽJU LIČNOST, neko može lako početi da istražuje stvari koje nisu otkrivene i tako lako spekuliše o prirodi Boga. Trebalо bi da budemo oprezni u ispravnom razlikovanju stvari koje su nam otkrivene.

Drugi princip je da u pogledu misterija izraženih u Božjoj Riječi, mi treba da prihvatimo Njegovu riječ – kako ona glasi, bez obzira na to što je ne možemo razumjeti i shvatiti svojim ograničenim umom.

„Ulazak grijeha u svijet, Hristovo utjelovljenje, obnova, uskrsenje i mnoge druge teme predstavljene u Bibliji, misterije su previše duboke da bi ih ljudski um mogao objasniti ili čak u potpunosti shvatiti. Ali Bog nam je u Svetom pismu dao dovoljno dokaza o njihovom božanskom karakteru, i ne smijemo sumnjati u Njegovu riječ jer ne možemo razumjeti sve misterije Njegovog proviđenja.“ {EGW, 5T 699.3; 1889}

„Djelovi Svetog pisma koji predstavljaju ove velike teme ne smiju se propustiti kao da nisu korisni za čovjeka. Sve što je Bog smatrao prikladnim da objavi, mi moramo prihvati po autoritetu Njegove riječi. Možda je data samo gola izjava o činjenicama, bez objašnjenja zašto i kako; ali iako to ne možemo shvatiti, trebalо bi da budemo zadovoljni da je to istina, jer je Bog to rekao. Sva poteškoća leži u slabosti i skučenosti ljudskog uma.“ {EGW, 5T 699.4; 1889}

Kombinujući ovih nekoliko principa vidimo da o stvarima koje nam nisu otkrivene ne treba da razmišljamo. Samo one stvari koje su otkrivene u Bibliji pripadaju nama i mi ih trebamo prihvati onakve kakve jesu, na jeziku i objašnjenju koje je Biblija dala. Može se dati samo gola izjava činjenica,

bez objašnjenja zašto i kako, ali mi to moramo prihvati jer je Bog to rekao.

Mnoge stvari u Bibliji su za nas tajanstvene. Ali gdje bi trebalo povući granicu o tome o kojim stvarima treba razmišljati, a koje izbjegavati?

„Ljudski talenat i ljudska nagađanja pokušali su tragajući da otkriju Boga. Mnogi su kročili ovim putem. Najviši intelekt se može opterećivati sve dok se ne iscrpi u nagađanjima o Bogu; ali trud će biti uzaludan i ostaje činjenica da čovjek traženjem ne može pronaći Boga. Ovaj problem nam nije dat da ga riješimo. Sve što čovjek treba da zna i može znati o Bogu otkriveno je u životu i karakteru Njegovog Sina, velikog Učitelja. Kako sve više saznamo šta je čovjek, šta mi sami jesmo, u Božjim očima, mi ćemo se bojati i drhtati pred Njim.“ {EGW, Lt240-1903.16; 1903}

„Sve što čovjek treba da zna i može znati o Bogu otkriveno je u životu i karakteru Njegovog Sina.“ Granica koju povlačimo između neotkrivenih misterija i stvari koje nam se otkrivaju povučena je tamo gdje ju je povukao naš Gospod. Konkretno, što se tiče istine BOŽJE LIČNOSTI, Bog se otkrio u ličnosti svog Sina.

„Hrist je došao da nauči ljudska bića onome što Bog želi da znaju. Na nebesima iznad, na zemlji, u širokim vodama okeana, vidimo Božje djelo. Sve stvorene stvari svjedoče o Njegovoj moći, Njegovoj mudrosti, Njegovoj ljubavi. Ipak, iz zvijezda, okeana ili katarakte ne možemo naučiti o Božjoj ličnosti kakva je otkrivena u Hristu.“ {EGW, MH 419.3; 1905}

„Bog je video da je potrebno jasnije otkrivenje od prirode da bi se prikazala i Njegova ličnost i Njegov karakter. On je poslao svog Sina u svijet da manifestuje, koliko je to ljudski vid mogao podnijeti, prirodu i svojstva nevidljivog Boga.“ {EGW, MH 419.4; 1905}

Konačno, kulminaciju svih ovih principa vidimo u učenju našeg Gospoda.

„Hrist je govorio sa autoritetom. Svaku istinu bitnu za ljude da znaju, On je objavio sa nepokolebljivom sigurnošću određenog znanja. Nije izgovorio ništa maštovito ili sentimentalno. Nije iznosio nikakve sofistike, nikakva ljudska mišljenja. Nikakve besposličarske priče, nikakve lažne teorije odjevene u lijep jezik nisu izašle s Njegovih usana. Izjave koje je On dao bile su istine utvrđene ličnim znanjem. Predvidio je obmanjujuće doktrine koje će ispuniti svijet, ali ih nije razotkrio. U svom učenju on se zadržao na

nepromjenljivim principima Božje Riječi. Uveličao je jednostavne, praktične istine koje su obični ljudi mogli razumjeti i unijeti u svakodnevno iskustvo.“ {EGW, Lt254-1903.2; 1903}

Najveće otkrivenje BOŽJE LIČNOSTI nalazi se u samom Isusu i u Njegovim učenjima. Njegova učenja sadrže samo čistu Istinu – Istinu koju je primio od Oca. Dakle, mi treba da prihvatimo sve Njegove riječi jer su Hristove nauke stvari koje su nam otkrivene i one pripadaju nama. Čak i kada je Njegovo učenje ponekad bilo bez objašnjenja zašto ili kako, mi to moramo prihvati jer je On tako rekao. Neka Njegova riječ bude neupitni autoritet.

4. HERMENEUTIČKI PRINCIPI

Nažalost, danas je čest slučaj da kada se uzburka neka kontroverzna teološka tema, teolozi će težiti da iznesu svoj teološki autoritet kada tumače Svetu pismo. Dobra je praksa podsjetiti teologe na njihove maksime, da postoje određena načela za tumačenje Svetog pisma kojih bi se svi trebali pridržavati. Ovi principi se nazivaju hermeneutičkim principima. U ovoj studiji ćemo se striktno držati pet osnovnih hermeneutičkih principa koji su definisani kroz istoriju Reformacije. Principi su sledeći:

1. *Sola Scriptura*: Samo Sveti pismo. Bog se otkrio kroz Bibliju i Biblija je izvor istine.
2. *Tota Scriptura*: Kompletno Sveti pismo. Svaki stih u Bibliji ima svoj kontekst unutar 66 knjiga u njoj. Cijelu Bibliju treba uzeti u obzir – a ne dje-limično – niti bilo šta izvlačiti iz konteksta.
3. *Sacra Scriptura sui ipsius interpres*: Sveti pismo je svoj vlastiti tumač.
4. *Spiritualia spiritualiter examinatur*: „...upoređivanje duhovnih stvari s duhovnim,“ 1. Kor 2:13. Bog je dao Duh proroštva kao Isusova svjedočanstva Njegovoj zajednici. Zaključci neće biti izvučeni iz Duha proroštva, već samo iz Biblije (vidi tačku br. 1). Duh proroštva će se koristiti za potvrdu da li su zaključci tačni.
5. *Sitz im Leben*: to znači da, budući da istorijski događaji imaju svoju istorijsku pozadinu, oni moraju da „sjede“ u svom odgovarajućem

kontekstu.

Duh proročta nam takođe daje jedan važan princip, objašnjen u nastavku. Ovaj princip je u skladu sa pet gore navedenih principa interpretacije i pratiće nas tokom cijele studije.

„Istine koje su najjasnije otkrivene u Bibliji bile su upletene u sumnju i tamu od strane učenih ljudi, koji, pretvarajući se da su mudri, uče da Sveti pismo ima mistično, tajno, duhovno značenje koje nije vidljivo u jeziku koji se koristi. Ovi ljudi su lažni učitelji. Upravo takvoj klasi Isus je izjavio: ‘Vi ne poznajete Sveti pismo, niti silu Božju.’ Marko 12:24. Jezik Biblije treba objasniti prema njegovom očiglednom značenju, osim ako se ne koristi simbol ili figura. Hrist je dao obećanje: ‘Ako neko hoće činiti Njegovu volju, znaće za učenje.’ Jovan 7:17. Kad bi ljudi samo uzeli Bibliju onako kako ona glasi, da nije bilo lažnih učitelja koji bi zavarivali i zbumnjivali njihove umove, izvršilo bi se djelo koje bi obradovalo anđele i koje bi dovelo u krilo Hrista hiljade i hiljade onih koji sada lutaju u zabludi.“ {EGW, GC 599; 1911}

Kada se bavimo temom BOŽJE LIČNOSTI, glavne razlike koje podstiču kontroverzu vraćaju se na tumačenje Biblije. Problem je u tumačenju nekih pojmoveva (npr. ‘osoba’, ‘Otac’, ‘Sin’, ‘Duh’, itd.) kao simboličkih ili doslovnih. Otuda i dodatni princip: termine u Bibliji „treba objasniti prema njihovom očiglednom značenju,“ s jednim izuzetkom – „osim ako se ne koristi simbol ili figura.“ Da biste utvrdili da li je termin simboličan ili ne, pogledajte princip br. 3 („Sveti pismo je svoj vlastiti tumač“). Biblija mora sama sebe da objasni. Stoga mora objasniti svoje simbole. Inače, ako se tumačenje ne nalazi u Bibliji, onda Biblija ne bi bila jedini izvor istine (vidi načelo br. 1).

Napokon, koju god temu da proučavamo, prioritet imaju eksplisitne i jasne izjave, u odnosu na one koje su možda zavijene u lingvističke nedoumice ili proročki jezik koji nije uvijek lak za shvatiti. Takođe posebnu pažnju treba obratiti na kontekst u kojem su izjave date.

Ova načela će nas pratiti kroz ovu važnu biblijsku studiju. Ovo je test koji treba da prođemo u našem pokušaju da oživimo stari i zaboravljeni stub BOŽJE LIČNOSTI. Porota, onaj koji utvrđuje valjanost ove studije, je taj koji je proučava. To si ti.

Sada, pošto smo postavili principe tumačenja, hajde da zajedno zaronimo u ovu važnu temu.

5. BOŽJA LIČNOST

Da li je Bog osoba? Šta Biblija kaže o njegovoj ličnosti? Termin ‘ličnost’, koji smo ranije spomenuli u kontekstu Duha proroštva, označava „kvalitet ili stanje osobe“. Dakle, pravo pitanje je, ako Biblija govori o tome da je Bog osoba, po kojim karakteristikama znamo da je Bog osoba, ili koji je kvalitet ili stanje da je On osoba?

Zašto je ovo pitanje toliko važno za nas kao adventiste sedmog dana? Istina BOŽJE LIČNOSTI je temelj za sve istaknute adventističke doktrine kojih se pridržavamo. Na primjer, vjerujemo da su dvije hiljade i trista dana iz Danila 8:14 okončani 1844. To nas dovodi do događaja poznatog kao čišćenje svetinje. Vjerujemo da se ovaj događaj zbio na nebu u određenom vremenu i prostoru. Vjerujemo da gore na nebu postoji pravo svetilište, podignuto Božjom rukom (Jevrejima 8:2; 9:11). Ova svetinja, podignuta rukom Božjom, je stvarno mjesto na nebu, gdje „imamo takvog prvosveštenika, koji je postavljen s desne strane prestola Veličanstva na nebesima“ (Jevrejima 8:1). Kao adventisti sedmog dana, mi vjerujemo u nebo kao pravo mjesto, u pravo svetilište na nebu i pravi presto gdje Bog sjedi. I upravo tamo gdje je pravi tron, u pravom svetilištu, na nebu kao stvarnom mjestu, je odgovor na pitanje, da li je Bog ličnost? Bog sjedi na nebeskom prestolu. Tamo vidimo osobu i Isusa Hrista sa Njegove desne strane. Biblija kaže:

„Koji [Sin Božji] budući sjajnost slave i jasno obliče bića Njegovog, i noseći sve u riječi sile svoje, učinivši sobom očišćenje grijeha naših, sjede s desne strane prestola veličanstva na visini.“ Jevrejima 1:3

Bog, koji sjedi na prestolu, je osoba jer je Njegov Sin, koji mu je s desne strane, izričita slika Njegove [Očeve] ličnosti. Biblija jasno kaže da je Bog osoba, ali razumijevanje pojma ‘ličnost’ varira. Preciznije, kvalitet ili stanje Božje osobe varira. Kako znamo da je Isus osoba? Znamo to jer On izgleda kao osoba. On ima fizičko tijelo osobe. Fizičko tijelo ili oblik je kvalitet ili stanje Isusa da bude osoba. Pitanje je da li je i fizičko tijelo kvalitet ili stanje Oca da bude osoba? Drugim riječima, da li i Otac ima fizičko tijelo? Biblija jasno ističe da je Isus izričita slika Božje osobe. Bog je ličnost, a Hrist, koji ima izgled ličnosti, predstavlja ekspresnu sliku Božje ličnosti. Hrist je fizički uznesen na nebo i sjeo s desne strane Veličanstva na visini – fizički.

Mnogi prigovaraju jednostavnom zaključku da Bog posjeduje fizičko tijelo i oblik. Najznačajniji prigovor je da je Bog duh (Jovan 4:24) i da stoga nema tijelo. Ako Bog nema fizičko tijelo, kako možemo tvrditi da je Isus fizički s Njegove desne strane i posreduje za nas? Ako Bog nema fizičko tijelo, pitamo se, da li je Božji tron fizičko mjesto? Shvatanje Božje ličnosti striktno kao duha, bez tijela i djelova, dovodi do zaključka da nebeski prijesto, na kojem Bog sjedi i Njegov Sin s Njegove desne strane, ima duhovno značenje i nema osnova u stvarnosti. Prema tome, ako želimo da budemo dosledni, onda Božji presto nije stvarno mjesto niti predmet, jer na njemu niko fizički ne sjedi. Ako Božji tron nije fizički, imajući u vidu konzistentnost, Svetilište na nebu, takođe nije fizičko mjesto. Ni Nebo nije stvarno mjesto, već puki metaforički koncept. Ako je tako, pitamo se, šta se desilo sa Hristovim fizičkim tijelom kada je uznesen na metaforično mjesto zvano Nebo, da bi metaforički sjeo s desne strane Bogu?

Iako je duhovno razumijevanje neba široko prihvaćeno u hrišćanstvu, poricanje neba kao stavnog mjesta je u suprotnosti sa svjedočanstvom Hristovih učenika, koji su vidjeli Isusa kako se uzdiže na nebo u svom ljudskom tijelu. I „bio uzet na nebo i sjeo je s desne strane Bogu.“ (Marko 16:19) Ne-girati Nebo kao stvarno mjesto bilo bi jednakо poricanju Isusovog uznesenja na Nebo u Njegovom tijelu.

Da budemo jasni: Otac je duh, iako postoji prigovor na tvrdnju da je Bog Otac isključivo duh i da se uopšte ne može vidjeti, jer nema oblik ni tijelo. Biblijski stihovi koji podržavaju ovo vjerovanje nalaze se u Isusovoj primjedbi o obožavanju Boga u duhu i istini datoj ženi na izvoru:

„Isus joj reče: Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kada Ocu nećete služiti ni na ovoj gori ni u Jerusalimu. Vi se molite onome što ne poznajete, a mi se molimo onome što poznajemo, jer spasenje je od Judejaca. Ali dolazi čas, i već je tu, kada će pravi bogoslužitelji služiti Ocu u duhu i istini, jer i Otac traži takve bogoslužitelje. Bog je Duh, i oni koji mu služe obavezani su da mu služe u duhu i istini.“ Jovan 4:21-24

Obrazloženje za tvrdnju da je Otac duh koji se ne vidi, jer nema tijela, uzeto je iz Hristovih napomena. Isus je rekao da „duh nema tijela i kostiju“ (Luka 24:39) i da ne možemo vidjeti Duha (Jovan 3:8), stoga se Otac ne može vidjeti. Ove tvrdnje podržava Pavle kada je pisao o Ocu: „A Kralju vječnom,

neraspadljivom, nevidljivom, jedinom premudrom Bogu, neka je čast i slava u vekovima vjekova. Amin.“ (1. Timoteju 1:17) I rekao je za Isusa da je On „slika Boga nevidljivog...“ (Kološanima 1:15).

Trebali bismo biti iskreni i priznati da su svi ovi stihovi istiniti. Da, Bog je duh i On je nevidljiv, ali Biblija ovim zaključcima daje više konteksta koji se moraju uzeti u obzir. Ključno je da donosimo zaključke na osnovu potpunog svjedočanstva Svetog pisma.

Napominjemo da u bavljenju ovom temom trebali bi da budemo senzibilni i oprezni. Biblija nam postavlja princip:

„Ono što je sakriveno pripada Gospodu, našem Bogu, a ono što je otkriveno pripada nama i našim sinovima dovijeka.“ Ponovljeni zakon 29:29 Mnogi podižu povik jeresi kako bi se uzdržali od potpunog istraživanja ove teme, ali Biblija svakako sadrži svjedočanstvo o ovoj tački. Ono što je otkriveno pripada nama.

Sam Isus je izjavio da Njegov Otac ima oblik, glas i lice i da ga mogu vidjeti anđeli.

„I Otac koji me je poslao sam je posvjedočio o meni. Vi nikada niste čuli njegov glas niti ste vidjeli njegov lik.“ Jovan 5:37

„Pazite da ne prezrete jednog od ovih malenih. Jer, kažem vam: njihovi anđeli na nebesima stalno gledaju lice moga Oca, koji je na nebesima.“ Matej 18:10

Bog se naziva nevidljivim (vidi Kološanima 1:15), ali On je nevidljiv samo za nas pala ljudska bića:

„Jedini koji ima besmrtnost, koji prebiva u nedostupnoj svjetlosti, koga niko od ljudi nije video niti ga može vidjeti. Njemu neka je čast i vlast vječna. Amin.“ 1. Timoteju 6:16

Bog je rekao Mojsiju:

„Ali ne možeš vidjeti moje lice, jer čovjek ne može mene vidjeti i ostati živ.“ Izlazak 33:20

Najočiglednije je da Bog ima lice. Problem je što smrtnik ne može vidjeti Njegovo lice i živjeti. Ali kada se grešnik vrati u zajednicu sa Bogom, on će vidjeti Boga licem u lice.

„I više neće biti nikakvog prokletstva. Božji i Jagnjetov presto biće u gradu i Bogu će služiti njegove sluge. Oni će vidjeti njegovo lice i njegovo će

ime biti na njihovim čelima.“ Otkrivenje 22:3-4

Uzimajući u obzir cijeli biblijski izvještaj, jasno je da je Bog zaista nevidljiv za nas smrtna bića. U ovom stanju ne možemo vidjeti Očevo lice i živjeti. Ipak, kada grijeh bude uništen, svi spašeni ljudi će doći u direktnu zajednicu sa Ocem i vidjeće Ga licem u lice.

Pavlovo svjedočanstvo da je Isus „slika Boga nevidljivog...“ (Kološanska 1:15) nije bilo oksimoron. Slika je projekcija vidljivih stvari. Bog je nevidljiv našim smrtnim očima, ali se mogao vidjeti, i vidjeće ga sveci licem u lice. Bog ima lice, baš kao što je svjedočio Mojsiju.

Na gori Sinaj, kada je Bog u svojoj ličnosti prolazio pored Mojsija, nije mu dozvolio da vidi Njegovo lice, ali mu je dozvolio da vidi Njegov oblik:

„Dok moja slava bude prolazila, staviću te u pukotinu u stijeni i zakloniće te svojom rukom dok ne prođem. Posle toga ću skloniti svoju ruku i vidjećeš me s leđa. Ali moje lice ne može se vidjeti.“ Izlazak 33:22-23

Mojsije je video Božja leđa. Vidio je Oca. Očigledno je nešto video. Bog ima stražnje djelove. Ne spekulimo o anatomiji Božjeg božanskog bića, ali se može donijeti jednostavan zaključak: On je božansko Biće jer nam je Biblija otkrila da ima stražnje djelove, pravo lice, pravu ruku, itd. Mojsiju je dato rijetka prilika da vidi Boga lično.

Nije samo Mojsije video lik Oca. Mnogi drugi proroci u vizijama nebeskog prestola su Ga vidjeli. Ovo nas navodi na zaključak da je Božji presto pravi presto i da na njemu sjedi prava Osoba. Pogledajmo nekoliko njihovih svjedočenja:

„Nad sferom koja je bila iznad njihovih glava bilo je nešto kao kamen safir, nalik prestolu. A gore, na onom što je ličilo na presto, bio je neko **kao zemaljski čovjek**. Od onoga što je izgledalo kao njegova bedra pa naviše video sam nešto poput sjajnog belog zlata, što je izgledalo kao vatra koja je gorjela iznutra svuda unaokolo, a od onoga što je izgledalo kao njegova bedra pa naniže video sam nešto poput vatre, a blistava svjetlost bila je svuda oko njega. Video sam nešto što je izgledalo kao duga koja se pojavi u oblacima u kišni dan. Tako je izgledala svjetlost koja je blistala unaokolo. To je bilo nešto što je izgledalo kao Gospodnja slava. Kada sam to video, pao sam ničice i začuo sam glas onoga koji je govorio.“ Ezekijel 1:26-28

Ezekijel je video presto i Neko ko sjedi na njemu bio je „kao zemaljski

čovjek.“ Otac ima izgled čovjeka jer je oblikovao čovjeka na svoju sliku (Postanje 1:27). Ima slabine. Opet, mi ne zadiremo u misterije Božeg božanskog bića, već se čvrsto držimo stvari koje su otkrivene. Bog je zaista osoba i ima tijelo slično čovjeku koji je stvoren na Njegovu sliku. Važno je naglasiti da Božje tijelo nije tijelo čovjeka čak i ako liči na izgled čovjeka jer „postoji tijelo prirodno, a postoji tijelo duhovno“. 1. Korinćanima 15:44

Druge vizije Oca na tronu mogu se naći u Danilu 7:9,10; Otkrivenju 4:2,3; i 1. Kraljevima 22:19-22. Sve ovo svjedoči o nekom izgledu i da Neko zapravo sjedi na tronu. Ezekijel je video izgled poput čovjeka, dokazujući da je čovjek stvoren na Njegovu sliku, čak i fizički.

„Stvoren da budu ‘slika i slava Božja’ (1. Korinćanima 11:7), Adam i Eva su dobili obdarenost koja nije nedostojna njihove visoke sudbine. Graciozne i simetrične forme, pravilne i lijepo crte, lica blistavih nijansama zdravlja i svjetlošću radosti i nade, oni su po vanjskoj sličnosti nosili lik svog Tvorca. Nije se ova sličnost manifestovala samo u fizičkoj prirodi. Svaka sposobnost uma i duše odražavala je Stvoriteljevu slavu.“ {EGW, Ed 20.2; 1903}

„Kada je Adam došao iz ruke Stvoritelja, nosio je, u svojoj fizičkoj, mentalnoj i duhovnoj prirodi, sličnost sa svojim Stvoriteljem.“ {EGW, Ed 15.1; 1903}

Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku. Ovo uključuje Njegovu fizičku prirodu i sliku. Čovjek ima lice, ruke, slabine, leđa, itd. Isto čitamo o Bogu. Ove opise treba jasno prihvatići jer stvarajući čovjeka po svojoj vlastitoj fizičkoj slici, Bog je dao primjerak Sebe.

„Od prve zore razuma ljudski um je trebao postati inteligentan u pogledu fizičke strukture tijela. Ovdje je Jehova dao primjerak sebe; jer je čovjek stvoren na sliku Božju.“ – Neobjavljeni svjedočanstva, 11. januara 1897. {EGW, HL 9.2; 1897}¹⁰

Koja se semantička vrijednost može steći spiritizovanjem Božje lične interakcije s Mojsijem na gori Sinaj? Kakvo značenje se može izvući iz Boga koji je stavio svoju ‘metaforičku’ ruku na Mojsija kada je ‘metaforički’

¹⁰ Isti citat objavljen u Dnevnom biltenu Generalne konferencije: „Od prve zore razuma, ljudski um trebalo je da postane inteligentan u pogledu fizičke strukture. Ovdje je Jehova dao primjerak sebe; jer je čovjek stvoren na sliku Božju...“ {EGW, GCDB March 2, 1897, par. 30; 1897}

prolazio pored njega, sprečavajući ga da vidi Njegovo ‘metaforično’ lice, a ipak mu je dopustio da vidi Njegove ‘metaforičke’ stražnje djelove? Bog nije prevario svog slуга Mojsija otkrivajući Mu se fizički. Otac je fizički i opipljivi, lični Bog.

„On [Isus] je učio da Bog nagrađuje pravednike i kažnjava prestupnike. On nije bio nematerijalni duh, već živi vladar univerzuma. Ovaj milostivni Otac je neprestano radio za dobro čovjeka, i pazeći na sve što ga se tiče...“ {EGW, 3SP 47.1; 1878}

„Posredstvom Isusa Hrista, Bog je – ne miomiris, ne nešto neopipljivo, već lični Bog – stvorio čovjeka i obdario ga inteligencijom i moći.“ {EGW, Ms117-1898.10; 1898}

Iako nema semantičke vrijednosti od spiritualizovanja Božje osobe, isti ljudi će vikati „jeres“ protiv onih koji čitaju Bibliju onako kako je napisana. Bog ima djelove tijela. On ima stražnje djelove, prave ruke, pravo lice, On ima slabine, On ima „izgled muškarca“. Sve je to otkriveno u Božjoj riječi i mi ne idemo dalje tamo gdje otkrivenje ne blista.

Ipak, u svjetlu koje nam je predstavljeno, kako možemo razumjeti da je Bog duh (Jovan 4:24)? Ovo nas pitanje dovodi do pitanja Božje sveprisutnosti.

6. PRISUSTVO BOŽJE

Ako vjerujemo da je nebo stvarno mjesto, i svetinja na nebu je stvarno mjesto, i presto Božji je stvarno mjesto, a Isus lično je zaista „sjeo s desne strane Bogu“, tada prisustvo Boga je ograničeno samo na jednu lokaciju: na nebu, u nebeskom svetilištu, ili gdje On lično sjedi na prestolu. Ali zar Bog nije svuda prisutan? Ako je prisutan samo na jednom mjestu, na prestolu na nebu, kako može biti prisutan svuda?

„Kada bih se i na nebesa popeo, ti bi tamo bio, kada bih i u grob ležaj svoj prostro, ti bi i tamo bio. Kada bih krila zore uzeo, da se nastanim na moru najdaljem, i tamo bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala.“ Psalam 139:8-10

Da, Bog je svuda prisutan, zahvaljujući svome Duhu, kao što je David

rekao u 7. stihu:

„Kuda da odem od duha tvoga, kuda da pobjegnem od lica tvoga?“

Psalam 139:7

Takođe, David nas uči da je Bog svuda prisutan zahvaljujući svom sveznanju:

„Gospode, ti si proniknuo duboko u mene i poznaješ me. Ti znaš kad sjedam i kad ustajem. Izdaleka ti već misli moje raspoznaće. Ti me ispituješ kad hodam i kad se odmaram. I dobro znaš sve puteve moje. Jer još nema ni riječi na jeziku mome, a ti ih, Gospode, već sve znaš. S leđa i s preda ti si me opkolio, i ruku si svoju na mene stavio. To je znanje za mene suviše čudesno. Toliko je visoko da ga dokučiti ne mogu. Kuda da odem od duha tvoga, kuda da pobjegnem od lica tvoga?“ Psalam 139:1-7

Slično, David je takođe izrazio:

„Nemoj me odbaciti od lica svoga, i Duh svetosti svoje nemoj uzeti od mene.“ Psalam 51:11

Bog je svuda prisutan zahvaljujući svom Duhu.

Naš Gospod nas je poučio da je Bog na nebesima „Oče naš koji jesi na nebesima...“ Matej 6:9 (Psalam 14:2).

Biblija nas uči da je Bog na prestolu na nebu.

„Jer on gleda sa svete visine svoje, s nebesa Gospod na zemlju gleda.“

Psalam 102:19

Jednostavno, zaključujemo da je Bog lično na Nebu, vlada sa svog prestola, i da je istovremeno svuda prisutan preko svog predstavnika Duha sve-toga.

To je ono što je Isus pomenuo kada je rekao Samarićanki da je Bog duh i oni koji ga obožavaju moraju bogoslužiti u duhu i istini. Njegova poenta je bila da obožavanje Boga nije ograničeno na tačan lokalitet, kao u Jerusalimu ili na gori Gerizim.

„A žena mu reče: ‘Gospodine, vidim da si prorok. Naši praočevi su vršili bogosluženje na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu mjesto gdje treba bogoslužiti.’ Isus joj reče: ‘Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kada Ocu nećete služiti ni na ovoj gori ni u Jerusalimu.... Ali dolazi čas, i već je tu, kada će pravi bogoslužitelji služiti Ocu u duhu i istini, jer i Otac traži takve bogoslužitelje. Bog je Duh, i oni koji mu služe obavezani su da mu služe u duhu i

istini.“ Jovan 4:19-24

Kada je Isus rekao da je Bog Duh, ukazao je na Božju sveprisutnost. Isusov odgovor riješio je generacijski spor oko mjesta bogosluženja između Jevreja i Samarićana.

Biblija nas takođe uči da su Bog lično i Božji Duh dva različita entiteta.

„A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama.“ Rimljana 8:11

Ovdje je napravljena jasna razlika između Duha i Boga koji podiže mrtve tim Duhom.

Vrlo je primamljivo udubljivati se u prirodu Duha svetog, ali se suzdržavamo od bilo kakvih dalnjih zaključaka osim onih o kojima svjedoči Biblija. Vidimo da su Duh sveti i Bog dva različita entiteta i vidimo da je Sveti Duh sredstvo pomoći kojeg je Bog svuda prisutan. Stoga nije iznenađenje da „duh nema mesa i kostiju“ (Luka 24:39). Dakle, zaključujemo da je Duh sveti predstavnik Boga kroz koga je Bog svuda prisutan.

„Veličina Božja za nas je neshvatljiva. ‘Presto Gospodnji je na nebu’ (Psalam 11:4); ipak, svojim Duhom On je svuda prisutan. On blisko poznaje sva djela Njegove ruke i ima lični interes za njih.“ {EGW, Ed 132.2; 1903}

„Biblija nam pokazuje Boga na Njegovom visokom i svetom mjestu, ne u stanju neaktivnosti, ne u tišini i samoći, već okruženog sa deset hiljada puta deset hiljada i hiljadama hiljada svetih bića, koja čekaju da izvrše Njegovu volju. Preko ovih glasnika On je u aktivnoj komunikaciji sa svakim dijelom svog vlasništva. Svojim Duhom On je svuda prisutan. Uz pomoć svog Duha i svojih anđela On služi djeci ljudskoj.“ {EGW, MH 417.2; 1905}

Dalje, detaljno istraživanje Božje sveprisutnosti i Isusove sveprisutnosti će se proučavati u odjeljku o Svetom Duhu.

Biblija nas jasno uči o BOŽJOJ LIČNOSTI. Vidimo učenje o BOŽJOJ LIČNOSTI u svim vizijama nebeskog trona. U prisustvu Boga imamo razumijevanje Njegove ličnosti. Svi zapisi o Božjoj prisutnosti svjedoče da je On osoba. Dakle, učenje o prisutnosti Boga ide ruku pod ruku sa Njegovom ličnošću. Bog je lično biće i On je lično prisutan na svom prestolu na nebu, ali je svuda prisutan preko svog predstavnika, svetog Duha. Ako poričemo da je Bog svuda prisutan preko svog predstavnika, svetog Duha, mi ili poričemo

Božju sveprisutnost, ili poričemo Njegovu ličnost.

Naši adventistički pioniri su to dobro razumjeli. U prvoj tački OSNOVNIH NAČELA svjedočili su da vjeruju u jednog Boga, lično, duhovno biće, koje je svuda prisutno svojim predstavnikom Duhom Svetim. Takvo shvatanje je u suprotnosti s popularnim gledištem da je jedan Bog jedinstvo tri jednake osobe, Oca, Sina i Svetoga Duha. Zapanjujuće je znati koliko se crkva udaljila od ranog položaja Adventnog pokreta. Ali Bog je obećao preporod. Ispunjene ovog obećanja biće izvršeno traženjem odgovora u Bibliji – baš kao što su naši pioniri činili u svojim ranim iskustvima.

„Gospod je objavio da će istorija prošlosti biti obnovljena dok ulazimo u završno djelo. Svaka istina koju je On dao za ove poslednje dane treba biti objavljena svijetu. Svaki stub koji je On postavio treba ojačati. Ne možemo sada da odstupimo od temelja koje je Bog postavio... Sada je potrebno obnoviti iskustvo ljudi koji su na početku imali ulogu u uspostavljanju našeg djela.“ {EGW, Ms129-1905.6,7; 1905}

Bog želi da oživi svaki stub naše vjere – danas. Ovo oživljavanje uključuje oživljavanje starog stuba, BOŽJE LIČNOSTI. Ometeni raznim teorijama, zaboravili smo na ovaj stub.

Najistaknutija teorija je da je Bog ličnost, ali jedinstvo tri osobe. U takvom pogledu, razumijevanje kvaliteta ili stanja Boga kao osobe, odnosno tri osobe, nije jasno. Svrha stubova je održavanje strukture. Pregledom stuba ispitujemo konstrukciju. Drugim riječima, postoje i druga goruća pitanja koja treba ispitati u vezi sa strukturonom. Na primjer, ko je Bog u Bibliji? Ako je jedan Bog samo Otac, da li je Isus božanski, i ako jeste, na koji način? Da li je Duh sveti osoba na isti način kao i Otac i Sin? BOŽJA LIČNOST je vrlo jednostavna doktrina koja nas uči da je Otac osoba jer ima fizički oblik. Kako se to uklapa u strukturu osnove Adventista sedmog dana? Moramo ispitati sva goruća pitanja u vezi sa našom osnovom. Čineći to, nadamo se i vjerujemo da ispunjavamo Božju volju u jačanju stuba koji smo nekada držali, s velikom jednoglasnošću, kao adventisti sedmog dana.

BOG OTAC

Ko je Bog Biblije? Ovo je temeljno pitanje za svrhu i razlog pokreta adventista sedmog dana. Bog je podigao adventiste sedmog dana da bi objavili poruke Tri anđela. Prva poruka visi o pitanju: „Ko je Bog koga treba da obožavamo?“ Ispravno razumijevanje o tome ko je Bog u Bibliji je zaštita od obožavanja lažnog Boga, a samim tim i od kršenja prvog Uputa Dekaloga.

7. PRVA ANĐEOSKA PORUKA

„On je govorio jakim glasom: Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! Poklonite se Onome koji je stvorio nebesa i zemlju i more i izvore voda!“ Otkrivenje 14:7

Ko je Bog kome treba da damo slavu? Ko je Bog čiji je sud došao? Ova poruka se bavi problemom poslednjeg vremena – pitanjem obožavanja. Ko je Bog kojeg trebamo obožavati? Odgovor je Bog „koji je stvorio nebo i zemlju, i more i izvore voda“.

To je Bog Stvoritelj. Ko je On i kako ga možemo identifikovati? Knjiga Otkrivenja i ostatak Biblije objašnjavaju ko je taj Bog. Pogledajmo nekoliko karakteristika Boga koji je stvorio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda:

[anđeo s otvorenom knjigom] „I zakleo se Onim koji živi u vjekovima vjekova, koji je stvorio nebesa i ono što je u njima, zemlju i ono što je na njoj, i more i ono što je u njemu, da vremena više neće biti.“ Otkrivenje 10:6

Ovdje čitamo da Bog Biblije, Stvoritelj neba i zemlje, mora i izvora voda, takođe živi u vjekove vjekova. Gledajući ponovo u Otkrivenju, identificujemo Boga gdje mu 24 starješine daju slavu, kao što je navedeno u prvoj anđeoskoj poruci.

„Dvadeset i četiri starješine su padale pred Onoga koji sjedi na prestolu i poklanjali se Onome koji živi u vjekove vjekova. Stavljali su svoje krune pred presto, govoreći: ‘Dostojan si, Gospode, Bože naš, da primiš slavu, čast i moć, jer si ti sve stvorio i tvojom voljom sve postoji i stvoreno

je.”“ Otkrivenje 4:10,11

Ovaj Bog kome se ove 24 starješine klanjaju i daju mu slavu, čast i moć je Bog Stvoritelj, Bog koji živi u vjekove vjekova. Još jedna karakteristika Boga je da sjedi na prestolu. Ove karakteristike nam pomažu da prepoznamo Onoga o kome knjiga Otkrivenja govori. Otkrivenje se još više objašnjava:

„I čuo sam svako stvorene koje je na nebu i na zemlji i ispod zemlje i na moru, i sve što je u njima, kako govorи: ‘Onome koji sjedi na prestolu i Jagnjetu neka je blagoslov i čast i slava i vlast u vjekove vjekova.’ I četiri živa bića rekla su: ‘Amin!’, a dvadeset i četiri starješine su pali ničice obožavajući onoga što živi u vjekove vjekova.“ Otkrivenje 5:13,14

Ovaj stih identificuje Boga kome treba da se klanjamo u svečanom pozivu prvog anđela. Svako stvorene koje je stvoreno daje slavu, čast, moć Onome koji sjedi na prestolu (Bogu iz Biblije) i Jagnjetu – Isusu Hristu (Jovan 1:29, 36). Važno je imati na umu da izjavom da je Otac oslovljen kao Bog u knjizi Otkrivenja, mi ne kažemo da Isus Hrist nije božanski. Isus Hrist je potpuno božanski i kasnije ćemo se pozabaviti svim odgovarajućim razlozima za njegovo božanstvo. Dakle, s našim fokusom na Boga iz Biblije, kao što je opisano u Otkrivenju, Bog je naš nebeski Otac. U petom poglavljtu Otkrivenja vidimo Boga koji sjedi na prestolu, koji živi u vjekove vjekova, koji je stvorio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda, i Hrist mu se približava. Pogledajmo ukratko:

„U desnici Onoga koji je sjedio na prestolu video sam svitak ispisan iznutra i spolja, zapečaćen sa sedam pečata.“ Otkrivenje 5:1

I niko nije mogao da otvori pečate, osim Isusa.

„I video sam kako uz presto i usred četiri bića i usred starješina stoji Jagnje koje kao da je bilo zaklano. Ono je imalo sedam rogova i sedam očiju, koje predstavljaju sedam Božjih duhova poslatih po cijeloj zemlji. Jagnje je otišlo i uzelo svitak iz desnice Onoga koji sjedi na prestolu.“ Otkrivenje 5:6,7

U sledećim stihovima vidimo ko prima obožavanje i kome treba da se klanjamo:

„Kad je uzelo svitak, četiri bića i dvadeset i četiri starješine pali su ničice pred njim. Svaki je imao harfu i zlatne posude pune kada, koji predstavlja molitve svetih. I oni su pjevali novu pjesmu: ‘Dostojan si da uzmeš svitak

i otvoriš njegove pečate, jer si bio zaklan i otkupio si nas Bogu svojom krvlju iz svakog plemena i jezika i naroda i narodnosti.' I učinio si ih kraljevima i sveštenicima našem Bogu, i oni će vladati na zemlji.

I pogledao sam i začuo glas mnogih anđela koji su bili oko prestola, živih bića i starješina. Bilo ih je na desetine hiljada i hiljade hiljada. Govorili su snažnim glasom: 'Jagnje zaklano dostoјno je da primi moć i bogatstvo i mudrost i snagu i čast i slavu i blagoslov.'

I čuo sam svako stvorenje koje je na nebu i na zemlji i ispod zemlje i na moru, i sve što je u njima, kako govori: 'Onome koji sjedi na prestolu i Jagnjetu neka je blagoslov i čast i slava i vlast u vjekove vjekova.'“ Otkrivenje 5:8-13

Bog iz Biblije je naš nebeski Otac i On je taj koji je sve stvorio. Mi treba da obožavamo Onoga „koji je stvorio nebesa i zemlju i more“, i Jagnje koje je Njegov Sin – Isusa Hrista. Prema ovom zapisu, mi treba da se klanjamo i dajemo slavu ovoj dvojici pojedinca.

Ovaj zaključak, izvučen iz knjige Otkrivenja, u skladu je s drugim mjestima u Bibliji koja identificuju Boga. Biblija nam daje precizan odgovor na pitanje „ko je Bog Biblije?“ Na drugom mjestu u Bibliji, Bog koji je stvorio svijet se pominje kao Gospodar neba i zemlje:

„Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, on, Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u hramovima sagrađenim rukama.“ Djela 17:24.

Isus je potvrdio i ovu činjenicu:

„Hvalim te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a otkrio malima.“ Matej 11:25

Bog Biblije je naš nebeski Otac; On je Stvoritelj neba i zemlje; On je Gospodar neba i zemlje. Evo kako su ga Jevreji identificovali kao svog Boga:

„A kad su to oni čuli, jednodušno su se obratili Bogu: 'Gospodaru, ti si onaj koji je stvorio nebesa i zemlju i more i sve što je u njima! Ti si kroz svetog Duha rekao ustima našeg praoca Davida, svog sluge: 'Zašto su se narodi uskomešali i plemena razmišljaju o ispraznim stvarima? Kraljevi se zemaljski podižu i vladari kao jedan ustaju protiv Gospoda i protiv njegovog pomazanika.' Tako su se i Herod i Pontije Pilat s ljudima iz drugih naroda i s izraelskim narodom zaista udružili u ovom gradu protiv tvog svetog dječaka Isusa, koga si pomazao.“ Djela apostolska 4:24-27

Jevreji su priznali da je Bog Stvoritelj Otac. Biblija nam daje više detaљa o tome kako je Otac stvorio sve stvari. Bog je sve stvorio kroz ili preko svog Sina Isusa Hrista.

„Da rasvijetlim svima šta je zajedništvo tajne koja je od eona sakrivena u Bogu, koji je sve stvorio kroz Isusa Hrista.“ Efescima 3:8.

U Jevrejima 1:2, Pavle govori o Bogu Ocu koji „...u ovim poslednjim danima obratio se nama preko Sina, koga je postavio za naslednika svega i kroz koga i eone stvori.“

Na grčkom, originalna riječ za ‘preko’ je ‘dia’, što znači „primarni pre-dlog koji označava kanal čina; kroz (u vrlo širokim primjenama, lokalnim, kauzalnim ili povremenim).“ Biblija uči da je Bog preko svog Sina izvršio čin stvaranja, ali stvaranje se pripisuje Ocu jer je sve stvorio po/kroz svog Sina Isusa Hrista (više stihova: Kološanima 1:12-17; Bog je stvorio svijet svojom Riječju: Jovan 1:3; uporedite Jeremija 10:12 sa 1. Korinćanima 1:30). Sin Božji ima izvršnu funkciju. Bog Biblije je naš nebeski Otac, Bog stvaranja.

„Radovali smo se što je Bog stvaranja Bog Biblije i što možemo tvrditi da je ovo beskonačno Biće naš Otac. Razgovarali smo o slavi njegove moći i mudrosti, i obožavali neuporedivu ljubav koja je omogućila, kroz Isusa Hrista, da pali čovjek postane sin i naslednik Tvorca i Suverena svemira.“ {EGW, RHF 1. novembar 1881, par. 4; 1881}

8. JEDAN BOG

Biblija uči da postoji samo jedan Bog i da ne postoji nijedan drugi. On je naš nebeski Otac.

„Čuj, Izraele: **Gospod Bog naš, Gospod je jedini.** Voli Gospoda, svog Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom i svom svojom snagom.“ Pnovljeni zakon 6:4,5

Isus je potvrdio da je Gospod Bog naš jedan Gospod i da nema „nikog drugog osim Njega“. I On je Njegov Otac.

„Jedan od pismoznalaca, koji je prišao i čuo njihovu raspravu, znajući da im je dobro odgovorio, upitao ga je: ‘Koji je nauk prioritetniji od svih?’

Isus je odgovorio: ‘Prvi nauk ispred svih je: ‘Čuj, Izraele, Gospod Bog

naš, Gospod je jedini, i 'Voli Gospoda, svog Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom i svim svojim umom i svom svojom snagom.' To je prvi nauk. Drugi sličan ovom je: 'Voli svog bližnjeg kao samog sebe.' Većeg nauka od ovih nema.'

Pismoznalac mu je rekao: 'Učitelju, dobro je i istinito što si rekao: 'On je jedan i nema drugog osim njega.' I voljeti ga svim srcem i svim razumom i svom dušom i svom snagom, i voljeti bližnjeg kao samog sebe vrijedi mnogo više od svih žrtava paljenica i drugih žrtava.'

Tada mu je Isus, vidjevši da je pametno odgovorio, rekao: 'Nisi daleko od Božjeg kraljevstva.'“ Marko 12:28-34

Isus je najviši autoritet u Božjem otkrivenju. Dakle, jedini ispravan način da saznamo ko je Bog, jeste da se čvrsto držimo svjedočanstva Osobe koja je jedina koja Ga može otkriti.

„Nijedan čovjek nikada nije video Boga. Jedinorođeni Sin, koji je blizak Ocu, on ga je obznanio.“ Jovan 1:18

Isus je došao iz Očevih krila da objavi činjenicu da je Gospod Bog naš jedan Gospod, i da ne postoji niko drugi osim Njega. On Ga je otkrio u svom identitetu, karakteru i ličnosti.

„Naša je privilegija da eksperimentalno spoznamo Boga, a u istinskom poznavanju Boga je život vječan. Jedinorođeni Sin Božji bio je Božji dar svjetu, u čijem se karakteru otkrio karakter onoga koji je dao zakon ljudima i anđelima. Došao je da objavi činjenicu, 'Gospod naš Bog je jedini Gospod' i samo Njemu ćeš služiti.' Došao je da pokaže da, 'Svaki dobar dar i svaki savršeni dar dolazi odozgo i silazi od Oca svjetla, kod kojeg nema promjenljivosti, ni sjene promjene.'“ {EGW, RH 9. marta 1897., par, 9; 1897}

„Na nebesima iznad, na zemlji, u širokim vodama okeana, vidimo Božje djelo. Sva kreacija svjedoči o Njegovoj moći, Njegovoj mudrosti, Njegovoj ljubavi. Ipak, ni iz zvijezda, okeana ili vodopada ne možemo naučiti o Božjoj ličnosti. Ovo je Hrist došao da otkrije.“ {EGW, Lt250-i903,6; 1903}

Kada Duh proroštva govori o BOŽJOJ LIČNOSTI, on uvijek govori o ličnosti Oca.

Isus je jedina Osoba koja može svjedočiti o tome ko je Bog i On je izjavio da je to Njegov Otac. On je svjedočio da je Njegov Otac jedini pravi Bog, i da ne postoji niko drugi osim Njega. Isus je rekao:

„A ovo je život vječni: da upoznaju tebe **jedinog istinitog Boga** i Isusa Hrista koga si poslao..“ Jovan 17:3

Isus je učio da postoji samo jedan Bog, jedan pravi Bog, i to je bio Njegov Otac. Na drugim mjestima u Bibliji je ponovio isto:

„Ja sam došao u ime svog Oca, ali vi me ne primate. Kad bi neko drugi došao u svoje ime, njega biste primili. Kako biste mogli vjerovati, kad prihvivate slavu jedan od drugoga, a ne tražite slavu koja dolazi od **samog** [grčki: *monos*] **Boga?**“ Jovan 5:43-44

Bog Biblije je monoteistički Bog. On je samo jedan Bog, jedna osoba. Isus, najviši autoritet, svjedoči da je jedini pravi Bog Otac, niko drugi do On.

U čitavoj Bibliji piše da je jedini pravi Bog samo Otac:

„...Znamo da idol zapravo nije ništa i da **postoji samo jedan Bog**. Jer iako ima onih koji se nazivaju ‘bogovima,’ bilo na nebu bilo na zemlji, jer ima mnogo ‘bogova’ i mnogo ‘gospodara,’ za nas **postoji jedan Bog Otac** od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz Njega.“ 1. Korinćanima 8:4-6

„**Jer jedan je Bog**, i jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek, Hristos Isus.“ 1. Timoteju 2:5

„**Jedan Bog i Otac svih**, koji je nad svima i u svima vama.“ Efescima 4:6

Slični biblijski stihovi o „jednom Bogu“ mogu se naći u Galatima 3:20 i Jakovu 2:19 u Novom savezu; Stari savez svjedoči o istoj istini.

„Zar nemamo svi jednog oca? Zar nas nije **jedan Bog** stvorio?“ Mala-hija 2:10

Kada Biblija govori o „jednom Bogu“, ona govori o našem nebeskom Ocu. Jevreji su to dobro razumjeli. Imali su ispravno razumijevanje ko je Bog. U sledećem dijelu biće predstavljena neka od njihovih svjedočanstava u Svetom pismu.

9. BOG JEVREJA

Bog Jevreja je Bog njihovih otaca: Bog Abramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev.

„Bog Abramov, Isakov i Jakovljev, Bog naših praočeva, proslavio je svog dječaka, Isusa, koga ste vi predali i odrekli ga se pred Pilatom...“ Djela apostolska 3:13

Bog Jevreja, Bog njihovih otaca, ima Sina koga je proslavio. Bog Jevreja je Bog Otac.

„Tada Petar i drugi apostoli odgovoriše i rekoše: Treba da se više pokoravamo Bogu nego ljudima. Bog otaca naših je uskrsao Isusa, koga ste vi ubili i objesili o drvo. Njega je Bog uzvisio desnom rukom da bude knez i Spasitelj, da da Izraelu pokajanje i oproštenje grijeha.“ Djela 5:29-31

Pavle je propovijedao Boga svojih otaca i to je bio naš nebeski Otac.

„Bog naših praočeva izabrao te je da upoznaš njegovu volju i da vidiš Pravednika i čuješ glas iz njegovih usta.“ Djela 22:14

Bog naših otaca je izabrao Pavla da zna Njegovu volju i da vidi i čuje glas Pravednog. Pravednik koga je Pavle video i čuo bio je Hrist Isus. Naš nebeski Otac bio je Pavlov Bog, Bog njegovih otaca.

„Ali priznajem ti da živim po učenju koje oni nazivaju ‘sektom,’ i potom učenju služim Bogu svojih praočeva, vjerujući sve što je izneseno u Zakanu i napisano u Prorocima.“ Djela apostolska 24:14

„Kojega odredi Bog da bude žrtva pomirenja kroz vjeru u njegovu krv, da pokaže pravdu svoju oproštenjem pređašnjih grijeha, u dugom trpljenju Božjem, da se pokaže pravda njegova u sadašnje vrijeme, da je On pravedan i da opravdava onoga koji je od vjere Isusove....

...Zar je Bog samo Bog Judejaca? Zar nije on i Bog ljudi iz drugih naroda? Da, on je Bog i ljudi iz drugih naroda – jer je Bog samo jedan – i on će opravdati obrezanje vjerom, i neobrezanje kroz vjeru.“ Rimljanim 3:25,26, 29,30.

Bog Jevreja je naš nebeski Otac koji je „izložio“ svog Sina Isusa kao žrtvu pomirnicu. Postoji samo jedan Bog Jevreja, a to je Otac. O tome svjedoči Isus. Obraćajući se Jevrejima:

„Ako ja slavim samog sebe, moja slava nije ništa. Mene proslavlja moj

Otac, za koga vi kažete da je vaš Bog.“ (Jovan 8:54)

„Vi činite djela svog oca.“ A oni su mu rekli: ‘Mi se nismo rodili iz bluda, mi imamo jednog Oca. Boga.’ Tada im je Isus rekao: ‘Kad bi Bog bio vaš Otac, voljeli biste mene, jer sam ja od Boga izašao i dolazim. Jer nisam došao sam od sebe, nego me je on poslao.’“ Jovan 8:41-42

Postoje i druge prilike kada je Isus tvrdio da je njegov Otac Bog Jevreja.

„Vi se molite onome što ne poznajete, a mi se molimo onome što poznajemo, jer spasenje je od Judejaca. Ali dolazi čas, i već je tu, kada će pravi bogoslužitelji služiti Ocu u duhu i istini, jer i Otac traži takve bogoslužitelje.“ Jovan 4:22,23

Jevreji su znali kome se klanjaju. To je Otac, Bog Jevreja. Znamo li koga obožavamo?

Duh proroštva potvrđuje da su Jevreji imali tačno znanje o jednom istinitom Bogu:

„Narod Izraela bio je izvučen iz idolopoklonstva, da bi postali čuvari svete, vječno žive istine. Dato im je znanje o **jedinom pravom Bogu**. Bili su u velikoj mjeri blagosloveni božanskim otkrivenjima, obavijenim simbolima i ceremonijama, sve dok se tip nije susreo s antitipom u Hristovoj smrti. Sve u njihovom privatnom i javnom životu bilo je povezano s otkrivenom religijom. Božji zakon je dao Hrist i tako jasno je odredio dužnosti privatnog, društvenog i javnog života da niko nije morao da griješi. **Jedan Bog, Stvoritelj neba i zemlje**, predstavljen je u četvrtoj zapovijesti, i njegova volja je trebala biti njihova volja. Oni koji su obožavali **jedinog pravog Boga** ojačali su moralnu silu i razvili snažne i skladne karaktere, dok su oni koji su obožavali druge bogove postajali sve više i više uniženi, jer su uzdizali ljudske strasti i odobravali poroke u svojim vjerskim službama.“ {EGW, ST 12. avgust 1889, par. 1; 1889}

10. ŽIVI BOG

Za razliku od neznabožaca, koji su obožavali idole ili mrtve bogove, Jevreji su obožavali živog Boga. Ovu titulu, „živi Bog“, Biblija pripisuje samo Ocu:

„Simon Petar mu odgovori: ‘Ti si Hristos, Sin **Boga živoga.**’“ Matej 16:16

„A Simon Petar mu je odgovorio: ‘Gospode, kome ćemo otići? Ti imaš riječi vječnog života. Mi smo povjerovali i spoznali da si ti Hristos, Sin **živoga Boga.**’“ Jovan 6:68-69

„Ali, Isus je čutao. A prvosveštenik mu reče: ‘Zaklinjem te **Bogom živim,** reci nam da li si ti Hristos, Sin Božji?’“ Matej 26:63

„I ne samo da je Gospodnja riječ od vas odjeknula u Makedoniji i Ahaji nego se i vaša vjera u Boga posvuda proširila, tako da mi ne treba ništa da govorimo. Jer oni sami pričaju o tome kako smo došli kod vas i kako ste se od svojih idola obratili Bogu, da biste služili **živom i istinitom Bogu** i da biste čekali da s nebesa dođe njegov Sin, Isus, koga je podigao iz mrtvih i koji nas izbavlja od gnjeva koji dolazi.“ 1. Solunjanima 1:8-10

Uporedite ovaj stih sa 2. Kraljevima 19:15,16,19. Iz svih ovih stihova jasno je da Biblija samo Ocu pripisuje izraz „živi Bog“.

Isus je takođe potvrdio da je jedini pravi Bog Otac i da je On živi Otac:

„Kao što je mene poslao **živi Otac** pa ja živim zbog Oca, tako će i onaj ko se hrani mnome živjeti zbog mene.“ Jovan 6:57

Više stihova o živom Bogu može se naći u Rimljanima 9:26; 2. Korinčanima 3:3; 6:16; 1. Timoteju 3:15; 4:10; 6:17; i Jevrejima 3:12; 9:14; 10:31.

Evo još jednog zanimljivog stiha o tome ko je živi Bog:

„... A prizor je bio toliko strašan da je Mojsije rekao: ‘Strah me je i drhtim.’ Vi ste, naprotiv, pristupili gori Cionu i gradu **živog Boga**, nebeskom Jerusalimu, i desetinama hiljada anđela, u sveopštem skupu pozvanih prvjenaca koji su zapisani na nebesima, i Bogu, koji je svima Sudija, i duhovima savršenih pravednika, i Isusu, posredniku novog saveza, i krvi škropljenja, koja govori bolje od Abelove krvi.“ Jevrejima 12:21-24

Naš nebeski Otac je naš Bog. On je **živi Bog, jedini pravi Bog**, Bog Jevreja i neznabožaca, Bog koji sjedi na prestolu i živi u vjekove vjekova.

Poruka Trećeg anđela govori o pečatu živog Boga, kojim ćemo biti zapečaćeni na čelu:

„I video sam jednog drugog anđela kako se uzdiže sa istoka i ima pečat **živog Boga**. I povikao je na sav glas četvorici anđela kojima je bilo dato da naude zemlji i moru: ‘Nemojte nauditi ni zemlji ni moru ni drveću, dok pečatom ne zapečatimo sluge našeg Boga, na čelima njihovim!’“ Otkrivenje 7:2-3

Kao što se vidi niže, Otkrivenje se samo po sebi objašnjava: pečat živog Boga na njihovim čelima nije drugo ime nego ime živog Boga – ime Oca.

„I pogledao sam, kad gle – Jagnje stoji na gori Cionu i s njim sto četreset i četiri hiljade onih koji imaju ime njegovog Oca napisano na svojim čelima.“ Otkrivenje 14:1

Isto je potvrđeno u Otkrivenju 22:3-5.

„Nema mjesata za bogove gore na nebu. Bog je jedini pravi Bog. On ispunjava cijelo nebo. Oni koji se sada pokoravaju Njegovoj volji vidjeće Njegovo lice; i njegovo će ime biti na čelima svih čistih i svetih.“ {EGW, Lt5-1896.14; 1896}

11. BOG NEBESKI

Kada gledamo u stvarnost neba, vidimo samo jednog Boga – Boga nebeskog. On je Bog svih stvorenih bića. Anđeli, druge vrste i spašena ljudska rasa, svi na nebu nazivaju našeg nebeskog Oca svojim Bogom. Kada se plan spasenja završi, svi spašeni ljudi će zvati našeg nebeskog Oca „naš Bog“.

„I čuo sam jak glas na nebu kako govori: ‘Sada je nastalo spasenje i moć i kraljevstvo našeg Boga i vlast njegovog Hrista, jer je zbačen tužitelj naše braće, koji ih je dan i noć optuživao pred našim Bogom!’“ Otkrivenje 12:10

„Uzvikivali su jakim glasom: ‘Spasenje (dugujemo) našem Bogu, koji sjedi na prestolu, i Jagnjetu!‘ I svi anđeli stajali su oko prestola i starještine i četiri bića, i pali su ničice pred prestolom i poklonili se Bogu, govoreći: ‘Amin! Blagoslov i slava i mudrost i zahvalnost i čast i moć i snaga našem Bogu u vjekovima vjekova. Amin.’“ Otkrivenje 7:10-12

„I oni [dvadeset četiri starještine] su pjevali novu pjesmu: ‘Dostojan si da uzmeš svitak i otvořiš njegove pečate, jer si bio zaklan i otkupio si nas Bogu svojom krvlju iz svakog plemena i jezika i naroda i narodnosti.’ I učinio si ih kraljevima i sveštenicima našem Bogu, i oni će vladati na zemlji.“ Otkrivenje 5:9-10

„I sedmi anđeo je zatrubio. I na nebu su se začuli jaki glasovi: ‘Postade kraljevstvo ovog svijeta našeg Gospoda i Hrista njegovog, i on će kraljevati u vjekovima vjekova.’“ Otkrivenje 11:15

„I video sam jednog drugog anđela kako se uzdiže sa istoka i ima pečat živog Boga. I povikao je na sav glas četvorici anđela kojima je bilo dato da naude zemlji i moru: ‘Nemojte nauditi ni zemlji ni moru ni drveću, dok pečatom ne zapečatimo sluge našeg Boga, na čelima njihovim!’“ Otkrivenje 7:2-3

„Posle toga začuo sam snažan glas kao glas silnog mnoštva na nebu, kako govorи: ‘Hvalite Gospoda! Spasenje i slava i moć pripadaju našem Bogu, jer su njegove presude istinite i pravedne. Jer je izvršio sud nad velikom bludnicom, koja je pokvarila zemlju svojim bludom, i osvetio je na njoj krv svojih slugu.’ I po drugi put su rekli: ‘Hvalite Gospoda! I dim njen uzdizao se u vjekove vjekova.’ I dvadeset i četiri starještine i četiri bića pali su ničice i poklonili se Bogu, koji sjedi na prestolu, i rekli: ‘Amin! Hvalite Gospoda!’ I od prestola je došao glas koji je rekao: ‘Hvalite našeg Boga, sve njegove sluge, koji ga se bojite, mali i veliki!’“ Otkrivenje 19:1-5

Andđeli na nebu nazivaju nebeskog Oca „naš Bog“. Kada se plan spašenja završi, Biblija svjedoči da će Bog spašenih biti Otac.

„I ja Jovan vidjeh sveti grad, Novi Jerusalim, kako silazi s neba od Boga, pripremljen kao nevjesta ukrašena za svog muža. Tada sam začuo snažan glas sa Neba kako govorи: ‘Evo Božjeg šatora među ljudima! Bog će prebivati među njima i oni će biti njegov narod i sam Bog biće s njima, [i biti] njihov Bog. On će obrisati svaku suzu s njihovih očiju i smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni bola više neće biti, jer prošlo je ono što je nekad bilo.’ I onaj koji sjedi na prestolu rekao je: ‘Gle, sve činim novo!’ Još je rekao: ‘Piši, jer su ove riječi vjerodostojne i istinite.’ I rekao mi je: ‘Izvršeno je! Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak. Onome ko je žedan daču da besplatno piće s izvora vode života. Ko pobijedi, naslijediće te blagoslove. Ja ču mu biti Bog,

a on će mi biti sin.” Otkrivenje 21:2-7

Kada se sve završi, naš nebeski Otac će biti naš Bog, Bog koji sjedi na prestolu; i mi ćemo biti Njegov narod, Njegova djeca, jer nas je usvojio kroz svog jedinorođenog Sina.

Štaviše, Otkrivenje svjedoči da će Božji i Jagnjetov presto biti u Novom Jerusalimu na zemlji.

„I više neće biti nikakvog prokletstva. Božji i Jagnjetov presto biće u gradu i Bogu će služiti njegove sluge.“ Otkrivenje 22:3

U Ezekijelu, Bog je svjedočio istu stvar: Otac će biti naš Bog, a Njegov Sin će biti Vladar. U Otkrivenju, Otac je naš Bog i On vlada sa svojim Sinom: sa „prestola Boga i Jagnjeta“.

„Podići ću im jednog pastira koji će ih pasti, svog slugu Davida. On će ih pasti, on će im biti pastir. Ja, Gospod, biću njihov Bog, a moj sluga David biće poglavar među njima. Ja, Gospod, tako sam rekao.“ Ezekijel 34:23-24

„Učiniču od njih jedan narod u zemlji, na Izraelovim gorama, i nad svima njima kraljevaće jedan kralj. Oni više neće biti dva naroda, niti će više biti podijeljeni na dva kraljevstva. Neće se više skrnaviti svojim odvratnim idolima, ni svim svojim gadostima, ni svojim prestupima. Izbaviću ih iz svih njihovih mjesta u kojima su griješili i očistiću ih, i oni će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog. Moj sluga David biće im kralj, i svi će imati jednog pastira. Živjeće po mojim zakonima i držaće se mojih odredbi i izvršavaće ih. Živjeće u zemlji koju sam dao svom sluzi Jakovu, u kojoj su živjeli vaši praočevi. U njoj će dovijeka živjeti oni i njihovi sinovi i sinovi njihovih sinova. David, moj sluga, biće im poglavar dovijeka. Sklopiću s njima savez mira. Biće to trajan savez s njima. Utvrdiću ih u njihovoј zemlji i umnožiću ih, zauvijek ću postaviti svoje svetilište među njima. Moj šator biće nad njima, i ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. Tada će narodi znati da ja, Gospod, posvećujem Izrael, kad moje svetilište dovijeka bude među njima.“ Ezekijel 37:22-28

Na Nebu i na obnovljenoj Zemlji, Otac će biti naš Bog, a Hrist će biti naš Vladar. Naš Otac je Bog nebeski, Bog svih spašenih, Bog svih anđela i svih vojski nebeskih. Biblija ga takođe naziva Najvišim Bogom.

12. NAJVIŠI BOG

U Bibliji, oba izraza, „Bog najuzvišeniji“ i „Najviši“ se striktno pripisuju Ocu.

„On će biti velik i zvaće se **Sin Najvišega**. Gospod Bog daće mu presto Davida, njegovog oca... Duh sveti doći će na tebe i sila Najvišega zasjeniće te. Zato će onaj što se rodi biti svet, i nazvaće se Sin Božji.“ Luka 1:32,35

Isus se naziva Sinom Najvišega (Svevišnjega), a Duh Sveti se naziva silom Najvišega. Svevišnji je Otac naš Bog.

„I povikao je na sav glas: ‘Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Najvišeg? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!‘“ Marko 5:7

Pali anđeli su poznavali Isusa i znali su ko je bio najuzvišeniji Bog. Naš **Otac je Bog najuzvišeniji, i nema nikog drugog osim Njega**. Evo još nekih primjera:

„Kad je ugledao Isusa, povikao je, pao ničice pred njega i iz svega glasa rekao: ‘Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Najvišeg? Molim te, ne muči me!‘“ Luka 8:28

Isus je Sin Boga Svevišnjega, Sin Očev.

„Neka s nama bude blagodat, milosrđe i mir od Boga Oca i od Gospoda Isusa Hrista, Sina Očevog, u istini i ljubavi.“ 2. Jovanova 1:3

Ne postoji niko tako visok koliko je naš Otac, i Lucifer je želio da bude tako visok kao što je On bio:

„Podići će se iznad oblaka. Izjednačiću se sa Najvišim.“ Isaija 14:14

„Sotonino nezadovoljstvo prvo je počelo na nebu jer nije mogao biti prvi i najviši u komandi – jednak Bogu, uzvišen iznad Hrista.“ {EGW, 1T 293.3; 1868}

To ne znači da Isus, u određenom smislu, nije jednak Ocu (Isusova jednakost s Ocem biće naš predmet proučavanja u sledećem odjeljku).

Kroz čitavu Bibliju mi smo učeni da je Svevišnji naš nebeski Otac. U poređimo sledeća dva paralelna stiha u jevanđeljima.

„Nego volite svoje neprijatelje, činite dobro i pozajmljujte bez kamate ne nadajući se ničemu, pa će vaša nagrada biti velika i bićete sinovi Najvišega, jer je on dobar prema nezahvalnim i zlima.“ Luka 6:35

„Da budete sinovi svoga Oca, koji je na nebesima. On čini da njegovo

sunce izlazi i zlima i dobrima, i šalje kišu i pravednima i nepravednima.“ Matijev 5:45

Isus je rekao da je Svevišnji Njegov Otac. Niko drugi u Bibliji nije nazvan „Najviši“, ili „Najuzvišeniji“, osim našeg nebeskog Oca.

Postoje i drugi stihovi poput Postanja 14:18-20,22 u poređenju sa Jevrejima 7:1 i psalmom kojim je Sotona iskušao Isusa, Psalm 91:9,10. Neuhadnezar je rekao sledeće:

„To je odluka koju su prenijeli stražari i presuda koju su objavili sveti, kako bi živi znali da Najviši vlada nad kraljevstvom ljudskim i da ga daje kome hoće i da nad njim postavlja najnižeg od ljudi.“ Danilo 4:17

Isus je bio najniži među ljudima, a Svevišnji, Njegov Otac, dao mu je Kraljevstvo (Djela 2:36; Efescima 1:20-22). Do sada smo vidjeli da Biblija koristi ekskluzivne attribute za Boga koji su dati samo Ocu. Otac je jedini pravi Bog, živi Bog, Bog neba i Svevišnji.

13. BOG ISUSA HRISTA

Isus je svjedočio o svom Ocu da je njegov Bog. Evo nekoliko primjera dok je bio na Zemlji:

„Oko devet sati povika Isus veoma glasno: „Eli, Eli, Iema sabaktani?“ („Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?“) Matej 27:46

„Isus joj reče: ‘Nemoj me doticati, jer još nisam uzašao k Ocu mom, nego idi mojoj braći i reci im: ‘Uzlazim k svom Ocu i vašem Ocu, svom Bogu i vašem Bogu.’“ Jovan 20:17

Nakon uskrsenja, Bog pomazuje svog Sina, a njegov Otac je njegov Bog.

„Volio si pravednost i mrzio bezakonje. Zato te je Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti više nego drugove tvoje.“ Jevrejima 1:9

Pavle citira Psalm 45:6,7 a u šestom stihu Isus se naziva Bogom. Ovo je važno i biće obrađeno u sledećim studijama, ali ovdje je poenta da je Isusov Bog Otac. Ovo je Bog koga je Isus došao da nam otkrije.

Decenijama nakon što je proslavljen, Isus i dalje naziva Oca svojim Bogom. Evo, Isus govoril:

„Onoga ko pobijedi učiniću stubom u hramu **mog Boga** i on više neće izaći odatle. Napisaću na njemu ime mog Boga i ime grada **mog Boga**, novog Jerusalima koji silazi s neba od **mog Boga**, i moje novo ime.“ Otkrivenje 3:12

Osim toga, Pavle i Petar kažu da je Bog našeg Gospoda Isusa Hrista Otac; pogledajte Efescima 1:3 i 1. Petrovu 1:3.

14. SUVERENITET BOŽJI

Svi atributi koje Biblija pripisuje Bogu odnose se na suverenitet Oca. Božja suverenost je zaista važna stvar. Očeva volja i autoritet su najviši. Uvijek su bili i biće. To se može vidjeti u cijeloj Bibliji. Živopisan primjer nalazimo u prvom poglavlju poslanice Efescima. Obratimo pažnju na detalje koji opisuju Očevu konačnu volju i Njegov suverenitet.

„Pavle, Božjom voljom apostol Hrista Isusa, svetima koji su u Efesu i vjernima u Hristu Isusu:

Blagodat vam i mir od Boga, našeg Oca, i od Gospoda Isusa Hrista.

Blagosloven **Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista**, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima u Hristu; jer nas je prije postanka svijeta izabrao u njemu, da bismo bili sveti i bez mane pred njim u ljubavi. Jer je unaprijed odredio da nas kroz Isusa Hrista usvoji kao sinove, po ugodnosti volje svoje, da bi bio hvaljen zbog svoje slavne blagodati kojom nas je učinio prihvatljivim u voljenome, u kome imamo iskupljenje njegovom krvljui, oproštenje prestupa po bogatstvu njegove blagodati.

Obilno nam je udijelio tu blagodat zajedno sa svom mudrošću i razboritošću, time što nam je obznanio tajnu svoje volje. Ta tajna je u skladu s onim što želi, s njegovom namjerom da se sve uredi kad se navrše razdoblja, naime da se sve ponovo sastavi u Hristu – ono što je na nebesima i ono što je na zemlji – u njemu, u kom je takođe naš udio, unaprijed određen prema namjeri onoga koji sve čini prema savjetu volje Njegove, da mi koji smo se prvi uzdali u Hrista budemo na hvalu i slavu Bogu. U kome ste i vi – čuvši riječ istine, dobru vijest o svom spasenju – u koga i vjerujete, zapečaćeni Duhom obećanja svetog, koji je zalog našeg nasledstva, za oslobođenje otkupnine, njemu na slavu i hvalu.

Zato i ja, otkako sam čuo za vašu vjeru u Gospoda Isusa koja se vidi u vašem ophođenju sa svima svetima, ne prestajem da zahvaljujem za vas. Stalno vas spominjem u svojim molitvama, da bi vam **Bog našeg Gospoda Isusa Hrista**, Otac slave, dao Duha mudrosti i otkrivenja kako biste ga upoznali, prosvijetlivši oči srca vašeg, da spoznate kakvo je to očekivanje njegovog poziva, kakva su bogatstva slave nasledstva njegova u svetima, i kakva je to nenadmašna veličina njegove sile za nas koji mu vjerujemo, po djelovanju njegove silne moći, koju je na djelu pokazao na Hristu kad ga je podigao iz mrtvih i postavio sebi zdesna na nebesima, daleko iznad svake vladavine i vlasti i sile i uprave i svakog imena koje je dato, ne samo u ovom dobu nego i u onom koje treba da dođe. I sve mu je pokorio pod noge i učinio ga poglavarem nad svim za dobro pozvanih, koji su njegovo tijelo, punoća onoga koji ispunjava sve u svemu.“ Efescima 1:1-23

Kad god Biblija govori o volji Božjoj, ona govori o volji Očevoj. Takvi stihovi, koji govore o Božjoj suverenosti, mogu se naći od početka do kraja. Evo nekoliko njih u poslanici Timoteju:

„Obavezujem te pred Bogom, koji svemu daje život, i pred Hristom Isusom... drži se tog nauka bez mrlje i besprekorno dok se ne pojavi naš Gospod Isus Hristos, koga će u svoje vrijeme pokazati blagosloveni i jedini Silni Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima, jedini koji ima besmrtnost, koji prebiva u nedostupnoj svjetlosti, koga niko od ljudi nije viđio niti ga može vidjeti. Njemu neka je čast i vlast vječna. Amin.“ 1. Timoteju 6:13-16

„A Kralju vječnom, neraspadljivom, nevidljivom, *jedinom premudrom Bogu*, neka je čast i slava u vjekovima vjekova. Amin.“ 1. Timoteju 1:17

Bog Otac je uvijek bio suveren. Ovo važi i prije Hristovog utjelovljenja, za vrijeme Njegove inkarnacije i posle Njegovog proslavljanja.

Gledajući prije inkarnacije, iz Duha proroštva čitamo o određenom događaju koji se zbio na nebu. Taj događaj Pavle spominje u prvom poglavljju Poslanice Efescima, gdje smo čitali maloprije, te u 2. i 3. poglavljju gdje Pavle govori o milosti koja mu je data da „drugim narodima objavim dobru vijest o Hristovom neistraživom bogatstvu i da rasvijetlim svima šta je zajedništvo tajne koja je od eona sakrivena u Bogu, koji je sve stvorio kroz Isusa Hrista“ (Efescima 3:8-9):

„Veliki Stvoritelj je okupio nebesku vojsku, da bi mogao u prisustvu svih anđela odati posebnu čast svom Sinu. Sin je sjedio na prestolu sa Ocem, a nebesko mnoštvo svetih anđela bilo je okupljeno oko njih. Otac je tada dao do znanja da je on sam odredio da Hrist, njegov Sin, bude jednak Njemu; tako da gdje god je bilo prisustvo njegovog Sina, to je bilo kao Njegovo prisustvo. Riječ Sina trebalo je poštovati jednako spremno kao i riječ Oca. Svom Sinu dao je autoritet da zapovijeda nebeskom vojskom. Naročito je Njegov Sin trebalo da radi u jedinstvu sa Njim samim u očekivanom stvaranju Zemlje i svakog živog bića koje bi trebalo da postoji na Zemlji. Njegov Sin bi izvršio Njegovu volju i Njegove ciljeve, ali ne bi učinio ništa sam od sebe. U Njemu bi se ispunila Očeva volja.“ {EGW, 1SP 17.2; 1870}

Evo još jednog slučaja Očeve suverenosti prije Hristovog utjelovljenja koji se takođe može naći u Bibliji:

„Vidjela sam da je Mojsije prošao kroz smrt, ali Mihailo je sišao i dao mu život prije nego što je vidio raspadanje. Sotona je smatrao da je tijelo njegovo, ali je Mihailo uskrsnuo Mojsija i odveo ga na nebo. Ćavo je pokušao da zadrži njegovo tijelo, i ogorčeno se pobunio protiv Boga, osudio ga kao nepravednog, jer mu je oduzeo plijen. Ali Mihailo nije prekorio Ćavola, iako je Božji sluga pao zbog njegovog iskušenja i moći. Hrist ga je krotko uputio svom Ocu, govoreći: Neka te ukori Gospod.“ {EGW, 1SG 43.1; 1858}

Ovdje se pokazuje da Hrist nije ukorio samog Sotonu. Umjesto toga, On ga je krotko uputio svom Ocu; On je pokazao vrhovni autoritet svog Oca.

Tokom Hristove misije na Zemlji, Isus je jasno poučavao vrhovni autoritet i suverenitet svog Oca.

„Čuli ste da sam vam rekao: ‘Odlazim i vratiću se k vama.’ Ako me volite, radovaćete se što odlazim k Ocu, jer je **Otac moj veći od mene.**“ Jovan 14:28

„Ono što mi je moj Otac dao veće je od svega drugog. I niko ih ne može ugrabiti iz Očeve ruke.“ Jovan 10:29

Nakon Hristovog uznesenja, Otac ostaje suvereni Bog.

„Ali želim da znate da je svakom mužu glava Hristos, a ženi je glava muž, a **Hristu je poglavar Bog.**“ 1. Korinćanima 11:3

„A vi ste Hristovi, a Hristos je Božji.“ 1. Korinćanima 3:23

U Otkrivenju 3:20,21, Isus kaže da On sjedi na prestolu svog Oca. On

to ne naziva svojim vlastitim prestolom nego prestolom svog Oca, jer je Otac Onaj koji vlada cijelim univerzumom. I nakon završetka plana spasenja Bog Otac će biti Bog sve u svemu.

„Zatim će, na kraju, kad uništi svaku upravu i svaku vlast i silu, **predati kraljevstvo Bogu i svom Ocu**. Jer on treba da vlada sve dok Bog ne položi sve neprijatelje pod njegove noge. Kao poslednji neprijatelj biće uništena smrt. Jer Bog je sve ‘pokorio pod njegove noge.’ A kad kaže da je ‘sve pokoren,’ jasno je da je pokoren sve osim onoga koji mu je sve pokorio. A kad mu sve bude pokoren, **tada će se i sam Sin pokoriti onome koji mu je sve pokorio, da Bog bude sve svima.**“ 1. Korinćanima 15:24-28

Kada se plan spasenja završi, Bog Otac će biti Bog sve u svemu. Ako je tako nakon plana spasenja, može li biti da je tako bilo i prije?

Ranije smo čitali u Ezezielu 34:23-24; 37:22-28, da će naš nebeski O-tac biti naš Bog, On će biti Bog u svemu, ali će dati svoje kraljevstvo svome sluzi Davidu-Hristu. U Danilovoj knjizi čitamo da će nam Hrist dati vlast.

„Ali svete sluge Najvišeg primiče kraljevstvo, i oni će kraljevstvo posjedovati dovjeka, u sve vjekove...

A kraljevstvo, vlast i veličanstvo kraljevstva pod svim nebesima daće se narodu svetih Najvišega. Kraljevstvo je njihovo kraljevstvo vječno, i sve će im vlasti služiti i biće im poslušne.“ Danilo 7:18,27

Bog Otac je suvereni Bog. Kada Biblija govori o volji Božjoj, ona govori o volji Očevoj. Njegov poslušni Sin je takođe podložan Njegovoj suverenoj volji i u Njegovoj je volji bilo da da svog poslušnog Sina za neposlušni svijet.

15. ZAKON BOŽJI – OČEV ZAKON

Otac je vrhovni Vladar i On je izvor svih zakona. On je veliki zakonodavac. Božji zakon je Očev zakon. Božji zakon je transkript Njegovog karaktera. Kada Sвето pismo kaže da Bog ne može lagati (Brojevi 23:11, Jevrejima 6:18), ono kaže da On ne može djelovati protiv svog karaktera. Ali Hrist je mogao djelovati protiv volje svog Oca. Postojaо je rizik od vječnog gubitka uključen u spašavanje čovječanstva jer je postojala mogućnost da Hrist prekrši volju Božju. Ovdje je ključna stvar da je Božji zakon Očev zakon.

„Ako držite moja uputstva, ostaćete u mojoj ljubavi, kao što sam **ja** održao **Očeva uputstva** i ostajem u njegovoj ljubavi.“ Jovan 15:10

„Evo, dolazim brzo i donosim platu, da platim svakome prema njegovom djelu. Ja sam Alfa i Omega, prvi i poslednji, početak i svršetak. Srećni su oni koji tvore **uputstva Njegova**, da bi imali pravo na drvo života, i da uđu na kapije u grad.“ Otkrivenje 22:12-14

Kada je Isus rekao: „Srećni su oni koji tvore uputstva Njegova, da bi imali pravo na drvo života,“ mislio je na Upute svoga Oca.

„Bog je moralni upravitelj kao i Otac. On je Zakonodavac.“ {EGW, Ms5-1876.13; 1876}

„Oni koji gaze Božji autoritet i pokazuju otvoreni prezir prema zakonu koji je u takvoj veličini dat na Sinaju, praktično preziru Zakonodavca, velikog Jehovu.“ {EGW, 3SG 294.2; 1864}

„**Sin Božji je bio sledeći po autoritetu posle velikog Zakonodavca.** Znao je da bi samo njegov život mogao biti dovoljan da otkupi palog čovjeka.“ {EGW, RH 17. decembar 1872, par. 1; 1872}

„Bog, kao vrhovni vladar univerzuma, je oduvijek zahtijevao brzu i bespogovornu poslušnost. Čak je i Hrist, u danima svoga tijela, bio poslušan Očevom zakonu.“ {EGW, ST 22. jul 1886, par. 2; 1886}

„...Hrist je došao da umre jer se nijedan propis zakona Njegovog Oca nije mogao promijeniti da bi se čovjeku oprostilo u njegovom palom stanju.“ {EGW, Ms691912.45; 1912}

„Hrist će svojim posredničkim radom u potpunosti potvrditi svetost i nepromjenjivost zakona svog Oca.“ {EGW, RH 29. aprila 1875., par. 3; 1875}

„Grijeh je otjerao čovjeka iz raja; i grijeh je bio uzrok uklanjanja raja sa zemlje. Kao posledica kršenja Božjeg zakona, Adam je izgubio raj. U poslušnosti Očevom zakonu i kroz vjeru u krv pomirenja Njegovog Sina, raj se može ponovo zadobiti. ‘Pokajanje prema Bogu’, jer je Njegov zakon prekršen, i vjera u našeg Gospoda Isusa Hrista, kao jedinog čovjekovog Otkupitelja, biće prihvatljivi kod Boga. Bez obzira na čovjekovu grešnost, zasluge Božjeg dragog Sina u njegovu korist biće prihvatljive Ocu.“ {EGW, 2Red 12.2; 1874}

Božji zakon je Očev zakon, i to nas vodi do sledeće važne tačke.

16. „DOŠAO JE ČAS NJEGOVOG SUDA“ – OTAC VELIKI SUDIJA

„Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda!“
Otkrivenje 14:7

Vidjeli smo kako sama Biblija objašnjava ko je Bog u svečanom pozivu prvog anđela. On je Otac, i došao je čas Očevog suda. Njegov zakon je prekršen i Biblija precizno opisuje Njegov sud. Bog je dao sud svom Sinu, a on će, pak, predsjedavati sudom. Bog će suditi po svom Sinu Isusu Hristu. To je isti koncept koji smo vidjeli i proučavali u stvaranju. Bog je sve stvorio preko svog Sina Isusa Hrista, ali zasluge stvaranja Biblija pripisuje Ocu. Ista stvar je i sa sudom:

„Dok sam gledao, bili su postavljeni prestoli i Pradavni je sjeo. Odjeća mu je bila bijela kao snijeg, a kosa na glavi kao čista vuna. Presto mu je bio plamen ognjeni, a točkovi organj razgoreo. Ognjena rijeka je tekla i izvirala ispred njega. Hiljade hiljada služilo mu je, i deset hiljada po deset hiljada stajalo je pred njim. Sud je sjeo i svici su se otvorili.“ Danilo 7:9-10

„Drevni je Bog Otac. Psalmista kaže: ‘Prije nego što su se izrodile planine, ili prije nego što si stvorio zemlju i svijet, od vijeka do vijeka, ti si Bog.’ [PS. 90:2.] On, izvor svega bića i izvor svega zakona, treba da predsjedava Sudom.“ {EGW, GC88 479.2; 1888}

„Čas Njegovog suda“, iz prve anđeoske poruke, bio je ispunjenje proročanstva o 2300 dana iz Danila 8:14. Ovaj događaj svjedoči da je Bog prve anđeoske poruke Pradavni. Ovo je naš Nebeski Otac. Otac predsjedava Sudom.

„Osim toga, ako nazivate Ocem onog koji nepristrano sudi svakome po njegovim djelima, živite bogobojazno...“ 1. Petrova 1:17

„Kada su ga [Isusa] vrijeđali, nije uzvraćao uvredom. Kada je patio, nije prijetio, nego se prepustio onome koji pravedno sudi.“ 1. Petrova 2:23

„U dan kad Bog bude sudio tajne ljudske, po dobroj vijesti kroz Isusa Hrista.“ Rimljanima 2:16

Otac će predsjedavati Sudom i On će suditi pravedno, a ipak je dao sud svom Sinu, jer On sudi preko svog Sina, Isusa Hrista.

„Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud povjerio Sinu, da bi svi poštovali Sina kao što poštuj Oca. Ko ne poštaje Sina, ne poštaje ni Oca koji ga je poslao.“ Jovan 5:22-23

„Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi. I dao mu je vlast da sudi, jer je Sin čovječji.“ Jovan 5:26-27

„Jer svi se moramo pojavit pred Hristovom sudskom stolicom, da svako primi prema onom što je činio, bilo dobro, bilo zlo.“ 2. Korinćanima 5:10

Za više biblijskih stihova o Božjem sudu pročitajte Jovan 8:50; Rimljana 8:3; 14:10; o Hristovom суду nad живима i mrtvima, pročitajte 2. Timoteju 4:1; Jevrejima 10:30-31.

17. BOJTE SE BOGA

Za razliku od poruka druga dva anđela, prvi anđeo nas poziva na akciju. Poziva nas da se bojimo Boga, damo Mu slavu i obožavamo ga. Šta nas Biblija uči o „bojanju Boga“ – šta to znači?

„Strah od Gospoda početak je znanja.“ Izreke 1:7

„Strah od Gospoda početak je mudrosti, a znanje o Najsvetijem donosi razboritost.“ Izreke 9:10

„Tada ćeš razumjeti šta znači imati strah od Gospoda i znanje o Bogu naći ćeš.“ Izreke 2:5

Dakle, „strah Gospodnji“ = „sposnaja Boga u strahopoštovanju“.

Na drugom mjestu u Bibliji podučeni smo da strah od GOSPODA podrazumijeva držanje Njegovih Uputa – „jer je došao čas njegovog suda“.

„Strah od Gospoda početak je mudrosti. Svi koji ga upražnjavaju zainstata su razumni. Hvala njegova stoji u budućnosti.“ Psalam 111:10

„Zaključak svega što si čuo jeste ovo: Boj se Boga i uputstva njegova drži. Jer to je sve čovjeku.“ Propovjednik 12:13

„Imati strah od Gospoda znači mrzjeti zlo. Ja mrzim samouzvisivanje i ponos, zao put i izopačena usta.“ izreke 8:13

Dati slavu Bogu znači otkriti Njegov karakter svijetu. To je rezultat držanja Njegovih uputstava.

„Neka tako vaša svjetlost svijetli pred ljudima, da vide vaša dobra djela i da slave vašeg Oca, koji je na nebesima.“ Matej 5:16

„Dati slavu Bogu znači otkriti Njegov karakter u našem vlastitom i tako Ga učiniti poznatim. I na koji god način obznanjujemo Oca i Sina, mi slavimo Boga.“ {EGW, MS16-1890, par. 93; 1890}

Suština poruke prvog anđela je znanje o Bogu koje vodi do ispoljavanja Njegovog karaktera. Isus je rekao da ovo znanje sačinjava vječni život.

„A ovo je život vječni, da upoznaju tebe, jedinoga istinitog Boga, i Isusa Hrista, koga si poslao.“ Jovan 17:3

Poruka prvog anđela data je i u Starom savezu, koji objedinjuje sve što smo do sada proučavali:

„A sada, Izraele, šta Gospod, tvoj Bog, traži od tebe, osim da se bojiš Gospoda, svog Boga, da hodiš svim njegovim putevima, da voliš Gospoda, svog Boga, i da mu služiš svim svojim srcem i svom svojom dušom, da pratiš uputstva Gospoda, svog Boga, i njegove uredbe koje ti danas dajem, da bi ti bilo dobro? Evo, Gospodu, tvom Bogu, pripadaju nebesa, i nebesa nad nebesima, zemlja i sve što je na njoj. Ali samo je tvojim praočevima Gospod bio privržen i njih je volio, a posle njih izabrao je njihovo potomstvo, to jest vas, iz svih naroda, kao što se danas vidi. Obrežite svoje srce i ne budite više nepokorni. Jer je Gospod, vaš Bog, Bog nad bogovima i Gospodar nad gospodarima, Bog velik i moćan, koji uliva strah, koji nije pristrasan i ne prima mito, koji daje pravdu siročetu i udovici, voli stranca i daje mu hranu i odjeću. Tako i vi volite strance, jer ste i vi bili stranci u egipatskoj zemlji. Boj se Gospoda, svog Boga. Njemu služi, njega se drži i njegovim se imenom zaklinji. On je taj koga treba da hvališ, on je tvoj Bog koji je na tebi učinio ona velika i zastrašujuća djela koja si video svojim očima. Kad su tvoji praočevi otišli u Egipat bilo ih je sedamdeset duša, a sada je Gospod, tvoj Bog, učinio da te bude mnogo kao zvijezda na nebesima.“ Ponovljeni zakon 10:12-22

SIN BOŽJI

U prethodnom dijelu vidjeli smo da Biblija daje nedvosmisleno svjeđočanstvo o jednom Bogu i da je to naš nebeski Otac. S takvim se zaključkom dalje može zaključiti da Isus nije Bog i da stoga mora biti na nivou stvorenja, a ne Stvoritelja. Ipak, to nije ono što Biblija uči. Kada neko sumnja u najjasnije i najsigurnije svjedočanstvo Biblije, vrlo je teško dokazati očigledno. Svaka sumnja, jedna po jedna, mora biti ostavljena po strani kako bi se prihvatio najjednostavnije i najdirektnije svjedočanstvo koje je zabilježeno u Svetom Pismu.

18. NAJJEDNOSTAVNIJI MOGUĆI ODGOVOR

Svi navodni problemi u vezi s Hristom raspadaju se s jasnim i jednostavnim razumijevanjem činjenice da je Isus Sin Božji.

Ako jednostavno prihvatimo, bez sumnje, da je Isus Sin Božji, onda znamo ko je Bog, i da ovaj Bog ima Sina, a to je Hrist Isus. Uz nesumnjivo prihvatanje ovog nedvosmislenog svjedočanstva u Svetom Pismu, slučaj je jasan za Hristovo potpuno božanstvo. Sin Božji je po nasleđu Bog. Ovo rezonovanje se izvlači od očiglednog.

Djeca nasleđuju prirodu svojih roditelja. Sin čovječji je od čovjeka rođen; on posjeduje potpunu i apsolutnu prirodu čovjeka. Isto tako, Sin Božji je rođen od Boga; On posjeduje potpunu i apsolutnu prirodu Božju. Ovo objašnjava potpuno i apsolutno Hristovo božanstvo. Isus je rođeni Sin Božji. Ako se ovo prihvati, bez ikakve sumnje u njegovo očigledno značenje, onda će Hristovo sinovstvo odgovoriti na sva druga navodna pitanja.

U činjenici da je Isus Sin Božji leži odgovor na Njegovu ličnost. „Ličnost“, prema Merriam-Webster rječniku, definiše se kao „kvalitet ili stanje osobe“. Ako je Hrist zaista rođeni Sin Božji, onda je On naslijedio isti kvalitet ili stanje ličnosti kao i Njegov Otac. Biblija to jasno dokazuje kada kaže da je Isus „izričita slika njegove [Očeve] osobe“ (Jevrejima 1:3).

Kako se dokazuje ono što je očigledno? Razlog zašto se odbacuje

očigledno je zbog sumnje; nadamo se da ćemo odbaciti sve moguće sumnje najjednostavnijim i najeksplicitnijim svjedočanstvom koje Biblija može dati: Isus je Sin Božji u očiglednom značenju ovih riječi.

19. PRAVO OČINSTVO

Ako su „Otac“ ili „Sin“ simboli ili metafore, onda bi Biblija trebalo da objasni njihovo pravo značenje. Ipak, ovdje to nije slučaj. Biblija nikada ne objašnjava simbol „Otac“, već nam, naprotiv, daje dokaz da ove riječi treba prihvati u njihovom očiglednom značenju.

Biblija nas uči da je Bog Otac zaista otac našeg Gospoda Isusa Hrista:

„Zato savijam kolena pred **Ocem našeg Gospoda Isusa Hrista, po kome se zove svaka porodica na nebu i na zemlji.“ Efesima 3:14-15**

Riječ „porodica“ na grčkom je riječ „patria“, koja je izvedena od riječi „pater“, što znači „otac“. Neki prevodi čak prevode ovaj stih sa „Od kojih se zove svo očinstvo na nebu i zemlji“ (DRB), što je bukvalniji prijevod. On govori o očinstvu i naglašava poentu koju Pavle prenosi. Otac Gospoda našeg Isusa Hrista je zaista Njegov otac jer je naše očinstvo na Zemlji nazvano prema očinstvu na nebu, gdje je Bog otac Gospoda našeg Isusa Hrista. Naše zemaljsko očinstvo odražava pravu stvarnost: Oca našeg Gospoda Isusa Hrista. Ako je naše zemaljsko očinstvo doslovno, i ono je slika Stvarnosti, kako stvarnost može biti samo simbolična ili metaforična? Otac je zaista otac našeg Gospoda Isusa Hrista i Isus je zaista Sin Božji. U Bibliji se ove riječi primjenjuju u njihovom očiglednom značenju. Ovo razumijevanje ne samo da nam pomaže da shvatimo Božju dobrotu u davanju svog Sina, već nas takođe uči o jednom Bogu koji ima jedinorođenog Sina. Poznavanje Boga kao pravog Oca našem Gospodu Isusu Hristu odbacuje svaku sumnju u Njegov neizrecivi Dar.

Otac je zaista Otac; Sin je zaista Sin Očev. Mnogi se ovdje protive i viču „jerес“ zbog poređenja čovjeka s Bogom. Ali te stvari koje su otkrivene pripadaju nama – i mi vjerujemo u te stvari. Čovjek je samo slika Boga, a ne tačna kopija Stvarnosti. Bog i Njegova priroda su izvan našeg dometa razumijevanja, ali možemo znati o Bogu onoliko koliko je On otkrio. Kao što se

On otkrio u stvaranju čovjeka, stvorivši čovjeka na svoju sliku, stvorio je očinstvo na Zemlji, i nazvao ga prema svom Očinstvu svome Sinu.

20. OD VJEĆNOSTI

U nastavku ćemo ispitati svjedočanstvo Svetog Pisma koje osigurava našu vjeru u Hrista kao rođenog od Oca, ali i kao Njegovo biće oduvijek. Ove dvije ideje su logično u koliziji, ali kao što ćemo vidjeti, Biblija nam daje jasno svjedočanstvo o obje.

„A ti, Betleheme Efrato, koji si premalen da budeš među hiljadama Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će biti vladar u Izraelu, čiji izlasci su od prije vremena, od eonskih dana.“ Mihej 5:2

U ovom stihu, prorok Mihej dva put spominje ‘izlazak’. Prvi put se odnosi na Betlehem gdje će se Isus roditi od žene i postati Sin čovječji; ovo je opisano hebrejskom riječju ‘jatsa’. Drugi put, prorok Mihej koristi riječ ‘motsa’ah’, što na izvornom hebrejskom znači „porodično poreklo“.^{11,12} Njegovo porodično poreklo je od Njegovog Oca, dakle, On je Očev sin – jedino-rođeni Sin Božji. Na isti način kao što je On Sin čovječji, On je Sin Božji – rođenjem. Zanimljivo, ‘motsa’ah’ je ‘od davnina, od vijeka, od eonskih dana’. Hrist je rođen od Oca, ali On je oduvijek. To je logična kontradikcija, ali ne bismo trebali odbaciti nijednu stranu jednačine. U pokušaju da logički objasne ovaj fenomen, ljudi se često odlučuju da negiraju da je Hrist rođen od Oca, kako bi ‘očuvali’ Hristovo božanstvo, ali se Hristovo božanstvo zasniva na Njegovom sinovstvu sa Bogom. Kao što je Isus postao Sin čovječji, rođen od čovjeka, naslijedio je čovjekovu prirodu, tako je bio i Sin Božji, rođen na izričitu sliku Očeve ličnosti.

„Napravljen je kompletna ponuda; jer ‘Bog je tako zavolio svijet da

¹¹ Strongov konkordans H4163, motsa’ah, mo-tsaw-aw’.

¹² Riječ ‘motsa’ah’ se koristi u obliku množine da označi izvrsnost ovog poje-dinacnog događaja, a ne više događaja. Kao što komentariše *John Gill's exposition of entire Bible*: „...kao što prethodni dio teksta iznosi njegovo ljudsko rođenje, ovaj njegovo božansko rođenje; koje je, kao uzrok njegove izvrsnosti i neizrecivosti, izraženo u množini, ‘izlasci’...“

je dao svog jedinorođenog Sina' – ne sina po stvaranju, kao što su bili anđeli, niti sina po usvojenju, kao što je grešnik kome je oprošteno, već Sina rođenog na izričitu sliku Očeve ličnosti, i u svom sjaju njegovog veličanstva i slave, jednakog Bogu u autoritetu, dostojanstvu i božanskom savršenstvu. U njemu je prebivala sva punoča Božanstva tjelesno.“ {EGW, ST 30. maja 1895, par. 3; 1895}

Ovo zaista daje pravu perspektivu na stih iz Jovana 3:16. Bog je dao svog jedinorođenog Sina. Bog zaista ima Sina – rođenog na izričitu sliku Njegove vlastite ličnosti.

„Vječni Otac, nepromjenjivi, dao je svog jedinorođenog Sina, otrgnuo iz svojih njedara Onoga koji je stvoren na izričitu sliku njegove ličnosti i poslao ga na zemlju da otkrije koliko je jako volio čovječanstvo.“ {EGW, RH 9. jul 1895, par. 13; 1895}

Kako je Hrist „načinjen na izričitu sliku ličnosti svog [Oca]?” Nastao je zato što je „rođen na izričitu sliku Očeve ličnosti“.

„Da bi se čovjek mogao postaviti u povoljan položaj pred Bogom, Hrist, jedinorođeni Sin Božji, načinjen na Njegovu izričitu sliku, došao je na ovaj svijet i u ljudskom obličju živio savršen život...“ {EGW, Ms127-1905, 14; 1905}

Prije nego što je Isus došao u ljudskom obličju, On je bio stvoren na izričitu sliku ličnosti svog Oca, jer je prvo stvoren u Božjem obličju.

„Hrist je bio Gospodar neba i zemlje, ali je zbog nas postao siromašan, da se mi njegovim siromaštvom obogatimo. On je stvoren u obličju Božjem, a ipak je ponizio sebe i uzeo na sebe oblik sluge, da bi nas mogao spasiti.“ {EGW, Lt133-1905.6; 1905}

Isus je načinjen u Božjem obličju prije nego što je došao u ljudskom. On je rođen u jasnoj slici Očeve ličnosti.

„Prije nego što je Hrist došao u ljudskom obličju, postojao je na izričitu sliku svog Oca.“ {EGW, YI 20. decembar 1900, par. 4; 1900}

„Ali dok Božja Riječ govori o Hristovom ljudskom životu na ovoj zemlji, ona takođe odlučno govori o njegovom prethodnom postojanju. Riječ je postojala kao božansko biće, čak i kao vječni Sin Božji, u jedinstvu i zajednici sa svojim Ocem. On je od vijeka bio Posrednik saveza, onaj u kome su svi narodi na zemlji, i Jevreji i neznabоšći, ako ga prihvate, trebali biti

blagosloveni. ‘Riječ je bila sa Bogom, i Riječ je bila Bog.’ Prije nego što su ljudi ili anđeli stvoreni, Riječ je bila kod Boga i bila je Bog.” {EGW, RH, 5. april 1906, par. 5; 1906}

Danas moderna hrišćanska teologija ulaze snažne napore da iskorjeni Hrista kao rođenog, u eksplicitnoj slici ličnosti Njegovog Oca. Postoji poicanje da Hrist bude jedinorođeni Sin Božji prije Njegovog utjelovljenja, kao što kaže Mihej 5:2. Jedan od argumenata tvrdi da je Hrist postao Sin Božji po svom rođenju u Betlehemu. Da bi se ovo dokazalo, pominje se Luka 1:32,35, kada je anđeo rekao Mariji:

„On će biti velik i zvaće se Sin Najvišega. Gospod Bog daće mu presto Davida, njegovog oca.“ Luka 1:32

„Anđeo joj reče: ‘Duh sveti doći će na tebe i sila Najvišega zasjeniće te. Zato će onaj što se rodi biti svet, i nazvaće se Sin Božji.’“ Luka 1:35

Šta to znači da će se beba koja će se uskoro roditi nazvati Sin Božji? Da li to znači da Onaj čiji je „izlazak“ – od vječnosti – nije bio Sin Božji prije Betlehema?

„U svom utjelovljenju On je u novom smislu dobio titulu Sina Božjeg. Anđeo je rekao Mariji: ‘Sila Svevišnjega će te zasjeniti; zato će se i ono sveto što će se roditi od tebe zvati Sinom Božjim’ (Luka 1:35) Kao Sin ljudskog bića, On je postao Sin Božji u novom smislu. Tako je On stajao u našem svijetu – kao Sin Božji, ali rođenjem povezan s ljudskim rodom.“ {EGW, Ms22-1905.5; 1905}

Isus je bio Sin Božji prije utjelovljenja. Razlog što će „onaj što se rodi biti svet, i nazvaće se Sin Božji“ je zato što je Isus „postao Sin Božji u novom smislu“; dok je svoje božanstvo odjenuo u ljudsku prirodu, On je još uvijek bio „Sin Božji, ali rođenjem povezan s ljudskim rodom“.

„Bog je poslao svoga Sina u obliju grešnog tijela, podložnog fizičkim slabostima, iskušavanog u svemu kao što smo mi. On je bio Sin Boga živoga. Njegova ličnost nije započela Njegovim utjelovljenjem u tijelu.“ {EGW, Lt77-1894.9; 1894}

„Kada je Hrist prvi put objavio nebeskoj vojsci svoju misiju i djelo u svijetu, On je izjavio da će napustiti svoj položaj dostojanstva i prikriti svoju svetu misiju tako što će preuzeti lik čovjeka, dok je u stvarnosti bio Sin beskonačnog Boga.“ {EGW, Lt303-1903.14; 1903}

21. PROBLEM „POČETKA“

Ako je Hrist rođen od Oca, načinjen na izričitu sliku ličnosti svog Oca, onda logično On mora imati početak. Ako Hrist ima početak, kako On može biti vječan? Sada, hajde da obrnemo logiku: ako je Hrist vječan, kako onda može imati početak? Ako On nema početak, onda nije rođen od Oca. Ova logika predstavlja izazov za mnoge umove u prihvatanju da je Hrist zaista rođen u eksplicitnoj slici Očeve ličnosti. Pogledajmo šta nas Sveti Pismo uči u pogledu Hrista kao rođenog, koji ima početak i Njegovo vječno postojanje.

U Izrekama 8, Isus personifikuje mudrost (vidi 1. Korinćanima 1:24,30 i Kološanima 2:3):

„Gospod me imao na početku svog puta, prije njegovih djela od starine. Nalivena sam još od davnina, od početka, od vremena prije nego što je zemlja nastala. Rođena sam kad još nije bilo bezdana vodenih, kad nije bilo izvora obilnih voda. Rođena sam prije nego što su gore utvrđene, prije nego što su brda nastala, kad još nije načinio zemlju, ni polja, ni prva zrna plodne zemlje. Kad je uređivao nebesa, bila sam tu. Kad je odredio krug nad licem bezdana vodenog, kad je u visinama učvršćivao oblake, kad je utvrđivao izvore bezdana vodenog, kad je moru odredio granice koje vode njegove ne smiju preći, kad je određivao temelje zemlji, tada sam bila uz njega kao vješt graditelj, i dan za danom bila sam mu naročita radost, i veselila sam se pred njim sve vrijeme, veselila sam se plodnom tlu zemlje njegove i radost su mi bili sinovi ljudski.“ Izreke 8:22-31

Tekst jasno izražava da je Božja mudrost iznijeta prije svih starih djela, na početku Božjih puteva. Pošto moderna teologija poriče da je Hrist rođen od Oca, ona poriče da u Izrekama 8 Hrist personifikuje mudrost. Ali trebamo se držati principa tumačenja. Biblija je svoj vlastiti tumač.

Biblija nam je ranije rekla da je Bog sve stvorio kroz svog Sina (Efesima 3:8; Jevrejima 1:2; Kološanima 1:16). Izreke 8 objašnjavaju kako je mudrost bila s Bogom u stvaranju svijeta. Biblija je jasna da je Bog sve stvorio mudrošću (Izreke 3:19; Psalam 104:24). Ovo nas navodi na zaključak da je mudrost predstavljena Sinom Božjim. Potvrda ovog zaključka je u 1. Korinćanima 1:24,30 i Kološanima 2:3, gdje je Hrist „Božja sila i Božja mudrost,“ jer su u Njemu „sakrivena sva blaga mudrosti i znanja“ – tako da

je za nas Hrist „mudrost od Boga i pravednost i posvećenje i iskupljenje“. Upoređujući duhovno sa duhovnim, nadahnuti spisi svjedoče da je mudrost koja govori u Izrekama 8 sam Sin Božji:

„I Sin Božji izjavljuje o Sebi: ‘Gospod me imao na početku svog puta, prije djela svojih od starine. Postavljena sam od vječnosti... Kada je postavio temelje zemlje: tada sam bila kod Njega, kao odgojena s Njim: i bila sam svakodnevno Njegovo naslađivanje, radujući se uvijek pred Njim.’ Izreke 8:22-30.“ {EGW, PP 34.1; 1890}

Željeli bismo da vam skrenemo pažnju na riječ ‘imao’ u Izrekama 8:22. Na hebrejskom, ovo je riječ ‘kanah’, što znači ‘dobiti’, ‘steći’ ili ‘posjedovati’.¹³ Gospod Jehova je imao mudrost; drugim riječima, On je imao svog Sina. Prema tekstu u Izrekama 8, kada je Jehova stekao svog Sina? Bilo je to na početku Njegovog puta, prije Njegovih djela iz davnina, kada nije bilo izvora, prije nego što su planine postavljene, prije nego što je On rođen. Objektivnim ispitivanjem teksta ne vidimo isključivu vezu između Hrista koji je od vječnosti, a ipak ima početak. Što se tiče Isusa, tekst kaže da je On „od vijeka postavljen od početka“. Vječnost i početak su dva logično isključiva pojma, ali ih Biblija primjenjuje kao jednakost na Hrista, jedan pored drugog. Isus je postojao od vječnosti, a ipak je stečen od početka, i rođen je prije nego što je bilo što stvoreno.

„Gospod Isus Hrist, božanski Sin Božji, postojao je od vječnosti, posebna ličnost, ali jedno sa Ocem. On je bio nadmašujuća slava neba. Bio je zapovjednik nebeskih inteligencija, a obožavanje anđela primao je kao svoje pravo. Ovo nije bilo otimanje od Boga. ‘Gospod me je posjedovao na početku svog puta,’ izjavljuje on, ‘prije svojih djela od starina. Ja sam postavljena oduvijek, od početka, otkako je zemlje. Kad nije bilo dubina, ja sam rođena; kada nije bilo izvora koje obiluju vodom. Prije nego što su planine bile postavljene, prije nego što su bila brda, ja sam rođena; dok još nije stvorio zemlju, ni polja, ni najvišeg dijela praha zemaljskog. Kada je pripremio nebo, ja sam bila tam: kada je određivao temelje zemlji.’“ {EGW, RH 5. aprila 1906, par. 7; 1906}

„Svetlo je i slava u istini da je Hrist bio jedno sa Ocem prije nego što

¹³ Strong Concordance H7069; qânâh.

je postavljen temelj svijeta. Ovo je svjetlo koje sija na tamnom mjestu, čineći da blista božanskom, izvornom slavom. Ova istina, beskrajno tajanstvena sama po sebi, objašnjava druge misteriozne i inače neobjašnjive istine, dok je utkana u svjetlost, nepristupačna i neshvatljiva.“ {EGW, RH, 5. april 1906, par. 8; 1906}

Koja je istina beskrajno tajanstvena i neshvatljiva? To je istina o božanskom Sinu o vječnom jedinstvu Božjeg sa Ocem. „Vječno sinovstvo“ je oksimoron. Ako je Hrist vječan, kako On može biti Sin? Odgovor je „u svjetlu, nepristupačan i neshvatljiv.“

Bez ikakvog objašnjenja, Isus svjedoči o sebi da je od vječnosti, ali da ima početak. Njegovo svjedočanstvo glasi: „Ja sam postavljen od vijeka, od početka, otkako je zemlja postavljena.“ Iako ova izjava može izgledati kontradiktorna skepticima, mi je prihvatomo jer vjerujemo Isusovom svjedočanstvu. Hrist je postavljen oduvijek, od početka. „Ova istina, beskrajno tajanstvena sama po sebi, objašnjava druge misteriozne i inače neobjašnjive istine, dok je utkana u svjetlost nepristupačnu i neshvatljivu.“

Riječ „postavljanje“ je još jedna zanimljiva riječ. U originalu je riječ ‘nasak’, što znači „izliti“ u „analogiji pomazati kralja“.¹⁴ U Izrekama 8, Isus svjedoči o događaju kada je iznesen od svog Oca, kada ga je On stekao i kada ga je pomazio za kralja.

Psalmista se prisjeća ovog događaja u Psalmu 2:

„Zašto su se narodi uskomešali i plemena razmišljaju o ispraznim stvarima? Kraljevi se zemaljski podižu i vladari kao jedan ustaju protiv Gospoda i protiv njegovog pomazanika, i govore: ‘Raskinimo okove njihove i zbacimo sa sebe uža njihova!’ Onaj koji sjedi na nebesima smijaće se, sam Gospod rugaće im se. Tada će im se obratiti u gnjevu svome, i u žestini srdžbe svoje stvoriće im pometnju, govoreći: ‘Ja sam postavio svog kralja na Cionu, na svetoj gori mojoj.’ Objaviću odredbu Gospodnju, a on mi je rekao: ‘Ti si moj sin, danas te rodih.’“ Psalmi 2:1-7

Kada je Bog rekao: „Postavio sam svog kralja na svetu goru mojo Cion“, koristi se ista riječ ‘nasak’. Bog je pomazio svog Sina na svom svetom brdu Cion. Ovo je isti motiv kao u Izrekama 8, kada je Isus svjedočio da je

¹⁴ Strong Concordance H5258; násak.

rođen i „postavljen od vijeka, od početka“. Zanimljivo je da je i ovaj dekret svjedočanstvo Hristovog uskrsenja:

„Da ga je [obećanje] Bog u potpunosti ispunio nama, njihovoj djeci, time što je podigao Isusa, kao što je napisano u drugom psalmu: ‘Ti si moj sin, danas te rodih.’“ Djela 13:33

Ovo je bila Božja izjava o Njegovom Sinu, Isusu Hristu, našem Gospodu, koji je „objavljen u sili po Duhu svetome za Sina Božjega uskrseњem iz mrtvih.“ Rimljanima 1:4

Skeptici ističu da je uskrsenje bilo simbolično Hristovo rođenje, te da je on u uskrsenju postao Sin Božji. Dakle, Božja odredba „Ti si moj Sin; danas sam te rodio,“ isključivo se pripisuje Hristovom uskrsenju. Istina je da je Hristovo uskrsenje prorečeno u Psalmu 2, ali poricanje ovog stiha, budući da je Hrist rođen u izričitoj slici ličnosti svog Oca, prije nego što je svijet postao, suprotno je Hristovom sopstvenom svjedočenju. Ovo vidimo u vezi sa Hristovom zastupničkom molitvom u Jovanu 17, i Njegovim proslavljanjem u Jevrejima 1, koje se dogodilo nakon Njegovog uskrsenja. Hajde da prvo pročitamo Jevrejima 1.

„Bog, koji je u prošlosti mnogo puta i na mnogo načina govorio našim praočevima preko svojih proroka, u ovim poslednjim danima obratio se nama preko Sina, koga je postavio za naslednika svega i kroz koga i eone stvari. Koji budući sjajnost slave i jasno obliče bića Njegovog, i noseći sve u riječi sile svoje, učinivši sobom očišćenje grijeha naših, sjede s desne strane prestola veličanstva na visini, i postao je toliko veći od anđela koliko je ime koje je naslijedio užvišenije od njihovog imena. Jer kome je od anđela ikada rekao: ‘Ti si moj sin, ja te danas rodih?’ I još: ‘Ja ću biti njegov otac, a on će biti moj sin?’“ Jevrejima 1:1-5

Ovaj događaj, u kasnijem opisu, zbio se kada je Isus uskrsnuo i proslavljen, sjedio s desne strane Veličanstva na visini. Isus je posvjedočio da je slava koju će primiti prilikom svog uskrsnuća ista slava koju je primio od Oca prije nego što je svijet postao. Isus se molio svom Ocu:

„A sada ti, Oče, proslavi me svojom slavom koju sam imao s tobom prije nego što je svijet postao.“ Jovan 17:5

U Isusovoj molitvi da primi slavu od svog Oca koju je imao sa svojim Ocem prije nego što je svijet postao, vidimo zašto Psalm 2:7 ima dvojako

tumačenje. Ova slava je otkrivena u uskrsnuću i bila je prisutna od početka, oduvijek – prije nego što je svijet postao.

Odgovor na Isusovu molitvu došao je kada je Bog proslavio svog Sina uskrsnuvši Ga iz mrtvih.

„Koji kroz njega vjerujete u Boga, koji ga je podigao iz mrtvih i dao mu slavu, da biste svoju vjeru i nadu polagali u Boga.“ 1. Petrova 1:21

U Jevrejima 1 čitamo paralelno o proslavljanju Hrista koje se dogodilo kad je kao Prvoroden predstavljen nebeskim vojskama (Jev. 1:6), i nakon uskrsenja kada je Hrist sjeo s desne strane Veličanstva na visini, kada je Otac proglašava „Volio si pravednost i mrzio bezakonje. Zato te je Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti više nego drugove tvoje“ (Jev. 1:9). Ova slava je bila ista slava koju je Hrist primio od Oca prije nego što je svijet postao.

„Oče, želim da i oni koje si mi dao budu sa mnom, tamo gdje sam ja, kako bi gledali moju slavu koju si mi dao, jer si me volio prije postanka svijeta.“ Jovan 17:24

Isus je jasno svjedočio da će u svom uskrsnuću dobiti istu slavu koju mu je Otac dao prije postanka svijeta. Njegove riječi su jasne. Bio je događaj, prije postanka svijeta, kada je Isus primio slavu od Oca. U uskrsenju Isus je ponovo primio tu slavu. U uskrsenju je ponovljen isti dekret koji je objavljen na početku: „Ti si moj Sin, danas sam te rodio“ (Jevrejima 1:5; Psalam 2:7). Bog je postavio svog Kralja na svom svetom brdu, Cionu. Kao i u uskrsenju, tako je bilo „od vijeka, od početka, ili prije nego je bila zemlja“ (Izreke 8:23). Bio je to dan kada je Bog Otac stekao (kanah) svog Sina. „Prije nego što su planine bile postavljene, prije nego što su bila brda“ Sin je „rođen.“ Otac je proslavio svog Sina slavom sebe samog (Jovan 17:5). Tada je Hrist dobio sjaj Očeve slave jer je stvoren na „izričitu sliku Njegove ličnosti“. U Hristu vidimo slavu koju mu je Otac dao prije postanka svijeta, „slavu kao jedinorođenog od Oca, punu blagodati i istine“ (Jovan 1:14).

„Kada [Bog] u visinama učvršćivao oblake, kad je utvrđivao izvore bezdana vodenog, kad je moru odredio granice koje vode njegove ne smiju preći, kad je određivao temelje zemlji, tada sam bila uz njega [Njegov jedinorođeni Sin] kao vješt graditelj, i dan za danom bila sam mu naročita radost, i veselila sam se pred njim sve vrijeme.“ (Izreke Solomonove 8:28-30). Isto je posvjedočeno u Jevrejima 1. Isti Sin Božji „kroz koga i eone stvori, koji

budući sjajnost slave i jasno obliče bića Njegovog“, bio je pored svog Oca u stvaranju svijeta.

„Ko je izašao na nebo, pa može sići? Ko je uhvatio vjetar u šake svoje? Ko je svezao vode u ogrtač svoj? Ko je podigao sve krajeve zemaljske? Znaš li kako mu je ime i kako je ime sinu njegovom?“ Izreke 30:4

Bog je sve stvorio preko Sina. U stvaranju, On je imao Sina.

„U početku je bila Riječ, i Riječ je bila sa Bogom, i Bog je bio Riječ. Ona je bila u početku sa Bogom. Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo.“ Jovan 1:1-3

Imajući u vidu sva predstavljena svjedočanstva, vidimo da nas Biblija uči da je postojao početak. Prije postanka svijeta, Bog je dao slavu svome Sinu (Jovan 17:5,24). Hrist je „izveden“ u „sjaju Njegove [Božje] slave i izričitoj slici Njegove ličnosti“. Istu slavu Hrist je primio kada je Bog „ponovno uskrsnuo Isusa; kao što je i napisano u drugom psalmu: Ti si moj sin, danas te rođih“. On je bio ponovo pomazan, ili postavljen (nasak), kao što je „bio postavljen od vijeka, od početka“.

Biblja uključivo koristi izraze „od vijeka“ i „početka“; jedno ne negira drugo. Možemo li ovo u potpunosti razumjeti? Očigledno ne, ali možemo prihvati ovo svjedočanstvo na osnovu Njegove riječi.¹⁵

„Ulazak grijeha u svijet, Hristovo utjelovljenje, ponovno rođenje, uskrsenje i mnoge druge teme predstavljene u Bibliji, misterije su previše duboke da bi ih ljudski um mogao objasniti ili čak u potpunosti shvatiti. Ali Bog nam je u Svetom Pismu dao dovoljno dokaza o njihovom božanskom karakteru, i ne smijemo sumnjati u Njegovu riječ jer ne možemo razumjeti

¹⁵ Treba znati da pojmovi „vječnost“, „oduvijek“, i „vječno“ u Bibliji ne znače apsolutnu vječnost, bez početka i bez kraja. „Vječnost“ u apsolutnom smislu ima samo Bog Otac. Eoni i eonska vremena su najduži vremenski periodi koji se pominju u Svetom Pismu. Iako njihovo trajanje vremenski nije definisano, određuju ih prelomni događaji koji se tiču ovog svijeta i Plana spasenja. Ovaj termin, koji se javlja 199 puta u Novom Savezu, nikada ne izražava beskonačnost (bez početka i kraja), kao što je to slučaj u 1. Timoteju 1:17. Eoni imaju svoj početak (Jev. 1:2; 1. Kor. 2:7; 2. Tim. 1:9), kraj (Jev. 9:26; 1. Kor. 10:11; Mat. 24:3), prošlost (Kol. 1:26), sadašnjost (Luka 20:34) i budućnost (Efes. 2:7). Međutim, svrha ili namjera eona je vječna (Efes. 3:8-11; 1:9-11; Fil. 2:9-11; Kol. 1:15-21). Dakle, eone je stvorio Bog (Jev. 1:2) i podesio ih (Jev. 11:3) za ispunjavanje svoje namjere.

sve misterije Njegovog proviđenja.“ {EGW, 5T 699.3; 1889}

„Djelovi Svetog pisma koji predstavljaju ove velike teme ne smiju se propustiti jer nisu korisni za čovjeka. Sve što je Bog smatrao prikladnim da objavi, mi moramo prihvati autoritetom Njegove riječi. Može se dati samo gola izjava o činjenicama, bez objašnjenja zašto i kako; ali iako to ne možemo shvatiti, trebalo bi da budemo zadovoljni što je to istina, jer je Bog to rekao. Sva poteškoća leži u slabosti i skučenosti ljudskog uma.“ {EGW, 5T 699.4; 1889}

Postoje pitanja na koja je teško odgovoriti zbog našeg ograničenoguma, ali ih možemo prihvati vjerom, na temelju autoriteta Božje riječi. Biblija nas uči da je postojao početak, kada je Isus rođen od Oca, ali On je oduvijek ili od mjerljivih eona. Ovom svjedočenju dat je samo goli prikaz činjenica, „bez objašnjenja zašto i kako; ali iako to ne možemo shvatiti, trebalo bi da budemo zadovoljni što je to istina, jer je Bog to rekao. Sva poteškoća leži u slabosti i skučenosti ljudskog uma“. Budimo ponizni u priznavanju svoje slabosti u računanju na postojanje jedinorođenog Sina Božjeg.

„Ovdje im Hrist pokazuje da, iako bi mogli računati da je Njegov život manji od pedeset godina, ipak se Njegov božanski život ne može računati ljudskim proračunom. Postojanje Hrista prije Njegovog utjelovljenja ne mjeri se brojkama.“ {EGW, ST 3. maj 1899, par. 4; 1899}

Dakle, razlog zašto ne bi trebalo da izražavamo postojanje Sina Božjeg u ograničenom vremenu je taj što prosto nemamo mjerne jedinice kojima bismo to izrazili – jer je Hristov početak bio prije mjerljivih vremena.

„Anđeli Božji sa čuđenjem su gledali na Hrista, koji je uzeo na sebe obliče čovjeka i ponizno sjedinio svoje božanstvo sa ljudskošću da bi mogao služiti palom čovjeku. To je čudo među nebeskim anđelima. Bog nam je rekao da je to učinio, i mi trebamo da prihvatimo Riječ Božju baš onako kako ona glasi. I premda možemo pokušati razmišljati o našem Stvoritelju, koliko dugo On postoji, gdje je zlo prvi put ušlo u naš svijet, i sve te stvari, možemo razmišljati o njima sve dok ne padnemo klonuli i iscrpljeni istraživanjem kada postoji još beskonačnost iza.“ {EGW, 7BC 919.5}

To što je Hrist rođen od Oca je činjenica koja je nedvosmisleno utisnuta Svetim Pismom; tako je i svjedočanstvo o Njegovom postojanju prije mjerljivih eona. Ovo treba da prihvatimo vjerom i da ne sumnjamo ni u

jedno svjedočanstvo. Tajne stvari pripadaju Jehovi, našem Bogu, a ono što je otkriveno pripada nama; a ono što nam je otkriveno jeste da je Isus Hrist pravi Sin Božji – rođen u eksplicitnoj slici Očeve ličnosti. Ovo je uvjerenje vjernika o Hristovom božanstvu.

22. ORIGINALNI, NEIZVEDENI I NEPOZAJMLJENI ŽIVOT ROĐENOOG SINA BOŽJEG

Isus, budući da je rođen od Boga, primio je isti život koji Bog posjeduje. Ovo je očigledna činjenica. Djeca nasleđuju isti život svojih roditelja. Tako je i sa Sinom Božnjim. Duh proroštva nas uči da je život koji je Sin Božji naslijedio od Oca tip života koji Bog isključivo posjeduje – život izvorni, nepozajmljen i neizveden.

„U njemu [Hristu] je bio život; i život je bio svjetlost ljudima.“ Ovdje nije naznačen fizički život, već besmrtnost, život koji je isključivo vlasništvo Božje. Riječ, koja je bila sa Bogom, i koja je bila Bog, imala je ovaj život. Fizički život je nešto što svaki pojedinac prima. Nije vječan ili besmrтан; jer ga Bog, Životodavac, ponovo uzima. Čovjek nema kontrolu nad svojim životom. Ali Hristov život je bio nepozajmljen. Niko ne može oduzeti ovaj život od Njega. ‘Sam ga polažem’, rekao je. U Njemu je bio život, originalan, nepozajmljen, neizveden. Ovaj život nije svojstven čovjeku. On ga može posjedovati samo kroz Hrista. On ga ne može zaraditi; daje mu se kao besplatan dar ako hoće vjerovati u Hrista kao svog ličnog Spasitelja.“ {ST 8. april 1897, par. 2}

Kroz Hrista čovjek može da posjeduje izvorni, nepozajmljeni i neizvedeni život, koji je isključivo Božje vlasništvo. Prvobitni, nepozajmljeni, neizvedeni život, biće dat čovjeku koji vjeruje u Hrista kao svog ličnog Spasitelja. Hrist nam može dati ovaj život jer posjeduje ovaj život, a Hrist posjeduje ovaj život jer mu ga je Bog dao.

„Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi.“ Jovan 5:26

Kako je Otac dao ovaj život svom jedinorođenom Sinu? To je bilo nasleđem. Ovaj život nije bio ljudski život, već život koji Bog ima u sebi. Sin

Božji je od svog Oca naslijedio prvobitni, nepozajmljeni i neizvedeni život, i čovjek takođe može da posjeduje ovaj život. „Ovaj život nije svojstven čovjeku. On ga može posjedovati samo kroz Hrista.“

„Sve je Hrist primio od Boga, ali je uzeo da bi dao. Tako u nebeskim dvorima, u Njegovoj službi za sva stvorena bića: preko voljenog Sina, Očev život izlazi na sve; kroz Sina se vraća, u hvali i radosnom služenju, plima ljubavi, ka velikom Izvoru svega. I tako je kroz Hrista krug dobročinstva potpun, predstavljajući karakter velikog Darodavca, zakon života.“ {EGW, DA 21.2; 1898}

Koliki nam je dar dao naš Otac! Ako konačna, smrtna ljudska bića mogu primiti ovaj izvorni, nepozajmljeni, neizvedeni život kroz usvojenje, koliko je to više dobio Sin, koji ga je primio nasleđem?

23. JEDINOROĐENI SIN

„Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne bude uništen, nego da ima vječni život.“ Jovan 3:16

Moderna hrišćanska teologija zagovara da je izraz „jedinorođeni“ netačan prevod. Brojni moderni prevodi Biblije izostavljaju riječ „rođeni“. U mjesto toga, prevodi glase: „jedan i jedini sin“.¹⁶ Pustićemo da Biblija bude svoj vlastiti tumač, svoj vlastiti rječnik. Grčka riječ za „jedinorođeni“ je riječ „monogenes“. Ova riječ je upotrijebljena samo devet puta u grčkom Novom savezu; spominjući pet puta Isusa kao „jedinorođenog“ od Oca i četiri puta druge ljude. Svaki put kada se riječ „monogenes“ ne odnosi na Isusa, koristi se u svom očiglednom značenju: kao jedino pravo i doslovno rođeno dijete.

„Kad se približio gradskim vratima, iznosili su mrtvaca, **jedinca** (monogenes) u majke, koja je bila udovica...“ Luka 7:12

¹⁶ Za širi uvid u trinitarske falsifikate u različitim prevodima, vidi „Trojstvo i promjena Božjeg identiteta“, poglavlje 19. „Bog i Riječ u Jovanu 1:1 i izbjegavanje jedinorođenog Sina“, podnaslov „Krivotvorine trinitiraca u savremenim prevodima Biblije: izbjegavanje riječi ‘jedinorođeni’ (monogenes) i izjednačavanje Sina sa Bogom Ocem“; Institut za izučavanje religije.

Tekst naglašava socio-ekonomiske prilike ove nesrećne udovice. Muškarci su bili ti koji su obezbjeđivali porodicu. Ova žena je bila bez svog muža, a sada i bez svog sina – svog jedinorođenog sina. Nema sumnje da je ovo dijete bio njen jedinorođeni sin.

„Tada je došao čovjek koji se zvao Jair, i koji je bio starješina sinagoge. Pao je pred Isusove noge i usrdno ga molio da uđe u njegovu kuću jer je imao kćer jedinicu (monogenes) od oko dvanaest godina koja je umirala...“ Luka 8:41-42

Jairova kćerka je zaista bila njegova rođena i jedina kćer. Nema sumnje.

„Jedan čovjek iz naroda je povikao: „Učitelju, molim te, pogledaj mog sina, jer mi je jedinac (monogenes)!“ Luka 9:38

Sin ovog čovjeka bio je njegov pravi sin i dijete. Biblija koristi riječ ‘monogenes’ u njenom očiglednom značenju. U svim navedenim primjerima ostaje nam bez sumnje da su ova djeca jedino rođena djeca svojih roditelja. Četvrti primjer, u nastavku, možda je najvažniji jer je slika Hrista.

„Vjerom je Abram, kad je bio na kušnji, prinio Isaka, i on je primivši obećanja prinio svog jedinorođenog sina.“ Jevrejima 11:17

Iz Starog saveza znamo da Isak nije bio jedino Abramovo dijete jer je imao Ismaila. Ali kada je Bog pozvao Abrama da žrtvuje Isaka, rekao je, u Postanju 22:2, „jedino“ dijete – *jakid*, što doslovno znači *jedinca* (provjerite Izreke 4:3 ili Zaharija 12:10).

„Bog je obećao Abramu da će u starosti imati sina, i to obećanje je ispunjeno. Ali sada Bog kaže: ‘Uzmi sada svog sina,... i prinesi ga tamo na žrtvu paljenicu.’ Bog je izostavio Ismaila rekavši: ‘Tvog jedinog sina Isaka.’“ {EGW, YI 6. juna 1901, par. 3; 1901}

Isak je bio obećano dijete. On je doslovno i zaista bio Abramov sin; u međuvremenu, Ismailo nije dolazio u obzir. U to vrijeme, za Boga, Isak je bio Abramovo jedino dijete. Kada je Bog zatražio od Abrama da podari svog jedinog sina Isaka, to je bila lekcija za nas da će Bog obezbijediti put otkupljenja kroz svog jedinorođenog Sina, Isusa Hrista. Ako je prilika doslovan sin, zašto se i Stvarnost ne bi prihvatile doslovno? Isus Hrist je jedinorođeni Sin našeg Boga.

Kako je Biblija svoj vlastiti tumač i svoj vlastiti rječnik, Hrist naveden

kao *monogenes* svjedoči o pravom sinovstvu našeg Gospoda Isusa Hrista i stavlja najveći naglasak na žrtvu koju je Otac podnio.

Danas teolozi poriču da je Isus zaista rođen od Oca. Ipak, Duh proroštva pojašnjava, na mnogo različitih načina, da je Isus zaista rođen od Oca i da nam je Bog dao svog rođenog Sina.

„Hrist utiskuje u um vjernika činjenicu da treba da imaju slavu koju mu je dao Otac, kako bi svi koji ga vole i služe mu bili jedno s Bogom. [citiran Jovan 17:8,22,23] Kakva molba! Nije tražio da prime ono što je bilo nemoguće za pripadnike ljudskog roda koji vjeruju u Njega. On traži da Otac voli one koji vjeruju u Njega, koji Ga vole i služe kao što On voli svog Sina. Zar ovo nije dovoljno da ispunimo naše umove najdubljim strahopoštovanjem i ljubavlju? Gdje je naša vjera? O, neka se ojača u razmišljanju o mogućnosti da Bog voli ograničene ljude, kao što voli svog rođenog Sina. Neka naša vjera bude ojačana u razmatranju misli da kao Hristovi sledbenici možemo biti potpuni u Njemu. O kako je kratka naša vjera! Razgovorajmo o vjeri, živimo vjerom i dajmo svijetu primjer vjere koja djeluje ljubavlju i čisti dušu.“ {EGW, Lt13-1894.18; 1894}

Bog ima Sina. Bog ima rođenog Sina. Isus je vlastiti Božji rođeni Sin.

24. SVJEDOČANSTVA O SINU BOŽJEM

Sin Božji u Starom savezu

Biblija, na različite načine, tvrdi da su Sin Božji i njegove aktivnosti bili poznati u Starom savezu. Ovo je ogromna i zanimljiva tema i o njoj bi se moglo mnogo reći. Izložićemo samo nekoliko eksplisitnih stihova gdje možemo jasno vidjeti da su Jevreji znali da Bog ima Sina.

„Ko je izašao na nebo, pa može sići? Ko je uhvatio vjetar u šake svoje? Ko je svezao vode u ogrtač svoj? Ko je podigao sve krajeve zemaljske? Zna li kako mu je ime i kako je ime sinu njegovom?“ Izreke 30:4

Jevreji su znali da Bog ima Sina. Poznavali su ga kao „Anđela Gospodnjeg“. Jevreji su znali da Bog ima Sina i to su učili.

„On je na to rekao: ‘Gle! Ja vidim četiri čovjeka kako slobodno hodaju posred vatre, i nije im ništa, a četvrti kao da je sin Božji.’ ...

Na to je Nebuhadnezar rekao: ‘Neka je blagosloven Bog Šadrakov, Mešakov i Abednegov, koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge, koje su se uzdale u njega i koje se nisu pokorile kraljevoj zapovijesti, već su bile spremne da umru, jer nijednom drugom bogu osim svom Bogu nisu željele da služe niti da mu se poklone.’ Danilo 3:25,28

[Citiran Danilo 3:24, 25] „Kako je Nebuhadnezar znao da je oblik četvrtog sličan Sinu Božjem? Čuo je za Sina Božjeg od jevrejskih zarobljenika koji su bili u njegovom kraljevstvu. Oni su donijeli znanje o živom Bogu koji vlada svim stvarima.“ {EGW, RH 3. maja 1892, par, 10; 1892}

Evo još primjera:

„Dvojica nebeskih glasnika su otišla, ostavljajući Abrama samog sa O-nim za koga je sada znao da je Sin Božji.“ {EGW, PP 139,2; 1890}

„O Enohu je zapisano da je poživio šezdeset pet godina i da je dobio sina. Nakon toga je hodao s Bogom tri stotine godina. Tokom ovih ranijih godina Enoh je volio i bojao se Boga i držao Njegove zapovijesti. Bio je jedan od svete loze, čuvar prave vjere, rodonačelnik obećanog sjemena. Sa Adamovih usana je naučio mračnu priču o padu, i ohrabrenju o Božjoj milosti, kao što se vidi u obećanju; i on se pouzdao u Otkupitelja koji će doći. Ali nakon rođenja svog prvog sina, Enoh je dostigao više iskustvo; bio je uveden u bliži odnos sa Bogom. On je potpunije shvatio svoje obaveze i odgovornost kao Božji sin. I kako je vidio djitetovu ljubav prema ocu, njegovo jednostavno povjerenje u njegovu zaštitu; kako je osjećao duboku, čežnjivu nježnost svog vlastitog srca za tog prvorodjenog sina, naučio je vrijednu lekciju o divnoj ljubavi Boga prema ljudima u daru Svog Sina i o povjerenju koje djeca Božja mogu položiti u njihovog nebeskog Oca. Beskonačna, nedokučiva ljubav Božja kroz Hrista postala je predmet njegovih razmišljanja danju i noću; i svim žarom svoje duše nastojao je da otkrije tu ljubav ljudima među kojima je boravio.“ {EGW, PP 84,3; 1890}

Činjenica da Bog ima Sina i da će dati svoga Sina za palog čovjeka bila je poznata starosaveznim ličnostima. Enoh je dostigao više iskustvo i bio je uveden u bliži odnos s Bogom nakon rođenja svog prvog sina. Ova činjenica – da je Hrist jedinorođeni Sin Božji – bila je poznata anđelima prije nego što je svijet uopšte stvoren, i to je bio argument protiv Sotonine pobune na nebu. Činjenicu da je Hrist bio jedinorođeni Sin Božji, Sotona i njegovi anđeli

su bili odlučni da zataškaju.

„Anđeli su protjerani s neba jer nisu htjeli raditi u skladu s Bogom. Pali su sa svog visokog posjeda jer su htjeli da budu uzvišeni. Došli su da se užvise, a zaboravili su da njihova ljestvica ličnosti i karaktera potiče od Gospoda Isusa. Ovu činjenicu [pali] anđeli bi zamaglili, da je Hrist bio jedinorođeni Sin Božji, i počeli su da razmišljaju da ne treba da se konsultuju sa Hristom. Jedan anđeo je započeo kontroverzu i nastavio je sve dok nije došlo do pobune u nebeskim dvorovima, među anđelima.“ {EGW, Lt42-1910.3; 1910}

Činjenica da je Hrist bio jedinorođeni Sin Božji bila je tačka spora u kontroverzi između Hrista i Sotone. Argument o Hristovom sinovstvu bio je argument za rješavanje kontroverze. Hrist je bio jedinorođeni Sin Božji čak i prije nego što je svijet stvoren.

„Njegova [Luciferova] ljestvica je bila toliko uzvišena da je mislio da treba biti kao Bog, a Hrist mora biti drugi iza njega; ali Gospod je obavijestio Sotonu da to nije moguće. Hrist je bio Njegov jedinorođeni Sin.“ {EGW, Lt157-1910.7; 1910}

Ideje koje poriču istinsko Hristovo sinovstvo potiču od oca laži i stoje u korijenu velike kontroverze između Hrista i Sotone. Danas, Sotona nastavlja da prikriva stvarnost da je Hrist jedinorođeni Sin Božji. Danas, Sotona nastavlja da sije sjeme sumnje u to da Bog ima Sina jer to sjeme izrasta u nevjernost u spasonosno Jevanđelje – da je Bog dao svog jedinorođenog Sina za našu pobunu protiv Njega.

Ali pred skepticima koji zagovaraju da je Isus postao Sin Božji u uskršnju ili u utjelovljenju, Biblija jasno potvrđuje da je Bog poslao svog Sina svijetu. Prije Hristovog utjelovljenja, Bog je imao Sina kojeg je poslao svijetu.

Bog je poslao svog Sina

„Budući da je Zakon bio nemoćan, jer je zbog tijela bio slab, **Bog je, poslavši svog Sina u obličju grešnog tijela**, za grijeh osudio grijeh u tijelu.“ Rimljana 8:3

Utjelovljenje se dogodilo kada je Hrist uzeo obliče grešnog tijela. Sin je uzeo obliče grešnog tijela jer ga je Bog poslao da to učini. Stih jasno ukazuje da je Bog imao Sina prije utjelovljenja. Novi savez obiluje ovim

spasenosnim svjedočanstvom.

„Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne bude uništen, nego da ima vječni život. Jer **Bog nije poslao svog Sina u svijet** da on osudi svijet, nego da se svijet spase kroz njega.“ Jovan 3:16-17

„Po ovome se pokazala Božja ljubav prema nama: **Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svijet** da živimo kroz njega. Ljubav je u ovome: nismo mi voljeli Boga, nego je on volio nas i poslao svog Sina kao žrtvu pomirenja za naše grijeha.“ 1. Jovanova 4:9-10

„Ali kad se vrijeme navršilo, **Bog je poslao svog Sina**, rođenog od žene i rođenog pod Zakonom.“ Galatima 4:4

Bog je imao Sina da pošalje u svijet, da nas spasi.

Marta je znala da je dolazeći Mesija koji bi trebao doći na svijet Sin Božji.

„Tada joj Isus reče: ‘Ja sam uskrsenje i život. Ko vjeruje u mene, ako i umre, živjeće. I svako ko živi i vjeruje u mene, nikada neće umrijeti. Vjeruje li u to?’ Ona mu odgovori: ‘Da, Gospode, ja vjerujem da si ti Hristos, Sin Božji, onaj koji treba da dođe na svijet.’“ Jovan 11:25-27

Kako je Marta znala da je Hrist koji treba da dođe na svijet Sin Božji? Znala je to jer je znala da Bog ima Sina i „Na svom brdu Gospod će se postarati za ono što je potrebno“ (Postanje 22:14). Bog je imao Sina prije utjelovljenja, i radi našeg otkupljenja Sin Božji je došao i pokazao se.

„Ko čini grijeh, od Đavola je, jer Đavo griješi od početka. Zato je došao Sin Božji, da uništi Đavolova djela.“ 1. Jovanova 3:8

„A znamo da Sin Božji dođe, i dao nam je razum da upoznamo Boga Istinitog, i da budemo u istinitom Sinu njegovom Isusu Hristu. Ovo je istiniti Bog i život vječni.“ 1. Jovanova 5:20

„Sotona je dobro znao položaj koji je Hrist imao na nebu kao Očev miljenik. Da Sin Božji treba da dođe na ovu zemlju kao čovjek, ispunilo ga je čuđenjem i strepnjom. Nije mogao da shvati misteriju ove velike žrtve. Njegova sebična duša nije mogla razumjeti takvu ljubav prema prevarenoj rasi.“ {EGW, DA 115.2; 1898}

Kroz jevanđelje, Hrist, Sin Božji, svjedoči da ga je Otac poslao. Evo nekoliko takvih primjera:

„Kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svijet kažete: ‘Huliš,’ zato što sam rekao: ‘Ja sam Sin Božji?’“ Jovan 10:36

„Tada im je Isus rekao: ‘Kad bi Bog bio vaš Otac, voljeli biste mene, jer sam ja od Boga izašao i dolazim. Jer nisam došao sam od sebe, nego me je on poslao.’“ Jovan 8:42

„Jer nisam sišao s neba da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.“ Jovan 6:38

„Ko vjeruje u mene, ne vjeruje samo u mene nego i u onoga koji me je poslao. I ko gleda mene, gleda i onoga koji me je poslao... Jer ja nisam govorio sam od sebe, nego mi je Otac, koji me je poslao, dao nauk šta da kažem i šta da govorim.“ Jovan 12:44,45,49

„Ko me ne voli, ne drži moje riječi, a riječ koju slušate nije moja, nego je od Oca koji me je poslao.“ Jovan 14:24

„Da bi svi poštivali Sina kao što poštuju Oca. Ko ne poštaje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao.“ Jovan 5:23

Prije Betlehema, Bog je imao Sina kojeg je poslao svijetu. Data su mnoga svjedočanstva o tome da je Sin jedinog pravog Boga.

Svjedočanstva palih anđela

Čitajući gornji citat sestre Vajt, vidjeli smo da su pali anđeli znali da je Isus Sin Božji. Oni su o tome svjedočili dok su bili na zemlji.

„Šta mi imamo s tobom, Isuse, Sine Božji?“ povikaše. „Jesi li ovamo došao da nas prije vremena mučiš?“ Matej 8:29

„Ali kad je izdaleka ugledao Isusa, dotrčao je, poklonio mu se i povikao na sav glas: „Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Najvišeg? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!“ Marko 5:6-7

„Čak su i nečisti duhovi, kad god bi ga vidjeli, padali ničice pred njim i vikali: ‘Ti si Sin Božji!’ Ali on im je više puta zabranio da šire glas o njemu.“ Marko 3:11-12

„Kad je ugledao Isusa, povikao je, pao ničice pred njega i iz svega glasa rekao: ‘Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Najvišeg? Molim te, ne muči me!’“ Luka 8:28

„A i demoni su izlazili iz mnogih, vičući: ‘Ti si Hrist, Sin Božji!’ Ali on ih je prekorijevao i nije im dopuštao da govore, jer su znali da je on Hristos.“

Luka 4:41

Sam Isus je takođe objavio da je Sin Božji.

Isusovo svjedočanstvo

„Kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svijet kažete: ‘Huliš,’ zato što sam rekao: ‘Ja sam Sin Božji?’“ Jovan 10:36

„Isus je čuo da su ga izbacili. Našao ga je i upitao: ‘Vjeruješ li ti u Sina Božjeg?’ Čovjek je odgovorio: ‘A ko je taj, gospodine, da vjerujem u njega?’ Isus mu je rekao: ‘Vidio si ga. To je onaj koji govori s tobom.’ Tada je on rekao: ‘Vjerujem u njega, Gospode.’ I poklonio mu se.“ Jovan 9:35-38

„Ali, Isus je čutao. A prvosveštenik mu reče: ‘Zaklinjem te Bogom živim, reci nam da li si ti Hristos, Sin Božji?’ ‘Ti kaza,’ reče Isus. ‘I kažem svima vama: od sada ćete vidjeti Sina čovečjega kako sjedi s desne strane sile i dolazi na nebeskim oblacima.’ Tada prvosveštenik razdera svoju odjeću i reče: ‘Pohulio je! Šta nam još trebaju svjedoci! Eto, sad ste čuli hulu!’“ Matej 26:63-65

Postoje mnoge druge prilike kada je Isus tvrdio da je Sin Božji. Najznačajnije su one na kraju Njegovog života; ovo Ga je koštalo života. Ovo možete pročitati u Marku 16:61-64; Luka 22:69,70; Jovan 19:7,8; i Matej 27:39-43.

Svjedočanstvo Isusovih učenika i vjernika

Njegovi učenici su vjerovali Njegovom svjedočanstvu, da je On Sin Božji.

„A Nataniel ga upita: ‘Odakle me poznaješ?’ Isus mu odgovori: ‘Vidio sam te prije nego što te je Filip pozvao, dok si bio pod smokvom.’ Nataniel mu reče: ‘Učitelju, ti si Sin Božji, ti si kralj Izraela.’ Tada mu Isus reče: ‘Zar vjeruješ zato što sam ti rekao da sam te video pod smokvom? Vidjećeš i više od toga.’“ Jovan 1:48-50

„Simon Petar mu odgovori: ‘Ti si Hristos, Sin Boga živoga.’ ‘Blago tebi, Simone, sine Jonin,’ reče mu Isus, ‘jer ti to nije objavio čovjek, nego moj Otac, koji je na nebesima.’“ Matej 16:16-17

Vjera u Sina Božjeg ne dolazi od ljudi, od krvi i mesa. To može otkriti samo naš Otac koji je na nebesima.

„A Simon Petar mu je odgovorio: ‘Gospode, kome ćemo otići? Ti imaš riječi vječnog života. Mi smo povjerovali i spoznali da si ti Hristos, Sin živoga Boga.’“ Jovan 6:68-69

Svi Isusovi učenici su priznali da je Isus Sin Božji.

„A oni u čamcu se pokloniše Isusu, govoreći: ‘Ti si zaista Sin Božji!’“ Matej 14:33

Marta, stotnik, Filip, Pavle i drugi, svjedočili su da je Isus Sin Božji.

„Ona mu odgovori: ‘Da, Gospode, ja vjerujem da si ti Hristos, Sin Božji, onaj koji treba da dođe na svijet.’“ Jovan 11:27

„Kad je stotnik koji je stajao naspram njega vidio šta se dogodilo kad je izdahnuo, rekao je: ‘Ovaj čovjek je zaista bio Sin Božji.’“ Marko 15:39

„A Filip mu reče: ‘Ako vjeruješ svim svojim srcem, možeš.’ A on reče: ‘Vjerujem da je Isus Hristos Sin Božji.’“ Djela 8:37

„A zatim je [apostol Pavle nakon obraćenja] u sinagogama odmah propovijedao Hrista, da je on Sin Božji.“ Djela 9:20

Svjedočanstvo Jovana Krstitelja

„Jovan je još posvjedočio: „Vidio sam kako Duh kao golub silazi s neba i ostaje na njemu. Ni ja ga nisam znao, ali onaj koji me je poslao da krštavam u vodi rekao mi je: ‘Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krštava u Duhu svetom.’ Ja sam to video i svjedočim da je on Sin Božji.”“ Jovan 1:32-34

Ovo svjedočanstvo je bilo veoma značajno za Jevreje jer je to bio stvarni znak da je On Mesija. Oni su znali da je Mesija Sin Božji. Svjedočanstvo da je Božji Duh počivao na Isusu u obliku goluba bilo je ispunjenje Isaije 61:1 i Isus se, govoreći sa Jevrejima, pozvao na Jovanovo svjedočanstvo:

„Ako samo ja svjedočim o sebi, moje svjedočanstvo nije istinito. Ima drugi koji svjedoči o meni, i znam da je istinito svjedočanstvo kojim on svjedoči o meni. Vi ste poslali ljude k Jovanu i on je posvjedočio za istinu.“ Jovan 5:31-33

Ali onda je rekao nešto još važnije:

„Ali ja imam svjedočanstvo veće od Jovanovog, jer djela koja mi je Otac dao da izvršim, sama ta djela koja činim, svjedoče o meni da me je Otac poslao. I Otac koji me je poslao sam je posvjedočio o meni. Vi nikada niste

čuli njegov glas niti ste vidjeli njegov lik, a ni njegova riječ ne ostaje u vama, jer ne vjerujete onome koga je on poslao.“ Jovan 5:36-38

Svjedočanstvo o djelima koja je Otac dao Isusu je veće svjedočanstvo Njegovog Sinovstva od onog Jovana Krstitelja. To se može vidjeti u cijelom Jevanđelju po Jovanu. Strukturno, Jevanđelje po Jovanu dosledno svjedoči o Hristu kao Sinu Božjem. Konkretno, Jovan koristi riječ ‘znakovi’ umjesto ‘čuda’ i to je s razlogom. Kada je Hrist izvršio znak, učinio je to da nešto označi. Od prvog do dvanaestog poglavlja, Hrist izvodi znak za znakom. Svaki znak prati objašnjenje znaka i svako objašnjenje svjedoči da je Hrist Sin Božji. Na kraju ovog Jevanđelja, Jovan navodi zašto ih je napisao:

„Isus je pred učenicima učinio i mnoge druge znake, koji nisu zapisani u ovom svitku. A ovi su zapisani da biste vjerovali da je Isus zaista Hristos, Sin Božji, i da verujući imate život vječni u imenu njegovom.“ Jovan 20:30,31

Znakovi i djela koja je Isus činio dati su od Oca. Takođe, Hrist je rekao: „I sam Otac, koji me poslao, svjedoči za mene“. Pitanje je da li imamo Oče-vog svjedoka? Najveće svjedočanstvo o Isusovom sinovstvu dolazi od samog Oca.

Svjedočanstvo od Oca

„Kad se krstio, Isus odmah izađe iz vode, a nebesa se otvorile i on ugleda Božjeg Duha kako silazi kao golub i spušta se na njega. A glas sa neba reče: ‘Ovo je moj voljeni Sin, koji je po mojoj volji!’“ Matej 3:16-17

Ovo je najveće svjedočanstvo o tome da je Hrist pravi Božji Sin. Takođe je zapisano u Mateju 17:5; Marko 9:7; i Luka 3:21-22; 9:35.

„Od ogromnog mnoštva na Jordanu, malo ko je osim Jovana razabrao nebesku viziju. Ipak, svečanost božanskog prisustva počivala je na skupštini. Narod je stajao u tišini i gledao u Hrista. Njegov oblik bio je okupan svjetlošću koja uvijek okružuje Božji prijesto. Njegovo promijenjeno lice bilo je proslavljenog kao što nikada ranije nisu vidjeli lice čovjeka. Sa otvorenog neba se začuo glas koji je govorio: ‘Ovo je Sin moj voljeni, koji je po mojoj volji.’“ {EGW, DA 112.2; 1898}

„Ove riječi potvrde date su da podstaknu vjeru u onima koji su svjedočili prizoru i da ojačaju Spasitelja za Njegovu misiju. Bez obzira na to što su grijesi svijeta koji je krivac bili položeni na Hrista, bez obzira na poniženje

uzimanja na sebe naše pale prirode, glas s neba ga je proglasio Sinom Vječnoga.“ {EGW, DA 112.3; 1898}

„Na Spasiteljevom krštenju, Sotona je bio među svjedocima. On je viđao kako Očeva slava zasjenjuje Njegovog Sina. Čuo je Jehovin glas koji svjedoči o Isusovom božanstvu.“ {EGW, DA 116.2; 1898}

„Nikad prije anđeli nisu slušali takvu molitvu kakvu je Hrist iznio na svom krštenju, i bili su brižni da budu nosioci poruke od Oca njegovom Sinu. Ali ne! direktno od Oca izlazi svjetlost njegove slave. Nebesa su se otvorila, i snopovi slave počivali su na Sinu Božjem i poprimili oblik goluba, po izgledu poput brušenog zlata. Golubinji oblik bio je simbol krotosti i blagosti Hristove. Dok su ljudi stajali općinjeni čuđenjem, očiju uprtih u Hrista, sa otvorenih nebesa došle su ove riječi: ‘Ovo je Sin moj voljeni, koji je po mojoj volji.’ Riječi potvrde da je Hrist Sin Božji date su da podstaknu vjeru u onima koji su svjedočili prizoru i da podrže Sina Božjeg u njegovom teškom radu. Bez obzira na to što je Sin Božji bio obučen u ljudskost, ipak ga Jehova svojim glasom uvjerava u njegovo sinovstvo sa Vječnim. U ovoj manifestaciji svom Sinu, Bog prihvata čovječanstvo kao uzvišeno kroz vrsnoću svog voljenog Sina.“ {EGW, RH 21. januara 1873., par. 5; 1873}

Isusovo božanstvo je zasnovano na stvarnosti da je On zaista Sin Vječnog.

U svojim poslanicama Petar i Jovan svjedoče da je Bog dao jasno svjedočanstvo o svom Sinu Isusu dok su bili na Gori preobraženja.

„Jer nismo vam moći i prisustvo našeg Gospoda Isusa Hrista objavili povodeći se za vješto smisljenim mitovima, nego kao očevici njegovog veličanstva. Jer on je od Boga, Oca, primio čast i slavu, kad su od veličanstvene slave do njega došle ove riječi: ‘Ovo je moj sin, moj voljeni, koji je po mojoj volji!’ I čuli smo te riječi koje su došle s neba dok smo s njim bili na svetoj gori.“ 2. Petrova 1:16-18

„Božje svjedočanstvo je veće od ljudskog svjedočanstva, koje mi prihvatamo. Jer Božje svjedočanstvo je u tome da je on posvjedočio o svom Sinu. Ko vjeruje u Sina Božjeg, prihvata svjedočanstvo koje mu je dato. Ko ne vjeruje Bogu, učinio ga je lažljivcem, jer ne vjeruje u svjedočanstvo kojim Bog svjedoči o svom Sinu. A u ovome je to svjedočanstvo: Bog nam je dao vječni život, i taj život je u njegovom Sinu. Ko ima Sina, ima život, a ko nema

Sina Božjeg, nema život. Ovo pisah vama koji vjerujete u ime Sina Božjeg, da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime Sina Božjeg.“ 1. Jovanova 5:9-13

Vjerujemo li da je Isus zaista Sin Božji? Kada moderna teologija tvrdi da je Božji Sin uloga primljena na nebu, nije li to sumnja u jasno Očevo svedočanstvo? Ovo je ozbiljan problem jer, kako je rekao apostol Jovan, na ovom vjerovanju visi naš vječni život. Bog nam je dao zapis da On zaista ima Sina i da je dao svog Sina. Sestra Vajt to jasno i pouzdano kaže:

„Bog je Hristov Otac; Hrist je Sin Božji. Hristu je dat uzvišen položaj. On je izjednačen sa Ocem. Svi Božji savjeti su otvoreni Njegovom Sinu.“ {EGW, 8T 268.3; 1904}

25. TEMELJ HRISTOVOG BOŽANSTVA

Isusovo božanstvo je bitno za vjeru vjernika. Kao što je ranije rečeno, Hristovo sinovstvo je pravi temelj Njegovog božanstva. Hrist je potpuno božanski jer je rođen od Boga. Kao pravi Sin Božji, On u potpunosti nosi božansku prirodu svog Oca; kao Sin čovječji, rođen od žene, On nosi potpunu prirodu čovjeka. Pravi temelj Hristovog božanstva je Njegovo pravo sinovstvo sa Ocem.

Hajde da ispitamo dokaze o Isusovom božanstvu u Bibliji. Vidjećemo da Biblija uvijek svjedoči o Isusovom istinskom sinovstvu Ocu.

„A on im je rekao: ‘Moj Otac radi sve do sada, pa radim i ja.’ Zato su Judejci još više tražili priliku da ga ubiju, jer ne samo da je po njima kršio Subotu nego je i Boga nazivao svojim Ocem, izjednačavajući se s Bogom.“ Jovan 5:17-18

U biblijskom smislu, Sin nije niži od Oca. Evo, Duh proročanstva komentariše ovaj stih:

„Isus je tražio jednaka prava s Bogom u vršenju djela jednako svetog, i istog karaktera kao i ono koje je angažovalo Oca na nebu. Ali fariseji su bili još više lјuti. On ne samo da je prekršio zakon, prema njihovom shvatanju, već je nazivajući Boga ‘svojim Ocem’ proglašio sebe jednakim Bogu. Jovan 5:18, R.V.“ {EGW, DA 207.3; 1898}

„Cijeli narod Jevreja nazivao je Boga svojim Ocem, stoga se ne bi toliko razbjesnili da je Hrist predstavljao sebe da stoji u istom odnosu prema Bogu. Ali oni su Ga optužili za bogohuljenje, pokazujući da su ga razumjeli tako da je iznio ovu tvrdnju u najvišem smislu.“ {EGW, DA 207.4; 1898}

Isus je bio Sin Božji u najvišem smislu. Ako je Hrist oslovljavao Boga sa „Oče moj“, i tvrdio da je ovaj odnos u najvišem smislu, onda ovaj odnos oca i sina nije metaforičan, niti u smislu u kome mi Boga nazivamo svojim Ocem. To znači da je Otac zaista Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, „u najvišem smislu“. Biblija tvrdi Isusovu jednakost sa Ocem čak i prije utjelovljenja.

„Neka u vama bude tendencija koja je u Hristu Isusu, koji, iako je bio u Božjem obličju, nije se grabio da bude jednak sa Bogom, već se odrekao samog sebe i uzeo obliče sluge i postao sličan ljudima. Osim toga, kad je po obličju postao čovjek, ponizio se i postao poslušan sve do smrti, i to smrti na krstu. Zato ga je Bog i uzvisio i dao mu ime koje je iznad svakog imena, da se u Isusovo ime savije svako koleno onih koji su na nebu i onih koji su na zemlji i onih koji su pod zemljom, i da svaki jezik prizna Isusa Hrista za Gospoda, na slavu Boga Oca.“ Filipljanima 2:4-11

Sin nije niži od Oca. Razlog zašto nije grabljenje da Sin bude jednak Ocu je činjenica da je On jednak. Ako Sin ne bi bio jednak Ocu, onda bi za Njega bilo grabljenje da sebe rangira jednakim Ocu.

„Veliki Stvoritelj je okupio nebesku vojsku, da bi mogao u prisustvu svih anđela odati posebnu čast svom Sinu. Sin je sjedio na prestolu sa Ocem, a nebesko mnoštvo svetih anđela bilo je okupljeno oko njih. Otac je tada dao do znanja da je on sam odredio da Hrist, njegov Sin, bude jednak Njemu; tako da gdje god je bilo prisustvo Njegovog Sina, to je bilo kao Njegovo prisustvo. Riječ Sina trebalo je poštovati jednako spremno kao i riječ Oca. Svom Sinu dao je autoritet da zapovijeda nebeskom vojskom. Naročito je njegov Sin radio u jedinstvu sa Njim samim u očekivanom stvaranju Zemlje i svakog živog bića koje bi trebalo da postoji na zemlji. Njegov Sin bi izvršio Njegovu volju i Njegove namjere, ali ništa ne bi činio sam od sebe. Kroz njega bi se ispunila volja Očeva.“ {EGW, 1SP 17.2; 1870}

Božja namjera u okupljanju nebeske vojske bila je da očisti lažne insinuacije Sotone da, umjesto Hrista, Sotona treba da bude jednak Bogu. To nije bilo moguće jer je Hrist bio Sin Božji, jednak Ocu.

„Sveto pismo jasno ukazuje na odnos između Boga i Hrista, i ono jasno ukazuje na ličnost i individualnost svakog od njih. [citirano Jevrejima 1:1-5]. Bog je Hristov Otac; Hrist je Sin Božji. Hristu je dat uzvišen položaj. On je izjednačen sa Ocem. Svi Božji savjeti su otvoreni Njegovom Sinu.“ {EGW, 8T 268.3; 1904}

Hrist je jednak Ocu jer je Njegov pravi Sin. Bila je Očeva volja da Ga uzvisi iznad svega.

Biblija postavlja paralelu između Oca i Sina i muža i žene. Iako je Bog „poglavar Hristov“, Hrist je jednak Ocu; glava žene je muškarac, a oni su jednaki.

„Ali želim da znate da je svakom mužu glava Hristos, a ženi je glava muž, a Hristu je poglavar Bog.“ 1. Korinćanima 11:3

U Isusu prebiva sva punoča božanstva

Pošto je pravi Sin, u Isusu prebiva sva punoča božanstva.

„Jer u njemu nastava svaka punoča božanstva telesno.“ Kološanima 2:9

U izvornom grčkom tekstu, „božanstvo“ je riječ „teotes“ i jednostavno znači „božanstvo“, kao priroda Boga ili Njegova suština.

Sva punoča božanstva Njegovog Oca nastava u Isusu jer je Ocu bilo ugodno da sva punoča prebiva u Njemu.

„Jer je [Očeva] volja bila da sva punoča prebiva u njemu.“ Kološanima 1:19

Bog Otac je dao svoju punu, božansku prirodu da prebiva u Njegovom Sinu. Kako je Bog ovo uradio? Odgovor je sam po sebi razumljiv i očigledan. To je zahvaljujući tome što je On rođeni Sin svog Oca. Hristovo puno božanstvo je zasnovano na Njegovom istinskom sinovstvu.

„U Hristu je sabrana sva slava Očeva. U Njemu je sva punoča božanstva. On je sjaj Očeve slave i izražajna slika Njegove ličnosti. Slava Božjih svojstava izražena je u Njegovom karakteru.“ {EGW, COL 115.1; 1900}

„Moj Otac mi je sve predao, i niko, osim Oca, ne poznaće Sina. I niko ne poznaće Oca, samo Sin i oni kojima Sin hoće da ga otkrije.“ Matej 11:27

Po kom pravu sve stvari pripadaju Sinu?

„**Po pravu nasleđa, svemir je pripadao Hristu**, ali se za ovaj svijet

borio i borio; i strašnom borbom je zadobio teritoriju. Kada je predao svoj život na Golgoti, vratio je u Božju naklonost ovaj svijet, koji je bio izgubljen.“ {EGW, YI 11. januara 1900, par. 2; 1900}

„Kada je Sotona rekao Hristu: ‘Kraljevstvo i slava svijeta predani su meni, i kome god hoću, daću ga,’ rekao je ono što je istina samo djelimično, i to je izjavio da posluži njegovoj sopstvenoj svrsi obmane. Sotonina vlast je bila oteta od Adama, ali Adam je bio namjesnik Stvoritelja. Njegovo vladavina nije bila nezavisna. Zemlja je Božja, i On je sve predao svom Sinu. Adam je trebalo da vlada podložan Hristu. Kada je Adam predao svoj suverenitet u Sotonine ruke, Hrist je i dalje ostao zakoniti Kralj. Tako je Gospod rekao kralju Nebuhadnezaru: ‘Svevišnji vlada u kraljevstvu ljudi i daje ga kome hoće.’ Danilo 4:17. Sotona može vršiti svoju usurpiranu vlast samo ako Bog dopušta.“ {EGW, DA 129.4; 1898}

Isusova jednakost sa Ocem zasniva se na Njegovom istinskom sinovstvu sa Ocem.

Hrist – Bog – Sin

U Jovanu 5:17-18 čitamo Isusovu tvrdnju da je Bog Njegov Otac, i da su ga Jevreji razumjeli u najvišem smislu. Čitamo i kako su ga nekoliko puta smatrali bogohulim jer je sebe nazivao Bogom. Kao Njegov pravi Sin, Hrist je Bog.

„Ono što mi je moj Otac dao veće je od svega drugog. I niko ih ne može ugrabiti iz Očeve ruke. Ja i Otac jedno smo.“ Tada su Judejci opet uzeli kamenje da ga kamenuju. A Isus im je rekao: ‘Pokazao sam vam mnoga dobra djela Oca mog. Za koje me od tih djela kamenujete?’ Judejci su mu odgovorili: ‘Ne kamenujemo te zbog dobrog djela, nego zbog hule, zato što se ti, premda si čovjek, pravš da si Bog.’ Isus im je rekao: ‘Zar nije zapisano u vašem Zakonu: ‘Ja sam rekao: ‘Vi ste bogovi?’ Ako je ‘bogovima’ nazvao one kojima je riječ Božja došla – a Pismo se ne može poništiti – kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svijet kažete: ‘Huliš,’ zato što sam rekao: ‘Ja sam Sin Božji?’ Ako ne činim djela svog Oca, nemojte mi vjerovati. Ali ako ih činim, ako i ne vjerujete meni, vjerujte djelima, da spoznate i da znate da je Otac u meni i ja u njemu.’ Tada su opet pokušali da ga uhvate, ali on im je izmakao iz ruku. I tako je opet otišao preko Jordana na

mjesto gdje je Jovan krštavao i tamo je ostao. Mnogi su došli k njemu i rekli mu: 'Jovan, doista, nije učinio nijedno čudo, ali što je god Jovan rekao o ovom čovjeku bila je istina.' I mnogi su tamo povjerovali u njega." Jovan 10:29-42

Kako možemo razumjeti da je Isus Bog kada postoji samo jedan pravi Bog – Otac? Sledeći duboki citat objašnjava sam sebe.

„Gospod Isus Hristos, jedinorođeni Sin Očev, je zaista Bog u beskonačnosti, ali ne u ličnosti.“ {EGW, MS116-1905.19; 1905}

U jednom smislu, Isus je Bog, a u drugom smislu, Isus nije Bog. Isus nije Bog u ličnosti. Bog Otac je Bog u ličnosti. Hrist u svojoj ličnosti je jedinorođeni Sin Očev. Kao pravi Sin Božji, On je Bog u beskonačnosti, koji ima potpunu i istinitu, božansku i beskonačnu prirodu svog Oca. Postoji samo jedan Bog i to je Otac; On ima božanskog Sina. Gdje god sestra Vajt govori o BOŽJOJ LIČNOSTI ona misli na ličnost Oca. Hrist je zaista Bog u beskonačnosti, ali ne u ličnosti. Ovo prepoznajemo u Jovanu 1:1:

„U početku je bila Riječ, i Riječ je bila sa Bogom, i Bog je bio Riječ.“

Kada pogledamo originalni grčki tekst, vidimo upotrebu određenog člana 'o'. Na engleskom Jovan 1:1 ne prevodi tačno određeni član 'the'.¹⁷ Ako primijenimo određene članove u prevodu na engleski, dobićemo sledeće:

"In the beginning was the Word, and the Word was with (the) God, and the Word was (bez the) God." John 1:1

Opet, ovo je iz originalnog grčkog rukopisa. To pokazuje potpuno, biblijsko razumijevanje o tome ko je Bog. Bog Otac je Bog; On je Bog u ličnosti. Njegov Sin je zaista Bog u beskonačnosti, ali ne u ličnosti. On nije jedini pravi Bog Biblije, već je Njegov jedinorođeni Sin. Kada Jovan 1:1 kaže da je Isus Bog, on kaže da je On zaista božanski – Bog u beskonačnosti. Recimo to na drugi način. Ako riječi „Riječ“ zamijenimo sa „žena“, a „Bog“ sa „čovjek“, dobićemo sledeću razumno rečenicu:

„U početku je bila žena, i žena je bila s čovjekom, i žena je bila čovjek.“

Konkretno, „čovjek“ se odnosi na Adama, a „žena“ na Evu. Eva je bila sa Adamom, a žena (Eva) je bila čovjek – to se odnosi na njenu prirodu. Na isti način, Jovan 1:1 nam govori da je Isus bio Bog po svojoj prirodi. Isus Hrist

¹⁷ Grčki određeni članovi su 'o' za muški rod, 'η' za ženski rod, 'το' za srednji rod.

je zaista Bog u beskonačnosti, u svojoj božanskoj i beskonačnoj prirodi, jer je rođeni Sin beskonačnog Boga.

Evo još jednog biblijskog primjera gdje se Isus naziva Bogom, svjedočeći da je On božanski Sin Božji:

„Toma mu na to reče: ‘Moj Gospod i moj Bog!’ Isus mu reče: ‘Toma, povjerovao si zato što si me video. Srećni su oni koji ne vide, a ipak vjeruju.’

Isus je pred učenicima učinio i mnoge druge znake, koji nisu zapisani u ovom svitku. A ovi su zapisani da biste vjerovali da je Isus zaista Hristos, Sin Božji, i da verujući imate život vječni u imenu njegovom.“ Jovan 20:28-31

Nakon što je Toma ugledao Isusa i dotakao ga, priznao je svoju vjeru da je Isus Bog. Mi, koji Isusa nismo lično vidjeli niti dotakli, ali vjerujemo zapisu Jovana apostola, trebali bismo doći do istog zaključka: Isus je Hrist, Sin Božji. Jovan je uporedio vjeru sumnjičavog učenika koji je morao da doadirne i vidi Hrista uskrslog da bi povjerovao, sa vjerom svojih čitalaca, koji Isusa nisu vidjeli niti su Ga dotakli. Nismo vidjeli Isusa niti ga dotakli, ali je Jovan napisao cijelo svoje jevanđelje da bismo došli do istog uvjerenja kao i Toma: Hrist je Gospod i Bog, što znači Sin Božji.

Kad god Biblija govori o tome da je Hrist Bog, ona uvijek svjedoči o činjenici da je Isus potpuno božanski jer je Sin Božji. Ali Sveti Pismo ih nikad ne izjednačava u ličnosti, hijerarhijski i funkcionalno.

Postoje i neki drugi zanimljivi dragulji u Bibliji i Duhu proroštva:

„‘Zašto me zoveš dobrim?’ reče mu Isus. ‘Niko nije dobar osim jednog Boga. Ali, ako hoćeš da uđeš u život, drži uputstva.’“ Matej 19:17

„‘Zašto Me nazivaš dobrim?’ rekao je Hristos, ‘nema dobrog osim Jednog, to jest Boga.’ Isus je želio da ispita vladarevu iskrenost i da od njega izvuče način na koji ga je smatrao dobrim. Da li je shvatio da je onaj kome je govorio Sin Božji? Šta je bio istinski osjećaj njegovog srca?“ {EGW, DA 518.3; 1898}

Sin nosi Očevo ime Jehova

Biblija jasno kaže da je Gospod Jehova, naš Bog, samo jedan – a ne dva, niti tri. To je Otac. To se može jasno vidjeti u svim starosaveznim stihovima gdje se Otac i Sin spominju zajedno. Uvijek, bez izuzetka, Otac se zove

Gospod Jehova. Na primjer:

„Jehova je potvrdio mom Gospodu (Adonaju): ‘Sjedi meni s desne strane, dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.’“ Psalm 110:1

Ovo je proročanstvo i znamo da je Isus Davidov Gospod koji sjedi s desne strane svog Oca. Otac je Jehova, jedan Bog, Bog Jevreja, Bog Biblije. Koristeći isti princip, mogu se provjeriti i drugi stihovi u Starom savezu gdje se Otac i Sin spominju zajedno. Da ponovimo: samo se u Starom savezu koristi riječ „Jehova“, i to uvijek kada se zajedno spominju Otac i Sin; Otac – samo Otac – se zove Jehova. Nećemo sada ulaziti u ovu studiju, ali vas ohrađujemo da pogledate sve slučajeve u Starom savezu gdje su Otac i Sin zajedno i provjerite ko se zove imenom „Jehova“.

Postoji nekoliko primjera u Starom savezu gdje se samo Isus spominje i spominje se kao Gospod Jehova. To je zato što On **predstavlja Oca**. On jedini **nosi Očevo ime**. U nastavku ćemo istražiti Sveti pismo koje svjedoči o tome da je Hrist primio i posjedovao Očevo ime Jehova.

Ime ‘Jehova’ koje se pripisuje Hristu je takođe snažan dokaz Isusovog pravog sinovstva i božanstva. Bog je dao svoje ime svom Sinu. Ovo čitamo u Bibliji:

„Bog, koji je u prošlosti mnogo puta i na mnogo načina govorio našim praočevima preko svojih proroka, u ovim poslednjim danima obratio se nama preko **Sina, koga je postavio za naslednika svega i kroz koga i eone stvori**. Koji budući sjajnost slave i **jasno obliće bića Njegovog**, i noseći sve u riječi sile svoje, učinivši sobom očišćenje grijeha naših, sjede s desne strane prestola veličanstva na visini, i postao je toliko veći od anđela **koliko je ime koje je naslijedio uzvišenje od njihovog imena.**“ Jevrejima 1:1-4

Kao pravi Sin Božji, po nasleđu, On ima ime svog Oca. Pošto je Otac pravi Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, On je svom Nasledniku dao vrsno ime. Ime u Bibliji znači različite stvari i ima duboko i značajno značenje. Evo biblijskih dokaza da je Otac dao svoje ime svome Sinu:

„Čuvaj ga se i slušaj njegov glas. Ne buni se protiv njega, jer on neće oprostiti vaše prestupe, jer moje ime je u njemu.“ Izlazak 23:21

U Izlasku 23:21, Bog govorи o svom anđelu – anđelu Gospodnjem, čijom je rukom izveo Izrael iz Egipta (Brojevi 20:14-16). U ovom Anđelu je

njegovo ime, rekao je Bog. Ovaj opis ne odgovara nikome drugom osim Hristu – Sinu Božjem, pomoću kojeg je Bog izveo Izrael iz Egipta (1. Korinćanima 10:4).

„Jehova je ime dato Hristu.“ {EGW, ST 3. maj 1899, par. 18; 1899}

Ime Jehova je dato Hristu i dato mu je po nasleđu. Kad god Biblija spominje Hrista kao Jehovu, ona uvijek svjedoči da je Isus zaista Sin Božji. Evo nekoliko primjera:

„Zato sam vam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Jer ako ne vjerujete da Ja jesam, umrijećete u svojim grijesima.“ Tada su ga upitali: ‘Ko si ti?’ A Isus im je odgovorio: ‘Upravo ono što sam vam govorio od početka. Imam mnogo toga da kažem o vama i da sudim. A onaj koji me je poslao je istinit, i ono što sam čuo od njega, to govorim u svijetu... Zato je Isus rekao: ‘Kad jednom podignite Sina čovječjeg, tada ćete znati da sam ja ono što kažem da jesam i da ništa ne činim sam od sebe, nego govorim onako kako me je Otac moj naučio.’“ Jovan 8:24-26,28

„Isus je povikao iz svega glasa: ‘Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh!’ Kad je to rekao, izdahnuo je.“ Luka 23:46

„Kad je stotnik koji je stajao naspram njega video šta se dogodilo kad je izdahnuo, rekao je: ‘Ovaj čovjek je zaista bio Sin Božji.’“ Marko 15:39

Kada je Isus bio podignut na krst, i kada su ljudi vidjeli kako je Isus ispuštilo duh, njegove riječi su se ispunile. Shvatili su na šta je mislio kada je rekao da će Ga upoznati, da je On „JA JESAM“. Mnogi su shvatili da je On Sin Božji.

Evo drugih primjera koji svjedoče da Isus nosi Jehovino ime i svjedoče o njegovom pravom sinovstvu Bogu.

„Abram, vaš otac, ustrajno je htio da vidi moj dan. Vidio ga je i obradovao se.“ Na to su mu Judejci rekli: ‘Nemaš još ni pedeset godina, a video si Abrama?’ Isus im je rekao: ‘Zaista, zaista, kažem vam: Ja sam prije nego što se Abram rodio.’ Tada su uzeli kamenje da ga bace na njega, ali Isus se sakrio i izašao iz hrama, prošavši između njih, i tako je otišao.“ Jovan 8:56-59

„Tišina je zavladala ogromnom skupštinom. Ime Božje, dato Mojsiju da izrazi ideju vječne prisutnosti, ovaj galilejski rabin je proglašio Njegovim. On je sebe objavio kao samopostojećeg, Onog koji je obećan Izraelu, ‘čiji je izlazak bio od davnina, od vječnih dana.’ Mihej 5:2, margina.“ {EGW, DA

469.5; 1898}

„Opet su sveštenici i rabini povikali protiv Isusa kao bogohulnika. Njegova tvrdnja da je jedno s Bogom ih je prije podstaknula da mu oduzmu život, a nekoliko mjeseci kasnije oni su jasno izjavili: ‘Za dobro djelo ne kamenjemo te, već za bogohuljenje; i zato što ti, budući čovjek, gradiš sebe Bogom.’ Jovan 10:33. Budući da je On bio, i priznao da je, Sin Božji, oni su bili spremni da ga unište.“ {EGW, DA 470.1; 1898}

Sestra Vajt je shvatila da kada je Isus polagao pravo na Jehovino ime, On je tvrdio da je Njegov pravi Sin. Evo još nekih biblijskih primjera:

„Ali, on je čutao i ništa nije odgovorio. Prvosveštenik ga je opet upitao: ‘Jesi li ti Hristos, Sin Blagoslovenoga?’ Tada mu je Isus rekao: ‘Jesam. I vidjećete Sina čovečijeg kako sjedi s desne strane sile i dolazi s oblacima nebeskim.’ Tada je prvosveštenik razderao svoje haljine i rekao: ‘Šta nam još trebaju svjedoci? Čuli ste hulu. Šta mislite?’ I svi su mu presudili da zaslужuje smrt.“ Marko 14:61-64

„‘Ako si Hristos, reci nam.’ A on im je rekao: ‘Čak i ako vam kažem, nećete vjerovati. I ako vas upitam, nećete odgovoriti niti me oslobođiti. Ali od sada će Sin čovečiji sjedeti zdesna sile Božje.’ Na to su svi rekli: ‘Dakle, jesli li ti Sin Božji?’ On im je odgovorio: ‘Vi sami kažete da jesam.’ A oni su rekli: ‘Zar nam treba još neko svjedočanstvo? Jer sami smo to čuli iz njegovih usta.’“ Luka 22:69-71

Isusovo ime – ime Sina Božjeg

Ime Sina Božjeg je od vitalnog značaja za naše spasenje i ono svjedoči da je Isus pravi Sin našeg Boga. Ne treba da sumnjamo jer je to sama suština našeg spasenja.

„A ovi su zapisani da biste vjerovali da je Isus zaista Hristos, Sin Božji, i da vjerujući imate život vječni u imenu njegovom.“ Jovan 20:31

„A u ovome je to svjedočanstvo: Bog nam je dao vječni život, i taj život je u njegovom Sinu. Ko ima Sina, ima život, a ko nema Sina Božjeg, nema život. Ovo pisah vama koji vjerujete u ime Sina Božjeg, da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime Sina Božjeg.“ 1. Jovanova 5:11-13

„Koji njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje već je osuđen, jer nije vjerovao u ime jedinorođenog Sina Božjeg.“ Jovan 3:18

„Ko pobeđuje svijet, ako ne onaj koji vjeruje da je Isus Sin Božji?“ 1. Jovanova 5:5

„Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo svojim očima vidjeli, što smo posmatrali i što su naše ruke opipale: o Riječi života. I život se otkrio, i mi smo to vidjeli, i svjedočimo, i pokazujemo vam onaj vječni život, koji je bio kod Oca, i otkrio se nama. Što smo vidjeli i čuli to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.“ 1. Jovanova 1:1-3

Vjera u ime jedinorođenog Sina Božjeg je naše osiguranje vječnog života. Sotona uvodi svoje lukavo smišljene sofistike kada u ovo ime posadi sjeme skepticizma. Konačni rezultat je slab hrišćanski život i konačno gubitak vječnog života.

26. HRISTOV SINOVSTVO: TERET DOKAZIVANJA BOŽJE LIČNOSTI

Božja ličnost se može razumjeti u Hristu Isusu, Njegovom Sinu. Hrist, zato što je rođen u izričitoj slici svoga Oca, nosi istu ličnost kao i Njegov Otac. Kvalitet ili stanje roditelja koji je osoba je isti kvalitet ili stanje djeteta kao osobe. Djeca nose lik svojih roditelja, baš kao što Hrist nosi izričitu sliku svog Oca.

„Kao lično biće, Bog se otkrio u svom Sinu. Odsjajujući Očevu slavu, ‘i izričitu sliku Njegove ličnosti’, Isus je, kao lični Spasitelj, došao na svijet. Kao lični Spasitelj On se uzašao na visinu. Kao lični Spasitelj On posreduje u nebeskim sudovima. Pred prestolom Božjim u naše ime služi ‘Jedan kao Sin Čovječiji.’ Jevrejima 1:3; Otkrivenje 1:13.“ {EGW, MH 418.4; 1905}

„Hrist, Svjetlost svijeta, prekrio je blistav sjaj svog božanstva i došao da živi kao čovjek među ljudima, da bi oni, a da ne budu uništeni, mogli da se upoznaju sa svojim Stvoriteljem. Pošto je grijeh doveo do razdvajanja između čovjeka i njegovog Stvoritelja, niko nikada nije video Boga, osim kako se On manifestuje kroz Hrista.“ {EGW, MH 419.1; 1905}

„‘Ja i Moj Otac smo jedno,’ Hristos je objavio. ‘Niko ne poznae Sina, osim Oca; niti Oca poznae niko osim Sina i onoga kome Sin hoće da ga

objavi.' Jovan 10:30; Matej 11:27." {EGW, MH 419.2; 1905}

„Hrist je došao da nauči ljudska bića onome što Bog želi da znaju. Na nebesima iznad, na zemlji, u širokim vodama okeana, vidimo Božje djelo. Sve stvorene stvari svjedoče o Njegovoj moći, Njegovoj mudrosti, Njegovoj ljubavi. Ipak, ni iz zvijezda, okeana ili katarakte ne možemo naučiti o Božjoj ličnosti kakva je otkrivena u Hristu.“ {EGW, MH 419.3; 1905}

„Bog je video da je potrebno jasnije otkrivenje od prirode da bi se prikazala i Njegova ličnost i Njegov karakter. On je poslao svog Sina u svijet da manifestuje, koliko je to ljudski vid mogao podnijeti, prirodu i svojstva nevidljivog Boga.“ {EGW, MH 419.4; 1905}

BOŽJA LIČNOST se nije mogla vidjeti u Božjem djelu. Bog je video da je potrebno jasnije otkrivenje od prirode da bi se prikazala i Njegova ličnost i Njegov karakter. Iz tog razloga je poslao svog jedinorođenog Sina koji je, u svojoj ličnosti, izričita slika Očeve ličnosti. Ove činjenice se mogu vidjeti kada su učenici zamolili Hrista da im pokaže Očevu ličnost; Isus je odgovorio:

„Već sam toliko vremena s vama, a ti me, Filipe, još nisi upoznao? Ko je video mene, video je i Oca. Kako onda kažeš: ‘Pokaži nam Oca?’“ Jovan 14:9

Ovaj stih ne implicira da su Otac i Sin jedna te ista osoba ili Biće. Isus je više puta govorio i objašnjavao:

„A Isus je povikao: ‘Ko vjeruje u mene, ne vjeruje samo u mene nego i u onoga koji me je poslao. I ko gleda mene, gleda i onoga koji me je poslao.’“ Jovan 12:44-45

„Ko vidi mene, vidi onoga koji me poslao,“ i „ko je video mene video je Oca.“ Isus nije poslao samoga sebe, niti je On Otac. On je „sjaj slave Njegove i izričita slika Njegove ličnosti“ (Jevrejima 1:3); dakle, „ko je video mene video je Oca“.

„Hrist je naglašeno utisnuo učenicima činjenicu da Oca mogu vidjeti samo po vjeri. Nijedno ljudsko biće ne može vidjeti Boga u vanjskom obliku. Samo Hrist može predstavljati Oca čovječanstvu; ovo predstavljanje učenici su imali privilegiju da gledaju više od tri godine.“ {EGW, RH 19. oktobar 1897, par. 9; 1897}

Mi poznajemo Isusa kao osobu, kao lično Biće; i budući da je rođen u izričitoj slici Očeve ličnosti, mi tako možemo spoznati Boga kao osobu, kao

lično Biće.

„Od vječnosti je postojalo potpuno jedinstvo između Oca i Sina. Bilo ih je dvojica, ali malo je nedostajalo da budu identični; dvojica po individualnosti, a jedno po duhu, srcu i karakteru.“ {EGW, YI 16. decembar 1897, par. 5; 1897}

27. ZAKLJUČAK

U ovoj studiji smo vidjeli da je najjednostavnije i nesumnjivo razumevanje Hrista kao jedinorođenog Sina Božjeg dokaz jednog i jedinog pravog Boga Biblije, BOŽJE LIČNOSTI i Hristovog potpunog božanstva. Vidjeli smo da postoji jedan Gospod Isus Hrist, Sin vječnog Oca, onaj kroz koga je stvorio sve stvari i od koga se one sastoje.

Sumnjujući u Hrista kao rođenog u izričitoj slici Očeve ličnosti, sumnjamo u Božju ljubav prema nama, „jer je Bog Sina svoga Jedinorođenog poslao na svijet, da živimo kroz njega,“ „jer Bog je tako volio svijet, da je dao svog jedinorođenog Sina, da nijedan koji vjeruje u njega ne bude uništen, nego da ima život vječni“ (1. Jovanova 4:9, Jovan 3:16). Nemojmo sumnjati u Božji Dar za nas. Taj Dar je najveća vrijednost koju je Bog imao u posjedu.

„Hvala Bogu na Njegovom neizrecivom Daru.“ 2. Korinćanima 9:15.

SVETI DUH

Do sada smo pregledali dokaze BOŽJE LIČNOSTI i Njegovog Sina. Vidjeli smo da postoji samo jedan Bog, lično, duhovno Biće, i da ovaj Bog ima Sina, koji je naš Gospod Hristos Isus. Isus, kao jedinorođeni Sin Božji, takođe je lično, duhovno Biće poput svog Oca jer je „rođen na izričitu sliku Očeve ličnosti“. Svi ovi zaključci proizlaze iz uzimanja Riječi Božje baš onako kako ona glasi, razumijevanja jezika Biblije prema njenom očiglednom značenju. I veoma je teško „dokazati“ očigledno značenje. Kada je u pitanju „očigledno“, neko ga ili prihvata ili odbacuje zbog sumnje. Stoga smo bili odlučni da otklonimo svaku sumnju predstavljanjem istine u najjasnijim i najpotvrđnijim biblijskim stihovima. Ovo je bila naša prethodna studija. U narednom odjeljku ćemo na isti način ispitati ličnost Svetog Duha.

28. DA LI JE DUH SVETI OSOBA?

Kada ispitujemo ličnost Svetog Duha, mi ispitujemo kvalitet ili stanje Svetog Duha kao osobe. Da ponovimo, riječ ‘ličnost’ je definisana kao „kvalitet ili stanje osobe“ u Merriam-Websterovom rječniku. Drugim riječima, po kojim definišućim kvalitetima ili karakteristikama nekoga prepoznajemo da je osoba? Što se tiče Duha svetoga, pitamo se po kojim definitivnim karakteristikama prepoznajemo Duha svetoga kao osobu. Odgovor na ovo pitanje se lako može naći u Svetom pismu. Evo nekoliko kvaliteta koje čine Svetog Duha osobom: Duh Sveti govori (Djela 13:2), poučava (Jovan 14:26; 1. Korinćanima 2:13), donosi odluke (Djela 15:28), može biti ožalošćen (Efesima 4:30), može mu se lagati (Djela 5:3,4), može zabraniti ili sprječiti ljudski govor i planove (Djela 16:6-7), sve istražuje i razumije Božje misli (1. Korinćanima 2:10,11), i svjedoči (Rimljanima 8:16; Jovan 15:26), između ostalog. Ove osobine su osobine koje određuju Svetog Duha kao osobu. To je razlog zašto je Sveti Duh osoba.

Proučavajući LIČNOST BOGA i Njegovog Sina, vidjeli smo da je osobina

Oca i Sina kao ličnosti Njihov fizički oblik. Ovaj kvalitet nije osobina koja određuje da je Duh sveti osoba. Isus je učio da duh nema fizički oblik.

„Dok su [učenici] o tome razgovarali, Isus je stao među njih i rekao im: ‘Mir vama.’ A oni su, uplašeni i puni straha, pomislili da vide duha. Zato im je rekao: ‘Zašto ste se prepali? Zašto se sumnje javljaju u vašim srcima? Pogledajte moje ruke i moje noge. To sam ja. Opipajte me i vidjećete, jer duh nema meso i kosti kao što vidite da ja imam.’ Kad je to rekao, pokazao im je ruke i noge.“ Luka 24:36-40

Jovanov zapis svjedoči o istom događaju sledećim riječima:

„Uveče tog istog dana, na prvi od šabata, premda su zbog straha od Judejaca vrata bila zaključana tamo gdje su se učenici okupili, Isus je došao, stao na sredinu i rekao im: ‘Mir vama!’ Kad je to rekao, pokazao im je svoje ruke i svoj bok. I učenici su se obradovali što vide Gospoda. Zato im je Isus ponovo rekao: ‘Mir vama! Kao što je Otac mene poslao, tako i ja šaljem vas.’ I ovo rekvāši, dunuo je i rekao im: ‘Primite Duh sveti.’“ Jovan 20:19-22

Zaključak o ličnosti Duha svetog je vrlo jednostavan, ali se često zanemaruje. Sveti Duh je duh. Isus nije udahnuo svojim učenicima nekoga ko posjeduje fizičko tijelo, kao što ga imaju On i Njegov Otac. Po ovom jednostavnom zaključku znamo da iako je Duh Sveti osoba, On je osoba na drugačiji način od Oca i Sina. LIČNOST BOGA, i Njegovog Sina, razlikuje se od ličnosti Duha svetog. Kvalitet ili stanje Oca i Sina kao osoba nije jednako kvalitetu ili stanju Duha svetog kao osobe. Ovaj zaključak je u suprotnosti s popularnim vjerovanjem da su Otac, Sin i Sveti Duh tri jednakе osobe. Očigledno, nisu jednakи. Otac i Sin imaju različite kvalitete ličnosti u poređenju sa svetim Duhom.

„Ono što je sakriveno pripada Gospodu, našem Bogu, a ono što je otkriveno pripada nama i našim sinovima dovjeka.“ Ponovljeni zakon 29:29

Sve što nam Sveti pismo donosi u svom otkrivenju o Duhu svetom pripada nama. Treba da razmislimo o tome. Ali o stvarima koje nisu otkrivene ne treba spekulisati jer one isključivo pripadaju Gospodu Bogu našem. Sveti pismo otkriva da je Duh sveti duh koji nema fizičko tijelo. Mi ne razumijemo prirodu Duha, ali stvari koje se tiču ličnosti Duha svetoga, kako je otkriveno u Svetom pismu, pripadaju nama.

„Nije bitno da znate i da budete u stanju da definišete šta je Sveti

Duh. Hrist nam kaže da je Duh Sveti Utješitelj, a Utješitelj je Duh Sveti, ‘Duh istine, kojeg će Otac poslati u moje ime.’ ‘Moliću Oca, i On će vam dati drugog Utješitelja, da ostane s vama zauvijek, Duha istine, koga svijet ne može primiti, jer ga ne vidi, niti ga poznaje; ali vi ga poznajete, jer on s vama prebiva i u vama će biti’ (Jovan 14:16, 17). Ovo se odnosi na sveprisutnost Hristovog Duha, zvanog Utješitelj.‘ {EGW, Lt7-1891.14; 1891}

Duh sveti, ili Utješitelj, je sveprisutnost Hristovog Duha. Ipak, ovdje imamo granice – nije nam bitno da definišemo šta je Sveti Duh – tako da ne zadiremo u Njegovu prirodu. Ovo nam nije otkriveno. Ono što nam je otkriveno je identitet Svetog Duha, koji je Isus Hrist. Sestra Vajt je komentarisala stihove Jovan 14:16,17, da se odnosi na sveprisutnost Hristovog Duha, zvanog Utješitelj. To je Hrist prisutan sa nama i u nama ovdje na Zemlji dok je On lično prisutan u Presvetom mjestu. Sama ova činjenica svjedoči da se kvalitet ili stanje Duha svetoga kao osobe značajno razlikuje od onog koji imaju Otac i Sin. Isus je, zato što ima fizičko tijelo, opterećen ljudskom ličnošću; ipak, svojim Duhom, Utješiteljem, Hrist može biti sveprisutan. Isto važi i za Oca. Bog je svuda prisutan svojim Duhom:

„Nemoj me odbaciti od lica svoga, i Duh svetosti svoje nemoj uzeti od mene.“ Psalam 51:11

„Kuda da odem od duha tvoga, kuda da pobjegnem od lica tvoga?“
Psalmi 139:7

Veza između BOŽJE LIČNOSTI i Njegove sveprisutnosti kroz Njegov duh jasno je izložena u Hristovim učenjima o „Drugom Utješitelju“. Hrist, koji je spriječen u svojoj ličnosti, imajući fizičko tijelo, ne može lično biti na svakom mjestu. Ali kroz Svetog Duha, Hrist je obećao svoje prisustvo sa nama ovdje na Zemlji. Ova lekcija će nas naučiti razlici između ličnosti Duha svetoga u odnosu na Oca i Sina, o Hristovoj prisutnosti i identitetu Svetog Duha.

29. DRUGI UTJEŠITELJ

Razgovori koje vodimo sa našim voljenima, kada prolaze kroz posljednje trenutke svog života, obično su jedan od najvažnijih razgovora koje imamo u našim iskustvima s njima. U slučaju Isusa, prije svog raspeća, odlučio je provesti ove važne trenutke podučavajući svoje učenike dragocjenim istinama o Svetom Duhu. Ispitujući kontekst, vidimo da je Isus govorio o svom fizičkom odlasku, ali je obećavao utjehu svojim ožalošćenim učenicima. On im je prenosio dragocjene istine o Njegovom prisustvu, ali oni ih nisu mogli u potpunosti shvatiti. Pravo pitanje Isusovog učenja u Jovanu 14 nije bilo pitanje ko će doći, jer je On jasno rekao da će On doći, već prije kako će Isus doći i ostati s njima dok je odlazio.

„Ako me volite, držite moja uputstva. I ja ću zamoliti Oca i on će vam dati drugog utješitelja da bude s vama uvijek, Duha istine, koga svijet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. A vi ga poznajete, jer stoji i biće u vama. Neću vas ostaviti kao siročiće. Doći ću k vama. Još malo i svijet me više neće vidjeti, ali vi ćete me vidjeti, jer ja živim, a i vi ćete živjeti. U taj dan ćete spoznati da sam ja u Ocu svom, i vi u meni, i ja u vama. Ko ima moja uputstva i drži ih, taj me voli. A ko voli mene, njega će voljeti moj Otac, i ja ću ga voljeti i objaviću mu se.“ Na to mu je Juda, ali ne Iskariotski, rekao: ‘Gospode, kako to da namjeravaš da se objaviš nama, a ne svijetu?’ Isus mu je odgovorio: ‘Ako me neko voli, držaće moje riječi, i moj Otac će ga voljeti, i doći ćemo k njemu i prebivaćemo s njim. Ko me ne voli, ne drži moje riječi, a riječ koju slušate nije moja, nego je od Oca koji me je poslao. Ovo sam vam govorio dok sam boravio s vama. A utješitelj, Duh sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučice vas svemu i podsjetiće vas na sve što sam vam govorio. Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam. Ja vam ga ne dajem onako kako ga svijet daje. Neka se vaše srce ne uznemiruje i neka se ne boji. Čuli ste da sam vam rekao: ‘Odlazim i vratiću se k vama.’ Ako me volite, radovaćete se što odlazim k Ocu, jer je Otac moj veći od mene.’“ Jovan 14:15-28

Hajde da ispitamo kako Isus govorio o sebi na neobičan način.

Drugi Utješitelj	Isus
„koga svijet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. A vi ga	„i ja ću ga voljeti i objaviću mu se.“ (st. 21)

poznajete, jer stoji i biće u vama.“ (st. 17)	
„jer stoji i biće u vama“ (st. 17)	„i ja u vama“ (st. 20)
„i on će vam dati drugog utješite-lja“ (st. 16)	„I evo, ja sam uvijek sa vama, sve do svršetka ovog doba“ (Mat. 28:20)
„Odlazim i vratiću se k vama“ (st. 28)	

Učenici su shvatili da On odlazi i zbog toga su bili tužni. Ali Isus ih je tješio obećanjem da će im se ponovo vratiti i manifestovati im se. Kako je to uopšte bilo moguće? Zato ga je Juda upitao:

„Gospode, kako to da namjeravaš da se objaviš nama, a ne svijetu?“
Jovan 14:22

„Da im se Hrist manifestuje, a da bude nevidljiv svijetu, bila je misterija za učenike. Nisu mogli da razumiju Hristove riječi u njihovom duhovnom smislu. Mislili su na spoljašnju, vidljivu manifestaciju. Nisu mogli prihvati činjenicu da su mogli imati Hristovo prisustvo sa sobom, a da ga svijet ipak ne vidi. Nisu razumjeli značenje **duhovne manifestacije**.“ {EGW, SW 13. september 1898, par. 2; 1898}

Utješitelj je Hristov Duh, koji je doslovni Duh. Ne možemo definisati prirodu Duha, ali možemo razumjeti Njegov identitet. To je Isusova sveprisutnost.

„Gospod hrabri sve koji ga traže svim srcem. On im daje **svog Svetog Duha, manifestaciju Njegove prisutnosti i naklonosti**.“ {EGW, 9T 230.3; 1909}

Rasprava u Jovanu 14 je o Isusu koji se vidi i o Isusu koji se ne može vidjeti. Očigledno, jedan Utješitelj je Isus u tijelu, koji odlazi Ocu, a drugi Utješitelj je Isus u Duhu.

„Onda će čitati starozavjetna pisma, ne kao doktrine književnika i farsiseja, ne kao izjave mrtvih mudraca, već kao novo otkrivenje od Boga. Oni su vidjeli Onoga (govori o Isusu) koga svijet ne može primiti, jer Ga ne vidi, niti ga poznaje; ali vi Ga poznajete; jer On s vama prebiva i u vama će biti.“ (citirajući stih o Svetom Duhu) Jovan 14:17.“ {EGW, DA 494.3; 1898}

Jedan Utješitelj je Isus u tijelu i On ide Ocu; drugi Utješitelj je Isus koji im se vraća u Duhu. Postoje dvije odvojene ličnosti, a ipak jedan te isti

identitet – Hrist.

„Čuli ste da sam vam rekao: ‘Odlazim i vratiću se k vama.’ Ako me volite, radovaćete se što odlazim k Ocu, jer je Otac moj veći od mene.“ Jovan 14:28

„Govorim vam istinu: Za vaše je dobro što ja odlazim. Jer ako ne odem, utješitelj neće doći k vama, ali ako odem, poslaću ga k vama.“ Jovan 16:7

Duh proroštva nam daje jasnu perspektivu o tome:

„Sputan ljudskošću, Hrist nije mogao lično biti na svakom mjestu; stoga je bilo u njihovu korist da ih On ostavi, ode svome Ocu i pošalje Svetog Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. **Sveti Duh je On sam, liшен ličnosti ljudskosti i nezavisan od nje.** On će Sebe predstavljati prisutnim na svim mjestima svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutnog.“ {EGW, Lt119-1895.18; 1895}

„Sputano ljudskošću,“ Hristovo prisustvo bilo je ograničeno na ono mjesto gdje je bio. U svojoj „ljudskoj ličnosti“, On je otiašao do Oca i sjeo Mu s desne strane. Ali Njegovim Svetim Duhom, Hrist je „liшен ličnosti ljudskosti“, Njega to ne opterećuje, pa bi mogao „lično da bude na svakom mjestu“. On je „prisutan na svim mjestima svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutni“. Otkriveno nam je da je Sveti Duh sam Hrist liшен ličnosti ljudskosti.

Ako želimo utjehu koju je Hrist obećao svojim učenicima, onda je zaista važno znati i vjerovati da je Isus naš Utješitelj. Ovo se propovijeda u cijeloj Bibliji i Duhu proroštva.

„**Hrist dolazi kao Utješitelj svima koji vjeruju.** On poziva na vaše povjerenje.“ {EGW, Lt103-1898.14; 1898}

Vjerujete li da je Isus vaš Utješitelj?

„Neka proučavaju sedamnaestu po Jovanu i nauče kako da mole i kako da žive **Hristovu molitvu.** **On je Utješitelj.** On će ostati u njihovim srcima, čineći njihovu radost punom.“ {EGW, RH 27. januara 1903., čl. A, par. 13; 1903}

„Hrist je sve za one koji Ga prime. **On je njihov Utješitelj,** njihova sigurnost, njihovo zdravlje. Izvan Hrista uopšte nema svjetlosti.“ {EGW, Lt153a-1897.23; 1897}

„Dok vjerom gledamo u Isusa, naša vjera probija sjenku i obožavamo

Boga zbog Njegove čudesne ljubavi u **davanju Isusa Utješitelja.**“ {EGW, Ms34-1892.44; 1892}

„Noći su duge i bolne, ali **Isus je moj Utješitelj** i moja nada.“ {EGW, Ms20-1892.16; 1892}

„Potreban nam je Ljekar i Obnovitelj; i kada dođemo Hristu moleći za njegovu milost, Utješitelj će udahnuti u naše duše svoje riječi: ‘Mir svoj dajem vam.’“ {EGW, BEcho 1. juna 1892 , par. 2I 1892}

Poznajemo li našeg Gospoda pod ovim blagoslovenim imenom, „Utješitelj“?

„Hrist treba biti poznat pod blagoslovenim imenom Utješitelj. ‘Utješitelj’, rekao je Hrist svojim učenicima, ‘koji je Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, On će vas naučiti svemu, i na sve će vas podsjetiti, sve što sam vam rekao: Mir Ostavljam s vama, svoj mir vam dajem: ne kao što svijet daje, ja vam dajem. Neka se vaše srce ne uzinemirava, niti neka se plaši.’“ {EGW, Ms7-1902.10; 1902}

„Djelo Duha Svetoga je neizmjerno veliko. Iz tog izvora moć i efikansnost dolaze do radnika za Boga; a **Duh Sveti je utješitelj, kao lično prisustvo Hrista duši.**“ {EGW, RH 29. novembar 1892, par. 3; 1892}

Drugo ime kojim se naziva Duh Sveti je „Duh istine“, a to je sam Hrist.

„Isus dolazi k vama kao Duh istine; proučavajte um Duha, konsultujte se sa svojim Gospodom, slijedite Njegov put.“ {EGW, Ms8c-1891.14; 1891}

„Oh, kakve privilegije imamo da budemo saradnici Isusa Hrista! On vam dolazi kao Duh istine. Proučavajte um Duha. Konsultujte se sa Njegovim diktatima kao vašim sigurnim i nepogrešivim Savjetnikom.“ {EGW, Lt144-1896.9; 1896}

Hrist je naš divni Savjetnik; On nas savjetuje svojim umom.

„Naša dužnost je da jasno govorimo istinu; živimo istinu; održavamo istinu; i ostavimo udobnost da je slijedimo. Duh Sveti prebiva u srcu kao Duh istine, i kroz istinu nastava u srcu kao Utješitelj. ‘Neću vas ostaviti neutješne.’ Neću vas ostaviti kao siročad, već će ‘doći k vama.’...“ {EGW, Lt10-1896.7; 1986}

Duh proroštva odlučno uči da je „drugi Utješitelj“ niko drugi do sam Isus Hrist.

„Spasitelj je naš Utješitelj. Dokazano mi je da je to On.“ {EGW, Ms20-

1892.6; 1892}

Nažalost, ovu jednostavnu činjenicu odbacuju mnogi koji nose ime adventista sedmog dana. Identitet Utješitelja upućen je nekom drugom osim Njemu koji je izrazita slika Očeve ličnosti.

„Svako odano Božje dijete će nastojati da sazna istinu. Jovan je rekao istinu tako jasno da bi je dijete moglo razumjeti: ‘Ako Me volite, držite Moje zapovijesti. I moliću Oca, i On će vam dati drugog Utješitelja, da ostane s vama zauvijek, Duha istine, koga svijet ne može primiti, jer Ga ne vidi, niti ga poznaje.’ Da li biramo da budemo ubrojani u one koji ne mogu da razaznaju istinu, koji su toliko zasljepljeni varljivom moći neprijatelja da ne vide Onoga koji je izrazita slika Očeve ličnosti?“ {EGW, Lt31-1898.30; 1898}

Vidimo li Onoga koji je izrazita slika Očeve osobe kao našeg Utješitelja? Trebalo bi, jer je Jovan rekao ovu istinu tako jasno da bi je dijete moglo razumjeti. Ali, nažalost, mnogi biraju da budu ubrojani s onima koji ne mogu razaznati istinu, koji su toliko zasljepljeni varljivom moći neprijatelja da ne vide Sina Božjeg kao svog Utješitelja. Ova odluka dovodi do strašnih posledica.

30. PRAKTIČNA POUKA

Pitanje Utješitelja je zaista važno za naš praktični život. Svakodnevno se suočavamo s nevoljama i iskušenjima i samo očima vjere možemo se utješiti dok slušamo i gledamo na pravi Kanal. Na brojne načine, Biblija nam govori da je ovaj kanal Isus – niko drugi do Isus. Riječ ‘Utješitelj’, na grčkom, izvorno je riječ ‘parakletos’, a koristi je samo Jovan apostol. On to pominje pet puta: dva puta u Jovanu 14, i po jednom u poglavljima 15, 16 i u 1. Jovanova 2:1, kada kaže:

„Dječice moja, ovo vam pišem da ne biste počinili kakav grijeh. Ali ako neko i sagriješi, kod Oca imamo zastupnika (parakletos) – Isusa Hrista, pravednika.“ 1. Jovanova 2:1

Naš Utješitelj, parakletos, je Isus Hrist Pravednik. Samo Isus može zadržati ovu poziciju jer je bio u iskušenju u svemu, baš kao i mi. Upravo sada, On je s desne strane Svevišnjeg. On je tamo u svom tijelu i posreduje

za nas, i istovremeno je svojim Duhom u svojoj Zajednici. Samo Hristom u nama možemo pobijediti grijeh!

„Dakle, pošto imamo uzvišenog prvosveštenika koji je prošao nebesa, Isusa, Sina Božjeg, da se držimo priznanja vjere. Jer naš prvosveštenik je neko ko ne samo što može da saosjeća s nama u našim slabostima, nego je i poput nas iskušan u svemu, ali nije zgrijeo. Pristupimo, dakle, slobodno prestolu blagodati, kako bismo stekli milost i našli blagodat kad nam zatreba pomoći.“ Jevrejima 4:14-16

„Koji budući sjajnost slave i jasno obliče bića Njegovog, i noseći sve u riječi sile svoje, učinivši sobom očišćenje grijeha naših, sjede s desne strane prestola veličanstva na visini.“ Jevrejima 1:3

Onaj koji je pored Boga naš je Utješitelj — parakletos. Onaj koji je pored Boga je i naš Prvosveštenik. To je jedan te isti identitet — Isus Hrist. U tom svjetlu, pročitajmo Jevrejima 4:14-16 i shvatimo praktičnu pouku o tome da je Hrist naš Utješitelj.

„Kad, dakle, imamo Utješitelja, koji je prešao na nebesa, Isusa, Sina Božjeg, držimo se svog saveza. Jer mi nemamo Utješitelja koji se ne može dotaknuti osjećajem naših slabosti; već je u svemu bio iskušavan kao i mi, ali bez grijeha. Hajdemo dakle hrabro pristupiti prestolu milosti, da zadobijemo milost i nađemo blagodat za pomoći u vrijeme potrebe.“

Samo tako što Hrist prebiva u nama možemo živjeti pobjedničkim životom. Hrist je taj koji je očima nevidljiv, ali prisutan u svom Duhu, koji nas tješi u pravo vrijeme.

„Kroz sva naša iskušenja imamo Pomagača koji nikada ne iznevjeri. On nas ne ostavlja same da se borimo sa iskušenjem, da se borimo sa zlom i da budemo konačno skrhani teretima i tugom. Iako je sada skriven od pogleda smrtnika, uho vjere može čuti Njegov glas kako govorи: ‘Ne bojte se; Ja sam s vama. Ja sam Onaj koji živi, i bio sam mrtav; i evo, živ sam zauvijek.’ Otkrivenje 1:18. Izdržao sam tvoje tuge, iskusio tvoje borbe, naišao na tvoja iskušenja. Znam tvoje suze; i ja sam plakao. Tuge koje leže predu boko da bi se udahnule u bilo koje ljudsko uho, znam. Nemoj misliti da si ostavljen i napušten. Iako tvoj bol ne dotiče nijednu strunu odgovora ni u jednom srcu na zemlji, pogledaj Mene i živi. ‘Jer se gore mogu pomjeriti i bregovi se mogu poljuljati, ali moja milost neće se odmaći od tebe niti će se

moj savez mira poljuljati.' Isaija 54:10" {EGW, DA 483.1; 1898}

„Hrist je objavio da će nakon svog uznesenja poslati svojoj crkvi, kao svoj krunski dar, Utješitelja, koji će zauzeti njegovo mjesto. Ovaj Utješitelj je Duh Sveti – duša njegovog života, djelotvornost njegove crkve, svjetlost i život svijeta. Svojim Duhom Hrist šalje pomirujući uticaj i silu koja oduzima grijeh.“ {EGW, RH 19. maj 1904, par. 1; 1904}

„Ali ako Duh Onoga koji je uskrsao Isusa iz mrtvih prebiva u vama, Onaj koji je uskrsao Hrista iz mrtvih oživiće i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama.“ O kako su ove riječi dragocjene svakoj ožalošćenoj duši! Hrist je naš Vodič i Utješitelj, koji nas tješi u svim našim nevoljama.“ {EGW, Lt65a-1894.5; 1894}

Prevladavanje grijeha je praktična stvar. Glavni problem naše slabosti nalazi se u našoj vjeri. Zašto su crkve slabe i bolesne i spremne da umru?

„Razlog zašto su crkve slabe i bolesne i spremne da umru, je taj što je neprijatelj unio uticaje obeshrabrujuće prirode na uzdrhtale duše. On je nastojao da zatvori Isusa od njihovog pogleda kao Utješitelja, kao onoga koji kori, koji ih opominje, koji ih upozorava, govoreći: 'Ovo je put, idite njime'“ {EGW, RH 26. avgusta 1890., par. 10; 1890}

Prevazilaženje grijeha u našem praktičnom, svakodnevnom životu postiže se gledanjem Onoga koga svijet ne vidi. A neprijatelj nas drži slabe i bolesne i spremne na smrt zatvarajući Isusa od našeg pogleda kao Utješitelja.

Nažalost, mnogi se u ovim poslednjim danima protive velikoj Istini, da je naš Utješitelj sam Isus. Najistaknutija ideja je da nas tješi neko treći, koji nije Otac ni Hrist, već su-jednak sa Njima, a da nas Isus tješi svojim posredovanjem. Ovo vjerovanje dolazi iz pogrešne percepcije o LIČNOSTI BOGA i Hrista, gdje je Njihova ličnost izjednačena sa ličnošću Duha svetoga. Ovo se jasno suprotstavlja Bibliji i Duhu proroštva.

Biblija uči da nas Bog Otac tješi kroz Hrista. To je zato što je On, izvor svega, dao svog Sina za nas.

„Neka je blagosloven Bog i Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe, koji nas tješi u svakoj našoj nevolji, da bismo mi mogli da tješimo one koji su u bilo kakvoj nevolji istom utjehom kojom nas same tješi Bog. Jer kao što se naše stradanje za Hrista umnožava, tako se

posredstvom Hrista umnožava i naša utjeha.“ 2. Korinćanima 1:3-5

Trećeg u ovoj utjehi nema. Zašto bi Isusu bio potreban posrednik, kad je On taj koji je sve primio od Oca, proslavljen i koji ima beskrajnu silu? Sveti Duh je Hristov Duh i, iako ne možemo razumjeti prirodu Duha Božjeg, možemo razumjeti Njegov identitet.

„Gospod će uskoro doći. Želimo potpuno i savršeno razumijevanje koje samo Gospod može dati. **Nije bezbjedno povezati se sa duhom od drugog. Želimo Svetog Duha, koji je Isus Hrist.** Ako komuniciramo s Bogom, imaćemo snagu, blagodat i efikasnost.“ {EGW, Lt66-1894.18; 1894}

Najjasnije nam je otkriveno da je Duh Sveti Isus Hrist.

„Molim se da vam se Gospod otkrije kao lični Utješitelj. Oči duše moraju biti otvorene, kako bi se prepoznala velika milosrđa našeg nebeskog Oca. Isus je sjajna i blistava svjetlost. Neka reflektuje svoje sjajne zrake u srce i um.“ {EGW, Lt322-1906.3; 1906}

„Gospod Isus voli svoj narod, i kada se uzdaju u Njega, u potpunosti zavise od Njega, On ih jača. On će živjeti kroz njih, dajući im nadahnuće svoga Duha posvećenja, dajući duši vitalnu transfuziju Sebe.“ {EGW, Lt13-1894.16; 1894}

Vitalna transfuzija njega samog – ne nekog drugog.

„Neka Gospod djeluje svojom vlastitom snagom i svojim vlastitim Duhom na umove ovih znatiželjnih mladića.“ {EGW, Ms3-1894.7; 1894}

„Prožimajući ih svojim vlastitim Duhom, Hrist veliki Učitelj ih ospozobljava za dobro i važno djelo.“ {EGW, Lt1221899.10; 1899}

„Svi koji posvete tijelo, dušu i duh Božjoj službi stalno će primati novu obdarenost fizičke, mentalne i duhovne moći. Neiscrpne zalihe neba su na njihovoj komandi. Hrist im daje dah svog sopstvenog duha, život svog sopstvenog života. Sveti Duh daje svoje najviše energije da djeluju u srcu i umu.“ {EGW, 6T 306.2; 1901}

31. JEDAN I DRUGI UTJEŠITELJ

Kada je Isus obećavao drugog Utješitelja, govorio je o sebi; polemika nije bila oko toga ko će ih utješiti, već kako će ih Isus utješiti, budući da odlazi. Jedan Utješitelj je Isus koji je s njima, u tijelu, koga su svi mogli vidjeti; drugi Utješitelj je, opet, Isus koji je s njima, iako u Duhu, koga svijet ne može vidjeti, ali ga Njegovi učenici vjerom mogu gledati i biti utješeni. Ova jednostavna istina je rasprostranjena po cijelom Novom savezu. Evo jednog živopisnog primjera:

„Ali kad se vrijeme navršilo, **Bog je poslao svog Sina**, rođenog od žene i rođenog pod Zakonom, da iskupi one koji su pod Zakonom, kako bismo mogli dobiti posinaštvo. A pošto ste sinovi, **Bog je u naša srca poslao Duh svog Sina** koji viče: „Aba, Oče!“ Galatima 4:4-6

Vidimo li u ovim stihovima da se dvaput spominje „Bog posla Sina svoga“? Prvi put je u tijelu, utjelovljen, načinjen od žene, pod zakonom, iskušavan u svemu poput nas. I kada je proslavljen kao pobjednik, Otac, opet, šalje Utješitelja – Bog šalje Duha svoga Sina. Jedan Utješitelj je u tijelu, a drugi Utješitelj je u Duhu. Obojica su zaista Isus Hrist, Sin Božji.

„Hrist je video da čovjek nije mogao pobijediti svojom snagom; stoga je On lično došao sa prestola slave, i podnio test koji Adam nije uspio da podnese. On se u korist čovjeka odupro iskušenjima neprijatelja i omogućio je čovjeku, da vjerom u Njega pobijedi u svoju korist.“ {EGW, ST 29. oktobar 1902, par. 1; 1902}

Jedan Utješitelj – Hrist – došao je lično s neba i podnio test na kome smo mi pali. Ovaj Utješitelj je načinjen od žene, obložen ljudskom ličnošću i zavisan od nje. Drugi Utješitelj, opet Hrist, je lišen ličnosti ljudske ličnosti, i nezavisan od toga. To je Hristov sveti Duh.

„Iako je naš Gospod uzašao sa zemlje na nebo, Duh sveti je bio određen kao Njegov predstavnik među ljudima. ‘Ako Me volite, držite Moje zapovijesti. I moliću Oca, i On će vam dati drugog Utješitelja, da ostane s vama zauvijek, Duha istine, koga svijet ne može primiti, jer Ga ne vidi, niti ga poznaće; ali vi Ga poznajete, jer On s vama prebiva i u vama će biti. Neću vas ostaviti bez utjehe.’ Opterećen ljudskošću, Hrist nije mogao lično biti na svakom mjestu; stoga je bilo za njihovu korist da ih On ostavi, ode svome Ocu i

pošalje Svetog Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. **Sveti Duh je On sam, lišen ljudske ličnosti i nezavisan od nje.** Hrist bi Sebe predstavljao kao prisutnog na svim mjestima svojim Svetim Duhom – kao Sveprisutnog. ‘Ali Utješitelj, koji je Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, On će vas [iako nevidljiv od vas] naučiti svemu, i sve će vas podsjetiti, sve što sam vam govorio... Istinu vam kažem; to je svrshishodno za vas što odlazim, jer ako ne odem, Utješitelj neće doći k vama; ali ako odem, poslaću Ga k vama.’ {EGW, PrT 30. maja 1895., par. 7; 1895} (zagrade dodala Elen G. Vajt)

Jedan Utješitelj je Hrist u Njegovom fizičkom tijelu [vidljiv], a drugi Utješitelj je Hrist u Duhu [nevidljiv].

„Dok Isus služi gore u svetinji (jedan Utješitelj – Isus u fizičkom tijelu), On je i dalje svojim Duhom služitelj Zajednice na zemlji (drugi Utješitelj – Isus u Njegovom Duhu). On je uklonjen od čula vida, ali Njegovo oproštajno obećanje je ispunjeno: ‘Evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.’ Matej 28:20. Dok On delegira svoju moć na inferiorne službenike, Njegovo osvježavajuće prisustvo je i dalje u Njegovoju crkvi.“ {EGW, DA 166.3; 1898}

Hristovim snažnim prisustvom pobeđujemo grijeh. Hrist je izvor naše pobjede! Isus je zaista naš Utješitelj. Evo još jednog primjera „drugog Utješitelja“ u Bibliji:

„A pošto su ta deca sudionici tijela i krvi, tako i on sam uze udijela u tome, da kroz smrt uništi onoga koji ima vladavinu smrti, to jest Đavola, i da osloboди sve koji su zbog straha od smrti cio život bili podložni ropstvu. Jer on ne uze na sebe prirodu anđela, već uze na sebe sjeme Abramovo. Zato je u svemu morao da postane poput svoje braće, da bude milosrdan i vjeran kao prvosveštenik u Božjoj službi, kako bi prinio žrtvu pomirenja za grijehu naroda. A u onome što je i sam trpio kad je bio iskušavan, on može priteći u pomoć onima koji su u kušnjama (kao drugi Utješitelj: Isus u Njegovom Duhu).“ Jevrejima 2:14-18

Oh, kakvog Utješitelja imamo! Onaj koji je bio u iskušenju u svemu, i pošto je patio, sada nam može pomoći u svakodnevnim izazovima, iskušenjima i iskustvima! Takav Utješitelj nam je potreban. Sestra Vajt to kaže vrlo jasno i snažno:

„Nema utješitelja poput Hrista, tako nježnog i tako istinitog. Dirnut je osjećajem naših slabosti. Njegov Duh govori srcu.... Uticaj Svetog Duha je

Hristov život u duši.“ {EGW, RHO, 26. oktobar 1897, par. 15; 1897}

Pobjednički život je život koji primamo kada Hrist prebiva u nama kroz svog Duha. Ovo su dobre vijesti, pune utjehe i nade. Hrist u nama – nada slave.

32. DUH SVETI U NAMA

Hrist u nama – kroz Duha svetog

Kada Biblija govori o svetom Duhu, ona govori o doslovnom Duhu, a ponekad se odnosi na svetog Duha kao Duha Božjeg, Duha Hristovog ili Duha obojice. U Novom savezu se najčešće čita kao „Duh Hristov“ jer je Isus prošao kroz naše ljudsko iskustvo i pobjednički pobijedio grijeh i smrt. Dakle, On je sada naš Utješitelj i On prebiva u nama. Kada Hrist nastava u nama, to je Duh sveti koji prebiva u nama. Dozvolimo da Biblija govori sama za sebe:

„Tajnu koja je bila sakrivena tokom proteklih vjekova i naraštaja, a sada je objavljena njegovim svetima, kojima je Bog htio da obznani slavno bogatstvo ove tajne među neznabošćima. Ta tajna je **Hristos u vama**, iščekivanje slave.“ Kološanima 1:26-27

„Vi ste od Boga, dječice, i pobijedili ste ih, jer je **onaj koji je u vama** veći od onoga koji je na svijetu.“ 1. Jovanova 4:4

„Sa Hristom se razapeh. Ne živim više ja, nego Hristos živi u meni...“ Galatima 2:20

„...i da Hristos prebiva kroz veru u vašim srcima, da budete u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni, kako biste u potpunosti mogli razumjeti, zajedno sa svima svetima, šta je širina i dužina i visina i dubina i poznati ljubav Hristovu koja prevazilazi razum, da biste se ispunili svakom punoćom Božjom. A onome koji svojom silom koja djeluje u nama može učiniti neizmjerno više od svega što molimo ili zamislimo...“ Efescima 3:17-20

„...jer vi tražite dokaz da u meni govori Hristos, koji prema vama nije slab, nego je silan među vama.“ 2. Korinćanima 13:3

Hrist u nama je moćan, i On je „sposoban učiniti mnogo više od svega što tražimo ili mislimo, prema (Njegovoj) sili koja djeluje u nama“, u našim

srcima. Kada Isus prebiva u nama, On je veći od onoga koji je u svijetu. Samo u Njemu možemo pobijediti grijeh i smrt – našu nadu u slavu. On prebiva u nama kroz svog Duha.

„...jer znam da će to dovesti do mog spasenja posredstvom vaših molitvi i pomoću Duha Isusa Hrista.“ Filipljanim 1:19

„Ali vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. Ali ako neko nema Hristov Duh, taj nije njegov. A ako je Hristos u vama, tijelo vam je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh vam donosi život zbog pravednosti.“ Rimljanim 8:9-10

„Sami sebe ispitajte jeste li u veri, sami sebe provjerite. Ili ne poznate sebe da je Isus Hristos u vama? Osim ako u nečemu niste valjani.“ 2. Korinćanima 13:5

„Dakle, kao što ste prihvatili Hrista Isusa, Gospoda, tako živite u njemu. Budite ukorijenjeni u njemu, izgrađujte se u njemu i utvrđujte se u veri, kako ste i poučeni. Obilujte vjerom i zahvaljivanjem Bogu.“ Kolosanima 2:6-7

„A oni koji pripadaju Hristu razapeli su tijelo s njegovim strastima i žudnjama. Ako živimo po Duhu, dozvolimo Duhu da nas vodi!“ Galatima 5:24-25

„Tu više nema ni Grka ni Judejca, ni obrezanja ni neobrezanja, ni tudičica, ni Skita, ni roba, ni slobodnjaka, nego je Hristos sve, i u svima.“ Kolosanima 3:11

Hrist nastava u nama kroz Duha Svetoga. On je taj Duh.

„Gospod je Duh, a gdje je Gospodnji Duh, tamo je sloboda. I dok otkrivenih lica poput ogledala odražavamo Gospodnju slavu, svi se mi preobražavamo u isto obliče, iz slave u slavu, kao od Gospodnjeg Duha.“ 2. Korinćanima 3:17-18

„Tako je i napisano: Prvi čovjek, Adam, postao je živa duša, poslednji Adam u duhu koji daje život... Prvi čovjek je od zemlje i zemaljski, a drugi čovjek je Gospod sa nebesa.“ 1. Korinćanima 15:45,47

Gospod Isus je postao „duh koji oživljava“ kada je bio proslavljen. Gospod je taj Duh i gdje je Duh Gospodnji, tamo je sloboda. Ako hodimo u tom Duhu, mi smo razapeli tijelo; hodimo u Njemu, ukorijenjeni i izgrađeni u Njemu.

Sledeći citati iz Duha proroštva potvrđuju da je Hrist u nama Duh Sveti – Hristov Duh.

„Želim da vam utisnem činjenicu da su oni koji imaju Isusa koji prebiva u srcu po vjeri, zapravo primili Duha Svetoga. Svaki pojedinac koji primi Isusa kao svog ličnog Spasitelja, isto tako sigurno prima Svetog Duha da mu bude Savjetnik, Posvetitelj, Vodič i Svjedok.“ {EGW, Ms1-1894.4; 1894}

„Kada je Hrist uzašao na nebo, osjećaj Njegove prisutnosti je još uvi-jek bio kod Njegovih sledbenika. Bilo je to lično prisustvo, puno ljubavi i svje-tlosti...“ {EGW, SC 73.2; 1892}

„Od sada, kroz Duha, Hrist je trebalo da stalno boravi u srcima djece. Njihovo sjedinjenje s Njim bilo je bliže nego kada je On lično bio s njima. Svjetlost i ljubav i snaga Hristova koji nastava u njima blistali su kroz njih, tako da su se ljudi, gledajući, ‘čudili, i znali su za njih da su bili s Isusom.’ Djela 4:13. Sve što je Hrist bio učenicima, želi da bude i svojoj djeci danas.“ {EGW, SC 74.1; 1892}

„Možemo biti jaki u Gospodu i u sili Njegove moći. Primajući Hrista, obučeni smo u silu. Spasitelj koji nastava unutra svoju moć čini našom svo-jinom... Hristovo prisustvo u srcu je vitalizirajuća sila koja jača čitavo biće.“ {EGW, Ms451902.4; 1902}

„Nikad ne osjećajte da je Hrist daleko. On je uvijek blizu. Njegovo pri-sustvo puno ljubavi vas okružuje.“ {EGW, MH 85.2; 1905}

„Gospod će uskoro doći. Želimo potpuno i savršeno razumijevanje koje samo Gospod može dati. Nije bezbjedno povezati se sa duhom od dru-gog. Želimo Svetog Duha, koji je Isus Hrist. Ako komuniciramo s Bogom, i-maćemo snagu, milost i efikasnost.“ {EGW, Lt66-1894.18; 1894}

„Hrist je formiran unutra, i svojim Duhom On ispunjava obećanje: ‘Ni-kada te neću ostaviti niti napustiti.’“ {EGW, Lt66-i894.i8; 1894}

„Gospod hrabri sve koji ga traže svim srcem. On im daje svog Svetog Duha, manifestaciju Njegove prisutnosti i naklonosti.“ {EGW, 9T 230.3; 1909}

„Dok On proširuje na cijeli svijet svoj poziv da dođu k Njemu i budu spašeni, On poručuje svojim anđelima da pruže božansku pomoć svakoj duši koja mu dođe u pokajanju i skrušenosti, i On lično dolazi svojim Svetim Du-hom u sredinu Njegove crkve.“ {EGW, Lt2d-1892.7; 1892}

„Gospod sarađuje sa ljudskim radnicima koji se odriču sebe. Njegov vlastiti um, Njegov vlastiti duh je u vezi s njima.“ {EGW, Lt1221899.16; 1899}

Otac u nama – kroz Duha svetog

Biblija nas takođe uči da Otac prebiva u nama kroz Duha svetoga. Isus se molio svom Ocu da On bude u nama, i On u Ocu, i kroz Hrista, ili po Hristu, Otac prebiva u nama. Evo nekoliko biblijskih primjera:

„Nećete, naime, govoriti vi, nego će u vama govoriti Duh vašega Oca.“
Matej 10:20

„A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama.“ Rimljanim 8:11

„Prema tome, ko to odbacuje, ne odbacuje čovjeka, nego Boga, onog koji daje Duh sveti u vama.“ 1. Solunjanima 4:8

„Zar ne znate da ste vi Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama? Ako neko uništi Božji hram, Bog će uništiti njega. Jer Božji hram je svet, a taj hram ste vi.“ 1. Korinćanima 3:16-17

„I kako se hram Božji slaže s idolima? Jer vi ste hram živog Boga, kao što je Bog rekao: ‘Useliću se u njih, i hodiću među njima, i biću njihov Bog, a oni će biti moj narod.’ ‘Zato izadite između njih i odvojte se,’ govori Gospod, ‘i ne dotičite se nečistote i ja ću vas primiti.’ ‘I biću vam otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri,’ govori Gospod Svemoćni.“ 2. Korinćanima 6:16-18

„Zar ne znate da je vaše tijelo hram svetog Duha, koji je u vama, koji imate od Boga, i da niste svoji? Jer ste skupo kupljeni. Zato proslavite Boga u svojim tijelima, i u duhu vašem što je Božje.“ 1. Korinćanima 6:19-20

„U Hristu i vi se ugrađujete u građevinu u kojoj Bog prebiva Duhom.“ Efescima 2:22

„I koji drži upute njegove u njemu stoji, i on u njemu. A mi po Duhu koji nam je dao znamo da on stoji u nama.“ 1. Jovanova 3:24

„Po tome znamo da u Njemu stojimo, i On u nama, što nam je dao od Duha svog. A mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao svog Sina kao Spasitelja svijeta. Ko god priznaje da je Isus Hristos Sin Božji, Bog nastava u njemu i on u Bogu. I sami smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i

povjerovali joj. Bog je ljubav, i ko stoji u ljubavi, stoji u Bogu i Bog stoji u njemu.“ 1. Jovanova 4:13-16

Duh proroštva takođe svjedoči da je Sveti Duh Božji Duh u doslovnom smislu.

„Dajući nam svog Duha, Bog nam daje Sebe, čineći sebe izvorom božanskih uticaja, da bi dao zdravlje i život svijetu.“ {EGW, 7T 273.1; 1902}

„Božanski Duh kojeg je Otkupitelj svijeta obećao poslati je prisustvo i sila Božja.“ {EGW, ST 23. novembar 1891, par. 1; 1891}

„Veličina Božja za nas je neshvatljiva. ‘Presto Gospodnji je na nebu’ (Psalam 11:4); ipak, svojim Duhom On je svuda prisutan. On blisko poznaje sva djela Njegovih ruku i ima lični interes za njih.“ {EGW, Ed 132.2; 1903}

„Jadna je zabluda imati ime, a biti bez veze s Bogom, bez duhovnog života, bez Hrista, bez osjećaja Božje prisutnosti u duši. ‘Imaš ime da si živ, a mrtav si.’“ {EGW, SpTA12 7.4; 1905}

„.... Kao pomoć prisutna u svakom trenutku potrebe, otkriva se Božje prisustvo. Dok prizivate Njegovo ime u pomoć, On kaže: ‘Evo me’, blizu vas, spreman da vam pomogne ako ste spremni da vam se pomogne.“ {EGW, ST 17. mart 1898, par. 6; 1898}

Otac i Sin u nama – kroz Duha svetoga

Kao što se Isus molio, mi treba da budemo jedno sa Njima; Otac i Sin prebivaju u nama. Ovo se takođe naziva posjedovanjem Svetog Duha. To smo već čitali.

„Ali vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. Ali ako neko nema Hristov Duh, taj nije njegov. A ako je Hristos u vama, tijelo vam je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh vam donosi život zbog pravednosti. A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama.“ Rimljanima 8:9-11

Pavle, u svom pismu Rimljanima, izmjenjuje Duh Hristov sa Duhom Očevim. Pavle govori o jednom te istom Duhu – Svetom Duhu – Duhu Obojice.

„U taj dan ćete spoznati da sam ja u Ocu svom, i vi u meni, i ja u vama.“ Jovan 14:20

„Isus mu je odgovorio: Ako me neko voli, držaće moje riječi, i moj Otac će ga voljeti, i doći ćemo k njemu i prebivaćemo s njim.“ Jovan 14:23

„Ko god prestupa i ne ostaje u Hristovom učenju, nije od Boga. Ko ostaje u nauci Hristovoj, taj ima i Oca i Sina.“ 2. Jovanova 1:9

„Što smo vidjeli i čuli to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.“ 1. Jovanova 1:3

„Ne molim samo za njih nego i za one koji povjeruju u mene posredstvom njihove riječi, da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao.“ Jovan 17:20-21

„A u vama neka ostane ono što ste čuli u početku. Ako ono što ste u početku čuli ostane u vama, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.“ 1. Jovanova 2:24

„Po Duhu će doći Otac i Sin i prebivaće sa vama.“ {EGW, BEcho 15. januara 1893, par, 8; 1893}

„Grešnik tada stoji pred Bogom kao pravedna osoba; on je uzet u milost neba, i kroz Duha ima zajedništvo sa Ocem i Sinom.“ {EGW, ST 3. novembar 1890, par, 1; 1890}

Do sada smo vidjeli da Hrist prebiva u vjerniku Duhom svetim. Takođe smo vidjeli da Bog, Otac, takođe nastava u vjerniku Duhom svetim. Biblija takođe potvrđuje da i Otac i Sin, u isto vrijeme, prebivaju u vjerniku Duhom svetim. To je moguće jer su Otac i Sin dva različita bića, dok je Duh Sveti duh, a Otac i Sin su savršeno sjedinjeni u tom duhu.

„Teret te molitve bio je da Njegovi učenici budu jedno kao što je On bio jedno sa Ocem; jedinstvo tako blisko da je, iako dva različita bića, postojalo savršeno jedinstvo duha, namjere i akcije. Um Oca bio je um Sina.“ {EGW, Lt1-1882,1; 1882}

Ovdje je jasno izražena doktrina BOŽJE LIČNOSTI. Bog je lično biće. Hrist je različito biće od Boga, ali oni su savršeno ujedinjeni u duhu, namjери i delima. Biblija nam daje nedvosmisleno svjedočanstvo da su Otac i Sin jedno u Duhu, i da na isti način i mi treba da budemo jedno s Njima.

33. JEDINSTVO IZMEĐU OCA I SINA

Ispravna percepcija BOŽJE LIČNOSTI i ličnosti Njegovog Sina pomaže nam da shvatimo jedinstvo koje postoji između njih. Takvo jedinstvo treba da imamo sa Ocem, Sinom i među sobom. Ovo jedinstvo je jedinstvo u Duhu.

Biblijia nam govori da su Isus i Njegov Otac jedno. Neki kažu da je neumjesno pitati se kako su Otac i Sin jedno jer je to misterija. Stoga pogledajmo stvari koje nam je naš Gospod objavio.

U Jovanu 10:25, Isus kaže:

„Isus im je odgovorio: ‘Rekao sam vam, ali ne vjerujete. Djela koja ja činim u ime svog Oca, ona svjedoče o meni.’“ Jovan 10:25

I u tridesetom stihu On kaže:

„Ja i moj Otac jedno smo.“ Jovan 10:30

A u stihovima 37 i 38, On objašnjava kako:

„Ako ne činim djela svog Oca, nemojte mi vjerovati. Ali ako ih činim, ako i ne vjerujete meni, vjerujte djelima, da spoznate i da znate da je Otac u meni i ja u njemu.“ Jovan 10:37-38

Isus kaže istu stvar u Jovanu 17:

„Ja više nisam u svijetu, ali oni jesu u svijetu, a ja dolazim k tebi. Sveti Oče, čuvaj ih zbog svog imena koje si mi dao, da budu jedno, kao što smo i mi.“ Jovan 17:11

Isus kaže da mi, Njegova Zajednica, treba da budemo jedno kao što su Njegov Otac i On jedno. Stoga je važno razumjeti kako su Otac i Sin jedno. Ako to ne učinimo, propustićemo veliku lekciju o jedinstvu Zajednice. Isus, nadalje, objašnjava kako:

„Ne molim samo za njih nego i za one koji povjeruju u mene posredstvom njihove riječi, da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao. I dao sam im slavu koju si ti dao meni, da budu jedno kao što smo mi jedno, ja u njima i ti u meni: da budu sasvim ujedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si si ljubav imao.“ Jovan 17:20-23

Trebalo bi da budemo jedno sa Ocem i Sinom na isti način na koji su Otac i Sin jedno. Stoga, jedinstvo između Oca i Sina ne može biti stvar ličnosti. Otac i Sin nisu jedna ličnost ni biće. Oni su dva različita bića, kao što je

svaki pojedinačni član Njegove Zajednice posebno biće. Otac i Sin su jedno jer je Bog u Hristu i Hrist je u Bogu; tako i mi da budemo u Hristu i Hrist u nama. Biblija dalje objašnjava kako treba da budemo jedno sa Ocem i Sном. Apostol Jovan piše:

„I koji drži upute njegove u njemu stoji, i on u njemu. A mi po Duhu koji nam je dao znamo da on stoji u nama.“ 1. Jovanova 3:24

„Po tome znamo da u Njemu stojimo, i On u nama, što nam je dao od Duha svog.“ 1. Jovanova 4:13

Otac prebiva u Sinu i Sin je u Ocu; Sin nastava u nama a mi u Hristu. Kako? „Duhom koji nam je dao“. Dakle, Otac i Sin su jedno u Duhu. Ovo je Sveti Duh. Ovaj Duh nije metaforički duh, niti je simboličan; mi to prihvatom u očiglednom značenju riječi ‘Duh’. Kada Biblija govori o Duhu, ona to čini doslovno. Pavle jasno naglašava ovu tačku:

„Zar ne znate da onaj ko se združi s bludnicom jedno je tijelo s njom? Jer Bog kaže: ‘Dvoje će biti jedno tijelo.’ A ko se združi s Gospodom jedan je duh.“ 1. Korinćanima 6:16-17

Biti „pridružen bludnici“ odnosi se na doslovno spajanje tijela, koje čini „jedno tijelo“. Izraz „jedno tijelo“ je doslovan termin. Na isti način, izrazom „jedan duh“ se misli u doslovnom smislu. Pavle ovdje nije bio metaforičan; on je mislio na ‘duh’ i ‘tijelo’ u doslovnom značenju. Biti „jedan duh“ sa Gospodom znači imati Gospoda u sebi. Doslovni smisao Hrista koji prebiva u nama je da imamo Njegov Duh u nama. „Po tome znamo da u Njemu stojimo, i On u nama, što nam je dao od Duha svog.“ 1. Jovanova 4:13. Na isti način, Hrist i Bog su jedno – jedno u duhu, srcu i karakteru.

„Od vječnosti je postojalo potpuno jedinstvo između Oca i Sina. Bilo ih je dvoje, ali malo je nedostajalo da budu identični; dvoje po individualnosti, a jedno po duhu, srcu i karakteru.“ {EGW, YI 16. decembar 1897, par. 5; 1897}

Elen Vajt, kada je objašnjavala jedinstvo Oca i Sina, isključila je ideju da Otac i Sin čine jednu osobu, ili biće, ili jednog Boga. Ovo bi ugrozilo BOŽJU LIČNOST. Jedinstvo Oca i Sina je u njihovoј namjeri, umu, karakteru i duhu.

„Ličnost Oca i Sina, kao i jedinstvo koje postoji između Njih, predstavljeni su u sedamnaestom poglavlju Jovana, u Hristovoj molitvi za Njegove učenike: ‘Ne molim samo za njih nego i za one koji povjeruju u mene

posredstvom njihove riječi, da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao.' Jovan 17:20, 21. Jedinstvo koje postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ličnost ni jednog ni drugog. One su jedno po namjeri, umu, karakteru, ali ne u osobi. Tako su Bog i Hrist jedno." {EGW, MH, 421 422; 1905}

Očigledno, kao što kaže sestra Vajt, Bog Otac i Njegov Sin ne čine jednog Boga. Oni nisu jedna osoba. Da jesu, njihove ličnosti bi bile uništene. Jedinstvo Oca i Sina je jedinstvo u Duhu, a ne u ličnosti.

„Hrist je jedno sa Ocem, ali Hrist i Bog su dvije različite ličnosti. Pročitajte Hristovu molitvu u sedamnaestom poglavljju Jevanđelja po Jovanu, i naći ćete da je ovo jasno istaknuto. Kako se Spasitelj usrdno molio da njegovi učenici budu jedno s njim kao što je on jedno s Ocem. Ali jedinstvo koje treba da postoji između Hrista i njegovih sledbenika ne uništava ličnost ni jednog ni drugih. Oni treba da budu jedno s njim kao što je i on jedno s Ocem.“ {EGW, RH 1. juna 1905, par. 14; 1905}

„Hrist Riječ, Jedinoroden od Boga, bio je jedno sa vječnim Ocem – jedno po prirodi, karakteru i namjeri – jedino biće u cijelom svemiru koje je moglo uči u sve Božje savjete i namjere.“ {EGW, GC 493.1; 1911}

Biblija i Duh proroštva su vrlo jasni u pogledu jedinstva između Oca i Sina, i kroz ovo jedinstvo možemo vidjeti i razumjeti veliko svjetlo u pogledu LIČNOSTI BOGA i Njegovog Sina. Otac i Sin su dva različita bića i jedno su u Duhu. Očigledno, sveti Duh nije biće kao što su Otac i Sin, već je Duh – u očiglednom značenju riječi 'duh'.

Pitanje u vezi sa svetim Duhom nije samo što je sveti Duh, jer je usko povezano sa prirodom Boga, već je ono što treba da razumijemo njegov identitet.

Biblija nas ne uči da Otac i Sin – pogotovo ne neko osim Njih – čine jednu osobu ili biće. Imperativ je da znamo s kim imamo zajedništvo. Hrist je molio za jedinstvo i zajedništvo sa Njim i Ocem.

„Što smo vidjeli i čuli to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.“ 1. Jovanova 1:3

Budući da smo jedno sa Ocem i Sinom u Duhu, imamo zajedništvo sa Ocem i Sinom. Ovo zajedništvo je moguće samo kroz Duha svetoga, a Biblija

to zajedništvo naziva „zajedništvom Duha svetoga“.

„Neka blagodat Gospoda Isusa Hrista i Božja ljubav i zajednica svetog Duha budu sa vama.“ 2. Korinćanima 13:14

Sveto pismo ne kaže „zajednica sa“ – već „zajednica“ – što znači da imamo zajednicu sa Ocem i Sinom kroz Duha svetoga. Sveti Duh nije onaj sa kojim treba imati zajednicu, već medij zajedništva; drugim riječima, ne predmet zajedništva, već sredstvo zajedništva sa Ocem i Sinom. To je ono što je Isus rekao kada je obećao Utješitelja u Jovanu 14.

„Isus mu je odgovorio: ‘Ako me neko voli, držaće moje riječi, i moj Otac će ga voljeti, i doći ćemo k njemu i prebivaćemo s njim.’“ Jovan 14:23

Kako će Otac i Sin ostati s vama?

„Po Duhu će doći Otac i Sin i nastaniće se kod vas.“ {EGW, BEcho 15. januara 1893., par, 81 1893.}

„Grešnik tada stoji pred Bogom kao pravedna osoba; on je uzet u milost neba, i kroz Duha ima zajedništvo sa Ocem i Sinom.“ {EGW, ST 3. novembar 1890, par, 1; 1890}

Zaključak: Imamo zajedništvo sa Ocem i Sinom kroz Duha.

U Svetom Duhu prepoznajemo prisustvo Oca i Sina – prepoznajemo da je sveti Duh Njihov predstavnik. Ne razumijemo prirodu Duha, ali možemo prepoznati njegov identitet – identitet Oca i Sina. Sveti Duh je duh u doslovnom smislu. Biblija ne objašnjava prirodu Duha, ali snažno naglašava da Duh prebiva u našem tijelu, i dosledno naglašava da je Hrist taj koji prebiva u nama; to jest, Otac u Hristu, i Hrist u Ocu, Hrist u nama, a mi u Hristu.

34. HRIST DOLAZI U NAŠE TIJELO

Hrist u nama, nada slave, naša je garancija da ćemo pobijediti svijet. Ipak, postoji i drugi duh koji je u djeci ovoga svijeta. Ali kako možemo testirati duhove da li su od Boga? U nastavku ćemo detaljno ispitati jedan kontroverzni biblijski stih koji se bavi tom temom.

„Ljubazni! Ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet. Po ovom prepoznajte Duha Božjeg: svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, od Boga

je; a svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, nije od Boga: i to je duh antihrista, za kog čuste da dolazi, i sad je već na svijetu.“ 1. Jovanova 4:1-3

Paralelni tekst nalazimo u 2. Jovanovoj 1:7.

„Jer su mnoge varalice izašle u svijet. Onaj koji ne priznaje dolazak Isusa Hrista u tijelu je varalica i antihrist.“ 2. Jovanova 1:7

Ovi stihovi se obično tumače kao duh antihrista koji ne priznaje da Isus, pri svom prvom dolasku, bio u tijelu, već puka duhovna manifestacija, i da će isto biti istinito i za Njegov drugi dolazak. Ali ako pažljivo pogledamo original, riječ „doći“ je grčka riječ „erhome“, koja je u nepotpunom mediopasivnom glagolskom obliku. Vidimo da riječ ‘erhome’ označava proces u sadašnjem vremenu. To je proces Isusovog dolaska u tijelo u sadašnjem vremenu. Time se mijenja naglasak teksta. Dakle, kontroverza nije oko toga da je Isus došao u svom tijelu. Prije se radi o tome koji duh (ili ko) dolazi u naše tijelo. Da li je to Hrist ili neko drugi? Jovan piše o našem tijelu, o Hristu koji prebiva u nama. To se jasno vidi ako pročitamo okolni kontekst stiha.

„I koji drži upute njegove u njemu stoji, i on u njemu. A mi po Duhu koji nam je dao znamo da on stoji u nama. Ljubazni! Ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet. Po ovom prepoznajte Duha Božjeg: svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao (erhome u tijelu) je od Boga: a svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao (erhome u tijelu) nije od Boga: i to je duh antihrista, za kog čuste da dolazi, i sad je već na svijetu (erhome u svijetu). Vi ste od Boga, dječice, i pobijedili ste ih, jer je onaj koji je u vama (to je Isus Hrist) veći od onoga koji je na svijetu.“ 1. Jovanova 3:24; 4:1-4

Neki duh dolazi (erhome) u djecu svijeta, a neki duh (erhome) dolazi u nas – djecu Božju. Veći je Onaj koji je u nama, nego onaj koji je u svijetu. Po kojim kriterijumima ispitujemo duhove, da li su od Boga? Svaki duh koji ispovijeda da je Isus Hrist došao u tijelu (erhome u tijelu) je od Boga. Taj nepotpuni, sadašnji proces dolaska u tijelo, označen glagolom ‘erhome’, izražava da duh dolazi u naše vlastito tijelo, a ne Hrista u tijelu. Naglasak u rečenici nije na tijelu, jer se podrazumijeva naše tijelo, već na Hristu. Glavno pitanje je: ko je došao u tijelu? Je li to Isus Hrist ili neko drugi? Duh koji dolazi u naše tijelo, koji nije Hristov Duh, zapravo je duh antihrista. Duh koji

prebiva u nama određuje čija smo djeca. Jesmo li djeca svijeta ili smo djeca Boga koji nas je usvojio kroz Njegovog Sina, čiji duh viče u nama „Aba Oče“, kroz koga pobjeđujemo svijet?

Duh proroštva potvrđuje da pomenuti stih govori o Hristu koji prebiva u nama:

„Mi izvjesno živimo usred opasnosti poslednjih dana. Sada nam je potrebna ta blagodat koju će Bog dati onima koji zakonito teže svakoj mogućoj pobjedi. Ako spasimo duše koje su pomagale dr Kelogu da stane gdje sada stoji, trebaće nam snaga živog Hrista da ide s nama u našem poslu. Mora se reći s Jovanom: ‘Ljubazni, ne vjerujte svakom duhu, nego ispitujte duhove da li su od Boga; jer su mnogi lažni proroci izašli u svijet. Po ovome spoznajte Duha Božjega: svaki duh koji priznaje da je Isus Hrist došao u tijelu od Boga je; i svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hrist došao u tijelu nije od Boga; a ovo je onaj antihristov duh, za koji ste čuli da će doći; a čak i sada već postoji na svijetu.’ Kakvo nam je određeno svjetlo Bog dao u ovom poglavljiju. Svaka duša postaje sigurna da je Hrist formiran unutra, nada slave...“ {EGW, Lt335-1905.8-9; 1905}

Kad god sestra Vajt citira biblijski stih, ona takođe dodaje tumačenje. Duh koji ispovijeda da je „Isus Hrist došao u tijelu“ je sigurno priznanje za nas da je to Hrist koji je formiran u nama, nada slave. Moramo priznati da Isus dolazi u naše tijelo.

„Gdje stojite, braćo i sestre? Da li vjerom prihvataste Hristovu smrt i činite je svojim spasenjem? Tada smo napravili novi početak i sav naš prošli život je kao da ga nije bilo. To je Božji život koji treba da živimo. Bog želi da nastavimo hodati zajedno s Njim. Kada ga primimo, oslobođeni smo i više ne grijehimo. Zašto grijehimo? Ne razumijemo Božju dovoljnost. On će se otkriti u našim srcima. Na časovima subotne škole imali smo da kada ispovijedamo da je Isus Hrist došao u tijelu, mi treba da priznamo da je došao u našem tijelu. Odbacili smo svoje grijehе i živimo na slavu Božju.“ {EGW, Ms15-1894.23; 1894}

Hrist formiran unutra jedini je način da odbacimo svoje grijehе i živimo na slavu Božju. Za ovu slavu je Isus molio Svog Ocu da nam je dâ i to je Njegov vlastiti Duh.

„Oni (neobraćeni ljudi) mogu proizvesti spoljašnju ispravnost

ponašanja, ali ne mogu promijeniti srce; oni ne mogu pročistiti izvore života. Mora postojati snaga koja djeluje iznutra, novi život odozgo, prije nego se ljudi mogu promijeniti iz grijeha u svetost. Ta sila je Hrist. Samo njegova milost može oživiti beživotne sposobnosti duše i privući je Bogu, k svetosti.“ {EGW, SC 18.1; 1892}

Nažalost, zbog raznih doktrina, propovjedaonice čute o ovoj istini. Crkve su slabe i spremne da umru. Otuđili smo Isusa od Duha svetoga, propovijedajući da sveti Duh nije sam Isus, već neko treći, jednakopravan u ličnosti sa Ocem i Sinom.

Ovo je veoma važno razumjeti. Živimo u poslednjim danima kada antihrist radi svojim najvećim snagama da prevari mnoge. Moramo imati sigurnost da duh koji prihvatom, koji prebiva u nama, nije niko drugi do Isus. Kako je sestra Vajt rekla:

„Gospod će uskoro doći. Želimo potpuno i savršeno razumijevanje koje samo Gospod može dati. Nije bezbjedno povezati se sa duhom od drugog. Želimo Svetog Duha, koji je Isus Hrist.“ {EGW, Lt66-1894.18; 1894}

35. JEDINO BIĆE

Iako smo upravo vidjeli samo nekoliko primjera, mnogo puta Biblija i Duh proroštva isključuju svetog Duha kao Biće, za razliku od Oca i Sina.

„Jedino biće koje je bilo jedno s Bogom živjelo je po zakonu u ljudskoj prirodi, spustilo se na skroman život običnog radnika i marljivo radilo za stolarskom klupom sa svojim zemaljskim roditeljem. Živio je život kakav zahtjeva od svih koji tvrde da su njegova djeca.“ {EGW, ST 14. oktobar 1897, par. 3; 1897}

Jedino Biće koje je bilo jedno sa Bogom bio je Sin Božji. Nema drugog bića koje je bilo jedno sa Bogom. Neko može misliti da je Duh sveti isključen kao osoba, ali kada se doktrina o prisutnosti i BOŽJOJ LIČNOSTI ispravno shvati, vidimo da je sveti Duh samo isključen kao posebno biće, kao Otac i Sin što su. Otac i Sin su jedno po duhu, prirodi, karakteru, umu i namjeri.

„Suveren univerzuma nije bio sam u svom dobrotvornom djelu. On je imao Saradnika – Saradnika koji je umio da cijeni Njegove namjere i mogao

je da dijeli Njegovu radost u pružanju sreće stvorenim bićima. ‘U početku je bila Riječ, i Riječ je bila sa Bogom, i Riječ je bila Bog. Ona je bila na početku s Bogom.’ Jovan 1:1, 2. Hrist, Riječ, jedinorođeni od Boga, bio je jedno sa vječnim Ocem – jedno po prirodi, karakteru, namjeri – **jedino biće koje je moglo uči u sve Božje savjete i namjere.**“ {EGW, PP 34.1; 1890}

„Zemlja je bila mračna zbog pogrešnog shvatanja Boga. Da bi se mračne sjene osvijetlile, da bi se svijet vratio Bogu, Sotonina obmanjujuća moć trebalo je da bude slomljena. To se nije moglo učiniti silom. Primjena sile je u suprotnosti sa principima Božje vladavine; On želi samo službu ljubavi; a ljubav se ne može zapovijedati; ne može se osvojiti silom ili vlašću. Samo ljubavlju se budi ljubav. Poznavati Boga znači voljeti Ga; Njegov karakter se mora manifestovati u suprotnosti sa karakterom Sotone. Ovaj posao je moglo da uradi samo jedno Biće u cijelom univerzumu. Samo Onaj koji je znao visinu i dubinu ljubavi Božje mogao je to objaviti. U mračnoj noći svijeta Sunce Pravde mora izaći, sa iscjeljenjem u svojim krilima. Malahija 4:2.“ {EGW, DA 22.1; 1898}

Ne postoji drugo biće, osim Božjeg jedinorođenog Sina, koji je bio jedno s Bogom, koje je moglo uči u sve Njegove savjete i namjere i otkriti savršeni Božji karakter.

Plan spasenja

Veliki Plan spasenja osmišljen je u Božjim savjetima, gdje je samo jedno biće moglo uči – Hrist, Sin Božji.

„U planu da se spasi izgubljeni svijet, savjet je bio između njih obojice; savez mira bio je između Oca i Sina.“ {EGW, ST 23. decembar 1897, par. 2; 1897}

U osmišljavanju plana spasenja, Duh sveti je aktivran učesnik, ali otkri-venje ga isključuje kao posebno, božansko Biće, kao što su Otac i Sin.

„Nijedan čovjek, pa čak ni najviši anđeo, ne može procijeniti veličinu cijene; **to je poznato samo Ocu i Sinu.**“ {EGW, BEcho 28. oktobar 1895, par. 4; 1895}

„SUVIŠE smo ravnodušni prema Božjim blagoslovima. Dijelimo nje-govu brigu punu ljubavi kroz Isusa Hrista, a onda zaboravljamo koliko je koš-talo Oca i Sina da nas pale smrtnike učini dionicima njegovih očinskih

simpatija.“ {EGW, ST 7. decembar 1891, par. 6; 1891}

„Veliki dar spasenja stavljen nam je na dohvati ruke uz beskrajnu cijenu za Oca i Sina.“ {EGW, RH 10. mart 1891, par. 2; 1891}

„Ali u prestupu čovjekovom obeščaćeni su i Otac i Sin.“ {EGW, ST 12. decembar 1895, par, 7; 1895}

„Ljudska porodica koštala je Boga i Njegovog Sina Isusa Hrista beskrajnu cijenu.“ {EGW, SpTA0724.1; 1897}¹⁸

„Otac i Sin su se založili da će ispuniti uslove vječnog saveza.“ {EGW, YI 14. juna 1900, par, 5; 1900}

„Anđeli i arhanđeli se čude ovom velikom planu otkupljenja; oni se dive i vole Oca i Sina dok gledaju milost i ljubav Božju; nema osjećaja ljubomore jer je ovaj novi hram, obnovljen u obličju Hrista, predstavljen u svojoj ljupnosti da stoji oko prestola Božjeg.“ {EGW, Lt31-1892,31; 1892}

„Samo Otac i Sin treba da budu uzvišeni.“ {EGW, YI, 7. jul 1898. par, 2; 1898}

Postoji obilje sličnih citata u Duhu proroštva gdje sestra Vajt govori isključivo o Ocu i Sinu. Možemo ih vidjeti uglavnom u temama plana spaseњa i velike kontroverze između ostalih.

U Bibliji postoje mnoge teme koje izbacuju svetog Duha kao treće božansko biće, pored Oca i Sina. Postoje i neki eksplicitni biblijski stihovi koji isključuju nekoga trećeg osim Oca i Sina. Evo dva primjera:

„Moj Otac mi je sve predao, i niko, osim Oca, ne poznaće Sina. I niko ne poznaće Oca, samo Sin i oni kojima Sin hoće da ga otkrije.“ Matej 11:27

„To ne znači da je iko video Oca, osim onoga koji je od Boga, on je video Oca.“ Jovan 6:46

Iako se čini da ovi stihovi isključuju Duha svetoga, u ispravnom razumijevanju prisustva i ličnosti Božje, nisu. Oni samo isključuju da Duh sveti bude lično zasebno biće, jednako u ličnosti sa Ocem i Sinom. Ovaj slučaj se može vidjeti u drugim temama i izrazima u Bibliji, a neke od njih možemo vidjeti ovdje. Biblija svjedoči:

- Imamo zajedništvo sa Ocem i Njegovim Sinom (1. Jovanova 1:3); nigdje se ne spominje da imamo zajedništvo sa svetim Duhom.

¹⁸ Još sličnih citata: {EGW, Ms42-1890.32; 1890}, {EGW, YI 15. juna 1893., par. 1.

- Jevanđelje – mi imamo Jevanđelje Božje (Rimljanima 1:1, 15:16; 2. Korinćanima 11:17; 1. Solunjanima 2:2, 8, 9; 1. Timoteju 1:11; 1. Petrova 4:17), i Hristovo Jevanđelje (Rimljanima 1:9,16; 15:19; 2. Korinćanima 4:4; 9:13; 2. Solunjanima 1:8); nigdje se ne pominje Jevanđelje Duha svetoga.
- Imamo službu Bogu (2. Korinćanima 9:12; 1. Solunjanima 1:9; Rimljanima 12:1) i službu Hristu (Rimljanima 12:11; Kološanima 3:24); nikada nemamo službu svetom Duhu.
- Termin ‘Gospod’ se primjenjuje na Boga (Matej 11:25; 21:40; Luka 2:29) i Isusa Hrista (Psalam 110:1; Matej 13:27; Djela 10:36; Rimljanima 14:9); nikada se ne primjenjuje na svetog Duha.
- Termin ‘stijena’ se odnosi na Oca i na Sina (Ponovljeni zakon 32; Psalam 18:31; Matej 16:18; 1. Korinćanima 10:4; Rimljanima 9:33); Nikada se sveti Duh ne spominje kao stijena našeg spasenja.
- Termini ‘Spasitelj’ i ‘spasenje’ pripisuju se samo Ocu (Luka 1:47; 1. Timoteju 1:1; 2:3; 4:10) i našem Gospodu Isusu Hristu (Luka 2:11; Jovan 4:42; Djela 5:31); sveti Duh se nikada ne naziva našim Spasiteljem niti mu se ikada pripisuje spasenje.
- Sveti Duh nikada ne opravičava naše grijeha, kao Otac i Sin (Matej 6:12; 9:6; Marko 11:25).
 - Postoji slava Božja (Rimljanima 16:27; Filipljanima 4:20) i slava Hristova (Jovan 8:54; 2. Petrova 3:18), ali nema slave svetog Duha.
 - Postoji Kraljevstvo Božje i Kraljevstvo Hristovo (Efescima 5:5; Otkriće 11:15; 12:10), ali se nikada ne spominje Kraljevstvo svetog Duha.
 - Postoji presto Boga i Jagnjetina (Otkrivenje 22:1,3; Jevrejima 1:8; 8:1; 12:2), ali sveti Duh nikada ne sjedi na prestolu, niti ga ima.
 - Postoji Božji gnjev (Jovan 3:36; Kološanima 3:6; Otkrivenje 14:10, 19; 19:15) i gnjev Jagnjetova (Otkrivenje 6:16); nema gnjeva svetog Duha.
 - Otac se naziva Kraljem (Psalam 10:16; 47:2; 95:3; Matej 5:35; 22:2), i Isus se naziva Kraljem (Ezekijel 34:24; 37:25; Luka 19:38; Jovan 12:13); sveti Duh se nikada ne naziva Kraljem.
- Postoje Božji i Hristovi uputi (Matej 15:3; Jovan 14:15; Otkrivenje 12:17; 14:12); ne postoji uputi Duha svetoga.
- Sud uključuje Boga i Njegovog Sina, ali ne i svetog Duha; čak će i anđeli biti prisutni. Nadalje, Bog se zove ‘Sudija’ i Sin će suditi, ali sveti Duh

neće suditi na Sudu (Danilo 7; Djela apostolska 10:42; Rimljanima 2:3; 14:10; 2. Korinćanima 5:10; 1. Petrova 1:17).

- Postoji pokajanje vezano za Boga i Hrista, ali ne postoji pokajanje prema svetom Duhu (Luka 24:47; Djela 5:31; 11:18; 20:21).

- Postoji pravednost Božja i pravednost Hristova; pravednost svetog Duha se nikada ne spominje u Bibliji (Rimljanima 3:22; 1. Korinćanima 1:30; 2. Korinćanima 5:21; Filipljanima 3:9; 2. Petrova 1:1).

- Moramo se moliti, biti zahvalni i obožavati Boga i Njegovog Sina; nikada ne treba da obožavamo i molimo se Duhu svetom (Matej 6:9; Djela 7:59; Rimljanima 1:8; 7:25; Luka 17:16; 1. Timoteju 1:12; Matej 4:10; Efescima 3:14; Matej 8:2; Otkrivenja 5:8).

- Otac se zove ‘Pastir’, kao i Hrist, ali se Sveti Duh nikada ne zove ‘Pastir’ (Psalam 23:1; Isaija 40:11; Ezekijel 34:12,23; Jeremija 31:10; Jovan 10).

- Postoji savez sa Ocem i Sinom, gdje su i Otac i Sin u Savezu; sveti Duh nije u ovom savezu, niti postoji savez svetog Duha (Zaharija 6:13; Psalam 89:3,28).

- I Bog i Sin su se zakleli, ali sveti Duh se nikada nije zakleo nikome (Psalam 110:4; 132:1,2,11,12).

- Postoji tajna Božja i tajna Hristova, ali se tajna svetog Duha nikada ne spominje (Kološanima 2:2; 4:3; Efescima 3:4; Otkrivenje 10:7).

- Treba da budemo sledbenici Boga i Hristovi sledbenici, ali ne i sledbenici svetog Duha (Efescima 5:1; 1. Solunjanima 1:6).

- Treba da budemo svjedoci Boga i Hrista; nikada nismo pozvani da budemo svjedoci Duha svetoga (Isaija 43:10,12; 44:8; Jovan 1:7,8, 15, 34; 5:37; Djela 1:8; 5:32; 10: 42,43; 22:18; 1. Korinćanima 15:15; 1. Jovanova 4:14).

- Rečeno je da pripadamo Bogu i Hristu, ali ne postoji riječ da pripadamo Svetom Duhu (Djela 27:23; Marko 9:41; Rimljanima 8:9; 1. Korinćanima 3:23; Galatima 3:29).

- Postoji Dan Gospodnji i Dan Hristov, ali ne postoji dan Duha svetoga (2. Petrova 3:12; Otkrivenje 16:14; 2. Filipljanima 1:6,10; 2:16; 2. Solunjanima 2:2).

- Postoji strah od Boga i od Gospoda, ali nema straha od Duha

svetoga (Rimljanima 3:18; Efescima 5:21; 2. Korinćanima 5:11; Djela apostolska 9:31).

- Postoji milost (milost) Božja i milost Hristova, ali se ne pominje milost Duha svetoga, niti da je Duh Sveti milostiv prema nama (1. Timoteju 1:2, 2. Jovanova 1:3, Rimljanima 1:7; Galatima 1:6, Luka 6:36, Jevrejima 2:17).

- Biblijski gledano, postoje zajednica i djeca Božja i Hristova, ali ne i Duha svetoga (1. Solunjanima 1:1, 2. Solunjanima 1:1, Kološanima 1:24; 1. Timoteju 3:15, 1. Korinćanima 1:2, Marko 10:24; Luka 7:35; Jovan 1:12; Rimljanima 8:21; Jevrejima 2:13-14; 1. Jovanova 3:1).

- Postoje neprijatelji Boga i Hrista; nema neprijatelja svetog Duha (Matej 13:25; 22:44; Rimljanima 5:10; 8:7; Jakov 4:4; Kološanima 1:21).

- Postoji mržnja prema Bogu i Hristu; ali se ne spominje mržnja prema svetom Duhu (Luka 19:14; Jovan 7:7; 15:18, 23-25).

- Prvi i poslednji, Alfa i Omega – Bog i Hrist se nazivaju na ovaj način, ali nikada sveti Duh (Otkrivenje 1:8,11,17; 2:8; 21:6; 22:13).

- Postoji Duh Božji i Duh Hristov; nema duha Duha svetoga (Matej 10:20; Rimljanima 8:9-11, 14; 1. Korinćanima 6:11; Filipljanima 1:19; 1. Petrova 1:11; Galatima 4:6).

Biblija ne pripisuje određene teme svetom Duhu kao Ocu i Sinu. U ispravnom razumijevanju prisustva i BOŽJE LIČNOSTI, Duh sveti nije isključen iz predstavljenih tema. Duh je dio onoga što su Otac i Sin, a kroz Oca i Sina je uključen i sveti Duh. Otac i Sin su jedno u duhu.

„I zaista je naše zajedništvo s Ocem i s njegovim Sinom Isusom Hristom.“ Kroz Svetu pismo se o Ocu i Sinu govori kao o dvije različite ličnosti. Čućete ljudi kako pokušavaju da od Sina Božjeg učine nišavilo. On i Otac su jedno, ali su dvije ličnosti. Dolaze pogrešni osjećaji u vezi s tim i svi ćemo ih morati upoznati.“ {EGW, RH 13. jul 1905, par. 3; 1905}

36. ELEN VAJT O „TREĆOJ OSOBI“ BOŽANSTVA

Izraz „Treća osoba Božanstva“ se ne nalazi u Biblijii, ali sestra Vajt je koristila ovaj termin tri različita puta u svojim spisima. Mnogi tvrde da je ovo dokaz da je sestra Vajt vjerovala, podržavala i poučavala, da je sveti Duh jednak po ličnosti sa Ocem i Sinom. Takav zaključak bio bi u neskladu sa brojnim citatima koje smo ranije vidjeli u vezi sa prisustvom i BOŽJOM LIČNOSTI. U ovom poglavlju želimo da ispitamo njene izjave u njihovom kontekstu i u svjetlu prisustva i BOŽJE LIČNOSTI. U kontekstu, opet ćemo vidjeti kako ona objašnjava da je to Hristov Duh lišen Njegove ljudske ličnosti i nezavisan od nje. Hajde da ih ispitamo u njihovim kontekstima i vidimo da li su u skladu sa svime što smo do sada proučavali.

„Opisujući svojim učenicima službeni rad Duha svetoga, Isus je nastojao da ih nadahne radošću i nadom koja je nadahnula njegovo vlastito srce. Radovao se zbog obilne pomoći koju je pružio svojoj crkvi. Sveti Duh je bio najviši od svih darova koje je mogao tražiti od svog Oca za uzvišenje svog naroda. Duh je trebao biti dat kao sredstvo za preporod, a bez toga Hristova žrtva ne bi imala nikakve koristi. Moć zla je jačala vjekovima, a potčinjavanje ljudi ovom sotonskom ropstvu bilo je nevjerovatno. Grijehu se moglo oduprijeti i pobijediti ga samo uz pomoć moćnog posredovanja Treće Osobe Božanstva, koja bi došla bez modifikovane energije, već u punoći božanske sile. Duh je taj koji čini djelotvornim ono što je izvršio Otkupitelj svijeta. Duhom se srce čisti. Kroz Duha vjernik postaje dionik božanske prirode. **Hrist je dao svoj Duh kao božansku silu** da se nadvladaju sve nasledne i kultivisane sklonosti ka zlu i da utisne svoj karakter u Njegovu crkvu.“ {EGW, DA 671.2; 1898}

Obično, kada se ovaj citat koristi u svrhu dokazivanja da je Duh sveti jednakopravan u ličnosti s Ocem i Sinom, citira se samo značajni dio – „Grijehu se može oduprijeti i pobijediti ga samo uz pomoć moćnog posredovanja treće osobe Božanstva“ – a objašnjenje da je „Hrist dao svoj Duh kao božansku silu da se nadvladaju sve nasledne i kultivisane sklonosti ka zlu“ se izostavlja. Treća osoba Božanstva je Hristov Duh. Grijeh se mogao pobijediti samo uz pomoć moćnog posredovanja treće osobe Božanstva, koja je kasnije objašnjena, zato što je Hrist dao svoj Duh kao božansku silu da se

pobjede sve nasledne i kultivisane sklonosti ka zlu. Ipak, čak i kada se citat izvuče iz konteksta, on ne govori o bilo kakvom kvalitetu ili stanju Duha svetog kao osobe. Ovaj citat je iz knjige „Čežnja vjekova“, poglavlje 73, gdje sestra Vajt komentariše Jevanđelje po Jovanu, poglavlja od 14 do 17. Ovo poglavlje je veoma važno jer svjedoči o Duhu svetom kao Isusu koji je naš Utješitelj i sili da se pobijedi grijeh. Hajde da ispitamo više citata iz ovog poglavlja u vezi s prevladavanjem grijeha i kvalitetom ili stanjem Duha svetoga kao osobe.

„Život koji ste primili od Mene može se sačuvati samo stalnim zajedništvom. Bez Mene ne možete pobijediti nijedan grijeh, niti se oduprijeti ni jednom iskušenju.“ {EGW, DA 676.1; 1898}

„'Ostanite u meni, i ja u vama.' Prebivanje u Hristu znači stalno primanje Njegovog Duha, život bezrezervnog predanja Njegovoj službi. Kanal komunikacije mora biti stalno otvoren između čovjeka i njegovog Boga. Kao što grana vinove loze neprestano crpi sok iz žive loze, tako i mi treba da se držimo Isusa i vjerom da primimo od Njega snagu i savršenstvo Njegovog karaktera.“ {EGW, DA 676.2; 1898}

U kontekstu 73. poglavlja Čežnje vjekova, neposredno prije nego što sestra Vajt spomene treću osobu Božanstva, ona govori o ličnosti svetog Duha.

„Duh Sveti je Hristov predstavnik, ali lišen ličnosti ljudske prirode i nezavisan od nje. Opterećen ljudskošću, Hrist nije mogao lično biti na svakom mjestu. Stoga je za njihov interes bilo da On ode Ocu i pošalje Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. Niko tada nije mogao imati nikakvu prednost zbog svoje lokacije ili ličnog kontakta s Hristom. Po Duhu bi Spasitelj bio dostupan svima. U tom smislu On bi im bio bliži nego da nije uzašao na visinu.“ {EGW, DA 669.2; 1898}

Ovdje kontekst „treće osobe Božanstva“ otkriva razlike u ličnosti Hrista i Duha svetoga. Hrist u svojoj ličnosti je ograničen i ne može biti na svakom mjestu lično. Mnogi pretpostavljaju da izraz „treća osoba Božanstva“ zahtijeva da sveti Duh ima isti tip ličnosti kao Hrist i Otac. Ova pretpostavka je zasnovana na popularnom, ali pogrešnom, viđenju jednog Boga sačinjenog od tri su-jednake osobe. Mnogi umovi su zbumjeni takvim izrazom. U sledećim poglavljima daćemo nekoliko razloga, podržanih Biblijom i Duhom

proroštva, da se Duh sveti nazove trećom osobom Božanstva.¹⁹

Zašto je treće?

Razlog zašto se sveti Duh naziva trećom osobom je zato što Biblija razlikuje svetog Duha od Boga i Hrista.

„A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama.“ Rimljana 8:11

Pavle pravi jasnu razliku između Duha i Boga koji uskrsava mrtve tim Duhom. On takođe čuva identitet Duha Božjeg eksplicitno koristeći prisvojni pridjev, „Njegov Duh“. Identitet je očuvan, a entitet je različit.

Sestra Vajt radi istu stvar. Ona razlikuje ličnost svetog Duha od ličnosti Hrista, ali ipak čuva identitet svetog Duha kao Hrista.

„Duh Sveti je Utješitelj, u ime Hristovo. **On personifikuje Hrista, a ipak je posebna ličnost.** Možemo imati svetog Duha ako ga tražimo i ako nam postane navika da se okrenemo Bogu i vjerujemo u njega radije nego u bilo kakvog ograničenog ljudskog agenta koji može pogriješiti.“ {EGW, Ms93-1893.8; 1893}

„Gospod će uskoro doći. Želimo potpuno i savršeno razumijevanje koje samo Gospod može dati. Nije bezbjedno povezati se sa duhom od drugog. **Želimo Svetog Duha, koji je Isus Hrist.** Ako komuniciramo s Bogom, imaćemo snagu, blagodat i efikasnost.“ {EGW, Lt66-1894.18; 1894}

Ova dva citata nisu u suprotnosti. Duh Sveti je predstavnik Hrista. On personifikuje Hrista, a ipak je posebna ličnost od Njega. Kvalitet ili stanje Hrista da bude osoba razlikuje se od kvalitete ili stanja svetog Duha da bude osoba. Ova razlika u ličnosti je razlog zašto je Hristov Duh, uslovno rečeno, treća osoba. Ova razlika se jasno vidi u Njegovoj sveprisutnosti.

Božanstvo – proučavanje riječi?

Mnogi prepostavljuju da kada Biblija kaže ‘božanstvo’ to zapravo znači jedinstvo tri božanske osobe. ‘Božanstvo’ je biblijska riječ i Biblija daje

¹⁹ Treba napomenuti da su na sastavljanju knjige Čežnja vjekova (The Desire of Ages) radili literarni asistenti Elen Vajt, prije svih Merien Dejvis, te da su koncepciju knjige bazirali i na drugim djelima, tako da su se potkrale određene uočljive greške.

vlastito tumačenje ove riječi.

Riječ ‘božanstvo’ spominje se tri puta u Bibliji. Prvi primjer je u Dje-lima 17:29:

„Kad smo dakle Božje potomstvo, ne smijemo smatrati da je Božanstvo (‘teos’) nalik zlatu ili srebru ili kamenu, liku što je oblikovan umjećem i ljudskom maštom.“ Djela 17:29

U ovom kontekstu, „Božanstvo“ je riječ „teos“ u izvornom grčkom tekstu. To jednostavno znači „božanska priroda“.²⁰ Ova riječ, ‘teos’, koristi se još dva puta i uvijek se prevodi kao „božanska priroda“ ili „božanska moć“.

„Jer nam je njegova božanska (teos) snaga darovala sve što je potrebno za život i pobožnost kroz poznanje onoga koji nas je pozvao slavom i čestitošću; kroz koje nam je dao dragocjena i najuzvišenija obećanja, da kroz njih postanete učesnici u božanskoj prirodi, umaknuvši pokvarenosti koja je u svijetu zbog požude.“ 2. Petrova 1:3-4

Dakle, očigledno je da ‘Božanstvo’ nema nikakve veze ni sa jednim brojem, niti sa bilo kakvom vrstom jedinstva, već sa božanskom prirodom.

Drugi slučaj u Bibliji da se koristi riječ ‘božanstvo’ nalazi se u Rimljana 1:20.

„Jer njegova nevidljiva svojstva, naime njegova vječna moć i božanstvo (teiotes), jasno se vide još od stvaranja svijeta, budući da se prepoznaju po onome što je stvoreno, tako da nemaju izgovora.“ Rimljanima 1:20

Riječ ‘teiotes’ znači božanska suština ili priroda. Evo kako *ASD biblijski komentar* iznosi objašnjenje:

„Apostol ovdje govori o božanskoj suštini i manifestaciji božanskih atributa, a ne o Trojstvu kao takvom.“²¹

Treći i poslednji primjer riječi ‘božanstvo’ nalazi se u Kološanima 2:9.

„Jer u njemu nastava svaka punoća božanstva (teotes) tjelesno.“

Ova „punoća Božanstva“ koja prebiva u Hristu tjelesno je zato što je Otac dao svome Sinu tu punoću.

„Jer je [Očeva] volja bila da sva punoća prebiva u njemu.“ Kološanima 1:19

²⁰ Strong G2304 – Θεός – bog ili boginja, opšte ime božanstava; bogoliko.

²¹ SDA Bible Commentary on Romans 1:20.

Opet, ova riječ se odnosi na Hristovo božanstvo, a ne na bilo koji broj osoba, a kamoli na tri. Hrist je potpuno božanski jer Očeva punoća prebiva u Njemu – punoća božanstva (bogolikosti) tjelesno.

Kada je sestra Vajt koristila ‘božanstvo’ u svojim spisima, primijenila je isto značenje te riječi kao i Biblija. Ona govori o božanskoj prirodi. Evo nekoliko zanimljivih primjera koji će nas dovesti do sledeće tačke:

„Božanska priroda u Hristovoj ličnosti nije se preobrazila u ljudsku prirodu i ljudska priroda Sina Čovječjega nije promijenjena u božansku prirodu, već su se misteriozno pomiješale u Spasitelju ljudi. On nije bio Otac, ali je u Njemu boravila sva punoća božanstva tjelesno...“ {EGW, Lt8a-i890.9; 1890}

„Kada je Hrist dao sebe, otvorio je duhovni izvor božanskog uticaja, da bi čovjek vjerom u Njega mogao da učestvuje u božanskoj prirodi. U Hristu je sabrana sva slava Očeva. U Njemu je sva punoća božanstva. On je sjaj Očeve slave i izražajna slika Njegove ličnosti. **Slava Božjih atributa izražena je u Njegovom karakteru.**“ {EGW, ST 24. novembar 1898, par. 1; 1989}

Kako čovjek može da učestvuje u božanskoj prirodi?

„Tako i sa Hristovim sledbenicima. Nebesku svjetlost možemo primiti samo ako smo voljni da se ispraznimo od sebe. Ne možemo razaznati Božji karakter, niti prihvatići Hrista vjerom, osim ako ne pristanemo na zarobljavanje svake misli u poslušnost Hristu. Svima koji to čine Duh Sveti se daje bez mjere. U Hristu prebiva sva punoća božanstva tjelesno, i u Njemu ste ispunjeni. Kološanima 2:9, 10, R.V.“ {EGW, DA 181.1; 1898}

Kada se svojevoljno ispraznimo i zarobimo svaku misao u poslušnost Hristovoj, primamo Duha Svetoga i Hristos nastava u nama; i u Njemu, u kome prebiva sva punoća Božanstva, mi smo ispunjeni.

U sledećem citatu, sestra Vajt daje jednu kontroverznu izjavu o božanstvu:

„Zapisano je u prorocima, i svi će biti poučeni od Boga. Svaki čovjek, dakle, koji je čuo i naučio od Oca, dolazi k meni – ne preko ispovjedaonica, sveštenika ili papa, već preko Mene, vašeg Spasitelja. ‘Niko nije vidio Oca, osim onoga koji je od Boga, on je vidio Oca. Zaista, zaista, kažem vam, ko vjeruje u mene ima život vječni.’ Ovo je apsolutno Božanstvo. Najmoćniji stvoreni intelekt ne može da ga shvati; riječi iz najrječitijeg jezika ne mogu ga opisati. Tišina je elokvencija.“ {EGW, Ms128-1897.13; 1897}

Ovdje ona govori isključivo o Ocu i Sinu i potvrđuje da su njih dvojica apsolutno Božanstvo. Ali kako? Duh proroštva se detaljno objašnjava:

„Otac je sva punoća božanstva tjelesno, i nevidljiv je smrtnom pogledu. Sin je sva ispoljena punoća božanstva. Riječ Božja ga proglašava ‘izričitom slikom Njegove osobe’. ...Utješitelj kojeg je Hrist obećao poslati nakon što je uzašao na nebo, je Duh u svoj punoći božanstva, koji pokazuje snagu božanske milosti svima koji primaju i vjeruju u Hrista kao ličnog Spasitelja.“ {EGW, BTS 1. marta 1906, par. 1; 1906}

Vidite li razliku? Otac je sva punoća, Sin je sva punoća, ali je Duh sveti u svoj punoći Božanstva. Otac i Sin su punoća Božanstva – tjelesno; oni su apsolutno božanstvo, dok je sveti Duh u svoj punoći božanstva. Očigledno je da je Duh sveti duh, a ne božansko biće koje posjeduje tijelo kao Otac i Sin. Otac i Sin su dva različita bića.

„Teret te molitve bio je da Njegovi učenici budu jedno kao što je On bio jedno sa Ocem; jedinstvo tako blisko da je, iako dva različita bića, postojalo savršeno jedinstvo duha, namjere i akcije. Um Oca bio je um Sina.“ {EGW, Lt1-1882.1; 1882}

Sveti Duh, treća osoba božanstva, nije biće. Kroz Duha svetoga, treće osobe Božanstva, Hrist prebiva u nama i mi postajemo dionici božanske prirode, Hristove punoće božanstva.

„Kakva divna izjava! Jedinstvo koje postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ličnost ni jednog ni drugog. Po umu, namjeri, karakteru, oni su jedno, ali ne i u ličnosti. Učešćem u Duhu Božjem, u skladu sa Božjim zakonom, čovjek postaje učesnik božanske prirode. Hrist dovodi svoje učenike u živo jedinstvo sa samim sobom i sa Ocem. Djelovanjem svetog Duha na ljudski um čovjek postaje potpun u Hristu Isusu. Jedinstvo sa Hristom uspostavlja vezu jedinstva jednih s drugima. Ovo jedinstvo je najuvjerljiviji dokaz svijetu veličanstva i vrline Hristove i Njegove moći da otkloni grijeh.“ {EGW, Ms111-1903.9; 1903}

Jedinstvo između nas, Oca i Sina, najuvjerljiviji je dokaz Hristove veličanstva i vrline i Njegove moći da oduzme grijeh. Prethodno smo vidjeli da je ovo jedinstvo jedinstvo u duhu. Bez našeg jedinstva sa Ocem i Sinom ne možemo pobijediti grijeh.

Moć da oduzme grijeh – treća osoba božanstva

„Grijehu se može oduprijeti i pobijediti ga samo uz pomoć moćnog posredovanja Treće osobe Božanstva, koja bi došla sa nemodifikovanom energijom, već u punoći božanske sile. Duh je taj koji čini djelotvornim ono što je izvršio Otkupitelj svijeta. Duhom se srce čisti. Kroz Duha vjernik postaje dionik božanske prirode. Hrist je dao svoj Duh kao božansku moć da pobijedi sve nasledne i kultivisane sklonosti ka zlu i da utisne svoj karakter u svoju crkvu.“ {EGW, DA 671.2; 1898}

Ranije smo vidjeli da kroz Duha svetoga postajemo dionici božanske prirode i tada dobijamo moć da pobijedimo grijeh. Ta sila je Hrist. Prema prethodnom citatu, Hrist je taj koji je dao svoj Duh kao božansku silu da se pobijedi grijeh. Ovo je pokazano mnogo puta kroz Duh Proroštva.

„Hrist je objavio da će nakon svog uznesenja poslati svojoj crkvi, kao svoj krunski dar, Utješitelja, koji će zauzeti njegovo mjesto. Ovaj **Utješitelj je Duh Sveti – duša njegovog života, djelotvornost njegove crkve, svjetlost i život svijeta. Svojim Duhom Hrist** šalje pomirujući uticaj i silu koja oduzima grijeh.“ {EGW, RH 19. maj 1904, par. 1; 1898}

„Nema sile u vama osim Hrista, ali vaša je privilegija da Hrist prebiva u vašem srcu vjerom, i On može pobijediti grijeh u vama, kada sarađujete u Njegovim naporima.“ {EGW, YI 29. juna 1893., par. 8; 1893}

„Postoji samo jedna sila koja grešnika može okrenuti od grijeha do svetosti, a to je Hristova sila. Naš Otkupitelj je jedini koji može ukloniti grijeh. On jedini može oprostiti grijeh. On jedini može učiniti ljude postojanima i održati ih tako.“ {EGW, RH 2. juna 1903., čl. A, par. 3; 1903}

„Dok je Hrist bio na zemlji, pokazao je svojim čudima da ima moć da spase do kraja. Liječeći bolesti tijela, pokazao je da je u stanju da otkloni grijeh iz srca.“ {EGW, SJ 77.9; 1900}

„Mora postojati snaga koja djeluje iznutra, novi život odozgo, prije nego što se ljudi mogu promijeniti iz grijeha u svetost. Ta sila je Hrist. Samo njegova milost može oživiti beživotne sposobnosti duše i privući je Bogu, svetosti.“ {EGW, SC 18.1; 1892}

„Hrist je ‘Svjetlost, koja obasjava svakog čovjeka koji dolazi na svijet’ (stih 9). Kao što kroz Hrista svako ljudsko biće ima život, tako i kroz Njega svaka duša prima neki zrak božanske svjetlosti. Ne samo intelektualna već i

duhovna moć, percepcija ispravnosti, želja za dobrotom, postoji u svakom srcu. Ali protiv ovih principa se bori antagonistička sila. Rezultat jedenja drveta poznanja dobra i zla manifestuje se u iskustvu svakog čovjeka. U njegovoj prirodi postoji sklonost zlu, sila kojoj se, bez pomoći, ne može oduprijeti. Da izdrži ovu силу, da postigne taj ideal koji u svojoj najdubljoj duši prihvata kao jedino dostoјnog, može naći pomoć samo u jednoj sili. Ta sila je Hrist. Saradnja s tom silom je najveća čovjekova potreba.“ {EGW, Ed 29.1; 1903}

Da bismo imali moć da pobijedimo grijeh, moramo imati Hrista u svom srcu, a ta sila je Hrist u osobi Duha svetoga. Duhom Hristovim, čovjek postaje dionik božanske prirode.

37. ANĐELI I DUH SVETI

Postoji poznati stih u Bibliji koji se odnosi na naš misijski rad u vezi sa radom svetog Duha.

„...Ovo je Gospodnja riječ Zerubabelu: ‘Ni silom ni snagom, već mojim Duhom,’ kaže Gospod nad vojskama.“ Zaharija 4:6

Kako možemo naučiti da se ne oslanjamo na vlastitu silu ili moć, već na djelo svetog Duha? Ova Zaharijina vizija daje nam uvid u mehaniku kako Nebo sarađuje s ljudskim agencijama u svrhu Božjeg djela. Ovaj uvid nas takođe uči vrijednoj lekciji u vezi s ličnošću svetog Duha. Mnogi se uzdržavaju od istraživanja mehanike kako Duh sveti radi, misleći da ova tačka nije otkrivena. Ali opet, podsjećamo na naš sigurnosni princip:

„Ono što je sakriveno pripada Gospodu, našem Bogu, a ono što je otkriveno pripada nama i našim sinovima dovijeka...“ Ponovljeni zakon 29:29

Stvari koje se otkrivaju pripadaju nama. Svakako, Biblija nam daje uvid u to kako Nebo sarađuje s ljudskim agencijama u svrhu Božjeg djela. Hajde da pročitamo Zaharijinu viziju.

„Anđeo koji je razgovarao sa mnom ponovo je došao i probudio me, kao što se čovjek budi iz sna. Zatim me je upitao: ‘Šta vidiš?’ A ja sam odgovorio: ‘Vidim svjećnjak, sav od zlata, sa posudom na vrhu, i sa sedam žižaka.

Sedam svjetiljki na njegovom vrhu imaju sedam cjevčica. Pored njega su i dvije masline, jedna s desne, a druga s lijeve strane posude.' Tada sam se obratio anđelu koji je razgovarao sa mnom i upitao sam ga: 'Gospodaru moj, šta to predstavlja?' Anđeo koji je razgovarao sa mnom odgovorio mi je: 'Zar ne znaš šta to predstavlja?' A ja sam rekao: 'Ne znam, gospodaru moj.' Tada mi je odgovorio: 'Ovo je Gospodnja riječ Zerubabelu: 'Ni silom ni snagom, već mojim Duhom,' kaže Gospod nad vojskama.'... Ja sam progovorio i upitao ga: 'Šta predstavljaju one dvije masline s desne i s lijeve strane svjećnjaka?' Progoverio sam i drugi put i upitao ga: 'Šta predstavljaju grane te dvije masline iz kojih kroz dvije zlatne cijevi izlazi zlatasta tečnost?' A on mi je rekao: 'Zar ne znaš šta to predstavlja?' Odgovorio sam: 'Ne znam, gospodaru moj.' Tada je rekao: 'To su dva pomazanika koji stoje pored Gospodara cele zemlje.'" Zaharija 4:1-6,11-14

Zaharija je video zlatni svjećnjak sa sedam svjetiljki na njemu; kao predmet Svetilišta, što ukazuje da je bio u Svetilištu. Video je i posudu na zlatnom svjećnjaku i dvije masline pored nje, na desnoj strani posude, a drugu na lijevoj strani. I iz ove dvije maslinove grančice, kroz dvije zlatne cjevčice, praznilo se zlatno ulje. Šta je značenje ove vizije? Odgovor je bio „ni silom ni snagom, već mojim Duhom, govori Gospod nad vojskama“. Gdje prepoznajemo svetog Duha u ovoj viziji? Predstavljen je zlatnim uljem koje je pokretalo svjećnjak da sija svjetlo. Zajednica je predstavljena zlatnim svjećnjakom. Svjetlo koje emituje Božja zajednica nije proizvod sile ili moći ljudskih snaga, već je rezultat duha Gospodnjeg. Zlatno ulje, sveti Duh, koji hrani svjećnjak da gori i zrači svjetlost, daje se kroz dva maslinova ogranka koje su se nalazile sa svake strane svjećnjaka, ispuštajući „zlatno ulje iz sebe“. U ovoj viziji vidimo mehanizam kojim Bog daje svoj Duh svojoj Zajednici. Ovaj mehanizam je ilustrovan načinom na koji je zlatni svjećnjak opskrblijen zlatnim uljem. Zaharija je konkretno pitao o ovom mehanizmu: „Šta su ove dvije masline na desnoj strani svjećnjaka i na njegovoj lijevoj strani?“, „Šta predstavljaju grane te dvije masline iz kojih kroz dvije zlatne cijevi izlazi zlatasta tečnost?“ Neka Biblija bude svoj vlastiti tumač i neka Biblija gradi naše koncepcije nebeskih stvarnosti. Dvije maslinove grančice koje su praznile zlatno ulje iz sebe su „dva pomazanika, koji stoje uz Gospodara cijele zemlje“. Ko su ova dva pomazanika koji stoje uz Gospodara cijele

zemlje? Ta dva pomazanika su dva anđela. Ova dva pomazana heruvima zaštitnika su anđeli najvišeg ranga među Nebeskom vojskom i preko njih se posao prenošenja svetog Duha prenosi na niže redove anđela. Kroz rad anđela, svjećnjak je opskrbljen zlatnim uljem. Nebeske inteligencije prazne zlatno ulje iz sebe. Drugim riječima, sveti Duh se opskrbljuje Božjoj zajednici kroz službu anđela. Anđeli izlijevaju Duha svetoga iz sebe, i uzimaju zalihe ulja od Gospodara cijele zemlje. Ovo je teška izreka, ali je jasno postavljena u viziji Zaharije 4. Pogledajmo njenu potvrdu u Duhu proroštva.

„Pročitajte i proučite četvrtu poglavljje Zaharije. Dvije masline ispuštaju zlatno ulje iz sebe kroz zlatne cijevi u zlatnu posudu iz koje se napajaju svjetiljke svetinje. Zlatno ulje predstavlja Svetog Duha. Ovim uljem Božji službenici treba da se stalno opskrbiju, da bi ga oni, zauzvrat, mogli prenijeti crkvi. ‘Ni silom ni snagom, već mojim Duhom, govori Gospod nad vojskama.’ Božje sluge mogu postići pobjede samo unutrašnjom čistotom, čistotom srca, svetošću.“ {EGW, RH 22. decembar 1904, par. 7; 1904}

„Ovi **nebeski glasnici prazne zlatno ulje iz sebe**, da bi se dalo svjetlo onome koji je ozbiljno tragao za istinom...“ {EGW, RH 20. aprila 1897., par. 2; 1897}

„....Pastiri stada Božjeg, koji čitaju i proučavaju jedinu pouzdanu knjigu i mole se za informacije iz nje, naći će **nebeske glasnike na dohvati ruke, spremne da isprazne iz sebe zlatno ulje.**“ {EGW, RH 20. april 1897, par. 4; 1897}

„Iz dvije masline, zlatno ulje se ispušтало kroz zlatne cijevi u posudu svjećnjaka, a odatle u zlatne svjetiljke koje su osvjetljavale svetinju. Dakle, od svetih koji stoje u Božjoj prisutnosti, njegov se Duh prenosi na ljudske instrumente koji su posvećeni njegovoj službi. Misija dvojice pomazanika je da prenesu svjetlost i silu Božjem narodu. Da bi primili blagoslov za nas, oni stoje u Božjoj prisutnosti. Kao što se masline prazne u zlatne cjevčice, tako i nebeski glasnici nastoje da saopštite sve što primaju od Boga. Cijelo nebesko blago čeka naš zahtjev i prijem; i dok primamo blagoslov, mi sa svoje strane treba da ga dajemo. Tako se sveta kandila napajaju, a crkva postaje svjetlo-noša u svijetu.“ {EGW, RH 2. marta 1897, par. 9; 1897}

„Zlatno ulje nije proizvedeno nikakvom ljudskom vještinom. To je nevidljiva moć nebeskih glasnika koji čekaju pred Božjim prestolom da

komuniciraju sa svima koji su u tami, kako bi mogli raspršiti nebesko svjetlo. U srca onih koji su vjerom sjedinjeni s Bogom, njegovo zlatno ulje ljubavi slobodno teče, da ponovo poteče u dobrim djelima, u stvarnom, srdačnom služenju Bogu. Ove duše postaju blagoslov za svoje bližnje i tako im je omogućeno da sijaju.“ {RH 21. septembar 1897, par. 6}

Djelovanje Duha svetoga omogućeno je kroz službu anđela.

„Svakom čovjeku je data mjera Duha da se od nje koristi. **Kroz službu anđela, Duh Sveti je omogućen da djeluje na um i srce čovjeka i privuče ga Hristu** koji je platio otkupninu za njegovu dušu, kako bi grešnik mogao biti izbavljen iz ropstva grijeha i Sotone. Ali Božji Duh ne ometa slobodu ljudskog agenta. Duh Sveti je dat da bude pomoćnik, tako da ljudski agent može saradjivati sa božanskim, i dato mu je da privlači dušu, ali nikada da prisiljava na poslušnost. Hrist je spremjan da prenese sve nebeske uticaje...“ {EGW, Lt71-1893.10; 1893}

Mi treba da sarađujemo sa božanskim. „Ni silom ni snagom, već mojim Duhom, govori Gospod nad vojskama.“ Ova saradnja se ostvaruje kroz službu anđela. Ovo je od Boga određeno djelo.

„Čujte riječi Spasitelja: ‘Ja, Isus, poslao sam vam svog anđela da ovo posvjedoči skupština. Ja sam korijen i potomak Davidov i sjajna zvijezda jutarnja.’ Kakva je ovo divna izjava. Sam Hrist je ujedinio široke krajnosti božanskog i ljudskog. ‘Sva vlast je u meni, i na nebu i na zemlji,’ objavljuje On. ‘U tome sam napravio svoj plan da anđeli kao i ljudi imaju ulogu u Mojoj službi. Stoga sam poslao svog anđela da saopšti ove stvari cijelom svijetu; i evo, ja sam s vama do kraja svijeta. Duh Sveti i crkva, anđeli i ljudi, treba da se spoje u velikom, divnom djelu ukazivanja na živi izvor života, otvoren cijelom svijetu ako vjeruju u Mene. Ovo je Moja konačna volja. Svi mogu slobodno uživati u vodama života.’“ {EGW, Lt29-1898.10; 1898}

U gore navedenom citatu vidimo paralelizam koji je Isus koristio: „Duh sveti i Skupština, anđeli i ljudi, treba da se spoje u velikom, divnom djelu...“ S obzirom na to, važno je naglasiti da Duh sveti i anđeli nisu jedno te isto; i na isti način, zlatno ulje i zlatne cjevčice koje prazne zlatno ulje iz sebe nisu jedna te ista stvar. Ali Biblija često koristi riječ ‘Duh’ kada ukazuje na anđela. Takvi se primjeri često viđaju u svjedočanstvima o saradnji između anđela i ljudskih agencija. Pogledajmo detaljno nekoliko primjera

kada je to bio slučaj.

Filip i Etiopljanin

„A Gospodnji anđeo reče Filipu: ‘Ustani i idi prema jugu, na put koji se spušta iz Jerusalima u Gazu.’ (Taj put je pust.)“ Djela 8:26

„A Duh je rekao Filipu: ‘Idi do tih kola i ne udaljuj se od njih.’“ Djela 8:29

„Kad su izašli iz vode, Gospodnji Duh je uzeo Filipa, i dvoranin ga više nije video, nego je radosno produžio svojim putem.“ Djela 8:39

U ovom prikazu vidimo saradnju božanskog sa ljudskim. U 26. stihu izvještaj kaže da je anđeo Gospodnji govorio Filipu, ali u 29. stihu se kaže da je „Duh rekao Filipu“. Ovo nije kontradikcija kada znamo da je Duh dat preko anđela. Nadalje, kada je Duh uzeo Filipa, znamo da je to bio anđeo s kojim je Filip sarađivao da donese dobru vijest etiopskom službeniku.

Petar i Kornelije

Sledeći primjer koji ilustruje rad anđela kao djelo svetoga Duha je primjer s Petrom i Kornelijem, u Djelima apostolskim 10. glava.

Petar je dobio viziju nečiste hrane i bio je zbumjen. Tada izvještaj predočava sledeće:

„Dok je Petar razmišljao o viziji, Duh mu je rekao: ‘Traže te tri čovjeka. Ustani, siđi pa podi s njima bez okljevanja, jer sam ih ja poslao.’“ Djela 10:19-20

Ko je poslao tu trojicu od Kornelija do Petra? Tekst jasno kaže Duh. Ipak, prethodni izvještaj pokazuje da su ova tri čovjeka poslata od Kornelija do Petra bili poslati od strane svetog anđela. Govoreći o Korneliju, izveštaj to tako kaže:

„Nedjeko devetog sata dana on [Kornelije] je **jasno u viziji video Božjeg anđela** kako dolazi k njemu i kaže mu: ‘Kornelije!’ On se zagledao u njega, pa ga je uplašeno upitao: ‘Molim, Gospode?’ A on mu je rekao: ‘Tvoje molitve i milosrdna djela doprila su do Boga i on ih se sjetio.’“ Djela 10:3-4

„Oni su mu rekli: ‘Stotnik Kornelije, pravedan čovjek koji se boji Boga i o kome dobro govori cijeli judejski narod, **dobio je uputstvo od Boga preko svetog anđela** da te pozove u svoj dom, da čuje ono što imаш da kažeš.’“

Djela 10:22

Ko je poslao ova tri čovjeka? Stih 22 jasno kaže da ih je poslao sveti anđeo. Ali u stihu 20, Duh je obavijestio Petra da mu ih je on poslao. Ovo nije kontradikcija kada znamo da se zlatno ulje prenosi Božjoj zajednici kroz službu anđela. Anđeo je bio taj koji je koordinirao događaje, a Petar je upoznao Kornelija i razbio barijere jevrejske isključivosti prema ne-Jevrejima.

Jevrejsko razumijevanje duha

Novi savez je pun primjera u kojima se izraz 'Duh' i 'anđeli' izmjenjuju. U Djelima 23, vidimo da Pavle koristi prednost teme o duhu i anđelima o kojih se dugo raspravlja među farisejima i sadukejima kako bi se osloboadio.

„Jer sadukeji kažu da nema ni uskrsenja ni anđela ni duhova, a fariseji sve to naučavaju. Tada je nastala velika vika. I neki pismoznaci s farisejske strane ustali su i žestoko se suprotstavili, govoreći: 'Ne nalazimo ništa loše na ovom čovjeku. Ali **ako mu je govorio Duh ili anđeo**, onda da se ne suprotimo Bogu.'“ Djela 23:8-9

Ovo je jedan od mnogih dokaza koji svjedoče da su Jevreji, posebno fariseji, shvatili da se služba svetoga Duha vrši preko anđela. Bila je poznata činjenica da je sveti Duh nadahnuo Svetu pismo i oni su znali da su inspiraciju dali anđeli. To vidimo u 7. poglavljtu Djela apostolskih, u Stefanovom svjedočenju Jevrejima.

„Vi tvrdokorni ljudi neobrezanih srca i ušiju! **Vi se stalno opirete Duhu svetom** – kako su činili vaši praočevi, tako i vi činite... **vi koji ste primili Zakon preko anđela**, ali ga se niste držali.“ Djela 7:51,53

Biblija nas uči mehanizmu kako nam se daje nadahnuće. Dato je od Boga preko Njegovog Sina; onda ga Hrist daje svojim anđelima, a oni nama. Ovaj princip otkrivenja je jasno otkriven u Jovanovoj uvodnoj riječi u njegovoj knjizi Otkrivenje:

„**Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu je dao Bog**, da pokaže svojim slugama ono što će se uskoro dogoditi. I on je to poslao i **pokazao u znacima preko svog anđela svom sluzi Jovanu**.“ Otkrivenje 1:1

Ovaj lanac Otkrivenja označen je u Jakovlevom snu gdje je video „ljestve čiji je vrh dopirao do nebesa, a Božji anđeli su se penjali i silazili po njima. I gle, iznad njih je stajao Gospod...“ (Postanje 28:12,13). GOSPOD koji je

stajao iznad ljestava je Otac, Sin je predstavljen ljestvama (Jovan 1:51), a anđeli služe kroz posredničko Hristovo djelo. Ovaj koncept je prisutan u cijeloj Bibliji.

Nebeska stvarnost

Ako imamo na umu činjenicu da su anđeli sredstvo kojim se Duh sveti prenosi čovjeku, mnogi teški odlomci postaju lako razumljivi, posebno oni koji ilustruju prizore Božjeg prestola. Na primjer, sedam Božjih duhova ispred prestola predstavljaju sedam anđela koji stoje pred prestolom.

„Od Jovana, za sedam skupština koje su u Aziji: Blagodat vam i mir od Onoga koji jeste i koji je bio i koji dolazi, i od sedam duhova koji su ispred njegovog prestola.“ Otkrivenje 1:4.

„Ovo je tajna sedam zvijezda koje si video u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: **sedam zvijezda predstavljaju anđele sedam skupština, a sedam svijećnjaka predstavljaju sedam skupština.**“ Otkrivenje 1:20

„I iz prijestola su izlazile munje i glasovi i gromovi. Sedam plamtećih svjetiljki gorjelo je pred prestolom – **one predstavljaju sedam Božjih duhova.**“ Otkrivenje 4:5

„I video sam kako uz presto i usred četiri bića i usred starješina stoji Jagnje koje kao da je bilo zaklano. Ono je imalo sedam rogova i sedam očiju, koje predstavljaju **sedam Božjih duhova poslatih po cijeloj zemlji.**“ Otkrivenje 5:6

Ovih sedam zvijezda ispred zlatnog svijećnjaka, sedam očiju i sedam Božjih duhova koji su pred Božjim prestolom, koji su poslani po svoj zemlji, predstavljaju sedam anđela koji služe za sedam skupština. To je princip Božjeg otkrivenja. Preko anđela služitelja Riječ dolazi u Zajednicu s Božjeg prestola. Ovo je standardna operacija Neba koju stalno vidimo u Bibliji. Evo još jednog živopisnog primjera iz Prve knjige Kraljevima, 22. poglavje:

„...Vidim Gospoda kako sjedi na svom prestolu, a sva nebeska vojska stoji mu s desne i s lijeve strane. Gospod je rekao: ‘Ko će prevariti Ahaba da krene na Ramot u Giladu i da tam padne?’ Jedan je rekao ovako, a drugi onako. Na kraju je došao jedan duh, stao pred Gospoda i rekao: ‘Ja ću ga prevariti.’ Gospod ga je upitao: ‘Kako?’ On je odgovorio: ‘Otići ću i biću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.’ A on je rekao: ‘Uspjećeš da ga prevariš.

Idi i učini tako.” 1. Kraljevima 22:19-22

Ova scena se odigrala u nebeskom sjedištu gdje je čitava vojska Božjih anđela stala pred Jehovom i postavilo se pitanje ko bi trebao nagovoriti Ahaba da ode i padne u Ramot Gileadu. Prema zapisu, jedan duh je stao pred Jehovu i rekao da će izaći i da će biti lažljivi duh u ustima svih Ahabovih proroka. Očigledno je to bio anđeo, jedan pojedinac među svim vojskama nebeskim. On je bio taj koji je nadahnuo lažne proroke da ohrabre Ahaba da krene u bitku kod Ramot Gileada.

U cijeloj Biblijci vidimo da se djelo svetog Duha vrši kroz djelo nebeskih anđela. U svim nadahnućima i vizijama nadahnutim Duhom svetim postoji uključenost anđela, bilo da se prenosi istina ili kao vodiči kroz vizije. Vidimo ovaj slučaj sa svim Božjim prorocima, i Elen Vajt nije izuzetak. Ona je razumjela mehanizam kako nam se Duh sveti prenosi kroz službu nebeskih glasnika. Moramo da radimo efikasno. Mi treba da radimo u saradnji sa nebeskim anđelima.

„...Mi stalno treba da radimo u skladu sa nebeskim glasnicima. ‘Ne silom, niti snagom, nego mojim Duhom, govori Gospod.’ [Zaharija 4:6.]” {EGW, Lt44-1910.13; 1910}

„Naša jedina sigurnost je da shvatimo neophodnost primanja Svetog Duha, bez čijeg smo uticaja nemoćni. Nebeske inteligencije su spremne da se ujedine sa ljudskim agencijama...“ {EGW, Lt441910.22; 1910}

„Agenti moraju biti odabrani, izabrani od Boga za sfere rada u koje ih je naimenovao; a rad agencija mora se održavati molitvama i doprinosima sredstava učenika koji mogu ostati na svojim poslovnim mjestima, i na taj način zaraditi sredstva neophodna da izdržavaju one koji rade na izradi plana koji je Bog odredio. Zbog toga će rad ujedinjene, preobraćene crkve, uz molitvu i post da se otkrije Sveti Duh Božji, približiti anđeoska djelovanja. Dok su učenici ‘obavljavali službu Gospodu i postili, Duh sveti je rekao: ‘Odvojte mi Barnabu i Saula za djelo na koje sam ih pozvao.’ [Djela 13:2.]” {EGW, Lt218-1901.3; 1901}

Anđeoske agencije izlivaju zlatno ulje iz sebe. Sveti Duh Božji se prenosi preko anđela. Takvi zaključci su u ogromnom raskoraku sa popularnom predstavom da je sveti Duh Božji po svojoj ličnosti jednakopravan sa Ocem i Sinom. Očigledno je djelo Duha svetoga isprepleteno s radom nebeskih

anđela. Svaki anđeo je zasebna individua i isto važi i za Oca i Sina. Anđeli izlivaju svetog Duha iz sebe. Isus je udahnuo svojim učenicima Duha svetoga (Jovan 20:22). „Izlivanje“ ili „disanje“ nije osobina koja nekoga definiše kao osobu. Ipak, kako možemo razumjeti i uskladiti Svetu pismo i Duh proroštva u smislu da je sveti Duh osoba? I još preciznije, da li je sveti Duh treća osoba Božanstva? U sledećim studijama, pomno ispitujemo treću osobu Božanstva da vidimo kako se cjelokupno otkrivenje može savršeno uskladiti.

38. OBUDAVANJE SOTONE – TREĆA OSOBA BOŽANSTVA

U Bibliji, kao i u Duhu proroštva, vidimo osobine svetog Duha kao osobe, ali istovremeno vidimo i druge kvalitete Duha svetoga koji se ne odnose ni na jednu osobu. S jedne strane, vidimo da sveti Duh govori, daje naloge i može biti ožalošćen; s druge strane, vidimo da je sveti Duh „izliven“ ili „udahnut“. Važno je da ono što nam je otkriveno shvatimo onakvim kakvim jeste i, umjesto da favorizujemo jedan pogled u odnosu na drugi, nastojimo uskladiti cjelokupno otkrivenje.

Vjerujemo da nam Duh proroštva može uveliko pomoći u tome. Duh proroštva će uvijek biti kamen spoticanja za one koji ne usklađuju cjelokupno otkrivenje, dajući prednost jednom gledištu nad drugim. Znajući ovo, sestra Vajt je napisala uputstva kako da se čitaju njeni spisi:

„Sama svjedočanstva će biti ključ koji će objasniti date poruke, kao što je Sveti pismom objašnjeno Svetim pismom“ {EGW, Lt731903.7; 1903}

Usklađujemo naizgled suprotne stavove upoređujući duhovno sa duhovnim. Jedno svjedočanstvo će objasniti drugo, baš kao što se Sveti pismom objašnjava Svetim pismom.

Duh proroštva je vrlo jasan da je sveti Duh osoba. Tačnije, kao što smo već vidjeli, sveti Duh je treća osoba Božanstva. Evo još jednog citata:

„Kneza moći zla jedino može držati Božja sila u trećem licu Božanstva, Duhu Svetom.“ {EGW, SpTA10 37,1; 1897}

Ako su sama svjedočanstva ključ za objašnjenje date poruke, pogledajmo druga svjedočanstva za objašnjenje poruke iz gore navedenog citata.

Kako se princ sile zla može držati pod kontrolom? Otkrivenje jasno kaže samo silom Božjom u trećem licu Božanstva, Duhu svetom. Kada se koristi riječ ‘samo’, to ukazuje na ekskluzivnost izjave. Postoje li druga svjedočanstva koja svjedoče isključivosti u našoj odbrani od moći zla? Ta svjedočanstva će biti ključ za objašnjenje datih poruka. Evo jednog takvog citata u Čežnjii vjekova:

„Jedina odbrana od zla je prebivanje Hrista u srcu kroz vjeru u Njegovu pravednost.“ {EGW, DA 324.1; 1898}

Vidimo istu poruku kao i ranije. Treća osoba Božanstva je Hristov duh – koji nastava u Hristu. Ovo nije kontradikcija, već prije objašnjenje poruke. Jedina odbrana od sile zla je prebivanje Hrista, ili sile Božje, u trećem licu Božanstva, Duhu svetom. To je jedna te ista stvar – Hrist lišen ljudske ličnosti i nezavisan od nje. Opet, vidimo Hristov identitet u svetom Duhu kao trećem licu Božanstva. Osoba koja drži pod kontrolom moć zla je Hrist.

„U vrijeme Hristovog prvog dolaska, svijet je bio u užasnom stanju. Ljudi su bili pod kontrolom satanskih agencija. Veličanstvo neba je sa sažaljenjem pogledalo ljudski rod. Vidio je da Sotona preuzima kontrolu nad tijelima i umovima ljudi i znao je da samo On može slomiti njegovu moć. Zbog toga je odbacio svoju kraljevsku krunu i kraljevsku haljinu i obukao svoje božanstvo u ljudskost, došao je u naš svijet da se susreće s moćima tame i drži pod kontrolom moći Sotone. Ovo je bilo Njegovo djelo. Protiv-radni uticaj, koji je dolazio od najvišeg autoriteta, bio je držati neprijatelja pod kontrolom i oduprijeti se njegovoj moći.“ {EGW, Ms95-1908.9; 1908}

U Starom savezu takođe vidimo Hrista kako drži sile zla pod kontrolom.

„Nebeske agencije moraju se boriti sa preprekama prije nego što se Božja namjena ispuni u svoje vrijeme. Kralja Persije je kontrolisao najviši od svih zlih anđela. Odbio je, kao i faraon, da posluša riječ Gospodnju. Gabrijel je izjavio: On [Sotona] mi se suprotstavljao dvadeset i jedan dan svojim zastupanjem protiv Jevreja. Ali Mihael mu je pritekao u pomoć, a onda je ostao uz kraljeve Persije, držeći vlasti pod kontrolom, dajući ispravan savjet protiv zlih savjeta.“ {EGW, Lt201-1899.6; 1899}

Čitamo da se sile zla mogu držati pod kontrolom samo Božjom snagom u trećem licu Božanstva, Duhu svetom. Zatim čitamo da je jedina

odbrana od sila zla Hristovo prebivanje u nama. Takođe čitamo da Hrist drži Sotonu pod kontrolom. Ali takođe čitamo da će se Božja sila manifestovati da drži neprijateljsku moć pod kontrolom kada sarađujemo sa nebeskim anđelima.

„Bog neće ostaviti svoj narod da se bori s poglavarstvima i silama, sa vladarima tame ovoga svijeta, sa duhovnim zlom na visinama, bez saradnje nebeskih anđela. Božja moć će se manifestovati da drži pod kontrolom moć neprijatelja. Bog će dati pobjedu istini.“ {EGW, Lt271894.40; 1894}

U našoj saradnji sa nebeskim anđelima, Božja sila će se manifestovati da drži pod kontrolom moć neprijatelja. Kao što smo u početku čitali, ta Božja sila je sila Božja u trećem licu Božanstva, Duhu svetom. Sestra Vajt nam daje uvid u ovu bitku i kako treba da sarađujemo sa nebeskim agencijama.

„Vidjela sam zle anđele kako se bore za duše i anđele Božje kako im se opiru. Sukob je bio oštar. Zli anđeli su se gomilali oko njih, kvareći atmosferu svojim otrovnim uticajem i otupljujući njihovu senzibilnost. Sveti anđeli su zabrinuto posmatrali ove duše i čekali da otjeraju Sotoninu vojsku. Ali nije posao dobrih anđela da kontrolišu umove protiv volje pojedinaca. Ako pokleknu pred neprijateljem i ne ulože napor da mu se odupru, onda Božji anđeli ne mogu učiniti ništa više od toga do da drže pod kontrolom Sotoninu vojsku, da ne bi uništili, sve dok se ne da dalje svjetlo onima koji su u opasnosti, da ih pokrene da se probude i traže pomoć od Neba. Isus neće nalaziti svetim anđelima da izvuku one koji se ne trude da sebi pomognu.“ {EGW, 1T 345.2, 1868}

U našim bitkama se „ne borimo protiv krvi i tijela, nego protiv vrhovnih poglavora, protiv sila, protiv kosmičkih vladara tame ovog doba, protiv zlih duhovnih sila na nebesima“ (Efescima 6:12). Jedini koji je u stanju da drži pod kontrolom poglavarstva i vladare tame ovog svijeta je Hrist. Ako želimo biti pobjednici, oko vjere mora biti usmjereno na Hrista, a ne na nekog drugog. Postoji moćan argument koji posjedujemo u našoj borbi protiv grijeha: „Hristos koji umre, pa i uskrsnu, koji je s desne strane Bogu i zastupa nas.“ (Rimljanim 8:34) Bog je na nebu i Hrist se zauzima za nas s Njegove desne strane. Ovdje na Zemlji, u borbi sa zlim anđelima, nebeski anđeli se bore sa argumentima kojima se Hrist zauzima za nas pred Bogom. Stoga su

nebeski anđeli opunomoćeni sa Božjom silom da nadvladaju Sotonin uticaj. Ipak, na nama je da li ćemo sarađivati gledajući Hrista i Njegove zasluge. Zato je „jedina odbrana od zla prebivanje Hrista u srcu kroz vjeru u Njegovu pravednost“. Ako skrenemo pogled sa Hrista, sigurno ćemo propasti.

Ako vjerujemo da je Duh sveti su-jednak u ličnosti s Ocem i Sinom, sigurno ćemo premjestiti naše oči vjere s Hrista na nekog drugog. Izraz „treća osoba Božanstva“, koji koristi sestra Vajt, ne ukazuje na sujednakost u ličnosti Oca, Sina i Svetog Duha. To samo ukazuje na različitost Hristove ličnosti u Njegovom tijelu od Njegove sveprisutnosti ovdje na zemlji Njegovim Duhom. Mi ne razumijemo prirodu svetog Duha, ali znamo da primamo svetog Duha kroz službu nebeskih anđela. U smislu ličnosti, Duh sveti je duh u punom smislu te riječi – „jer duh nema tijela i kostiju“ (Luka 24:39). Isus ima tijelo, bez sumnje. Anđeli imaju tijela, i Otac ima tijelo, kao što nas uči doktrina o BOŽJOJ LIČNOSTI.

Jedno svjedočanstvo nikada ne stoji samostalno. Treba da uporedimo duhovno sa duhovnim. Kako je Sвето pismo objašnjeno Svetim pismom, tako će i sama svjedočanstva biti ključ koji će objasniti date poruke. Ono što izgleda kontradiktorno je zapravo objašnjenje poruke. Evo još jednog svjedočanstva o istoj poruci – držanje Sotone pod kontrolom.

„Službenici i narode, probudite se! Budite brzi da prepozname i iskoristite svaku priliku i prednost koja se nudi u okretanju točka proviđenja. Bog i Hrist i nebeski anđeli intenzivno rade na obuzdavanju žestine Sotoninog gnjeva, kako se Božji planovi ne bi osujetili. Bog živi i vlada.“ {EGW, 7T 14.1; 1902}

Poruka je da se Sotona drži pod kontrolom Božje sile u trećem licu Božanstva. Drugo svjedočanstvo kaže da Bog i Hrist i nebeski anđeli, drže Sotonu pod kontrolom. Objasnenje poruke je da je izlivanje svetog Duha kada su Otac, Sin i sveti anđeli prisutni s nama, i da će obuzdati žestinu Sotoninog gnjeva.

„Ako ih ima samo nekoliko okupljenih, ima ih dovoljno da polažu pravo na dragocjena Božja obećanja. Otac, Sin i sveti anđeli će biti prisutni s vama da vide vašu vjeru, vaše postojano načelo, i tamo ćete imati izlivanje Božjeg Svetog Duha.“ {EGW, ST 15. februar 1905., par. 2; 1905}

„Biblija nam pokazuje Boga na Njegovom visokom i svetom mjestu,

ne u stanju neaktivnosti, ne u tišini i samoći, već okruženog sa deset hiljada puta deset hiljada i hiljadama hiljada svetih bića, koja čekaju da izvrše Njegovu volju. Preko ovih glasnika On je u aktivnoj komunikaciji sa svakim dijelom svoje vlasti. Svojim Duhom On je svuda prisutan. Uz pomoć svog Duha i svojih anđela On služi djeci Ijudskoj.“ {EGW, MH 417.2; 1905}

Sva ova svjedočanstva su istinita i nisu kontradiktorna. Sotonu drži pod kontrolom Sveti Duh. Kako Otac i Sin mogu biti prisutni s nama ako su na nebu? Oni su sa nama prisutni preko Njihovog predstavnika, svetog Duha. Anđeli izlivaju svetog Duha iz sebe. Od Boga preko Hrista, oni dobijaju moć da drže Sotonu pod kontrolom. Imajući postojano načelo i vjeru u Hrista i u Njegovu pravednost, mi treba da sarađujemo sa nebeskim inteligen-cijama i, shodno tome, primimo izlivanje Božjeg svetog Duha.

39. LIČNA ZAMJENICA ZA DUHA SVETOG

Od sveobuhvatnog opusa sestre Vajt, nalazimo samo tri različita citata o trećoj osobi Božanstva. Drugi primjeri su reprint ili kompilacija njenih spisa koristeći jedan od ova tri različita citata. Oni koji promovišu ideju da su Otac, Sin i sveti Duh jednaki u svojim ličnostima često tvrde da je sestra Vajt podržala tu ideju navodeći citate o „trećoj osobi Božanstva“. Ali vidimo da u njenim citatima ona uvjek ukazuje na Hristovog Duha kao na treću osobu Božanstva. Čak i često u istom citatu ona pripisuje osobine svetome Duhu koje nisu osobine nekoga da bude osoba. Za mnoge koji se zalažu za ideju da je sveti Duh jednak po ličnosti s Ocem i Sinom, ovi citati su problematični i nepravedno ocijenjeni. U adventističkoj istoriji nalazimo jedan primer od g-dina Lejsija koji je pisao Leroju E. Frumu 1945. godine u vezi sa svojim iskustvom sa starim adventističkim praksama i svjedočanstvima Elen Vajt.

„Kao što sam već rekao, ja sam u duši zaista bio trinitarac. I prošao sam koledž Hildsburg i koledž Batl Krik, sa nejasnim osjećajem da nešto nije u redu s našim učenjem o službi i Ličnosti Svetog Duha. (Naravno, taj izraz se nikada nije koristio, osim u čitanju iz Biblije – to je uvjek bio ‘Sveti Duh’ i spominjao se kao ‘to’.) A onda sam u Svjedočanstvima primijetio da se,

praktično svuda, isti jezik koristio – ‘Sveti Duh’ ‘to’ ‘toga’ itd., kao da je ‘Duh Božji’ bio uticaj, umjesto Osobe, Treće Osobe Božanstva.“ (Letter by Herbert Camden Lacey to Leroy Froom on August 30, 1945)

Zaista, svjedočanstva su puna referenci na svetog Duha kao „it“²² – čak i u citatu o svetom Duhu kao trećoj osobi Božanstva. Pogledajmo poslednji, treći, izraziti citat o trećoj osobi Božanstva. Vidimo opsežne reference na svetog Duha kao „it“ i opet vidimo da sestra Vajt identificuje treću osobu Božanstva kao Hristovog Duha.

„Kada je Hrist uzašao, Njegove ruke su bile raširene u blagoslovu na Njegove učenike. Dok su stajali gledajući uvis da uhvate poslednji pogled na svog Gospoda koji se uspinjao, nebesko mnoštvo ga je primilo u radosne redove heruvima i serafima. I dok su Ga pratili do Njegovog nebeskog doma, trijumfalno su pjevali: ‘Kraljevstva zemaljska, pjevajte Bogu, pjesmom hvalite Gospoda. Pjevajte onome koji jaše ikonskim nebom nad nebesima.’“ {EGW, Ms44-1898.10; 1898}

„Hrist je odlučio da daruje one koji su bili s Njim i one koji bi trebalo da vjeruju u Njega, jer je ovo bila prilika Njegovog uznesenja i inauguracije, jubileja na nebu. Koji dar bi Hrist mogao dati dovoljno bogat da signalizira i uljepša Njegovo uzdizanje na posrednički presto? Mora biti dostojan Njegove veličine i kraljevstva. Hrist je dao svog predstavnika, treću osobu Božanstva, svetog Duha. Ovaj poklon se ne može nadmašiti. Božanski Duh, koji obraća, prosvjetljuje, posvećuje, bila bi Njegova donacija, jer bi On dao sve darove u jednom.“ {EGW, Ms44-1898.11; 1898}

„Na dan Pedesetnice Hrist je svojim učenicima dao Duha Svetoga kao Utješitelja. On (it) je uvijek trebao ostati s Njegovom crkvom. Tokom čitave jevrejske ekonomije uticaj ovog Duha se često otkrivaо na upečatljiv način, ali ne u potpunosti. Duh je čekao raspeće, uskrsenje i uznesenje Hristovo. Vjekovima su bile prinošene molitve za ispunjenje obećanja, za davanje

²² U pismu na engleskom jeziku, riječ je o ličnoj zamjenici za srednji rod „it“ i pri svojnoj zamjenici „its“. Za razliku od engleskog, u našem jeziku svaka imenica ima rod, tako da se gramatički ne može koristiti zamjenica „to“ ili „ono“ za Duha svetoga, već „on“, jer u ovom slučaju se ne koristi prirodni već „proizvoljni“ leksički rod. Činjenica da se u prevodima nekih biblijskih stihova koristi zamjenica „on“ za Duha svetoga se zloupotrebljava od strane trinitaraca.

Duha; i nijedna od ovih iskrenih molbi nije bila zaboravljena. Sada su učenici deset dana slali svoje molbe, a Hrist na nebu dodao je svoje posredovanje. Tražio je dar Duha, da bi ga mogao izliti na svoj narod. Popeo se na visinu, vodeći zarobljenike, i dao darove ljudima. Stigavši do Njegovog prestola, Duh je dat kao što je obećao, i poput naleta, moćnog vjetra, (*it*)²³ pao je na okupljene, ispunjavajući cijelu kuću. Došao je sa punoćom i snagom, kao da je vjekovima bio sputan, ali je sada izliven na Crkvu, da bi se prenosio svijetu.“ {EGW, Ms44-1898.12; 1898}

„Cjelokupno mnoštvo onih koji su vjerovali bili su jednog srca i jednoga uma.“ [Djela 4:32] Duh Hristov je ohrabrio cijelu skupštinu u kojoj su pronašli biser velike cijene. Duhovni puls svakog pojedinca kuca u zdravom koncertu.“ {EGW, Ms441898.14; 1898}

„Vrijednost dara je proporcionalna njegovoj prilagodljivosti potrebama duša koje propadaju. Kada je Hrist dao Sebe, Jedini dragocjeni biser velike cijene, On je otvorio duhovni izvor božanskog uticaja, da bi pali čovjek kroz vjeru mogao da bude učesnik božanske prirode. Stoeći blizu Njegovog suđenja, odbacivanja, osude i razapinjanja, On je rekao: ‘Ipak, kažem vam istinu, za vas je korisno da odem: jer ako ne odem, Utješitelj vam neće doći; ali ako odem, poslaću ga k vama, i kad dođe, ukoriće svijet za grijeh, za pravednost i za sud.’ Ovo je divna najava.“ {EGW, Ms44-1898.15; 1898}

„Hrist je čeznuo da bude u poziciji u kojoj bi mogao da izvrši najvažnije djelo pomoću nekoliko jednostavnih sredstava. Plan otkupljenja je sveobuhvatan. Njegovih djelova je malo, a svaki dio zavisi jedan o drugom, dok svi rade zajedno s najvećom jednostavnošću i u potpunoj harmoniji. **Hrist je predstavljen Duhom Svetim**, a kada se Sveti Duh cijeni i prihvata, kada oni koji su pod kontrolom Duha prenose drugima energiju kojom su prožeti, nevidljivi akord će biti dodirnut i nanelektrisaće cjelinu. Kad bismo svi mogli shvatiti koliko su božanski resursi bezgranični.“ {EGW, MS44-1898.16; 1898}

Primimo i posjedujmo ovaj dar. To je dar dostojan Hristove veličine i

²³ U članku objavljenom u časopisu *Signs of the Times*, 27. septembar 1899. godine, Elen Vajt je koristila zamjenicu ‘it’ četiri puta, a jednom ‘its’ kada je govorila o svetom Duhu. Međutim, u molitveniku „Primićete silu“ (Ye Shall Receive Power) koji je Adventistička crkva izdala 1996. godine, zamenice „it“ i „its“ u pomenutom citatru su promijenjene u „He“ i „His“. Osim ovog bilo je i drugih „prilagođavanja“.

kraljevstva. Ovaj dar je Hristov predstavnik, treća osoba Božanstva, Duh sveti. Treća osoba Božanstva je Hristov Duh jer kada su učenici primili ovaj dar, „Duh Hristov je oživeo čitavu skupštinu koja je pronašla biser velike cijene“. To je Hrist u ličnosti Duha svetoga liшен ljudske ličnosti i od nje nezavisan. U takvom stanju sveprisutnosti, sveti Duh je Hrist u trećem licu Božanstva.

40. ZAKLJUČAK O LIČNOSTI DUHA SVETOG

U cijeloj Bibliji i Duhu proroštva vidimo neke osobine koje ukazuju na svetog Duha kao osobu. Istovremeno, međutim, nalazimo neke osobine koje se pripisuju svetom Duhu koje se ne mogu pripisati nijednoj osobi. Prema Bibliji i Duhu proroštva, istina je da je Duh sveti osoba. Podučava se na najafirmativniji način, ali ne treba zanemariti ni drugu stranu medalje. Pravi problem se pojavljuje kada se pretpostavi da je Duh sveti osoba na isti način kao što su Otac i Sin osobe. Ako se prihvati ta pretpostavka i priznamo drugu stranu medalje – da postoje neke osobine koje se pripisuju svetom Duhu koje se ne mogu pripisati osobi – posledično ćemo degradirati, ili barem nagađati, LIČNOST Boga i Hrista, jer bismo izjednačili ličnost Duha svetoga sa ličnošću Oca i Sina.

BOŽJA i Hristova LIČNOST je jednostavna istina koja se uči u Svetom pismu i Duhu proroštva. Zbog te istine, ne možemo prihvatiti ideju da je Duh sveti osoba na isti način kao što su Otac i Sin. Postoji izrazita razlika između kvaliteta ili stanja Oca i Sina da budu osobe u poređenju sa svetim Duhom. Duh sveti nema ni mesa ni kostiju, kao što je Isus učio. Kada bi sveti Duh imao materijalno tijelo, to ne bi bio duh, niti bi Bog i Hrist mogli biti sveprisutni. Biblija nas uči da su Otac i Sin dva različita bića, svuda prisutna preko svog predstavnika, Duhu svetom. Zagovarajući ideju da su Otac, Sin i sveti Duh tri jednakе ličnosti, mi bismo stoga ili kompromitovali istinu o ličnosti Oca i Sina, ili bismo kompromitovali istinu o Božjoj prisutnosti. Zato je popularna ideja da su Otac, Sin i Sveti Duh jednakи u svojim ličnostima pogrešna i nebibiljska. Stoga bi trebalo da sagledamo kvalitete koji određuju Duha svetoga kao osobu iz druge perspektive.

U Hristovom učenju o Duhu svetom nalazimo razloge zašto je Duh sveti osoba:

„Još imam mnogo toga da vam kažem, ali sada to ne možete nositi. Ali kad dođe Duh istine, uputiće vas u svu istinu, **jer neće govoriti sam od sebe**, nego će govoriti ono što čuje i objaviće vam ono što dolazi. **To će me proslaviti, jer će uzeti od moga i vama objaviti.** Sve što Otac ima moje je. Zato sam rekao da prima od onoga što je moje i da vam to objavljuje.“ Jovan 16:12-15

U ovim stihovima vidimo da je sveti Duh **predstavnik**. Sveti Duh ne djeluje niti sam od sebe – Hrist govorи. Hrist je taj koji je imao toliko toga da kaže svojim učenicima, ali oni to nisu mogli da podnesu u to vrijeme. Hrist je trebao biti razapet, položen u grob, uskrsnuti, uzaći na nebo svome Ocu i biti proslavljen. Učenici su bili tužni kada su čuli da ih Hrist napušta, a ipak su imali toliko toga da nauče od Njega. Ali Hrist im je obećao da će zaista sve naučiti od Njega. Stvari koje je sveti Duh pokazivao učenicima nisu bile stvari od Duha svetoga, nego od Hrista. Kada čitamo u Jovanu 14:26 da sveti Duh uči, Hrist nas uči preko Duha. Djela 15:28 kažu da je sveti Duh donio odluku; pojedinac koji je donio tu odluku bio je sam Hrist. Kada je u Djelima 13:2 sveti Duh govorio učenicima da odvoje Barnabu i Saula, pojedinac koji je donio tu odluku bio je Hrist, jer Duh sveti „neće govoriti od sebe“. Duh sveti je predstavnik Hrista i sve osobine u kojima vidimo i prepoznajemo Duha svetoga kao osobu, prepoznajemo ličnost Hrista. U Djelima 16:6,7 čitamo kako je Duh zabranio učenicima da propovijedaju riječ u Aziji; pojedinac koji je to zabranio bio je Hrist. „Zatim su prošli kroz Frigiju i područje Galatije, **jer im je svetim Duhom zabranjeno** da propovijedaju riječ u Aziji. Kad su zatim došli do Misije, pokušali su da idu u Bitiniju, **ali im Duh Isusov nije dopustio.**“ Može li biti jasnije od ovoga? Sveti Duh i Isusov Duh su poistovjećeni u ovom odlomku i o njima se govorii naizmjenično! Jer će Duh sveti „primiti od Hrista, i to će vam pokazati“ – pokazati učenicima. Kada su Ananija i Sapfira lagali svetom Duhu, osoba koju su lagali bio je Bog jer je sveti Duh predstavnik Boga. Isus je rekao: „Sve što ima Otac moje je; zato rekoh da će uzeti od moga i pokazati vam“. Sve što je Duh sveti ‘pokazao’, ‘poučio’, ‘govorio’ ili ‘svjedočio’ učenicima, uzeto je od Hrista, a Hrist je to primio od Oca. Svojstva kao što su poučavanje, pokazivanje, govorenje,

svjedočenje i donošenje odluka, ostvaruje Hrist, preko svog predstavnika, Duha svetoga, i zato Duh sveti ima osobine osobe. Iako je Duh sveti nevidljiva sila koja djeluje u nama; to je osoba – Duh sveti predstavlja ličnost Hrista.

„Kada Božji narod istražuje Svetu pismo sa željom da sazna šta je istina, **Isus je prisutan u ličnosti svog predstavnika, Duha Svetoga**, oživljavači srca poniznih i skrušenih...“ {EGW, Ms158-1898.4; 1898}

Najvažnije je prepoznati Hristov identitet u Duhu svetom. Hrist, kao osoba, i sveti Duh su dva različita entiteta. Imamo prednost u tome što imamo Hrista sa nama kroz svetog Duha u poređenju sa njegovim fizičkim prisustvom sa nama. Isus je rekao: „Govorim vam istinu: Za vaše je dobro što ja odlazim. Jer ako ne odem, utješitelj neće doći k vama, ali ako odem, poslaću ga k vama.“ (Jovan 16:7) Prednost je dvostruka. Da je Isus ostao na zemlji, On ne bi bio s Očeve desne strane i posredovao za nas. Drugo, niko ne bi imao hendikep da Hrist bude ograničen na jednu lokaciju u bilo koje vrijeme.

„Duh Sveti je Hristov predstavnik, ali liшен ličnosti ljudskog i nezavisan od njega. Opterećen ljudskošću, Hrist nije mogao lično biti na svakom mjestu. Stoga je u njihovom interesu bilo da On ode Ocu i pošalje Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. Niko tada nije mogao imati nikakvu prednost zbog svoje lokacije ili ličnog kontakta s Hristom. Po Duhu bi Spasitelj bio dostupan svima. U tom smislu On bi im bio bliži nego da se nije uzašao na visinu.“ {EGW, DA 669.2; 1898}

Sveti Duh je Hrist liшен ličnosti ljudskog i nezavisan od njega. Kao takvog, za Hrista se uslovno može reći da je „treća osoba Božanstva“, ali ne u svom tijelu, već u Duhu, jer u svojoj ljudskoj ličnosti On je tik uz Svevišnjeg. S druge strane, u osobi svetog Duha, On može biti sveprisutan i može svima pružiti utjehu, učiniti nas dionicima božanske prirode i dati nam moć da pobijedimo grijeh.

„Da im se Hrist manifestuje, a da bude nevidljiv svijetu, bila je mistrija za učenike. Nisu mogli da razumiju Hristove riječi u njihovom duhovnom smislu. Mislili su na spoljašnju, vidljivu manifestaciju. Nisu mogli prihvati činjenicu da su mogli imati Hristovo prisustvo sa sobom, a da ga svijet ipak ne vidi. Nisu razumjeli značenje duhovne manifestacije.“ {EGW, SW 13.}

septembar 1898, par. 2; 1898}

„Rad služenja nije uobičajen posao. Hrist je povučen samo iz čula vida, ali je istinski prisutan svojim Duhom kao i kada je bio vidljivo prisutan na zemlji. Vrijeme koje je proteklo od njegovog uznesenja nije donijelo nikakav prekid u ispunjenju njegovog oproštajnog obećanja: ‘Evo, ja sam s vama u-vijek, sve do kraja svijeta.’“ {EGW, ST 7. aprila 1890., par. 6; 1890}

„Tokom svog poniženja na ovoj zemlji, Duh se nije spustio svom svojom djelotvornošću; i Hrist je izjavio da ako On ne ode, neće doći, ali da će ga, ako ode, poslati. On [duh] je bila reprezentacija Njega samoga, a nakon što je On bio proslavljen, on [duh] se pokazao.“ {EGW, ST, 17. maj 1899; 1899}²⁴

Na Pedesetnicu, učenici su bili „obučeni silom s visine“ (Luka 24:49); na isti način na koji su oni primili svetog Duha, mi treba da ga primimo. U gornjoj sobi su se okupili učenici moleći se, ispovijedajući svoje grijehе i misleći na Isusa. Zamislite Petra, nekada hrabrog, samostalnog, koji sada priznaje da je nanio najveću bol Hristu kada ga se u Njegovom prisustvu tri puta odrekao. Možete čuti kako Jovan i Jakov prekidaju Petra, priznajući kako su sebično tražili najveće počasti za sebe tako što bi sjeli pored Hrista sa Njegove desne i lijeve strane. Svuda su se čuli glasovi pokajanja. Svaki učenik je plakao zbog toga kako sebe više cijeni, potcjenjujući Hristove riječi. Hrist je bio na njihovim usnama. Hrist im je bio na umu. Hrist je bio njihova najveća želja. Nedostajao im je. Sve su njihove misli bile usmjerene na Hrista. Prisjećali su se iskustava sa svojim Učiteljem. Prisjećali su se Njegovih riječi i lekcija koje ih je naučio. Sva njihova srca su žudjela za Isusom i kada im je najviše nedostajao, njihova srca su bila utješena. „Odjednom je nastala huka s neba kao kod naleta jakog vjetra, i ispunila je cijelu kuću u kojoj su sjedeli.“ (Djela 2:2) Došao je Hrist – Utešitelj. Na nebu, u najvećem sjaju i mogućoj slavi, Otac je autorizovao svog Sina, Hrist je primio svu moć i vlast na nebu i na zemlji. Sada je Hrist bio dostupan svima. Bog je poslao Duha

²⁴ Pogledajmo ovu izjavu Duha proroštva na izvornom jeziku. Zapazite upotrebu „it“ i „its“ za Duha svetog: “During His humiliation upon this earth, the Spirit had not descended with all **its** efficacy; and Christ declared that if He went not away, **it** would not come, but that if He went away, He would not send **it**. **It** was a representation of Himself, and after He was glorified **it** was manifest.”

svoga Sina u njihova srca (Galatima 4:6). Hrist se manifestovao u gornjoj sobi; On želi da vam se manifestuje i danas.

„Gospod hrabri sve koji ga traže svim srcem. On im daje svog Svetog Duha, manifestaciju Njegove prisutnosti i naklonosti.“ {EGW, 9T 230.3; 1909}

U zaključku, Duh sveti je osoba jer predstavlja osobu – Hrista. Kada govorimo o svetom Duhu, treba da govorimo o Hristu. Kada se molimo za Duha svetoga, trebamo se moliti za Hristovo lično prisustvo i naklonost. U „osobi“ Duha svetoga treba da uzdignemo Hristovu ličnost.

„Moramo imati moćnu energiju Duha Svetoga, sa svom njegovom [its] snagom oživljavanja, preobražaja, životvornosti, da bismo prodrli u paralizovanu dušu. Moramo raditi u duhovnim linijama. **Uzdignite Hrista u Njegovoj sili u ličnosti Svetog Duha.** On čeka da otvore vrata i prihvate Ga. Njegovo prisustvo će pobuditi svaki živac i mišić. Svaki organ će početi obavljati svoje funkcije, a cijeli će čovjek biti vraćen u duhovno zdravlje dok gleda Hrista vjerom.“ {EGW, Lt59-i899.1i; 1899}

U ovoj studiji pratili smo svjedočanstvo ovog citata. Uzdigli smo Hrista u ličnosti Duha svetoga. Hrista smo uzdigli kao našeg Utješitelja, kao Onoga kroz koga pobjeđujemo grijeh, kao divnog Savjetnika, kao štit od zla. Prepoznajmo Hrista i Njegovu moć u ličnosti Duha svetoga.

„**On [Hristos] nam danas dolazi svojim Svetim Duhom.** Prepoznajmo Ga sada; tada ćemo Ga prepoznati kada dođe na oblacima nebeskim, sa silom i velikom slavom.“ {EGW, RH 30. aprila 1901., čl. D, par. 8; 1901}

ANTI-SPIRITUALIZAM

41. ISTORIJSKI POGLED

Značaj BOŽJE LIČNOSTI kao stuba naše vjere prepoznat je s obzirom na nebesku stvarnost. Ova doktrina nas uči da postoji jedan Bog, Otac, lično duhovno biće, koje je svuda prisutno preko svog predstavnika Duha sve-toga. Kvalitet ili stanje Boga da bude osoba je da On ima oblik, fizičko tijelo – ovo je značenje izraza „lično duhovno biće“. Otac je sva punoča Božanstva tjelesno. Bog ima tijelo. Suprotno mišljenje je da je Bog nematerijalan. Pret-postavimo na trenutak da Bog nema tijelo kako bismo bolje razumjeli posle-dice takvog pogleda. Ako je Bog nematerijalan onda tron na kome navodno sjedi i vlada nije stvaran. Biblija nas uči da je Hrist otiašao na nebo i sjeo s desne strane Boga²⁵ gdje se zauzima za nas. Ako je Bog nematerijalan onda Hrist koji mu je s desne strane (do Njega) jednostavno nije stvaran. Dalje, moramo poreći da je Hrist otiašao na nebo, u svom fizičkom uskrslošom tijelu, jer ne postoji ništa stvarno što bi stajalo Bogu zdesna. Shodno tome, Nebo (raj) nije pravo mjesto. Ako je Bog nematerijalan, onda je Božji presto ne-materijalan, nebeska Svetinja takođe nije stvarno mjesto, niti je Nebo stvarno mjesto. Konačno, čitava Nebeska stvarnost nije stvarna, već samo ima spiritualno (simbolično) značenje. Sestra Vajt takve poglede naziva spi-ritualnim pogledom ili spiritualizmom.

U februaru 1845. godine, na samom početku razvoja Adventnog pokreta, Elen Vajt je dobila sledeću viziju:

„Vidjela sam presto, a na njemu sjedili su Otac i Sin. Zagledala sam se u Isusovo lice i divila se Njegovoj ljupkoj osobi. **Očevu ličnost nisam mogao da vidim**, jer Ga je prekrivao oblak veličanstvene svjetlosti. **Pitala sam Isusa da li Njegov Otac ima oblik poput njega. Rekao je da ima**, ali ja to nisam mogla da vidim, jer je rekao: ‘Ako bi jednom vidjela slavu Njegove ličnosti,

²⁵ Fraza „s desne strane“ je figurativan izraz koji ukazuje da Hrist ima ingerencije i vlast kao prvi do Oca.

prestala bi da postojiš.’’ {EGW, EW 54.1; 1882}

Bog je imao više ciljeva koje je ispunio ovom vizijom. Bila je to vizija Ponoćnog pokliča, objašnjenje razočaranja iz 1844. i objašnjenje budućeg razvoja djela; to je takođe bilo svjedočanstvo o BOŽJOJ LIČNOSTI.

U „Elen G. Vajt: Rane godine“, Artur Lejsi Vajt, njen unuk, pisao je o istorijskoj pozadini i značenju ove posebne vizije. Pročitajmo ovu istorijsku primjedbu iz poglavlja koje se zove „Rvanje sa gledišta spiritualista“.

Rvanje sa gledišta spiritualista

„U istočnom Mejnu Elen je putovala i radila u atmosferi **spiritualista koji su alegorizovali nebo, Boga, Isusa i Adventnu nadu**. U viziji u Ekseteru sredinom februara činilo se da je u Isusovom prisustvu i bila je željna da dobije odgovore na neka vitalna pitanja.“ {ALW, IBIO 79.4; 1985}

„Pitala sam Isusa da li Njegov Otac ima oblik poput njega. Rekao je da ima, ali ja to nisam mogla da vidim, jer je rekao: ‘Ako bi jednom vidjela slavu Njegove ličnosti, prestala bi da postojiš.’ (Rani spisi, 54.) {ALW, 1BIO 79.5; 1985}

„Ovo nije bila jedina prilika da Elen razgovara s Isusom i anđelom o Isusovoj ličnosti i o Bogu kao personalnom biću. Odgovori su je u potpunosti zadovoljili da su **spiritualisti bili u velikoj zabludi**.“ {ALW, IBIO 80.1; 1985}

„Ali zato što su pioniri crkve Adventista sedmog dana držali da se proglašenje ispunilo 22. oktobra 1844. i da je u to vrijeme počelo važno djelo na nebu u Najsvetijem mjestu nebeske Svetinje, i zato što su adventisti koji su postali spiritualisti zauzeli stav da je Hrist došao u njihova srca 22. oktobra 1844. i da je Njegovo kraljevstvo u njihovim srcima, osnivači crkve, a posebno Elen Vajt, bili su klasifikovani od strane svijeta uopšte, a takođe i od onih koje su ASD nazvali adventistima prvog dana, kao jedna te ista grupa. I ovdje je veliki neprijatelj opet bacio klevetu na istinu, uporedivši je s lažnim, krivotvorenim iskustvom.“ {ALW, 1BIO 80.2; 1985}

„Elen Vajt je ponovo trebalo da govori o ovoj stvari, posebno u završnim pasusima svoje prve male knjige, *Iskustva i pogledi*, objavljene 1851.²⁶ Dok neko ovo čita, primjetiće upotrebu **termina spiritualizam**, koji se mora

²⁶ Experience and Views.

uzeti u svjetlosti rada spiritualista, a ne u svjetlu onoga što se danas podrazumijeva kao spiritualizam ili spiritizam, iako oba proizlaze iz istog izvora.“ {ALW, 1BIO 80.3; 1985}

„Okrećemo se sada na izjavu napisanu i objavljenu 1851. koja se nalazi u Ibid., 77, 78:“ {ALW, 1BIO 80.4; 1985}

„Često sam bila lažno optužena za podučavanje stavova svojstvenih spiritualizmu. Ali prije nego što je urednik *The Day-Star* upao u tu zabludu, Gospod mi je dao pogled na tužne i razarajuće posledice koje će on i drugi proizvesti na stado u podučavanju spiritualnih pogleda.“ {ALW, 1BIO 80.5; 1985}

„Često sam viđala divnog Isusa, da je on osoba. Pitala sam Ga da li je Njegov Otac osoba i da li ima oblik poput njega. Isus je rekao: ‘Ja sam izrazita slika ličnosti Moga Oca.’“ {ALW, 1BIO 80.6; 1985}

„Često sam viđala da je spiritualni pogled oduzeo svu slavu nebu, i da su u mnogim umovima Davidov tron i ljupka Isusova osoba izgorjeli u vatri spiritualizma. Vidjela sam da će neki koji su prevareni i dovedeni u ovu zabludu biti izvučeni na svjetlo istine, ali će im biti gotovo nemoguće da se u potpunosti oslobole obmanjujuće sile spiritualizma. Takvi bi se trebali temeljito potruditi da priznaju svoje zablude i napuste ih zauvijek.“ {ALW, 1BIO 80.7; 1985}

„Spiritualizacija neba, Boga, Hrista i Hristovog dolaska ležala je u temelju mnogih fanatičnih učenja sa kojima je 17-godišnju Elen Harmon pozvana od Boga da se susretne u tim daima formiranja. **Vizije su čvrsto utvrdile ličnosti Boga i Hrista, stvarnost neba** i nagradu vjernicima i uskrsenje. Ovo zdravo vođstvo je spasilo crkvu u nastajanju.“ {ALW, IBIO 81.1; 1985}

Mogu li ista uputstva, savjeti i vizije spasiti Adventističku crkvu danas? Ideja da su Otac, Sin i Sveti Duh troje jednakih u svojoj ličnosti spekulise o jasnim otkrivenjima u vezi sa BOŽJOM i Hristovom ličnošću. Kvalitet ili stanje Boga da bude osoba je imati oblik. Hrist je izričita slika Očeve ličnosti – On takođe ima formu. Za razliku od Oca i Sina, Duh sveti nema ni tijela ni kostiju (Luka 24:39). Svaki pokušaj da se izjednače ličnosti sve troje će neizbjegno ili lišiti Oca i Sina njihovih tijela ili će Svetog Duha odrediti kao zasebno, individualno biće koje ima meso i kosti. Prva posledica će rezultirati spiritualizacijom Nebeske stvarnosti, a druga će rezultirati ugrožavanjem Božje

sveprisutnosti. Ali u pokušaju usklađivanja sveprisutnosti Boga sa idejom da je Sveti Duh odvojeno treće biće, koje posjeduje tijelo poput Oca i Sina, opet će rezultirati lišavanjem Njihovih tijela. Oba slučaja na kraju spaljuju Davidov tron i ljudsku Isusovu osobu u vatri spiritualizma.

42. DALJE PRIMJEDBE SPRITUALIZMU

Postoji jedna slamka argumenta o BOŽJOJ LIČNOSTI na koju se spiritualisti oslanjaju da dokažu da su Otac, Sin i Sveti Duh tri jednakе osobe. Bog je lično duhovno biće. Izraz 'duhovno' se pripisuje nekoj nematerijalnoj supstanci. Tvrdi se da Bog ima tijelo, ali ono nije materijalno. Ovo smatramo oksimoronom. Argument nije ništa drugo do spekulacija o božanskoj prirodi i suštini Boga. Tajne stvari pripadaju Bogu, ali stvari koje su otkriveno pripadaju nama (Ponovljeni zakon 29:29). Biblija nas uči o materijalnom nebu, materijalnom Svetilištu na Nebu, materijalnom prestolu sa svim svojim sjajem i slavom, i da Bog, Njegov Sin i sveti anđeli tamo prebivaju.

Sveti anđeli su duhovna bića, ali su materijalna; oni borave na Nebu i služe nama na zemlji. Postavlja se prigorov: kako anđeli mogu biti materijalna bića kad ih ne možemo vidjeti? Postoji nekoliko slučajeva u Bibliji koji nam daju precizne odgovore na ovo pitanje. Balamov slučaj je živopisan slučaj. Izveštaj iz Knjige Brojeva 22:22-31 kaže: „Gospodnji anđeo je stao na put da mu se [Balamu] suprotstavi“. Magarac na kojem je Balam jahao video je anđela Gospodnjeg, ali Balam nije, a izveštaj prikazuje kako je Balam konačno video anđela. „Tada je Gospod otvorio oči Balamu tako da je on ugledao Gospodnjeg anđela kako stoji na putu s mačem u ruci.“ Anđeo se nije materijalizovao niti stvorio svoje tijelo da bi ga Balam video. Anđeo je bio isti kao i prije. Promjena je išla u korak sa Balamom, a ne s anđelom. Oči su mu bile otvorene. Isto je bilo i sa slugom Elišinim kada su on i njegov gospodar dovedeni na pravo mjesto okruženi vojskom kralja Sirije. „Eliša se pomolio: 'Gospode, molim te, otvori mu oči da vidi.' Gospod je otvorio oči sluzi koji je video brda puna plamenih konja i kola svuda oko Eliše.“ 2. Kraljevima 6:17.

Ponekad nam Gospod daje da vidimo fizičko prisustvo Njegovih

anđela. Kada ih vidimo, znamo da su materijalni, stvoreni od drugačije supstance nego mi. Oni su duhovna bića. Biblija nas uči da „postoji tijelo prirodno i tijelo duhovno“ (1. Korinćanima 15:44). Zasijano je prirodno tijelo; ono će biti podignuto kao duhovno tijelo (Isto). U uskrsenju ćemo imati novo duhovno tijelo, drugačije supstance. U uskrsenju ćemo biti nalik anđelima, Luka 20:36. Tada ćemo imati tijela slična Hristovom proslavljenom tijelu prilikom Njegovog uskrsenja. Hrist je posijao svoje prirodno tijelo i uskrstnuo je u duhovnom tijelu. Nakon svog uskrsenja, On se javio svojim učenicima govoreći: „Pogledajte moje ruke i moje noge. To sam ja. Opipajte me i vidjećete, jer duh nema meso i kosti kao što vidite da ja imam.“ (Luka 24:39). Hrist je pokazivao proslavljeno tijelo koje je primio u svom uskrsenju. Bilo je to opljivo, materijalno tijelo, a ipak duhovno. Obećanje uskrsenja je da ćemo biti uskrsnuti u istom proslavljenom tijelu kao i Hrist. To je duhovno tijelo, jednak materijalno kao i Hristovo materijalno tijelo, kao što će nova Zemlja i slava Novog Jerusalima biti materijalni. Ovo nam daje perspektivu na nebesku stvarnost. Kao što su anđeli lična duhovna bića, kao što je Isus lično duhovno biće, i kao što će uskrsli postati lična duhovna bića, tako je i Bog lično duhovno biće. Svi smo stvoren na Njegovu sliku i Hrist je rođen na izričitu sliku Njegove ličnosti.

Izraz „duhovno biće“ ne označava biće bez tijela; samo ukazuje na supstancu tog tijela. Ovo učimo iz 1. Korinćanima 15:44: „Sije se tjelesno tijelo, a uskrsava duhovno tijelo. Postoji zemaljsko tijelo, a postoji i duhovno tijelo.“ Isus je uskrstnuo u duhovnom tijelu i sigurno znamo da je uskrstnuo kao neko ko se može vidjeti i s kim se može sarađivati u ljudskim poslovima (podsetimo se da se Isus nakon uskrsenja jeo ribu i med u saću) – suprotno duhu. Postoji razlika između duha i duhovnog bića. Sestra Vajt je napravila jasnou razliku:

„Moćna sila koja djeluje kroz svu prirodu i održava sve stvari nije, kao što neki ljudi od nauke predstavljaju, samo sveprožimajući princip, pokretnačka energija. Bog je duh; ipak On je lično biće, jer je čovjek stvoren na Njegovu sliku.“ {EGW, 8T 263.1; 1904}

Izjavom ‘ipak’, sestra Vajt je razlikovala pojma ‘biće’ od pojma ‘duh’. Biblija nas uči tu razliku. Razlika je u fizičkom tijelu. Bog nije samo duh, sveprožimajući princip ili pokretnačka energija. On je lično biće, koje posjeduje

tijelo i oblik, jer je čovjek stvoren na Njegovu sliku. Bog ima obliče osobe, a Hrist je izražajna slika Njegove ličnosti.

„Sin Božji je bio sledeći po autoritetu do velikog Zakonodavca. Znao je da bi sam njegov život mogao biti dovoljan da otkupi palog čovjeka. Bio je isto toliko vredniji od čovjeka koliko su njegov plemeniti, besprekorni karakter i uzvišena funkcija komandanta sve nebeske vojske bili iznad ljudskog djela. Bio je u izrazitoj slici svog Oca, ne samo po crtama, već u savršenstvu karaktera.“ {EGW, RH 17. decembar 1872, par. 1; 1872}

Otatima tijelo, ali je nevidljiv za smrtni pogled.

„Otat je sva punoča Božanstva tjelesno, i nevidljiv je smrtnom pogledu.“ {EGW, BTS 1. marta 1906, par. 1; 1906}

Ova jednostavna istina je posvjedočena u svim vizijama nebeskog prestola. Svi proroci su vidjeli nekoga kako sjedi na prestolu i dali su opis Njegove osobe. Svi su vidjeli Njegovo tijelo, ali nikada nisu vidjeli Njegovo lice. Bog je sada nevidljiv za nas kao smrtna bića, ali kada primimo besmrtnost vidjećemo Oca, kao što je napisano: „vidjeće lice Njegovo; i njegovo će ime biti na njihovim čelima.“ Otkrivenje 22:3-4

„Mojsije nije mogao da vidi otkrivenje slave lica Božjeg i da živi; ali postoji obećanje koje nam je dato: ‘Vidjeće mu lice’.“ {EGW, YI 20. avgusta 1896, par. 2; 1896}

Kakvo lijepo obećanje i izgledi za nadu. Vidjećemo Oca licem u lice. Ne nalazimo ništa privlačno u spiritualizaciji Neba i Božje ličnosti. Naš izgled nade je da ćemo vidjeti Boga licem u lice i prebivati u punoj slavi Njegovog prisustva.

43. KORIJEN PROBLEMA

BOŽJA LIČNOST se bavi pitanjem: da li je Bog osoba? Vjerovatno ne postoji nijedan hrišćanin koji bi poricao da je Bog osoba, a ipak je LIČNOST BOŽJA najveća kontroverza koja postoji među hrišćanima – posebno među adventistima sedmog dana – u poslednje vrijeme. Ključno pitanje leži u razumijevanju pojma ‘osoba’. Problem nastaje kada odbacimo njegovo očigledno značenje i primijenimo neko duhovno značenje. Kontroverza ima

korijene do tumačenja Biblije i može se predstaviti u dva različita, međusobno isključiva razumijevanja Boga.

Jedno, popularnije, gledište je da se Bog predstavio na jeziku koji nam je poznat kako bi objasnio samo koncepte spasenja. Dakle, Bog se predstavio riječima kao što su 'otac', 'sin', 'duh', kako bi opisao odnos između pojmove – ali nijedna od ovih riječi ne označava njihovo očigledno značenje. Princip iza ovog razmišljanja je: **Bog se prilagodio čovjeku** (to se zove antropomorfizam).

Drugo, suprotno gledište je da je **Bog prilagodio čovjeka Sebi**; On je stvorio čovjeka na svoju sliku. Stoga riječi poput 'osoba', 'otac', 'sin' i 'duh', kako su upućene Bogu, impliciraju njihovo očigledno značenje. Ovo je fundamentalna razlika.

Kada shvatimo biblijske pojmove kao što su 'osoba', 'otac', 'sin' i 'duh', moramo odabrati koje gledište podržavamo i primjenjivati ih u skladu s tim. Ili se ovi pojmovi razumiju u njihovom očiglednom značenju ili su simbolični ili metaforički. Ponavljamo, ovo je osnovni problem u vezi sa kontroverzom oko BOŽJE LIČNOSTI. Sledeći citat bi trebao riješiti sve poteškoće.

„Jezik Biblije treba objasniti prema njegovom očiglednom značenju, osim ako se ne koristi simbol ili figura.“ {EGW, GC 599; 1911}

Vjerujemo da je nemoguće da Biblija bude sama sebi tumač i da ne objašnjava svoje simbole. Ako Biblija nikada ne objašnjava pravo značenje simbola 'osoba', jer je upućen Bogu, onda to ne može biti simbol. Pravo značenje riječi 'osoba' stoji u njenom očiglednom značenju; nalazi se u razumijevanju čovjeka koji je stvoren na sliku Božju. Bog je stvorio Adama kao lično biće koje posjeduje tijelo i duh. Isto se odnosi i na riječi 'otac', 'sin' i 'duh'. Adam je postao otac; on je dobio sina sličnog njemu, po njegovom obliju (Postanje 5:3). Njegov rođeni sin, Set, je lično biće, na sliku i priliku svog oca. **Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku; On je prilagodio čovjekovo iskustvo svom vlastitom.**

Prethodnog gledišta, da se Bog prilagodio čovjeku, drži se većina hrišćanstva danas, kao i zvanična crkva Adventista sedmog dana u poslednje vrijeme.

„Slika otac-sin ne može se doslovno primijeniti na božanski odnos O-tac-Sin unutar Božanstva. Sin nije prirodni, doslovni Sin Očev... Izraz 'Sin' se

koristi metaforički kada se primjenjuje na Božanstvo.“²⁷

Navedeni citat izdaje Institut za biblijska istraživanja, zvanična institucija Generalne konferencije, koja brani učenja i doktrine crkve ASD. Otac zapravo nije „Otac Gospoda našeg Isusa Hrista“ (Efescima 3:14), već metaforički izraz, baš kao i „Sin“. Ako bi to bilo tačno, imali bismo priličnu nevolju jer nismo uspeli da pronađemo pravo značenje i objašnjenje ovih termina u Bibliji. Ako Biblija ne objašnjava njihovo značenje, gdje ih možemo pronaći? Bili bi pronađeni izvan Svetog pisma.

„Da bi iskorijenili grijeh i pobunu iz svemira i obnovili harmoniju i mir, jedno od božanskih bića je prihvatio i **ušlo u ulogu Oca**, a drugo u **ulogu Sina**. Preostalo božansko Biće, Sveti Duh, takođe je trebalo da učestvuje u sprovođenju plana spasenja... Prihvatanjem **uloga** koje je plan podrazumijevao, božanska Bića nisu izgubila nijednu od moći Božanstva.“²⁸

Ova izjava nema osnova u Svetom pismu. To je čisto unaprijed zamišljena ideja koja baca sumnju na jasno značenje koje se nalazi u Svetom pismu. Najjasnije i najafirmativnije izjave Biblije o Hristovom sinovstvu prikrivene su sumnjom zbog ovih unaprijed stvorenih ideja. To vidimo u službenoj literaturi ASD koja sadrži doktrinu crkve.

„Unutar Božanstva postoji ekonomija funkcije. Bog ne umnožava nepotrebno rad. Red je prvi nebeski zakon, a Bog radi na uredni način. Ova urednost proizlazi iz i čuva jedinstvo unutar Božanstva. Čini se da Otac djeluje kao izvor, Sin kao posrednik, a Duh kao aktualizator ili primjenjivač.“

U Bibliji vidimo da je Otac izvor svih stvari. To je najjasnije i afirmativno rečeno. Otac je izvor svega i On djeluje u skladu s tim, ne zato što se pretvara da jeste, već zato što je On zaista veliki Izvor. Nećemo sumnjati u najjasnije i najpozitivnije svjedočanstvo Biblije.

„Za nas postoji **jedan Bog Otac od koga je sve**, i mi u Njemu, i **jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve**, i mi kroz Njega.“ 1. Korinćanima 8:6

Ne bi trebalo da izgleda kao da Otac djeluje kao izvor – On jeste Izvor – svega; od Njega su „sve stvari“. Isto tako, ne bi trebalo da izgleda da Sin djeluje kao posrednik – On jeste Posrednik.

²⁷ Adventist Biblical Research Institute; takođe publikovano u zvaničnom ‘Adventist World’ magazinu.

²⁸ The Week of Prayer issue by the *Adventist Review*, October 31, 1996.

„Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek, Hristos Isus.“ 1. Timoteju 2:5

Ovo je samo nekoliko primjera kako su najjasnija i najpozitivnija svedočanstva Svetog pisma prekrivena sumnjom – zbog unaprijed stvorenih i-deja koje nisu zasnovane na svečanom „Ovako govori GOSPOD“. Ovo službeno prihvataju i priznaju zvaničnici crkve ASD:

„lako nijedan odlomak iz Svetih pisama ne navodi formalno doktrinu o Trojstvu, biblijski pisci je prepostavljaju kao činjenicu i spominju je neko-liko puta. Samo vjerom možemo prihvatiti postojanje Trojstva.“²⁹

Na službenoj web stranici Crkve adventista sedmog dana, u doktri-narnom dijelu, nalazi se sledeća izjava: „Adventistima su dovoljne jasne a-luzije Biblije na Trojstvo.“³⁰

Kada je u pitanju LIČNOST BOŽJA, crkva adventista sedmog dana, za-jedno sa širokim hrišćanskim svijetom, pridržava se razumijevanja Boga kao Trojedinog Boga, ili tri osobe u jednoj. Ovdje se Bog smatra osobom, ali ne osobom u očiglednom značenju te riječi.

„Riječ osobe koja se koristi u naslovu današnje lekcije mora se shvatiti u teološkom smislu. Ako izjednačimo ljudsku ličnost sa Bogom, rekli bismo da tri osobe znače tri pojedinca. Ali tada bismo imali tri Boga, ili triteizam. Ali istorijsko hrišćanstvo je dalo riječi osoba, kada se koristi za Boga, pose-bno značenje: lično samorazlikovanje, koje daje osobenost Božanskim Oso-bama bez uništavanja koncepta jedinstva. Ovu ideju nije lako shvatiti ili objasniti! To je dio misterije Božanstva.“³¹

„Ovi i drugi tekstovi nas navode da vjerujemo da su naš divni Bog tri Osobe u jednoj, zapanjujuća misterija, ali istina koju prihvatom vjerom jer je Sveti pismo otkriva.“³²

Istorijsko hrišćanstvo dalo je posebno značenje riječi ‘osoba’. Defini-sana je nizom vaseljenskih sabora počevši od Nikeje (325.) do Carigradskog

²⁹ Adventist Review, Vol. 158, No. 31, p. 4; 1980.

³⁰ Internet archives: <https://web.archive.org/web/20210116032310/https://www.adventist.org/articles/the-trinity/>

³¹ Sabbath School Lesson Quarterly, 4th Quarter 1998, Lesson 3, October 12th ‘Father, Son, and Holy Spirit’, <http://www.ssnet.org/qtrly/eng/98d/less03.html>

³² Ibid.

sabora (381.);³³ dovršio ju je Atanasije u poslednjim decenijama svog života. BOŽJA LIČNOST je definisana kao *homousios* i tri hipostaze,³⁴ što se smatra zapanjujućom misterijom, idejom koju nije lako shvatiti ili objasniti.

Ako vjerujete u doktrinu da je Bog jedna osoba, a istovremeno tri osobe, vjerovatno ste bili jako obeshrabreni da proučavate BOŽJE LIČNOSTI jer je to ‘a priori’ misterija. Da, istina je da „tajne stvari pripadaju Gospodu Bogu našem“, ali stih nastavlja da kaže „ali ono što je otkriveno pripada nama i djeci našoj dovijeka, da možemo tvoriti sve riječi ovoga zakona.“ (Ponovljeni zakon 29:29). BOŽJA LIČNOST je otkrivena u Svetom pismu. Nije misterija da postoji samo jedan pravi Bog Otac, od koga je sve, lično duhovno biće i Stvoritelj svih stvari. Ovo zauvijek pripada nama i našoj djeci.

Čvrsto vjerujemo da pojmove kao što su „Otac“, „Sin“, „Duh“ i „osoba“ ne treba shvatiti nejasno, simbolički ili metaforički. Umjesto toga, trebalo bi ih prihvatići u jednostavnosti njihovog očiglednog značenja.

44. SPIRITUALIZAM PORIČE HRISTOVINOVSTVO

Kada se zastupa spiritualni pogled na Božju osobu, Hristovo sinovstvo Njegovom Ocu se shodno tome spiritualizuje. Biblija i Duh proroštva nas poučavaju da je Hrist rođen u izričitoj slici Očeve ličnosti. Jevanđelja su puna najpozitivnijih i afirmativnih svjedočanstava o Hristovom sinovstvu Ocu. Negirati ova jednostavna i pozitivna svjedočanstva u korist nekog duhovnog

³³ Socrates, Book 2, Chapter 41.

³⁴ „Neki teolozi su preferirali upotrebu izraza ὁμοούσιος; (*homoiousios* ili alternativni nekontrakcioni oblik *homioousios*; od *homios*, ‘sličan’, a ne *homos*, ‘isti, zajednički’) kako bi se naglasile razlike između tri osobe u Božanstvu, ali izraz *homousion* postao je dosledan znak nikeske ortodoksijske i na Istoku i na Zapadu. Prema ovoj doktrini, Isus Hrist je fizička manifestacija Logosa (ili Riječi), i prema tome posjeduje sva inherentna, neizreciva savršenstva koja religija i filozofija pripisuju Vrhovnom Biću. Na jeziku koji je postao univerzalno prihvaćen nakon Prvog Konstantinopoljskog sabora 381. godine nove ere, tri različite i beskonačne hipostaze, ili božanske osobe, Otac, Sin i Sveti Duh, u potpunosti posjeduju istu božansku ousiju. ([Wikipedia: Homousion](#))

pogleda znači poricati samoga Gospoda i negirati veliku žrtvu kojom nas je iskupio. Petar nas upozorava na klasu ljudi koji zastupaju takva lažna učenja – proklete jeresi.

„Međutim, u narodu je bilo i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja. Oni će neprimetno uvesti razorne jeresi i odreći će se Gospodara koji ih je otkupio, i tako na sebe navući brzu propast. I mnogi će se povesti za njihovim besramnim djelima i zbog njih će se pogrdno govoriti o putu istine.“ 2. Petrova 2:1-2

Apostol Jovan je govorio o ovoj klasi ljudi koji poriču Oca i Sina.

„Ko je lažljivac ako ne onaj ko poriče Isusa kao Hrista? To je Antihrist, onaj koji poriče Oca i Sina. Ko god poriče Sina, nema ni Oca. Ko priznaje Sina, ima i Oca. A u vama neka ostane ono što ste čuli u početku. Ako ono što ste u početku čuli ostane u vama, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.“ 1. Jovanova 2:22-24

Poricanje Oca i Sina postiže se poricanjem LIČNOSTI BOGA i Njegovog Sina.

„Onaj ko poriče ličnost Boga i njegovog Sina Isusa Hrista, poriče Boga i Hrista. ‘Ako ono što čuste od početka, ostaće u vama, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.’ Ako nastavite vjerovati i slušati istine koje ste **prvo prihvatali u vezi s ličnošću Oca i Sina**, bićete povezani s njim u ljubavi. Vidjeće se ono sjedinjenje za koje se Hrist molio neposredno prije suđenja i raspeća.“ {EGW, RH 8. mart 1906, par. 19; 1906}

Sestra Vajt je klasu koja poriče BOŽJU LIČNOST i Njegovog Sina nazvala ‘spiritualistima’. Govoreći o njima, sestra Vajt je komentarisala:

„...Petar, opisujući opasnosti kojima će crkva biti izložena u poslednjim danima, kaže da kao što je bilo lažnih proroka koji su uveli Izrael u grijeh, tako će biti i lažnih učitelja, ‘koji će potajno unositi proklete jeresi, poričući čak Gospoda koji ih je otkupio. I mnogi će slijediti njihove pogubne puteve.’ 2. Petrova 2:1, 2. Ovdje je apostol naglasio jednu od istaknutih karakteristika duhovnih učitelja. **Oni odbijaju da priznaju Hrista kao Sina Božjeg**. O takvim učiteljima ljubljeni Jovan izjavljuje: ‘Ko je lažov osim onoga koji poriče da je Isus Hrist? On je antihrist, koji poriče Oca i Sina. Ko god poriče Sina, nema ni Oca.’ 1. Jovanova 2:22, 23. Spiritualizam, poričući Hrista, poriče i Oca i Sina, a Biblija to proglašava manifestacijom antihrista.“

{EGW, PP 686.1; 1890}

Opet govoreći o spiritualistima, istakla je dokaz učenja te klase:

„Ovdje nam je Bog razradio dokaz o pomenutoj klasi. **Oni su odbili da priznaju Hrista kao Sina Božjeg**, i nemaju više poštovanja prema vječnom Ocu nego prema njegovom Sinu, Isusu Hristu. Oni nemaju ni Sina ni Oca. I kao njihov veliki vođa, poglavica pobunjenika, oni su u pobuni protiv Božjeg zakona i preziru krv Hristovu.“ {EGW, RH, 15. april 1875, par. 12; 1875}

Apostoli Petar i Jovan upozorili su Zajednicu u poslednjim danima na opasnost od spiritualizacije BOŽJE LIČNOSTI, koja će biti obilježena negiranjem Hristovog Sinovstva. Na taj način bi Otac i Sin bili porečeni. Ako je Bog trojedini Bog, onda takav Bog nema Sina, a ni Otac nije zaista Otac Gospoda našeg Isusa Hrista. Takva vjerovanja nisu podržana jasnim učenjima Riječi Božje, već su rezultat spiritualizacije očiglednog značenja izjava u Svetom pismu.

„**Postojanje ličnog Boga, jedinstvo Hrista sa Njegovim Ocem**, leži u osnovi svake prave nauke...“ {EGW, Ms301904.9; 1904}

„U današnje vrijeme mnoge obmane se uče kao istina. Neki od naše braće su poučavali stavove koje ne možemo podržati. Dolaze maštovite ideje, nategnuta i neobična tumačenja Svetog pisma. Neka od ovih učenja sada se mogu činiti neznatnima, ali će rasti i postati zamke za neiskusne.“ {EGW, Ms30-1904.18; 1904}

„Moramo svakodnevno istraživati Sveti pismo, kako bismo spoznali put Gospodnji i da nas ne obmanu vjerske zablude. Svijet je pun lažnih teorija i zavodljivih spiritualističkih ideja, koje teže da unište jasnu duhovnu percepciju i odvedu od istine i svetosti. Posebno u ovom trenutku treba paziti na upozorenje: ‘Neka vas niko ne prevari ispraznim riječima.’ [Efescima 5:6.]“ {EGW, Ms30-1904.24; 1904}

„Moramo biti oprezni da ne bismo pogrešno protumačili Sveti pismo. Jasna učenja Riječi Božje ne smiju se toliko spiritualizovati da se stvarnost izgubi iz vida. Nemojte prepričavati značenje rečenica u Bibliji u nastojanju da iznesete nešto čudesno kako biste ugodili mašti. Uzmite Sveti pismo dok čitate. Izbjegavajte prazna nagađanja o tome šta će biti u kraljevstvu nebeskom.“ {EGW, Ms30-1904.25; 1904}

Sestra Vajt dala je ovo upozorenje nama – Adventistima sedmog

dana. U opasnosti smo da spiritualizujemo Sveto pismo natezanjem značenja rečenica u Bibliji koje se odnose na BOŽJU LIČNOST i Hristovo sinovstvo. Trebali bismo uzeti Sveti pismi kako se čita. Nažalost, u crkvi to danas nije slučaj. Kroz spise Elen Vajt, Bog nas je upozorio na lažna osjećanja u vezi sa ličnošću Oca i Sina.

„I zaista je naše zajedništvo s Ocem i s njegovim Sinom Isusom Hristom.“ Kroz Sveti pismo se o **Ocu i Sinu govori kao o dvije različite ličnosti**. Čućete ljudi kako pokušavaju da od Sina Božjeg učine ništavilo. On i Otac su jedno, ali su dvije ličnosti. Dolaze pogrešni osjećaji u vezi s tim i svi ćemo ih morati upoznati.“ {EGW, RH 13. jul 1905, par. 31 1905}

Pogrešni osjećaji u vezi s BOŽJOM LIČNOŠĆU i Njegovim Sinom su u Adventističkoj crkvi i svi mi treba da ih upoznamo.

„Molim sve da budu jasni i čvrsti u vezi sa određenim istinama koje smo čuli, primili i zagovarali. Izjave Božje Riječi su jasne. Postavite svoje noge čvrsto na platformu vječne istine. **Odbacite svaku fazu zablude, iako je prekrivena prividom stvarnosti, koja negira ličnost Boga i Hrista.**“ {EGW, RH 31. avgusta 1905, par. 11; 1905}

Da pojasnimo, „Platforma vječne istine“ je termin koji Elen Vajt koristi naizmjenično sa „stubovima naše vjere“; BOŽJA i Hristova LIČNOST bila je jedan od tih stubova.

„Oni koji žele da uklone stare orientire ne drže se čvrsto; ne sjećaju se kako su primili i čuli. **Oni koji pokušavaju da donesu teorije koje bi uklopile stubove naše vjere u vezi sa svetinjom, ili u vezi sa Božjom ili Hristovom ličnošću, rade kao slijepci.** Oni nastoje da unesu neizvjesnost i da narod Božji odluta, bez sidra.“ {EGW, Ms62-1905.14; 1905}

Dovodimo sebe u opasnost odbijajući tako jasna i čvrsta svjedočanstva. Biblija je jednako čvrsta u istim tačkama.

„Jer imaju neki ljudi koji su se uvukli među neopreznima koje su Pisma još davno odredila za sud, bezbožnici, koji blagodat našeg Boga pretvaraju u izgovor za besramna djela i koji se odriču jedinog Gospodara Boga, i našeg Gospoda Isusa Hrista.“ Juda 1:4

Nemojmo poricati jednostavna učenja BOŽJE LIČNOSTI. Ovo učenje je jednostavno podučavao Isus. Formirajmo našu koncepciju Boga iz Njegove doktrine.

„Ko god prestupa i ne ostaje u Hristovom učenju, nije od Boga. Ko ostaje u nauci Hristovoj, taj ima i Oca i Sina.“ 2. Jovanova 1:9

„Ali se bojim da se – kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom – vaše misli ne iskvare i odvrate od iskrenosti i čestitosti koje dugujete Hristu. Jer ako neko dođe i **propovijeda drugačijeg Isusa od onoga koga smo mi propovijedali**, ili **ako primite drugačiji duh od onoga koji ste primili ili drugačiju dobru vijest od one koju ste prihvatili**, vi takvog spremno podnosete.“ 2. Korinćanima 11:3-4

„Čudim se da se tako brzo odvraćate od poziva Hristovom blagodaću na drugačiju dobru vijest. Ali druga ne postoji. Postoje samo neki koji vas zbunjuju i žele da izopače dobru vijest o Hristu. Ali čak i kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba objavio drugačiju dobru vijest od one koju smo vam već objavili, neka bude proklet. Ono što smo već rekli, to i sada ponavljajam: **Ko god vam objavi drugačiju dobru vijest od one koju ste već prihvatili, neka bude proklet.**“ Galatima 1:6-9

Jevanđelje je dobra vijest: „Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne bude uništen, nego da ima vječni život.“ (Jovan 3:16). Nije postojao drugi način da Bog spasi palog čovjeka. Koliko god nam bilo teško prihvatiti da Bog daje svoje rođeno dijete za nas, to je bio jedini način. Grijeh je taj koji je odvratan, a ne Bog koji je dao svog jedinorođenog Sina za nas. Ako ne vjerujemo u Sina, nemamo vječni život.

„Ko vjeruje Sina, ima vječni život. Ko [svojeglavo] odbija Sina, neće vidjeti život, nego Božji gnjev ostaje na njemu.“ Jovan 3:36

Neka svaka usta govore s Pavlom: „Hvala Bogu na Njegovom neizrecivom daru.“ (2. Korinćanima 9:15)

45. ZAKLJUČAK

U zaključku našeg proučavanja, vidimo jasno svjedočanstvo Pisma da postoji jedan Bog, Otac – lično duhovno biće, Stvoritelj svih stvari, svemoćan, sveznajući, vječan i svuda prisutan preko Njegovog predstavnika Duha Svetoga. Isus Hrist je jedinorođeni Sin Božji, Onaj kroz koga je Bog stvorio sve.

„**Postoji lični Bog, Otac; postoji lični Hrist, Sin.** [Jevrejima 1:1, 2: citiran Psalam 19:1-3.]...“ {EGW, Ms861898.11; 1898}

Istina da je Bog doslovna osoba стоји u temelju velikog sistema istina postavljenog u Bibliji. Bog kojeg obožavamo, stvarnost Neba, nebeska svinja i smrtnost duše, samo su neke doktrine u vezi sa BOŽJOM LIČNOŠĆU. Najznačajnija istina u vezi sa BOŽJOM LIČNOŠĆU je plan spasenja. „Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne bude uništen, nego da ima vječni život. Jer Bog nije poslao svog Sina u svijet da on osudi svijet, nego da se svijet spase kroz njega. Koji njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje već je osuđen, jer nije vjerovao u ime jedinorođenog Sina Božjeg.“ (Jovan 3:16-18) Plan spasenja je osmišljen između Oca i Sina. Božja ljubav prema nama bila je to što je dao svog jedinorođenog Sina da postane čovjek, da živi savršen život u skladu sa Njegovim zakonom i da uzdigne palo čovječanstvo na svoju desnicu kroz svog Sina. Govoreći o Sinu Božjem, prorok Zaharija je rekao:

„On će sagraditi Gospodnji hram i krasiti ga slava. Sjedeće i vladaće na svom prestolu i biće sveštenik na svom prestolu, i savjet mira biće između obojice.“ Zaharija 6:13

„U planu da se spasi izgubljeni svijet, savjet je bio između njih obojice; savez mira bio je između Oca i Sina.“ {EGW, ST 23. decembar 1897, par, 2; 1897}

Hrist je došao na ovu grijehom zagađenu Zemlju da predstavi Boga u Njegovom pravom svjetlu. Sotona je oduvijek bio odlučan da uništi jasnu percepciju Boga, onoga ko On jeste i njegov karakter. Jedini način da pobegnemo od Sotoninih zabluda je da slušamo jednostavne istine koje je Isus učio o Bogu. U ovoj istini vidimo i prepoznajemo Božju ljubav prema nama u davanju svog Sina za nas.

„Sotona je odlučan da ljudi ne uvide ljubav Božju koja ga je navela da dâ svog jedinorođenog Sina da spasi izgubljenu rasu; jer Božja dobrota vodi ljudi ka pokajanju.“ {EGW, Ms841894,6; 1894}

„Neka misionari krsta objavljuju da postoji jedan Bog i jedan Posrednik između Boga i čovjeka, a to je Isus Hrist, Sin Beskonačnog Boga. Ovo treba objaviti u svakoj crkvi u našoj zemlji. Hrišćani to treba da znaju, a ne da stavljaju čovjeka tamo gdje treba da bude Bog, da više ne budu obožavaci idola, nego živog Boga. Idolopoklonstvo postoji u našim crkvama.“ {EGW, Ms40-1891,78; 1891}

Stoga, povjerujmo i propovijedajmo istinu koju je Hrist učio u njenoj jednostavnosti.

„U zlatnoj kadionici istine, koja je predstavljena u Hristovom učenju, imamo ono što će osvjedočiti i preobratiti duše. Objavljujte, u Hristovoj jednostavnosti, istine koje je On došao na ovaj svijet da objavi, i snaga vaše poruke će se osjetiti. **Nemojte zagovarati teorije ili testove koje Hrist nikada nije spomenuo i koje nemaju utemeljenje u Bibliji.** Imamo velike, svečane istine za narod. ‘Pisano’ je test koji se mora donijeti kući svakoj duši.“ {EGW, GW 309.3; 1915}

Molimo se i vjerujemo da će Bog napraviti preporod u našim danima, da će vjerni Božji narod masovnije izaći sa jednostavnom istinom Božje ljubavi u davanju svog jedinorođenog Sina.

Dodatak

KOMPLETNA VIZIJA

Prije 22. oktobra 1844. godine došlo je do velikog buđenja širom svijeta u vezi s skorim Hristovim povratkom. Ovaj pokret je bio zasnovan na proročanstvu u Danilu 8:14, jer ispunjenje proročanstva od 2300 dana računa se na 1844. Opšte je gledište bilo da bi čišćenje svetilišta, koje počinje ispunjenjem tog proročkog perioda, značilo čišćenje svijeta u vatri; drugim riječima, Hrist bi se vratio. Postojao je veliki broj adventista koji su čekali Hristov drugi dolazak. Iako je shvatanje čišćenja svetinje bilo pogrešno, Božja promisao je bila u ovom pokretu. Ljudi su bili potaknuti Duhom svetim, pokajali su se za svoje grijeha, a bio je i veliki broj obraćenika. 22. oktobar je bio očekivani datum dolaska Hrista. Kako je 22. oktobar prošao, a Hrist nije došao, velika većina je napustila pokret, prezirući ga. Ali postojala je mala grupa ljudi koji su bili sigurni da je Božja promisao u ovom pokretu i nisu mogli poreći Božju riječ. Ova mala grupa ljudi okrenula se Bibliji i nastavila proučavati proročanstva za više svjetla u vezi s okolnim događajima. Bilo je to vrijeme velikih iskušenja i razočaranja. U decembru 1844. Bog je dao Elen Harmon njenu prvu viziju. U ovoj viziji, Gospod je prikazao putovanja Adventnog naroda u Novi Jerusalim. Iako ova vizija nije objasnila razlog razočaranja, dala im je sigurnost da Bog vodi ovu malu grupu i da će ih nastaviti voditi dok su putovali prema nebeskom gradu.

Ova mala grupa ljudi, oko pedesetak, nastavila je proučavati Svetu pismo dok ih je Bog vodio. Dobili su objašnjenje svog razočaranja u ispitivanju poruke svetilišta. Pažljivo proučavanje Biblije od strane Hirama Edsona, F.B. Hana i O.R.L. Kroziera ubrzo je otkrilo da čišćenje svetilišta na kraju 2300 godina nije bilo zemlja već tabernakul na nebu, s Hristom koji je služio u naše ime na najsvetijem mjestu. Ovo Hristovo posredničko djelo odgovorilo je pozivu na „čas Božjeg suda“ koji je upućen u poruci prvog anđela (Otkrivenje 14:6, 7).³⁵ Dok je ovo proučavanje bilo u toku, daleko na istoku u državi Mejn, Elen Harmon je dobila viziju u kojoj joj je prikazano prenošenje Hristove službe sa svetog na najsvetije mjesto na kraju 2300 dana. Ova vizija

³⁵ EGW, EW xviii.3; 1882.

je potvrdila biblijsko proučavanje i objasnila razočaranje. Ova vizija je bila jedna od najvažnijih vizija u istoriji adventista sedmog dana.

Prije objašnjenja Razočarenja Bog je otkrio istinu o svojoj ličnosti Njegovoj poniznoj sluškinji, Elen. Prvo što je sestra Vajt vidjela bio je tron i na njemu su sjedili Otac i Sin. Bilo je važno znati ko je Bog, da je On osoba, koja ima oblik, baš kao što je Isus imao. Ova istina je bila temelj u razumijevanju da su Nebo, Svetilište, presto i nebeska bića dio stvarne i materijalne realnosti – baš kao što su naš Bog i Njegov Sin materijalni. BOŽJA LIČNOST bila je stub naše vjere i bio je ključni stub u održavanju cjelokupnog temelja naše vjere.

Ovu viziju obično čitamo iz *Ranih spisa*. Na iznenađenje mnogih, izveštaj napisan u Ranim spisima samo je djelimičan prikaz ove vizije. Iako je ova vizija dobro poznata, cijela vizija nije dobro poznata. Čitamo kompletну viziju iz članka „Malom ostatku rasutom okolo“, od 6. aprila 1846. U njemu čitamo dodatnu rečenicu koja ima duboko značenje za naše vrijeme.

U viziji je nekoliko grupa ljudi: svijet, adventisti koji su očekivali Hristov povratak 1844. i mala posebna grupa unutar adventista koji će kasnije biti poznati kao adventisti sedmog dana. Manje poznati dio vizije je da se na njenom kraju nalazi četvrta grupa ljudi. Sve ove grupe imaju određene karakteristike; posebno ćemo se fokusirati na karakteristike četvrte grupe jer ona za nas ima poseban značaj. Ali prvo, hajde da pažljivo ispitamo kompletну viziju.

„U februaru 1845. imala sam viziju događaja koji su započeli Ponoćnim pokličem. Vidjela sam tron i na njemu su sjedili **Otac i Sin**. Zagledala sam se u Isusovo lice i divila se njegovoj ljupkoj osobi. **Očevu osobu nisam mogla da vidim, jer ga je prekrivao oblak veličanstvene svjetlosti**. Pitala sam Isusa da li njegov Otac ima oblik poput njega. Rekao je da ima, ali ja to nisam mogla da vidim, jer je rekao da ako jednom pogledaš slavu Njegove ličnosti, prestaćeš da postojiš. Pred prestolom vidjela sam Adventni narod, crkvu i svijet. Vidjela sam društvo, pognuto pred prestolom, duboko zainteresovano, dok je većina njih stajala nezainteresovano i nemarno. Oni koji su bili pognuti pred prestolom uznosili bi svoje molitve i gledali u Isusa; tada bi On pogledao u svog Oca i činilo se da ga moli. Svjetlo bi dolazilo od Oca ka Sinu, a od Sina na društvo koje se moli. Tada sam vidjela izuzetno blistavu svjetlost koja dolazi od Oca ka Sinu, i od Sina se talasala nad ljudima

pred prestolom. Ali malo ko je primio ovu veliku svjetlost; mnogi su izašli ispod nje i odmah joj se odupirali; drugi su bili nemarni i nisu cijenili svjetlost, i ona se udaljila od njih; neki su je cijenili i otišli i poklonili se sa malim društvom koji se molilo. Ovo cijelo društvo je primilo svjetlost i radovalo joj se, dok su njihova lica sijala njegovom slavom. I vidjela sam Oca kako se diže sa prestola, i u plamenoj kočiji ulazi u Svetinju nad svetnjama, iza zavjese, i sjeda. Tamo sam vidjela prestole koje nikad prije nisam vidjela. Tada je Isus ustao s prestola, i većina onih koji su bili pognuti ustali su s Njim; i nisam vidjela da je ijedan zrak svjetlosti prošao od Isusa do nemarnog mnoštva nakon što je ustao, i oni su ostali u savršenoj tami. Oni koji su ustali kada je Isus to učinio, držali su svoje oči uprte u Njega dok je napuštao presto i vodio ih malo napolje. – Onda je podigao desnu ruku i čuli smo njegov ljudski glas kako govori: ‘Čekajte ovdje – idem mojem Ocu da primim Kraljevstvo; čuvajte svoje haljine čiste, a ja ću se još malo vratiti sa svadbe i primiti vas k sebi.’ I vidjela sam kočiju od oblaka, sa točkovima poput goruće vatre, a anđeli su bili svuda oko nje dok su dolazili tamo gdje je bio Isus. Zakoračio je u kočiju i odnesen je u Svetinju nad svetnjama gdje je sjedio Otac. Tamo sam ugledala Isusa, kako je stajao pred Ocem, velikog Prvosveštenika. Na rubu Njegove haljine bilo je zvono i nar. **Tada mi je Isus pokazao razliku između vjere i osjećaja.** I vidjela sam one koji su ustali s Isusom kako šalju svoju vjeru Njemu u Najsvetije mjesto, i mole se – **Oče naš daj nam svoga Duha. Tada bi Isus udahnuo na njih Duha Svetoga. U tom dahu je bilo svjetlosti, snage i puno ljubavi, radosti i mira.** Zatim sam se okrenuo da pogledam društvo koje je još bilo pognuto pred prestolom; nisu znali da ga je Isus napustio. – Činilo se da je Sotona bio kraj prestola, pokušavajući da nastavi Božje djelo; vidjela sam kako gledaju prema prestolu i mole se: **Oče moj daj nam svoga Duha; tada bi Sotona na njih udahnuo nesveti uticaj;** u njemu je bilo svjetlosti i mnogo snage, ali ne i slatke ljubavi, radosti i mira. Sotonin cilj je bio da ih zadrži prevarenim i da povuče nazad i prevari Božju djecu. **Vidjela sam kako jedan za drugim napuštaju društvo koje se molilo Isusu u Svetinji nad svetnjama i kako idu i pridružuju se onima pred prestolom, i odmah su primili nesveti uticaj Sotone.**“ {EGW, “To the Little Remnant Scattered Abroad”, Broadside, 6. aprila 1846, par. 7; 1846}

Prva grupa je bio svijet. Među njima su bili i adventisti koji su čekali

Hristov povratak. Neki od njih su bili duboko zainteresovani i poklonili se pred prestolom dok je većina njih bila nemarna. Adventisti koji su bili duboko zainteresovani imali su oči stalno uprte u Isusa. Oni su primili svjetlost od Boga koja se reflektovala od Sina, dok je ostala većina bila nemarna prema datoj svjetlosti. Potom se služba preselila iz Svetilišta u Svetinju nad Svetnjama. Mala grupa vjernih sledbenika slijedila je Isusa, dok su ostali adventisti ostali na prestolu u Svetom mjestu ne znajući da je Isus otišao. Obje grupe su molile istu molitvu: „Oče daj nam Duh svoj“. Ali društvu koje je ostalo u Svetom mjestu pojavio se Sotona, pokušavajući da nastavi djelo Božje. Vjernoj grupi koja je imala oči uprte u Isusa, Hrist je udahnuo Duha svetoga. Društvu na Svetom mjestu, koje je ostavljeno u savršenom mraku, Sotona je došao i udahnuo nesveti uticaj na njih. U oba slučaja bilo je svjetlosti i sile, ali pod Sotoninim uticajem nije bilo slatke ljubavi, radosti i mira kao što je to primila vjerna grupa. Kao što znamo iz istorije adventista, mala grupa koja je primila svetog Duha rasla je u svjetlosti i broju, a kasnije se istakla kao ‘Adventisti sedmog dana’.

Zapanjujuće otkriće ove vizije su ljudi iz četvrte grupe. Oni su adventisti sedmog dana koji su skrenuli pogled sa Isusa; odbacili su svjetlost koju su prvobitno primili i pridružili se popularnoj religiji većine. Ipak, oni su još uvijek adventisti sedmog dana. Potiču iz male grupe vjernika čije su oči stalno bile uprte u Isusa. Oni se takođe mole za Duha svetoga i imaju svjetlost i silu, ali nemaju slatku ljubav, radost i mir. Oni su otpadnici adventista sedmog dana. Njihovo otpadništvo leži u odbacivanju svjetlosti date u prošlim iskustvima.

U koju grupu spadaš? Odgovor na ovo pitanje leži u tome kako gledaš na svjetlost koju nam je Bog dao u našim ranim danima. Sigurno je da je Bog vodio svoj narod. Među prvim istinama koje je Bog odobrio kroz vizije svog proroka bila je istina o BOŽJOJ LIČNOSTI i Njegovom Sinu. Razlog zašto je bila među prvim utvrđenim istinama je zato što je bila temeljna istina za sve ostale istine koje smo primili. Podstičemo vas da se čvrsto držite ovih istina kako biste bili u maloj grupi ljudi čije su oči uprte u Isusa, koji slijede Jagnje kuda god ono pođe, koji su sigurni u Hristovo vođstvo u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Pozivamo vas da budete ‘osobiti narod’ adventista sedmog dana koji drže Božje upute i imaju Isusovo svjedočanstvo.

ZAVRŠNA RIJEČ

„Gospod je objavio da će istorija prošlosti biti ponovljena dok ulazimo u završnicu djela. Svaka istina koju je On dao za ove poslednje dane treba biti objavljena svijetu. Svaki stub koji je On postavio treba ojačati. Ne možemo sada da odstupimo od temelja koje je Bog postavio... Sada je potrebno ponoviti iskustvo ljudi koji su na početku imali ulogu u uspostavljanju našeg djela.“ {EGW, Ms129-1905.6; 1905}

Proročanstvo o ponavljanju naše istorije i doktrina adventista sedmog dana dato je tokom najveće kontroverze koju je crkva adventista sedmog dana vodila u vrijeme Elen Vajt. Ovo je bila kontroverza oko knjige dr Keloga, Živi hram. Poučena od strane nebeskog glasnika, Elen Vajt je istakla glavni problem u knjizi dr Keloga:

„Nebeski glasnik me je poučio da su neka od obrazloženja u knjizi, ‘Živi hram’, neispravna i da bi ovo rezonovanje odvelo umove onih koji nisu u potpunosti utemeljeni na temeljnim principima sadašnje istine. Ona uvodi ono što nije ništa drugo do nagađanje u vezi s Božjom ličnošću i gdje je Njegovo prisustvo.“ {EGW, SpTB02 51.3; 1904}

Nakon dvanaest decenija razvoja doktrine Adventističke crkve, prepoznajemo da je glavna razlika u vjerovanju između današnje crkve i ljudi koji su na početku imali ulogu u uspostavljanju Djela, doktrina o prisutnosti i ličnosti Boga. Slučajnost, ili je to bilo prorečeno? Živimo u vremenu kada će se istorija iz prošlosti ponavljati.

Ponovo otkrijte zaboravljeni Stub, koji su podučavali i praktikovali rani adventisti sedmog dana, prilagođen relevantnom kontekstu našeg mornog vremena. Pošto živimo u vremenu završnice djela, objavljajući i jačajući istinu o Božjoj ličnosti koju smo držali na početku, mi ćemo ubrzati Gospodnji dolazak.